A L B E R T O B A C O I

autorul seriei Vorbind cu Dumnezeu

te invită la o nouă călătorie

MIKEL

Cine este ca Dumnezeu?

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

BACOI, ALBERTO (18.11.1986)
Mikel : Cine este ca Dumnezeu? / Alberto Bacoi. - Ed. a 2-a. - Bucureşti : Smart Publishing, 2018
ISBN 978-606-8956-14-5

2
159.9

Copyright © 2018 Alberto Bacoi
Toate drepturile rezervate.

Redactarea şi corectura aparţin autorului
Smart Publishing nu îşi asumă răspunderea
pentru conţinut.

Smart Publishing publică, promovează şi distribuie
cărţile autorilor români de pretutindeni. Orice autor
român care publică la *Smart Publishing* îşi poate vedea
cartea în librării în 30 de zile sau mai puţin.

Contact: office@smart-publishing.ro
Comenzi pentru cititori, librării, biblioteci
şi depozite de carte: 0731.057.359 şi
office@smart-publishing.ro

Află mai multe pe
www.smart-publishing.ro

Tu nu vei putea urî pe nimeni niciodată

Cuvânt de început

Alberto Bacoi, autorul seriei „Vorbind cu Dumnezeu“, te invită la o nouă călătorie spirituală, intensă, care se adresează fiecărui cititor în mod personal. O nouă provocare, un mod nou şi benefic de a înţelege, a accepta şi crea evenimentele întâlnite, a schimba vechiul tu cu noua fiinţă care îşi face loc în viaţa ta şi a câtor mai mulţi oameni în prezent. Una puternică, încrezătoare şi stăpână pe ale sale gânduri şi decizii, care simte totul ca şi cum ar fi peste tot şi care îşi recunoaşte propria viaţă ca fiind produsul alegerilor ei de dincolo de viaţă şi de trup, de minte, de şabloanele acestei lumi şi de tot ce a cunoscut până acum că este sau că ar putea deveni.

Aştept să îţi înmânez cartea care limpezeşte gânduri, cea care înalţă inimi, care eliberează suflete şi care naşte spiritul în oameni. Este cartea care colorează cerul cu lacrimi de om şi cu autoritate peste tot ceea ce mişcă.

Introducere

Salut, te întâmpin cu dragoste şi plin de admiraţie. A trecut ceva vreme de când ai terminat de citit ultima mea carte şi sunt bucuros că ai rămas lângă mine. Îţi mulţumesc. Te-ai convins deja de faptul că chiar şi dacă ai dori să pleci nu ai putea, că odată ce descoperi adevărul nu te mai poţi hrăni cu jumătăţi de adevăr sau cu ambalaje.

Pentru început, te întreb, când ai citit ultima lectură motivaţională care ţi-a tăiat răsuflarea şi ce înseamnă pentru tine o carte care te ţine cu sufletul la gură? Una care îţi oferă curajul pentru a vorbi deschis în public şi care te ajută să scapi de inhibiţii în faţa partenerului de viaţă? Una care te învaţă să te hrăneşti sănătos, să trăieşti un mod de viaţă de invidiat sau care te ajută să slăbeşti douăzeci de kilograme în mai puţin de două luni? O carte care te îndeamnă să aspiri către mai bine, confirmându-ţi dar faptul că în prezent este mai puţin bine? Una care te învaţă să tânjeşti să ţi se întâmple ceva, în loc să fii tu cauza pentru care evenimentele se întâmplă în viaţa ta?

Ai citit o întreagă bibliotecă de cărţi care te învaţă cum să te dezvolţi pe tine, ignorându-i pe alţii, dar ai sfârşit prin a îţi pierde impactul în această lume în care spui că te-ai născut degeaba?

Ai citit un teanc de cărţi de dezvoltare personală şi spirituală şi totuşi nu ai reuşit să atingi o linie constantă şi mulţumitoare a stărilor, a reacţiilor şi realizărilor?

Dacă el e singurul motiv pentru care ai ales să citeşti acum acest mesaj, eşti liber să renunţi în totalitate. Aici nu învăţăm să alergăm după câştiguri, vicii ori vreo faimă timpurie în faţa celor cu care suntem pe aceeaşi linie. Fiindcă niciun om nu e mai isteţ şi mai frumos decât celălalt, toţi suntem egali. Singura diferenţă este că eu sunt preocupat de oameni în general şi de starea lor de bine. Aceasta mă împlineşte negreşit.

Conţinutul pe care am ales să ţi-l transmit e absolut fascinant. Cartea pe care urmează să o citeşti are o valoare de nemăsurat şi o strălucire de neimaginat. Odată citită, percepţia ta asupra vieţii va suferi o întorsătură pozitivă bruscă. Nimic din ceea ce ştii că este nu este aşa cum ştii că este. Dar dacă nu este aşa atunci cum este? Vei afla pe parcursul călătoriei pe care ai început-o, la care ai primit bilet în primele rânduri, în zona rezervată vip.

Este absolut minunat faptul că ai deschis această carte şi că a ajuns în mâna ta. Cartea pe care ţi-am pus-o la dispoziţie e oglinda

în care te priveşti. Şi nimic din ceea ce vei citi aici nu este ceva nou pentru tine, pentru adevăratul tu, atunci când te cunoşti. Este doar o unealtă care te ajută să îţi aminteşti de tine.

Crezi că folosesc cuvinte siropoase şi că încerc să te conving să o citeşti? Pentru ce aş face-o din moment ce ai comandat-o deja de pe internet, efectuând ulterior şi plata? Sigur că motivul pentru care te întâmpin, revărsând de bucurie şi entuziasm, este că ea e starea mea de acum. Nu există niciun alt motiv între noi care să mă împingă să te condiţionez şi să îţi influenţez judecata. Tot ce vreau este să te fac atent la ceea ce urmează să descoperi, şi anume miracolul vieţii şi calea spre nemărginire. Îţi prezint un material care nu a fost limitat în niciun fel. Din acest motiv o să rămâi uimit de ceea ce vei citi, iar, unii dintre voi veţi reuşi, fără îndoială, să faceţi lucruri şi mai demne de laudă decât am reuşit eu să fac, lucrări despre care veţi afla citind.

Cartea pe care o ţii în mână nu este despre mine, este despre tine, tu, cel care citeşti acum aceste rânduri. Pentru început simt nevoia să îţi spun cine sunt şi cum mă simt.

Salut, sunt Alberto! Cred că ai citit afirmaţia mea de sute de ori în sutele de postări pe platformele de socializare sau în zecile de articole de pe blog. Cu toate acestea, simt nevoia să mă mai „răstesc“ odată către tine, în cazul în care nu ai simţit energia pe care am dorit să ţi-o transmit. Sunt Alberto, te-am salutat! E minunat. Eu sunt minunat. Tu eşti minunat. Iar dacă nu mă crezi, aşteaptă să îmi citeşti cartea.

Viaţa este un miracol, eu sunt un miracol, tu eşti un miracol, Dumnezeu este dragoste iar dragostea ni se prezintă în miliarde de forme. Forma pe care ai venit alături de mine ca să o cunoşti o să te cutremure din cap până în tălpi. Forma dragostei aşa cum mi s-a revelat scriind aceste rânduri, m-a înălţat, la propriu, deasupra tuturor lucrurilor materiale care există şi care au fost create sau pot fi create de om. Iar aici sunt nevoit să recunosc, chiar şi oamenii creează miracole în fiecare zi. Absolut toţi oamenii pe care i-ai întâlnit în viaţă sunt o minune. Cei pe care nu i-ai cunoscut de asemenea, săvârşesc minuni în fiecare zi. Viaţa este o magie plină de culori necolorate iar tu eşti pictorul, desenatorul, tema şi personajul. Eşti florile şi curcubeul, fluturii şi stelele, şi păpădiile, şi frunzele, şi rândunelele, şi cântecele lor, şi liniştea, şi vântul. Apele se înclină înaintea ta iar munţii te protejează de furtuni. Nici toate lacrimile şi suspinele acestei aşezări de oameni şi nici sacrificiile nevinovaţilor, şi sfinţilor, şi copiilor, şi animalelor care au trăit şi care au murit vreodată pe acest Pământ, nu

sunt îndeajuns de cumplite încât să îţi sufoce bucuria faptului că te-ai născut, că trăieşti acum aici şi că faci ce ai ales să faci.

„Uau, nu am mai citit aşa ceva vreodată“ ai gândit acum. Ce tip de viaţă aş putea să duc ca să îmi alimentez curajul de a face asemenea afirmaţii în public, în faţa ta, mult iubite cititor?

Şi totuşi, nu te grăbi încă să te sperii, te vei speria destul mai târziu. Atunci poate vei lăsa cartea pe un raft uitată sau poate vei conştientiza că tot ce am scris în ea este despre tine. Dar aceasta rămâne de văzut.

Viaţa mea nu a fost deloc aşa cum îţi imaginezi tu că este ori cum a devenit în prezent. De fapt, introducerea pe care tocmai ai citit-o mi-a fost transmisă ca să ţi-o prezint. „Cine a scris-o“, te întrebi? Aici am să îţi răspund că „eu“. Însă acest „eu“ deţine o poveste mult mai complexă.

Eu sunt autorul seriei „Vorbind cu Dumnezeu“. În cazul în care ai citit-o deja ţi-ai dat seama despre ce va fi vorba aici. Dacă nu, ştii vorba aceea, toate la timpul lor.

Am susţinut ideea că viaţa mea nu a fost deloc aşa cum este acum. Fericirea ce s-a revărsat asupra mea a uitat să mă excludă de la suferinţă şi tristeţe. De fapt, „eu“ mi-am spus cu ceva timp în urmă că suferinţa creează bucuria. Şi am crezut. Zis şi făcut! Repet, suferinţa creează bucuria. Mult mai târziu am aflat şi că tristeţea nu este suferinţă. Mă urmăreşti? Tristeţea nu este suferinţă, am zis. Deci, suferinţa creează bucuria iar tristeţea nu este suferinţă. Am scris cele două afirmaţii creatoare de mai multe ori cu scopul ca tu să înţelegi starea pe care o simt acum.

Sunt fericit! Sunt trist! Sunt mai fericit ca Însuşi Dumnezeu şi mai trist decât „diavolul“ aş putea să spun cu uşurinţă glumind. Recunosc că sunt un trist fericit tot timpul, iar, tot timpul te voi bombarda cu umor. În regulă, mă simt nevoit să recunosc încă odată, nu te voi bombarda cu umor şi cu veselie tot timpul fiindcă nu mereu mă vei găsi copleşit de starea pe care o eman acum.

Am creat şi trăit sute de stări pentru a construi aceste adevăruri inovatoare sau tulburătoare, pentru unii şi pentru alţii, după caz. Tot ce am scris în această carte este un adevăr direct, tăios sau mângâietor, pentru unii sau pentru alţii, după caz. De aceea, mulţi veţi renunţa să credeţi ce veţi citi, alţii veţi începe să credeţi pe parcurs ce veţi citi. Pentru unii mesajul meu va fi un prilej de ascensiune, iar pentru alţii doar un conţinut deranjant, aberant şi răutăcios, venit din partea unui ticălos, anonim, nebun, unul care doreşte cu orice preţ să ajungă celebru. Te invit totuşi să cunoşti călătoria mea, adevărul real care există, care eşti tu şi tot ceea

ce există şi a fost creat.

Valoarea mesajului se ridică peste capacitatea de înţelegere a oricărei minţi care a trăit vreodată aici. Cea mai înaltă formă de analiză a energiilor universale şi a forţei cu care lucrează Spiritul creator, au fost introduse pentru prima dată în istorie în mintea umană, au fost prelucrate şi modelate cu ajutorul discernământului, a logicii şi raţiunii, fiind recepţionate prin intuiţie, care este cea mai puternică unealtă de conştientizare a omului, prin care Spiritul creator îşi manifestă Voia. Ea a fost explicată în funcţie de înţelegerile omeneşti, începând dar să mai fie prezentă decât în Spirit. Acum Spiritul a devenit una cu materia, iar astfel materia a fost eliberată.

Cartea pe care o ţii în mână este o carte periculoasă, îndrăzneaţă, deosebit de puternică, infailibilă şi incredibilă. De aceea, atunci când am scris-o prima dată şi eu m-am îndoit de ea. A fost prea puternică sau prea exagerată pentru mine, omul de atunci. Tocmai de aceea ea nu a fost scrisă de nimeni până acum, pentru că nimeni nu a avut curajul sau puterea necesară în acest scop. Tocmai de aceea am venit aici, ca să o scriu. Pentru asta trăiesc, este sarcina şi răspunderea mea. Şi nu, cartea *Mikel* nu îţi descrie o profeţie, ea nu vorbeşte de lucruri care urmează să se întâmple, ţi le prezintă pe acelea care s-au întâmplat deja.

Singurul obstacol din calea umanităţii, spre eliberare, este ca ea să îşi dea seama de eliberarea care a avut loc şi să se unească în intenţie cu Spiritul care mişcă Universul, prin Fiul, completând Uniunea spirituală şi trăind în ea, în trup şi în spirit, şi oriunde. Noi toţi suntem Unul.

Alberto Bacoi,
Bucureşti,
Aprilie 2015.

Capitolul 1

Recunoaştere şi Lumină
Întâlnirea cu cei doi martori

Bun venit mult iubite suflete şi suflete însoţitoare. Înainte de a porni în a dezvolta un subiect sau altul, potrivit ar fi să facem cunoştinţă. Dorim să ne prezentăm, apoi să fim recunoscuţi pe Pământ ca autori ai seriei „Vorbind cu Dumnezeu", respectiv Eu, Elohim, energii de o frecvenţă superioară, transcedentală, 100% nonmaterială, Creator al lumii aşa cum o cunoaşteţi în prezent şi cum aţi cunoscut-o în trecut. Eu sunt Ceea Ce voi numiţi Dumnezeu şi Mă fac acum cunoscut vouă ca fiind Vocea Tatălui sau Duhul adevărului, ori după cum M-aţi caracterizat mai nou, Eu sunt tot Ceea Ce este şi nu este nimic în afara Mea. Mă bucur să fiu contactat în modul acesta de unul dintre voi şi totuşi, aşa cum cunoaşteţi deja, el nu este singurul filtru emiţător.

Pentru a scurta totuşi introducerea şi a Îmi dezvălui identitatea, în cazul în care unii vor dori să afle, care nu au citit cărţile anterioare, vă asigur de faptul că voi toţi Mă cunoaşteţi şi M-aţi cunoscut îndeaproape.

Eu sunt. Sunt Dumnezeul Vechiului şi al Noului Testament. Sunt cunoscut ca Domn al spiritelor şi al oştrirlor, al mieilor şi al îngerilor din toate lumile care există şi care nu au fost create încă. Eu sunt Dumnezeul lui Enoh, al lui Noe, Avraam, Iacob, Moise, David, Ilie şi sunt Dumnezeul care a coborât în lume, Acela care L-a înălţat pe Isus, care apoi i-a înălţat pe fiii oamenilor în neprihănire odată cu El.

Eu sunt Emanuel. Sunt Dumnezeul lui Israel. Sunt Cel care taie şi care uneşte şi care pictează cerul cu sângele tău. Sunt Cel care te veghează în asfinţit şi Cel pentru care ai ales să mori în numele slavei şi măreţiei Sale. Eu sunt Cel care este veşnic viu, sunt tot Ceea Ce cunoaşteţi voi că este şi sunt Tatăl acestui Uni-

vers, Părinte al tuturor sufletelor şi fiinţelor creatoare care trăiesc în el şi pe lângă el. Eu sunt Ceea Ce puteţi vedea sau înţelege şi sunt Ceea Ce e peste credinţa celor mai fideli îngeri trimişi acolo. Eu sunt Strălucitorul şi Maiestuosul, Luminatul şi Preaînaltul, şi Formidabilul, şi Atotputernicul, sunt Cel dintâi care există, care a existat şi care nu a fost conceput de niciun pântece în veci, care este dragoste, adevăr şi înţelepciune.

Eu sunt Dumnezeul tuturor popoarelor şi al raselor. Eu sunt binecunoscuţii Vishnu Sahasranama sau Allah şi sunt Dumnezeul lui Yeshua Messiah, al lui Muhammad ibn Abdallah, al lui Krishna şi al luminatului Lao Zi.

Eu sunt Soarele fiinţelor cereşti, Împărat şi Domnitor peste îngeri şi arhangheli şi mesageri de oriunde. Sunt Mama suprasufletelor Laria, care vor veni, a lui Mihail, Gabriel, Uriel, Rafael, Raguel, Sarakiel, Suryal şi Ikisat şi a tuturor familiilor de suflete înălţate. Eu sunt Cel care te iartă şi Acela de la care nu vei gusta iertarea câtă vreme tu nu îi vei ierta pe ceilalţi. Sunt Tatăl Celor Şapte Stele care au fost legate în abis, sunt Lumina şi Întunericul, Binele şi Răul, Cerul şi Pământul, Apa şi Focul, Arşiţa sau Gerul, Interiorul şi Exteriorul tuturor formelor şi nonformelor de viaţă.

Eu sunt vântul care îţi smulge acoperişul de deasupra capului şi sunt valul care te pierde în larg. Sunt pietrele ascuţite ce îţi crestează tălpile şi sunt arşiţa care îţi usucă recolta. Sunt sabia care te taie şi frânghia ce te sugrumă. Sunt păsările viu colorate şi dealurile înflorite. Sunt Ceea Ce iubeşti şi Ceea Ce urăşti. Eu sunt dragostea pe care o porţi femeii mult iubite şi sunt spaima care te cuprinde atunci când aceasta va pleca de la tine. Eu sunt aroma munţilor şi cântecul valurilor şi sunt Cel mai diversificat şi mai complet multisistem de viaţă, sunt Perfecţiunea Însăşi şi sunt tu, cea mai înaltă variantă a ta ce ai tânjit să o cunoşti, să o asculţi şi să o atingi, în toată existenţa, încă de când M-ai implorat să apari alături de Mine, apoi să trăieşti acolo separat de Mine prin uitare şi oriunde.

În continuare mă voi prezenta eu, cel pe care îl cunoaşteţi pe Pământ sub numele Arhanghelul Mihail, mesagerul Celui preaînalt. Este extrem de important să reţinem faptul că atunci când ne referim la un suflet primar sau înger precum Mihail, să nu ne imaginăm o persoană, o fiinţă cu superputeri sau un erou. Eu mă prezint a fi o întreagă comunitate de suflete, deja ascensionată, o civilizaţie precum cea umană, care gândeşte şi creează împreună.

Nu în ultimul rând mă voi prezenta eu, Alberto, autor, scriitor şi filtru al acestor mesaje, stâlp de Lumină şi încarnare primară a

îngerului prezentat anterior. Această tripartiţie, modul în care am ales să despart conţinutul acestei cărţi, devenită acum o conversaţie între trei persoane, poate fi asemuită cu Trinitatea divină, care a ales să se cunoască pe ea prin şi cu ajutorul ei.

În continuare voi defini cele trei categorii de încarnare prin care îngerii aleg să execute, adică să modifice, derularea lumilor materiale.

1). Aşadar, încarnarea de gradul trei se referă la o persoană a cărei viaţă, scop/misiune, se derulează în mod inconştient pe întreaga durată. Aceasta nu ştie cine este şi nici ce trebuie să facă acolo. Pentru ea totul se petrece la întâmplare şi primeşte tot ceea ce se îndreaptă către ea. Iar indiferent de plasament şi de puterea de executare, care se dovedeşte a fi inferioară, încarnarea respectivă îşi îndeplineşte cu certitudine scopul cel mai înalt pe care a ales să îl împlinească înainte de a se naşte în formă. Misiunea ei este cea de a trimite pachete informaţionale către sursă (Sufletul părinte) despre lumea în care s-a născut, prin trăiri şi experienţe. Acest tip de încarnare poate fi numit senzor sau chiar un emiţător informaţional.

2). Încarnarea de gradul doi a unui înger de densitatea a 7-a, care se coboară în lumile materiale cu frecvenţă joasă, se derulează în mod conştient. Aceasta primeşte informaţii privind identitatea ei şi nenumărate îndrumări cu privire la ceea ce ar fi bine să facă în vederea împlinirii scopului ei cel mai înalt pentru care se află în prezent acolo. La rândul ei trimite informaţii către sursă în mod conştient, prin trăiri şi experienţe, iar nu în ultimul rând împarte mângâiere oamenilor din jur urmând indicaţiile Sufletului părinte. În majoritatea cazurilor, acestea devin maeştri şi învăţători spirituali. Putem asocia dar acest grad de încarnare cu o centrală telefonică.

3). Încarnarea de gradul întâi, cea primară, trăieşte pe deplin conştientă pe întreaga durată a misiunii. Aceasta primeşte informaţii exacte cu privire la identitatea ei şi a scopului pentru care se află acolo. Ea devine un *stâlp de foc*[1], o poartă prin care fasciculele de Lumină coboară în planurile cu frecvenţă inferioară. Acest proces ridică treptat frecvenţa trupului în cauză, până la nivelul la care îngerul în persoană poate coborî în acel trup. Apoi îngerul însuşi, Sufletul părinte, poate umbla printre oameni ca un om, în trup de carne pe Pământ.

---

1 Compară cu Apocalipsa lui Ioan 10:1 Noul Testament.

În continuare voi nota înaintea fiecărui fragment numele entităţii care ni se va adresa.

Elohim: *Să înţeleg că începând de acum vei renunţa să Mă mai numeşti Dumnezeu?*

Alberto: Nu, nicidecum.

Elohim: *Ba da, exact asta ai simţit să faci şi îţi voi explica de unde s-a născut instinctul vostru*.

Orice v-aţi imaginat voi în trecut despre Mine că sunt, a fost ceva sublimitat. Prin urmare, toţi oamenii care au trăit şi trăiesc pe Pământ au folosit această denumire de „Dumnezeu“, Creatorul. Însă, conceptul de Dumnezeu a rămas doar un mister. Niciunul nu a reuşit, cu toate că foarte mulţi au încercat, să cunoască adevărata Mea înfăţişare. Aşadar, „Dumnezeu“ a rămas înfiripat în minţile şi în inimile voastre ca Cel nevăzut şi necunoscut. Din acest motiv imediat cum primiţi o informaţie nouă cu privire la identitatea Mea o refuzaţi în mod automat. De ce? Deoarece voi chiar dacă ştiţi că nu ştiţi despre Dumnezeu, atunci când auziţi ceva nou despre Mine şi refuzati dar în mod automat informaţia, decizia voastră nu este a voastră, nici nu depinde de voi. Voi nu o faceţi fiindcă nu sunteţi obişnuiţi cu ea ori că aceasta diferă în comparaţie cu ce v-aţi închipuit despre Mine în trecut că sunt, ci pentru că imaginea despre Dumnezeu v-a fost instigată şi dictată din exterior ca fiind definitivă, a fost deja construită şi e singura pe care omul o cunoaşte, o poate vedea şi atinge.

Eu îţi spun că o întreagă planetă M-a înţeles greşit, niciunul dintre voi nu a înţeles scopul cărţilor care v-au fost lăsate. Aceasta a fost dar scopul, vreme în care liderii Pământului s-au folosit de puterea Cuvântului pentru manipulare. Însă acum Eu vorbesc fiilor oamenilor altceva şi Mă prezint într-un mod cu totul diferit. Din acest motiv majoritatea dintre ei, plus cei care i-au urmat, au rămas pe din afară.

Şi bineînţeles că este ceva „rău“ faptul că v-aţi construit legi, concepte şi/sau biserici. Eu v-am spus încă din trecut să vă împotriviţi dumnezeilor făcuţi de mână omenească. Datorită neascultării cei care i-au construit, care au condus omenirea un timp cu ajutorul înşelăciunii, repet, au rămas acum pe din afară.

Mikel: Dumnezeu este imuabil. Ceea ce ştiu şi înţeleg oamenii despre Dumnezeu, în schimb, diferă de la o generaţie la alta sau de la o regiune la alta.

Elohim: *Voi credeţi că Dumnezeu e doar un concept arhaic, care aparţine pildelor şi legendelor din vechime. Însă, o Energie superioară oricărei energii ori făpturi cunoscute şi necunoscute*

de voi, care vă îndrumă şi supraveghează în toate modurile, tot timpul, vă determină să vă abateţi de la conceptul de Dumnezeu al Vechiului Testament, de pildă? Care ar fi diferenţele? Un Duh care a creat tot Ceea Ce cunoaşteţi că există şi care a ales acum să vă vorbească din nou, pare să nu fie chiar Tatăl în Persoană, ci unul trimis de El ori mai rău, un şarlatan, aşa cum afirmă unii dintre voi?

Mikel: Vezi tu, oamenii pe Pământ şi-au creat imagini despre Dumnezeu ca fiind ceea ce au înţeles ei că este şi atât. Chiar dacă scrierile vechi susţin în repetate rânduri faptul că omul nu Îl cunoaşte pe Dumnezeu, atunci când primiţi o informaţie diferită privind identitatea divină vă împotriviţi acesteia, spunând că nu este adevărată, afirmaţi că Dumnezeu este altfel, când de fapt voi nu aţi ştiut niciodată cum este, doar v-aţi imaginat cum ar putea să fie. Din acest motiv ceea ce aţi numit organizare creează haosul pe planetă.

Elohim: *Trăiţi într-o ţară iconizată, unde majoritatea aşezărilor rurale deţin mai multe biserici decât locuinţe. Unde pereţii caselor sunt împânziţi de tot felul de reprezentaţii, idoli, modele, dictatori, istorici, eroi, „sfinţi", icoane, călugări, virgine, prunci şi femei dezbrăcate. Da, aţi ars peste o mie de lumânări pentru cei morţi în capelele mortuare şi mai puţin de o sută, pentru cei vii, pe cap de locuitor. Prin urmare, cu cât ardeţi mai multe pentru o persoană cu atât aceasta este mai iubită şi mai importantă pentru voi. Dar voi ardeţi lumânări pentru cei ce au înviat, în loc să le aprindeţi pentru voi, cei care încă sunteţi morţi. Tu nu vei putea urî pe nimeni niciodată.*

Atunci când o persoană publică „moare" vă afişaţi pe canalele cu emisiuni televizate de maximă audienţă sfâşiindu-vă hainele de durere în văzul lumii, însă când vă contactează telefonic mama, care încă este în viaţă „s-o ia dracu'", strigaţi mâniaţi în drumurile voastre. Ceea ce e important este faptul că veţi arde lumânări după ce va muri şi o faceţi pentru că o iubiţi. Apoi, de fiecare dată când veţi trece pe lângă o mânăstire, de orice fel, faceţi de trei ori semnul crucii sau, de treizeci de ori, că poate a voastră mamă vă pândeşte din cer sau poate vă va pedepsi din nou aşa cum o făcea în vremea când eraţi copii. Copiilor!

Bătrânii care îşi târăsc trupurile muribunde prin instituţiile de organizare şi prelungire a bolilor, strigă la porţile bisericilor, spunând că soarta lor e un chin şi vor să li se şteargă suferinţa. Însă fiecare dintre aceştia şi-a cheltuit agonisirea de-o viaţă în vederea prelungirii acestui chin, măcar un an sau doi, o lună sau

o săptămană sau cât o mai vrea Dumnezeu. În felul acesta ei se asigură că vor mai putea arde câteva sute de lumânări pentru cei morţi, ca să îşi demonstreze unul altuia iubirea.

Apoi „sfinţiţi“ apa pe care o beţi, vă sfinţiţi casele, icoanele, hainele, brăţările, chiar pâinea sau vinul, spunând că le-a sfinţit Însuşi Dumnezeu.

Mikel: Aici fac o scurtă precizare, cuvântul „sfânt“ se referă la o fiinţă absolvită de păcat, una care este fără păcat înaintea lui Dumnezeu şi în faţa oamenilor. Cunoscând dar acestea cum poţi crede că un om (preot) a sfinţit (a absolvit de păcat) o cană, apoi despre un lemn, o cruce ori o casă, zicând că aceea nu a păcătuit niciodată? Un lucru, un obiect neînsufleţit, nu poate fi sfânt nici păcătos. El nu deţine puterea să aleagă, nici nu a fost înzestrat cu discernământ şi prin urmare, acela este lipsit de viaţă în forma pe care o cunoaşteţi.

Ai văzut că atunci când un trup moare totul este înnegrit în jur, hainele sunt negre, baticurile şi eşarfele sunt negre, deasupra uşii de la intrare atârnă o batistă neagră, autovehiculul cu care e transportat trupul neînsufleţit a fost vopsit cu negru şi tot aşa, în loc să fie totul luminos iar evenimentul o sărbătoare? Ei bine, judecând conform lumii pe care aţi construit-o, ar fi bine ca pruncii să poarte veşminte negre, fiindcă ei, prin naştere tocmai au fost condamnaţi la lipsa libertăţii, deci a vieţii, iar cel ce moare a fost eliberat, dar pe Pământ e invers. Conform lumii aşa cum aţi construit-o ar trebui să sărbătoriţi plecarea celor dragi şi să vă bucuraţi pentru ei, dar să vă întristaţi atunci când vi se nasc fii. Negrul simbolizează necunoscutul, neîncrederea, necredinţa sau orbirea. Unul care a plecat a murit, s-a dus, să îi fie ţărâna uşoară spuneţi voi, crezând că a încetat să mai fie. Şi dacă a trecut în altă parte, nu ştim sigur unde s-a dus ori dacă cu adevărat s-a dus.

Adevăr vă spun, acela a fost mort dar a înviat. El nu va mai muri niciodată. Aşadar, unde este bucuria voastră pentru cel ce a fost iubit? Ori poate sunteţi egoişti şi invidioşi pe el pentru că a înviat, vreme în care voi sunteţi încă morţi în trupurile voastre.

Voi aprindeţi lumânări ca cel care a înviat să aibă lumină, dar el a devenit Lumină şi străluceşte pentru voi, aceia care încă nu aţi primit vederea.

Nu pot să vă vorbesc mai clar decât vă vorbesc acum. Pur şi simplu nimeni nu poate. Este în regulă, au vreun sens pentru voi cuvintele mele?

Alberto: Cu siguranţă că au. Doar un nebun ar putea să conteste aceste adevăruri.

Mikel: Acum doresc să vă întreb, L-a văzut cineva vreodată pe Dumnezeu botezând, cununând, stropindu-i pe creştini cu apă sau arzând tămâie?

Alberto: Nu, aceasta în niciun caz.

Elohim: *Ele reprezintă afacerile voastre nicidecum lucrările Mele. Însă, în continuare, celor care se vor împotrivi acestor invenţii biserica pământească le-a pregătit o prăpastie care cu un curaj supranatural ar putea să fie traversată şi anume infiltrarea diavolului în minţile celor care vor dori să pună la îndoială doctrina, apoi dobândirea pedepsei veşnice. Este atât de simplu.*

Vehiculul numit minte, maşina cu ajutorul căreia călătoriţi în lumile materiale, poate fi modelat dar şi influenţat cu uşurinţă. Procesul funcţionării de asemenea, este foarte simplu de înţeles, iar totul se bazează pe credinţă. A vedea este a crede.

„Eu cred că există copaci în jurul meu deoarece îi pot privi, iar ei mă înconjoară“. Nu te poate convinge cineva că copacii nu există sau că sunt nimic mai mult decât un concept, pe motiv că tu tocmai ai coborât dintr-unul. Chiar dacă te-ai fi născut într-o lume în care copacii erau de culoare roz, de înălţimea unui munte iar în loc de frunze, pe crengile lui creşteau bancnote de 100 de dolari, lucrurile ţi s-ar fi părut la fel de naturale. A vedea este a crede. La fel este şi cu religia. Bisericile există şi sunt adevărate deoarece le vezi şi poţi intra înăuntrul lor. Nu te poate convinge nimeni că biserica nu este reală ori că ea este o minciună, fiindcă imediat l-ai contrazice spunând, „cum nu există, uite una chiar în capătul străzii.“ Aşadar, biserica există.

Dumnezeu este gelos şi judecă deoarece aşa scrie în Vechiul Testament. „Am văzut noi“, au strigat creştinii în cor. Tu nu poţi reuşi să îi convingi că Eu nu judec creaţia, pentru că ei au văzut (au citit) într-o carte scrisă de oameni. Prin urmare, ei cred în acea carte deoarece au văzut-o. Pe Mine, în schimb, nu Mă cred atunci când le spun că nu îi voi judeca deoarece nu M-au văzut. Este atât de simplu, a vedea este a crede.

Ideea de a urma o viziune sau un concept al unei minţi ori a mai multora, care au trăit înaintea ta, apoi a declara că eşti un om luminat în gândire sau că deţii adevărul, reprezintă cea mai mare minciună pe care ai putut să ţi-o spui vreodată ţie însuţi. În realitate tu nu doar că nu deţii adevărul, ci nici măcar nu intenţionezi a-l căuta. Iar ceea ce au crezut cei din trecut că este adevărul reprezintă cantitatea pe care ei au putut să o perceapă din adevărul real. Mai mult, adevărul descoperit de minţile care au trăit înaintea ta acolo nu îţi aparţine. Prin urmare, tu nu deţii o

identitate înaintea Mea şi alegi cu bun discernământ să nu exişti, îmbrăţişând iluzia nefondată a superiorităţii.

Mikel: Aţi construit grădiniţe, şcoli profesionale şi de practică, facultăţi, teatre sau unităţi de pregătire militară de ordine naţională şi internaţională, închisori, şcoli de corecţie de reeducare, adaptare ori integrare, închisori politice, partide politice, ospicii, sanatorii, organizaţii de tot felul, adunări şi biserici, cu scopul de a modela omul după placul şi dorinţa voastră. Dar omul este aşa cum a fost creat, nu cum şi-au imaginat minţile voastre cele mai întunecate că ar putea să fie.

Nu poţi posta reclame de televiziune prin care să promovezi cinstea, educaţia, prosperitatea şi dreptatea, susţinând organizaţii fondate şi conduse de persoane publice reţinute pentru furt şi înşelăciune. Educaţia sau formarea „corectă“ a tinerei generaţii nu poate sta în mâinile celor care au fost formaţi şi instruiţi să înşele ca să câştige. Nu puteţi permite ca ai voştri copii să fie educaţi de grupuri de persoane care nu au fost educate, prin educaţie făcând referire la instruirea înspre a dobândi o gândire logică şi cinstită, respectul, iubirea, dăruirea şi admiraţia faţă de co-participanţii la viaţă sau îndrumarea spre a dori binele comun.

Nu te poate învăţa să dărueşti necondiţionat un grup de persoane care colectează taxe în schimbul lecţiilor de spiritualitate, cu tema cunoaşterii dragostei necondiţionate.

Apoi, tinerii care îşi petrec vieţile în închisori nu au ajuns în această situaţie pentru faptul că au ucis, că au furat, că au fumat ori că au vândut substanţe „ilegale“, sau că nu s-au putut adapta societăţii moderne pe care aţi construit-o. Tinerii zac în închisori deoarece le-aţi prezentat o societate bolnavă, din care ei au ales să nu facă parte indiferent de consecinţele pe care această alegere le-a adus asupra lor. Iar modul obsesiv de a vă condamna copiii, de a le programa comportamentul şi întreaga activitate, i-a condus către disperare, până la a îşi pierde cumpătul, săvârşind fapte pe care nu şi-au închipuit că le-ar putea săvârşi o persoană vreodată.

Elohim: *Dragilor, vedeţi voi, cu toate că v-am promis pacea pe Pământ pentru o mie de ani, ca acest lucru să devină posibil o parte dintre voi va fi nevoită să învie*[2]*. În ea constă miracolul, schimbarea este sacrificiu.*

---

2 Trezire spirituală, care se poate produce chiar şi prin moartea/reciclarea trupului fizic actual, atunci când este necesar.

A treia parte (un sfert) din locuitorii planetei vor fi nevoiţi să plece pentru un timp. Apoi se vor întoarce, primind alte trupuri şi alte minţi. Deoarece trupurile şi minţile lor de acum sunt stricate şi vor numai să ucidă. Şi vor fi uciși[3]*. Acesta este motivul pentru care voi „nimici“ a treia parte din locuitorii de pe planetă şi a treia parte din ea, cu tot ce se află pe ea, orice faptură vie. Acest lucru se întâmplă astăzi peste tot în lume. Ea este o reacţie a Universului, selecţia care a fost pornită şi reprezintă consecinţele acţiunilor celor care sunt uciși, iar tot ceea ce vine către voi este dragoste. Dragostea de tot este sacrificiu. Pentru asta s-au sacrificat maeştri din trecut, iar acesta este scopul celor care îşi dedică astăzi vieţile în cinstea Numelui Meu. Din dragoste pentru oameni s-au sacrificat peste două milioane de suflete în lagărele de exterminare şi tot din dragoste vor pleca cei sortiţi pieirii.*

Minţile celor care se vor împotrivi afirmaţiei pe care tocmai au citit-o, nerecunoscând Voia şi negând iubirea Mea pentru voi, fac parte dintre cei care vor fi nevoiţi să plece. Ei tocmai au aflat care le e soarta şi nu pot face nimic ca să se împotrivească Planului cu omenirea, pot doar să creadă că o fac dar fără izbândă. Tu nu vei putea urî pe nimeni niciodată.

Căci nu va rămâne om care a judecat, care să nu fie judecat de către el însuşi. Acestea fiind nimic altceva decât consecinţele alegerilor lui şi a modului său de a îi trata pe alţii. Iar cei care au aruncat pedepse uriaşe asupra oamenilor sau care s-au jucat cu vieţile semenilor lor, vor fi condamnaţi la rândul lor, iar ceilalţi se vor juca cu vieţile lor. Apoi, vieţile lor vor deveni un gunoi iar gunoiul[4] *este aruncat afară.*

Şi dacă vei mustra pe cineva Eu am să îl mustru. Iar dacă vei binecuvânta pe cineva, Lumina Mea care va coborî la el, în inima lui, îi va lumina calea.

Am dorit să fac o scurtă recapitulare cu scopul ca cititorii să se poată plasa pe o scară spirituală evolutivă din punct de vedere al înţelegerilor, valorilor şi credinţelor pe care le urmează. Cu toate acestea, majoritatea dintre sceptici, aceia care s-au numit creştini, se întreabă că dacă cu adevărat le vorbeşte Dumnezeu de ce alege din nou intermediul unor cărţi?

Cu bucurie şi cu entuziasm vă anunţ că Lucrarea Mea nu se

---

3 Cei care judecă, care condamnă şi condiționează omul.

4 Ceea ce oamenii au numit pe Pământ justiţie, dreptatea limitată, strâmbă, care a încercat să înlocuiască iubirea, împreună cu toţi cei care au ales cu bun discernământ să creadă că boala este de fapt vindecare şi care au trudit în acest scop.

desfăşoară prin intermediul unor cărţi şi cu atât mai puţin ea nu se derulează cu ajutorul acestei cărţi. Ci întreaga planetă se află într-un proces de ascensiune, creştere spirituală şi schimbare pe toate planurile. Scopul acestor cărţi este acela ca cei care le vor citi să parcurgă acest proces în mod conştient, ci nu inconştient, aşa cum se desfăşoară în cazul marii majorităţi de suflete venite acolo cu acest scop. Cu toţii luaţi parte la Plan şi toţi veţi intra prin poarta construită, indiferent dacă alegeţi să o faceţi, dacă vă împotriviţi temporar sau dacă nu, dacă sunteţi conştienţi sau mai puţin conştienţi de ceea ce vi se întâmplă. Aşadar, cei cărora le-am descoperit o parte a acestei Lucrări, care a început deja, vor mângâia sufletele celor predispuşi la şocuri ori anihilare totală venite din pricina schimbărilor actuale, iar apoi vor porunci valurilor să se liniştească. Cei despre care îţi vorbesc reprezintă Capul, Cea Mai Înaltă Parte din Mine, Aceia care au contribuit la împlinirea cu succes a acestui proces, numit ascensiunea sau revenirea Conştienţei Hristice în sistemul de gândire al întregii umanităţi.

Membrii adunărilor creştine, de toate tipurile, vor trebui să mai rămână acolo. Ei nu vor accepta învăţăturile tale, deoarece nu a sosit încă timpul lui Iuda[5]*. El va trebui să Îl aştepte pe Cel pe care L-a vândut până când Acela Se va coborî ca să îl înalţe.*

Bucuros vă spun că noua creaţie, Împărăţia promisă, a fost finalizată. Prin urmare ea imploră să fie ocupată. Dar problema se pune în felul următor. Fericirea vă cheamă, tot ce v-a rămas de făcut este să alegeţi să veniţi, dacă vreţi să veniţi.

Aceasta despre care îţi vorbesc este o creaţie materială nouă (un Cer nou şi un Pământ nou), un tărâm cu materie de densitatea a 6-a, o lume superioară celei în care aţi trăit până în prezent.

Ultimele rezultate furnizate cu ajutorul purificării planurilor eterice ale planetei voastre au confirmat ceea ce era de aşteptat. Majoritatea sufletelor care trăiesc acolo nu numai că mai au de străbătut un nivel pentru a atinge ascensiunea finală, ba se prezintă chiar a fi blocate în planurile inferioare, nivelele 3 şi 4, şi se împotrivesc oricărui ajutor sau idei de avansare. Însă nu despre gradele de conştienţă aveţi nevoie să citiţi acum.

Suflete deja ascensionate au ales să se coboare în planurile joase, nivelele 3 şi 4, cu scopul de a direcţiona civilizaţia umană înspre un rezultat pozitiv, alt rezultat decât autodistrugerea.

---

5 Compară cu Ioan 21:20-23 Noul Testament.

Încarnările lor, oameni care trăiesc pe Pământ, se vor naşte împreună cu sufletele celor care au fost înălţaţi, în noua creaţie, unde vor împlini cu succes noi misiuni, ca apoi sufletele lor să fie returnate surselor de provenienţă, adică Sufletelor primare.

La îndeplinirea Lucrării fiecare Suflet primar va fi înălţat în grad ori conştienţă. Sufletele care s-au oferit voluntare să lucreze pe Pământ îşi vor „câştiga" dreptul de a executa în lumile materiale şi vor primi astfel funcţia de conducere galactică. Aceasta constă în construirea unei aşa binecunoscute Uniuni spirituale, în care conştienţele sufletelor co-creatoare se vor perfecţiona în a crea împreună. Atunci, Conştienţa colectivă va rosti un singur gând şi vor deveni un singur spirit (duh), iar asta îi va „arunca" în preaînaltul şi strălucitorul nivel, cel al îngerilor de densitatea a 7-a. Arhanghelii vor fi ridicaţi în densitatea a 8-a, iar Cel care umblă împreună cu Tatăl va lua forma unui Dumnezeu creator de lumi. Aceasta Îl va înălţa în ultimul grad, în cea dintâi funcţie, în care va deveni o Energie de densitatea a 10-a, Una care va da naştere unui univers propriu, în care vor trăi fiinţe vii, în formă, energii care se vor proiecta în formă materială.

Mikel: Toate aceste schimbări despre care îţi vorbesc se derulează într-un mod sublim, invizibil pentru majoritatea fiinţelor de carne. Ba chiar aparenţele vă dovedesc contrariul.

Elohim: *Chiar în acest moment anumiţi creştini se roagă în adunările lor, cerându-Mi să îl trimit pe Mihail pe Pământ ca să îi salveze, aşa cum a fost profeţit în cărţile sfinte şi să nu permit rătăcirea Cuvântului printre milioanele de păreri omeneşti. Dar tu eşti deja acolo şi ai ridicat Cuvântul deasupra tuturor părerilor, doctrinelor şi interpretărilor pământeşti, exact aşa cum a fost profeţit în trecut. Ei aşteaptă să fie izbăviţi de diavol.*

Alberto: Există oameni care mai susţin şi astăzi existenţa aşa zişilor îngeri decăzuţi şi îi controlează pe mulţi cu ideile lor.

Elohim: *Aceasta în ciuda nenumăratelor dovezi ori afirmaţii recente care susţin că nu există aşa ceva, nici nu a existat vreodată. Mai mult decât atât, spun că Biblia confirmă existenţa unui diavol sau mai multor astfel de entităţi, în final să afirme despre Isus Hristos faptul că ar fi crezut într-un diavol.*

Mikel: În primul rând, Biblia nu susţine existenţa unui diavol, asta şi-au imaginat unii oameni că susţine Biblia. În al doilea rând Isus Hristos nu a crezut în existenţa unui diavol, a crezut în existenţa unui Dumnezeu, ca Tată, Sursa Primordială a tot Ceea Ce există şi a fost creat. De acolo venim cu toţii.

Îngerul decăzut, diavolul sau satan, Lucifer, este un aspect al

minţii umane care încetează să mai lucreze sub armonia Divină, care este intenţia Spiritului creator. Ştiu, sunt conştient de faptul că mulţi dintre voi tresar, strigând în gura mare că există oameni care au avut contacte vizuale directe cu entităţi negative şi fiinţe extraterestre. Repet, mintea care încetează să lucreze în armonia Divină începe să trimită semnale de atenţionare chiar cu privire la această abatere.

Câţi dintre voi aţi consumat substanţe creatoare de vise, apoi aţi declarat că prin jur pluteau elefanţi cu cap de rinocer, planete în miniatură sau căruţe supersonice? În ciuda faptului că unii aţi avut contact vizual cu aşa ceva, acest aspect nu reprezintă o confirmare a unei idei ce susţine că există aşa ceva. Faptul că umbli noaptea de unul singur prin cimitir, după ce ai terminat de vizionat un clip video cu scenariu şi imagini de groază, va determina mintea ta să inventeze creaturi ca demoni, fantome sau strigoi. Şi frica este o putere creatoare, iar tot ceea ce creează minţile voastre sunt experienţe minunate, necesare şi mai mult sau mai puţin confortabile, după caz. Tot ceea ce creaţi vă este permis să creaţi câtă vreme vă veţi întoarce aici unde aţi promis că vă întoarceţi. Trăieşte dar experienţa „diavolului“, a fi diavol ori a fi controlat de către el şi întoarce-te la Dumnezeu. Pentru asta ai plecat acolo, acesta este scopul.

Alberto: Pentru asta m-am născut pe Pământ, pentru a experimenta ceea ce nu puteam experimenta acolo de unde am venit.

În volumele anterioare am discutat despre diversitatea creaţiei, diferite lumi, tărâmuri şi universuri care se desfac prin expansiune, asemeni florilor pământului. Apoi îmi amintesc că ai spus că majoritatea se desfăşoară suprapuse. Foarte mulţi cititori sunt curioşi să afle misterul acestor realităţi.

Mikel: Vorbeşti de acele realităţi sau tărâmuri pe care le-aţi numerotat prin cifre, cum ar fi 2D, 3D, 4D, 5D?

Alberto: Exact, vorbeşte-ne despre celelalte dimensiuni, despre lumile cu frecvenţe mai înalte.

Mikel: Aşa cum ştii deja, acestea se desfăşoară suprapuse, în cea mai mare parte. Te întrebi ce înseamnă acest lucru? Priveşte oamenii care aleargă pe sub fereastra locuinţei tale. Fiecare persoană deţine o conştienţă conştientă în realitatea pe care aţi numit-o 3D. Ei percep lumea fizică şi persoanele din jurul lor prin văz, auz, miros, pipăit şi gust. Ei bine, acelaşi lucru poţi privi şi tu şi totuşi, atunci când focalizezi cu privirea în neant, imaginea fizică devine distorsionată. Sunetul, de asemenea, din vibraţii recunoscute de toţi oamenii ca fiind cuvinte, se transformă într-o

amestecătură de zgomote deranjante.

Alberto: Acum, în vreme ce scriu aceste rânduri, imaginea pe care o privesc şezând în parc pe o bancă, a devenit ca un tablou pictat în auriu şi negru. Nu înţeleg nimic din imaginea pe care o privesc şi simt că am ameţit, totuşi pot percepe cu claritate conturul fiecărei frunze şi pot număra firele de iarbă. Realitatea aşa cum o privesc pare a fi doar o fotografie. A dispărut! A revenit la normal, adică este la fel ca înainte.

Mikel: Concentrează-te, aşteaptă câteva minute.

Alberto: De ce nu îmi spui ceea ce aştept să îmi spui, fără să mă îndemni să îmi dau seama de ceva de unul singur? Pare că aş fi nebun. Oamenii îşi văd calmi de vieţile lor, eu „trebuie“ să îmi dau seama de funcţionalităţi şi mistere.

Mikel: Pentru că ceea ce doreşti tu să afli nu există în lumea ta. Informaţiile pe care aştepţi să le primeşti de la mine nu există în realitatea în care eşti conştient acum. Tu trebuie să devii conştient de ele. Aşa procedează savanţii, în felul acesta se creează evoluţia. Aşa înaintează locomotiva creaţiei. Din acest motiv nu poţi înţelege cu mintea ceva ce mintea ta nu a fost programată să înţeleagă, ci să construiască totul din nimic.

Alberto: Acum simt că pot să înţeleg absolut orice, din acest motiv mă concentrez de câteva minute bune. Privesc obsesiv la acelaşi fir de iarbă de mai bine de cinsprezece minute, iar acum încetez să îl mai privesc. Bine măcar că nu e nimeni în preajmă. Este un fel de meditaţie ce fac. O fac pentru prima dată.

Aşa cum am aşteptat, peisajul a devenit de culoare aurie, iar fiecare fir de iarbă este conturat cu negru. Privesc o amestecătură de energii ce stau nemişcate. Sunt convins că totul este viu, însă, ceea ce privesc aşteaptă şi aşteaptă, şi aşteaptă, de parcă ar aştepta la nesfârşit. Minunea constă în faptul că scriu în timp ce văd aceste minunăţii.

Mikel: Acum tocmai ai perceput cu mintea realitatea 2D.

Alberto: Ţin ochii deschişi şi nu am mai clipit de mai bine de şaizeci de secunde. Imediat ce mişc privirea totul revine la normal. Nu pot să ating nimic din ceea ce privesc. Acum simt o durere groaznică de cap. Încerc totuşi să mă mai concentrez o dată.

Uau! În vreme ce priveam frunzele care par a fi desenate, o lumină puternică a apărut în stânga mea, una care împrăştia în jur mii de luminiţe, asemeni unor licurici cu reacţie[6].

6 Joc de cuvinte - fascicul de lumină în mişcare.

Această energie diferă de tot ce am perceput cu mintea până acum. Imaginea a dispărut din nou!

Aş vrea să ştiu ce este ceea ce tocmai am privit? Părea să fie ceva extrem de puternic, plin de gânduri, de dorinţe, de dragoste ori de sentimente. Părea că strigă de veselie, bucurându-se de el sau de ea. Dacă ar fi să compar cu ceva ceea ce am simţit atunci când ceea ce am simţit s-a apropiat de mine, l-aş compara cu un zeu, cu un soare, cu un înger ori cu un dumnezeu. Dar am rămas uimit, de mine s-a apropiat un câine fără stăpân.

Mikel: Acum tocmai ai perceput cu mintea realitatea 3D.

Alberto: Stai puţin. Realitatea (imaginea) pe care am văzut-o era aceeaşi ca cea de mai devreme, doar energiile se modificau, erau mai intense.

Mikel: Aceasta deoarece cele două realităţi există suprapuse. Tu nu poţi vedea ceea ce nu poţi vedea cu ochii fizici. Iar viziunea pe care ai reuşit să o percepi cu mintea e singurul mod prin care poţi vizita realităţile despre care îţi vorbesc. Realitatea percepută de o fiinţă cu grad animat, superior, diferă de cea a unei fiinţe cu grad vegetativ, animat inferior. Aceasta gândeşte diferit, simte diferit, vede diferit, aude diferit şi creează diferit. Apoi fiecare răspunde universului ei în funcţie de cât este întrebată.

Alberto: Aşteptările mele erau ca aceste lumi să poată fi percepute din punct de vedere fizic. De pildă am crezut că pot privi o piatră, un munte, un copac sau o casă.

Mikel: Imaginile pe care le-ai văzut cu mintea sunt la fel de fizice ca mărul pe care îl ai în geantă, mai ales cele care urmează să le interpretezi. Însă fizicul, aşa cum a fost înţeles de om, este un concept mult prea limitat pentru a ne putea exprima acum în termeni palpabili.

M-ai crede dacă ţi-aş spune că în realitatea fizică, cea în care trăiţi pe Pământ, poţi să atingi gânduri, poţi să guşti lumina sau poţi să sugrumi cu uşurinţă un sentiment?

Alberto: Ştiu că putem face asta, acum vorbeşti în parabole.

Mikel: Pe Pământ majoritatea trăitorilor săvârşesc acţiunile mai sus menţionate la propriu, însă într-un mod degradant. Asta ar fi bine să te convingă că cele ce ţi le vorbesc nu sunt parabole.

Alberto: Deseori sunt luat prin surprindere de nişte fascicule de lumină albă ce se joacă prin atmosferă şi se plimbă prin toate direcţiile, ciudat.

Mikel: Acesta este modul vizual prin care ochii tăi reuşesc să observe pachetele energetice de tip channeling pe care ţi le transmit. Ele sunt de fapt impulsuri de energie cu frecvenţă înaltă, ce

sunt eliberate de aparatul tău executor. Iar fasciculele de lumină care zburdă prin atmosferă se joacă prin interiorul globului tău ocular, prin nervurile care îţi alimentează irisul. Te asigur că din exterior nu te urmăreşte nimeni, ci totul se petrece înăuntrul tău. Tu eşti Cerul (inima) şi Pământul (mintea) tău şi eşti universul tău propriu. În cazul ăsta ar fi bine să înţelegi că nimeni nu te poate salva, ci tu te poţi salva. Nimeni nu te poate învăţa, tu trebuie să te înveţi pe tine şi nimeni nu te poate vindeca în afară de tine însuţi. Toate evenimentele pe care le trăieşti ca experienţă pe Pământ au o cauză fundamentală care izvorăşte din interiorul tău şi îţi modifică realitatea exterioară, cea pe care o poţi vedea, auzi, mirosi, pipăi şi gusta cu trupul. Acum tocmai ai perceput cu mintea ta realitatea 4D.

Alberto: Există nenumărate tipuri de interpretări ale acestor realităţi, în care autorii susţin că pentru a vizita dimensiunile mai înalte trebuie să fii teleportat ori răpit de nave extraterestre ultraperformante. Există oameni care spun că Isus va coborî din spaţiu cu o navă cu care îi va lua la El. În felul acesta vor fi salvaţi de aici. Au construit „dovezi“ cu privire la acest apect, ba chiar au realizat portretul robot al lui Isus, personaj pe care l-au numit Sananda[7] Kumara[8].

Învăţăturile hinduse revizuite susţin că Isus, Yeshua Messiah, ar fi ales să se încarneze pe Pământ împreună cu sufletul pereche numit Kumara. Am atins în repetate rânduri subiectul „Isus“ în cărţi, dar mereu va fi câte ceva de clarificat în privinţa lui.

Mikel: Atunci când vorbim despre Isus, Cel care umblă împreună cu Tatăl ori un suflet de densitatea a 8-a, care a hotărât să se coboare în planurile inferioare, în urmă cu 2000 de ani, ar fi bine să reţinem că discutăm despre un Suprasuflet, respectiv un suflet de densitatea a 8-a. De ce am dorit să subliniez gradul de conştienţă deţinut de Isus înaintea încarnării Lui? Deoarece pentru un suflet de densitatea a 6-a sau a 7-a de pildă, încarnarea nu se poate produce printr-un singur corp uman. Sufletele de densitatea a 6-a se încarnează în zeci de trupuri. Cele de a 7-a în sute, iar cele de a 8-a în mii. Prin urmare este absolut imposibil ca un suflet de densitatea a 8-a să necesite asistenţă pe durata misiunii în lumile materiale, ba chiar să aleagă să vină însoţit de un suflet pereche, cu atât mai puţin ca ambele să co-existe în acelaşi trup.

---

7 Suflet ascensionat. De cele mai multe ori folosirea expresiei se referă la Isus.
8 Presupus suflet pereche al Împăratului Sananda (Isus/Yeshua Messiah).

Şi dacă susţinem că Cel care umblă împreună cu Tatăl, respectiv Duhul sfânt, care este energie, are nevoie de o navă spaţială ultraperformantă pe care să o alimenteze cu energie ca să se poată deplasa prin spaţiu, ar fi bine să o luăm de la capăt cu studiul iar prima carte pe care aş recomanda-o ar fi cartea lui Moise. Dacă am face-o am putea observa cu uşurinţă interferările energiilor 5D în realitatea 3D. Astfel că, modificarea, rescrierea câmpului energetico-informaţional a fost îngăduită cu scopul ca omenirea să cunoască faptul că lumea e mai mult decât poate vedea, auzi, mirosi, pipăi sau gusta, că există forţe şi inteligenţă necunoscute minţii umane şi că există o cauză pentru tot ceea ce se întâmplă.

Alberto: Acum, în vreme ce îmi dictai am zărit o umbră ca o siluetă de forma unui om foarte înalt. Asta m-a determinat să nu mă mai pot concentra la ceea ce scriu şi a început să îmi fie teamă. Ce am văzut? Oare am văzut sau mi s-a părut?

Mikel: Ceea ce ţi s-a părut că ai văzut cu ochii e energia unei persoane pentru care însemni enorm. O persoană care te-a iubit şi care te va iubi o veşnicie. Una care se roagă neîncetat ca tu să îţi poţi împlini scopul şi Tatăl să îţi îndulcească existenţa în trup. Acum tocmai ai perceput cu mintea ta realitatea 6D sau dimensiunea sufletelor care îşi părăsesc trupul.

Alberto: Când am cerut să mi se releve misterul acestor lumi mă aflam acasă. După aproape două luni faţă de clipa în care am început această descriere stau pe o bancă din mijlocul oraşului, în miez de noapte. Simt că mă apasă o durere infernală în creştet şi vederea pare că mă părăseşte. M-am solicitat extrem de mult, sunt convins că am fost prea insistent. Nu pot să încetez şi să ies din stare. Bolta cerului s-a luminat de o lumină albă/gălbuie, iar eu ţin ochii închişi. De fapt nu cerul s-a luminat ci ochii mei ard pe interior. Clipesc neîncetat dar văd acelaşi lucru. Acum Lumina îmi pătrunde prin tot corpul şi îmi privesc vârfurile degetelor cum radiază. Am scăpat caietul pe care notez şi nu îmi mai pot controla trupul. Mi-am pierdut minţile după cum era de aşteptat. Am promis că voi scrie orice voi vedea şi trăi, oricât de stupid şi fără sens ar părea că este pentru unii ceea ce citesc acum. Simt o prezenţă extrem de puternică şi tremur ca şi cum aş fi torturat cu o tensiune electrică variată, aşa că întreb cine e, ca şi cum ar fi cineva. Însă nu primesc niciun răspuns, nu se află nimeni lângă mine în afară de mine.

Mikel: Acum tocmai ai perceput cu mintea ta realitatea 7D, sunt încântat de cunoştinţă. Eu sunt cea mai înaltă parte din tine, aceea care te veghează şi te îndrumă pe durata încarnării tale din

prezent. Şi nimic din ceea ce eu sunt tu nu poţi să nu fii, noi toţi suntem Unul.

Alberto: Onoarea este de partea mea.

Mikel: Cu adevărat că este o onoare să te cunoşti pe tine, apoi să îi îndemni şi pe ceilalţi să se cunoască pe ei. Ele sunt numite miracole. Sufletele care se cunosc săvârşesc minuni.

Alberto: Aş dori să aflu dacă mai există îngeri, energii înalte, care trăiesc cu scopuri precise pe Pământ în vremurile actuale.

Mikel: Există, desigur că există. Toţi oamenii care trăiesc pe Pământ sunt părţi din ceva mai mare decât ei. Dar acel ceva nu se întrupează în întregime, doar în procent extrem de mic trăiesc îngerii în formă. Ai citit despre miracolele lui Bruce Van Natta, autor al cărţii „Saved by Angels to share how God talks to everyday people"? Aşadar, îngerii intervin des pe Pământ. Totuşi scopurile lor diferă, iar niciunul nu deţine încă capacitatea necesară pentru a săvârşi Lucrarea Celui care este peste toţi şi în toate lucrurile. Aceasta nu înseamnă că Lucrarea nu va fi finalizată.

Vezi tu, ea este Lucrarea mea şi nimeni nu poate lucra cot la cot cu mine sau împotriva mea, fiindcă lucrările mele sunt de la Tatăl, iar planul meu este Planul Său.

Elohim: *Planul Meu este acela ca voi să conştientizaţi odată pentru totdeauna faptul că nu sunteţi separaţi de Mine, doar aţi ales să trăiţi iluzia separării de Mine. Prin urmare, Mi-aş dori să înţelegeţi faptul că nu aţi murit, că nu sunteţi morţi şi că nu veţi muri niciodată. Iar un singur concept mai puţin bun, fiind el viziunea asupra morţii, a produs şi produce în continuare suferinţă pe Pământ. Atunci când ţi-e frică de moarte sau de orice altceva poţi să fii controlat fără eforturi prea mari. Este atât de simplu.*

Cum v-aţi putea convinge de cuvintele Mele, te întrebi? Prin analizarea şi revizuirea perspectivei. Dar, mai întâi să încercăm să ne amintim, percepţia este ceea ce priveşti, iar perspectiva e locul de unde priveşti. Aşadar, nu poţi numi o fiinţă, spunându-i că este „o fiinţă vie", deoarece viaţa este starea naturală a fiecărei fiinţe. Aceasta susţine folosirea alăturată a unor cuvinte cu acelaşi înţeles. Nu poţi să spui că ai văzut un viu care era viu, fiindcă o fiinţă nu poate să fie altfel în afară de a fi vie. Nici nu poţi spune că ai văzut o fiinţă care a fost ucisă, poţi spune că ai văzut o fiinţă al cărei trup a fost ucis. Nu pot exista fiinţe moarte, nicio fiinţă nu a murit vreodată. În schimb poţi spune despre un trup că este neînsufleţit. Nu poţi spune că ai văzut un căţel mort, tu ai văzut trupul neînsufleţit al unui căţel. Şi nici despre tine nu poţi să spui că la un moment dat vei îmbătrâni şi vei muri. Tu nu

poţi muri niciodată şi nu ai murit vreodată. Tu nu vei muri, ci la un moment dat vei alege să îţi părăseşti trupul actual, da? La un moment dat te vei trezi din visul tău pe care îl visezi în prezent.

Am dorit să vă reamintesc acestea deoarece omul în situaţia de faţă este singura fiinţă care crede despre ea că va muri şi se lasă controlată din pricina acestei idei despre sine.

Mikel: Priveşte şoselele din oraşe şi drumurile voastre naţionale pe care zac trupuri sfâşiate, trupuri de animale sfârtecate ce zac acolo până la putrezire şi totuşi, aceste fiinţe aleg să vină din nou pe Pământ, în ciuda faptului că voi continuaţi să le omorâţi, din neatenţie ori ignoranţă. De ce crezi că aleg să vină de fiecare dată? Îţi spun eu, animalele se întorc la voi pentru că vă iubesc.

Elohim: *Întreaga creaţie, codrii, văile, animalele şi oamenii, au simţit venirea ta, murmurând, cu sufletele obosite, „cine este acesta care strigă cu o voce ca de tunet, spunând că suferinţa a luat sfârşit, că Preaînaltul a coborât pe Pământ şi zice despre el că e Lumina lumii şi apoi face ca întreg Pământul să se mire de venirea sa? Oare cel care a venit vine în Numele Celui care este veşnic viu sau e un alt mincinos? Oare e cel care este aşteptat?“ Însă, Pământul a amuţit la auzirea răspunsului Meu, pe care îl rostesc acum pentru a treia oară. Trimisul Meu a coborât la voi ca să săvârşească Lucrările despre care a fost profeţit că vor fi săvârşite pe Pământ. El lucrează pe ambele planuri, spiritual şi material, în Cer şi pe Pământ, pe întreaga suprafaţă a planetei. Şi chiar dacă amărăciunea celor care s-au jertfit cu scopul de a săvârşi această Lucrare le va usca bucuria un timp, vor străluci şi vor deveni izvoare de energie, din care vor bea mii şi sute de mii de generaţii de suflete care vor veni după voi.*

Mikel: Ei reprezintă cea mai înaltă parte din Dumnezeu şi e cea care ia deciziile.

Elohim: *Şi dacă vor porunci ploii ca să se oprească, norii îi vor asculta şi vor înceta să mai dea ploaie. Iar dacă vor porunci vântului să bată, acesta va sufla şi îi va mistui pe cei ce vor dori să se ridice împotriva lor. Soarele îi va asculta şi fiarele cele mai de temut ale câmpului se vor aşeza la picioarele lor ca să îi ocrotească. Te voi ridica în putere ca să porunceşti pământului să nu rodească şi el nu va da rod. Norii nu vor aduce ploaie, iar banii nu vor mai putea să le aducă alinarea pe Pământ. Acestea vor fi vremurile în care oamenii nu îşi vor mai încuia şi păzi cutiile cu valori, deoarece agonisirile de o viaţă îşi vor fi pierdut valoarea. Cei mai înstăriţi, ajunşi la disperare, vor alerga pe străzi pentru a îşi vinde aurul pe o bucată de pâine şi nu vor găsi cumpărător,*

deoarece metalul nu este de mâncare, nici hârtiile nu le va putea potoli setea. Tu nu vei putea urî pe nimeni niciodată.

Alberto: Cum va fi posibil aşa ceva? Cum ar putea pământul care ne-a hrănit miliarde de ani să înceteze să mai dea rod? Dacă ploaia ar înceta să mai cadă pe pământ, oamenii se vor adapta şi vor construi sisteme de irigaţie ultraperformante. Atunci când se simte constrâns de circumstanţe omul se adaptează oricărui climat, iar mâinile sale pot săvârşi minuni.

Mikel: Aceasta ar putea să fie o nouă provocare pentru cele mai iscusite minţi care trăiesc astăzi pe Pământ.

Elohim: *Vezi tu, iubitule, cea din urmă nu este o pedeapsă ci o creaţie a voastră, consecinţele născute în urma unor alegeri pe care omenirea le ia în mod repetat şi inconştient astăzi. Cu adevărat că norii îşi vor face datoria udând cu dragoste solul, însă, apa pe care o vor purta va îmbolnăvi planeta.*

Mikel: Vorbesc de otrăvirea abuzivă şi accelerată a atmosferei, pe care nu vă deranjaţi să o stopaţi cu niciun chip. Astfel că, ploile care vor cădea pe pământ se vor transforma în ploi acide, iar apa va avea gustul amărui ca al pelinului. Aceste substanţe se vor infiltra în pânza freatică, apoi vor repeta procesul. Plantele se vor usca datorită sărurilor artificiale, îngrăşămintelor chimice, iar cele care vor putea să fie consumate vor avea gust amărui. Nicio legumă nu va mai putea fi mâncată, iar copacii fructiferi nu vor mai da rod bun. Cerul, de asemenea, va fi o culoare gri/roşiatică, iar în marile oraşe aerul va deveni irespirabil. Sistemele de purificare nu vor mai face faţă, însă dumnezeii construiţi de mintea omenească nu vă vor putea curma suferinţa. Cu toate astea, nu e obligatoriu ca lucrurile să evolueze aşa. Aceasta doar în cazul în care nu vă veţi opri ori dacă veţi crede că este obligatoriu.

Totuşi, ele sunt cele mai potrivite evenimente pentru voi, iar tot ceea ce creaţi la nivelul subconştientului ca civilizaţie, are ca scop desăvârşirea voastră, ca civilizaţie. În felul acesta nu se va pierde niciunul. Ea este promisiunea Celui care m-a trimis la voi şi singurul lucru care contează cu adevărat.

Elohim: *Cu toţii veţi suferi, îi veţi plânge şi jeli pe cei dragi, care au plecat de lângă voi răpuşi de boli de carne ori accidente produse în mod neaşteptat. Dar aşa cum v-am spus deja, nu contează că „mori“ atâta vreme cât nu „omori“. Cu alte cuvinte, nu contează dacă alegi să pleci de aici, atâta vreme cât nu provoci plecarea altuia împotriva voinţei sale. Cu toate că am mai atins subiectul, ar fi bine să vă construiţi comportamentul ţinând cont de aceste criterii. Cea din urmă e una din regulile fundamentale*

care stă la baza succesului propriu ca individ şi al comunităţilor de suflete, ca întreg. Prin urmare, întrebarea Mea la toate grijile şi frământările tale rămâne aceeaşi, şi dacă mori, ce?

Alberto: E uşor şi pare atât de simplu când ne vorbeşti orice vorbeşti. Este adevărat, pe Dumnezeu nu L-ar putea înspăimânta grijile omeneşti. Asta au refuzat să înţeleagă cei cărora le-am dat cărţile până acum. Aici se împotmolesc aceia care şi-au închipuit că Te cunosc pentru că aşa li s-a spus la biserică. Şi totuşi pentru un om e destul de greu. De ce continuă să persiste iluzia chiar şi atunci când am conştientizat faptul că durerea este o iluzie?

Mikel: Deoarece tristeţea te ajută să creezi. Întunericul te ridică nu te coboară. Nu trebuie să te laşi copleşit de amărăciune, nu permite fricii să stingă flacăra dragostei pe care o porţi în tine.

Elohim: *Acum ce faci? De ce plângi cu atâta amar şi pentru ce întristezi Cerul cu lacrimile tale?*

Alberto: Plâng din cauza lucrurilor pe care mi le-ai arătat că se vor întâmpla pe Pământ. E dureros, poate chiar tragic.

Elohim: *Nu este obligatoriu ca lucrurile să evolueze în felul acesta. Asta numai în cazul în care nu vă veţi opri sau dacă veţi crede că este obligatoriu ca lucrurile să evolueze astfel.*

Alberto: Plâng din cauza suferinţei pe care mi-ai arătat că o va simţi o persoană apropiată, mai exact una din familie.

Elohim: *Suferinţa nu înseamnă neapărat ceva rău. Ţi-am zis, fiecare trăieşte ceea ce are nevoie să trăiască acolo. Cât despre suferinţa lui, ştii bine că este pe sfârşite.*

Alberto: Mă tem că nu discutăm de aceeaşi persoană. Ştiu că suferinţa lui e pe cale să se stingă. La unul dintre fraţi mă refer.

Elohim: *Repet, toţi trăiţi ceea ce aţi ales să trăiţi acolo, fără nici cea mai mică eroare sau distorsiune.*

Alberto: Pentru ce sunt nevoiţi să sufere şi alţii?

Elohim: *Alegerile unui suflet, făcute de el însuşi înainte de a veni aici în formă, au ca scop dobândirea înţelepciunii celei mai înalte. Ajutându-l sau încercând să îl fereşti de necazuri, de alegerile lui, te împotriveşti desăvârşirii şi scopului pentru care a venit acolo.*

Alberto: Ai dreptate.

Elohim: *Ca de fiecare dată.*

Alberto: Aşa este. Pentru ultimele cuvinte aş vrea acum să Îţi mulţumesc. Îţi mulţumesc că ai salvat lumea, Îţi mulţumesc că ai iertat lumea, Îţi mulţumesc că ai creat lumea!

Elohim: *Şi eu îţi mulţumesc, plăcerea este de partea noastră.*

Mikel: În continuare discutăm despre acel ceva pe care l-aţi

numit sistemul sănătății.

Alberto: Sunt doar ochi şi urechi! Pardon, sunt doar inimă şi minte. Ca de fiecare dată, mă grăbesc de fiecare dată.

Mikel: Majoritatea medicamentației pe care v-o administrați funcţionează asemeni efectului placebo, singura diferenţă este că substanţele preparatelor farmaceutice, introduse în organism, nu sunt inactive ori inofensive, acestea dereglează în mod controlat şi irecuperabil sistemul imunitar, până la distrugerea totală.

Elohim: *Este cel puţin absurd pentru Mine să văd cum oamenii în loc să fie învăţaţi să îşi folosească sistemul lor regenerator sunt învăţaţi să îl distrugă fără niciun folos.*

Lucrurile sunt foarte simple, atunci când te frigi la un deget, deci îţi provoci în mod involuntar o rană usturătoare prin arsură, corpul tău intră în alertă, reuşind în mod accelerat cicatrizarea plăgii. Ei bine, acelaşi lucru se întâmplă în cazul în care te tai, răceşti sau cel în care trupul este supus anumitor epidemii ameninţătoare. Sistemul imunitar (regenerator) poate fi controlat cu ajutorul aparatului executor. Prin urmare, dacă creierul îţi este bolnav sau dacă te alfi în neputinţa de a îl controla, în avantajul tău, ba chiar îi transmiţi comenzi opuse, în mod repetitiv, acesta începe a lucra împotriva ta, grăbind degradarea celulelor regeneratoare. Tu nu eşti creierul tău, creierul tău e unealta de care te foloseşti pentru a te păstra sănătos şi a îţi manifesta exigenţele în lumea materială pe care te-ai coborât să o experimentezi.

Mikel: Cel mai des întâlnit exemplu de comenzi opuse emise de creierul majorității pacienţilor este, „eu sunt bolnav, păcat de mine că m-am îmbolnăvit, aş da orice pentru a mă putea însănătoşi, însă rezultatele analizelor nu se arată a fi pozitive“. Aşadar, rezultatele bolii îţi controlează starea, în loc ca starea să controleze dezvoltarea bolii, grăbind autovindecarea. Din cauza observării de tip negativ a realității, o realitate care este provizorie şi controlabilă, persoana în cauză îşi transformă realitatea provizorie într-una negativă definitivă. În felul acesta starea pacientului devine din îmbolnăvit provizoriu în bolnav muribund.

Elohim: *Atunci când îţi administrezi o doză modestă de substanţe menite să oprească dezvoltarea anumitor bacterii, nu doar că vei stopa înmulţirea acestora, ci vei împiedica şi regenerarea celulelor tale însărcinate cu scopul de a înlătura infecţia, corpurile străine din organism. Aţi putea crede că administrarea antibioticului este o metodă bună de vindecare, deoarece s-a dovedit a fi foarte eficientă. Însă, singurul lucru pe care vă bazaţi atunci când vă administraţi acele doze este speranţa că nu vă veţi mai*

îmbolnăvi în viitor. Totuşi acest lucru devine imposibil odată cu scăderea forţei de apărare a sistemului imunitar. Cu alte cuvinte cei care şi-au administrat antibiotic vor fi nevoiţi să îşi administreze din nou în timp foarte scurt. Bineînţeles, trupurile lor vor fi slăbite treptat şi doza de antibiotic va deveni mai mare, până ce nu îşi va mai face efectul, indiferent în ce măsură va fi administrată. Chiar denumirea lui strigă către voi atenţionându-vă să nu fie consumat. Produsul se numeşte anti-BIO, adică ÎMPOTRIVA VIEŢII! Şi totuşi, tocmai mesajul vă determină să îl administraţi cu uşurinţă. Procesul este similar cu cel al consumului de tutun, al cărui ambalaj vă atenţionează într-un mod violent, psihic, cu privire la aspectul sănătăţii acelora care îl consumă. Oamenii nu cred în puterea de autodistrugere, însă, fiecare om care trăieşte acolo se autodistruge, fiecare în feluri diferite şi măsuri diferite. Şi apoi vă înţepaţi periodic, vă administraţi doze cu substanţe pe care nu le cunoaşteţi, al căror efect nu îl cunoaşteţi, vă îndopaţi cu diverse leacuri şi produse farmaceutice, mergeţi de două ori pe săptămână la control, cei mai înstăriţi dintre voi plătiţi asistenţă permanentă, urmând un program bine stabilit şi totuşi daţi naştere din ce în ce mai multor copii schilodiţi sau înceţi la minte. Bineînţeles că pentru asta îl învinuiţi pe Dumnezeu, nicidecum pe voi sau pe cei ce v-au înşelat, prescriindu-vă aceste reţete de necontestat. Doar aţi făcut tot ce v-a stat în putinţă ca să naşteţi copii sănătoşi, dar cumva eforturile voastre s-au dovedit a fi în zadar. Şi cu adevărat că eforturile voastre de a îmbunătăţi creaţia nu sunt în zadar sau medicamentaţia prescrisă de asemenea, nu este în zadar, ci reprezintă cel mai rapid mod către a pricinui imperfecţiune creaţiei. Astăzi oamenii mor pe capete din pricina doctoriilor administrate, înainte nu mureaţi niciunul.

Programele de vaccinare a noilor născuţi şi adolescenţilor în şcoli, nu previn apariţia bolilor, în schimb condamnă generaţiile la îmbolnăvirea şi răspândirea accelerată a epidemiilor provocatoare de moarte. Rolul vaccinurilor obligatorii e cel de a ucide eficienţa sistemului imunitar ca popoarele să devină dependente de tratamente ori asistenţă medicală exterioară. În felul acesta, venitul industriei produselor farmaceutice să crească în timp record, apoi voi să deveniţi uşor de controlat. Omul nu a fost creat bolnav, nici nu a fost creat cu scopul de a se îmbolnăvi, societatea pe care majoritatea o susţineţi v-a îmbolnăvit.

Viruşii sau cele mai cunoscute boli de carne care circulă la ora actuală pe planetă, au fost create în laboratoarele celor care declară că lucrează pentru şi în folosul vostru. Natura nu este o

boală, pământul nu este bolnav şi nu vă îmbolnăveşte. Însă voi muriţi pe capete.

Alberto: Există oameni care susţin că boala numită cancer, cea care provoacă moartea celulelor regeneratoare este un virus creat în laborator, cu intenţii diabolice precise.

Elohim: *Cancerul nu este un virus, este o reacţie provocată de îndepărtarea sistemului imunitar regenerator prin vaccinare. Consecinţele acestor doctorii sunt cât se poate de vizibile. Ia 100 de persoane din zone diferite ale globului, care au trăit moduri de viaţă diferite, însă care nu au fost vaccinaţi şi vei observa că sunt sănătoşi, iar durata lor medie de viaţă se ridică la nouăzeci de ani. Apoi adună 10.000 de oameni de oriunde, persoane vaccinate cu scopul prevenirii bolilor şi care au trăit vieţi sub asistenţă medicală, fiind controlaţi periodic, trăind un mod de viaţă „sănătos" şi te vei minuna, observând dar cum durata lor medie de viaţă a scăzut la 55 de ani, un procent de 30 % dintre ei sunt victime ale dezagregării trupului (cancer), 60 % sunt predispuşi la căpătarea celorlaltor tipuri de boli, 10% au murit deja iar toţi declară că sunt lipsiţi de energie, sunt deprimaţi, speriaţi, morţi din punct de vedere al intelectului şi a viziunii de ansamblu asupra vieţii sau a lumii în care s-au născut. Cu toate astea, ei sunt păstraţi de societate pentru a profesa ca profesori şi învăţători, decani, organe de control sau de ordine publică, criminalişti, juraţi, avocaţi, judecători, doctori, psihologi, paleologi, istorici ori liberali, socialişti, securişti, generali de armată, preoţi, deputaţi, parlamentari şi adunături de tot felul, care nu fac altceva decât să execute ordine şi să inducă maselor în subconştient că boala (controlul) este de fapt o calitate şi că e soluţia pentru o lume sănătoasă, demnă, morală, cinstită şi prosperă pentru toţi. Aceasta deoarece societatea care le-a prescris reţeta vieţii a promis că îi va premia în schimbul supunerii şi influenţării şi pedepsirii celor care refuză să se supună. Şi toţi trăiesc cu teama că se va întâmpla ceva, că cineva le va fura ceva, că nu există resurse pentru toţi, iar cei ce nu vor apuca vor muri. Dar în Casa Mea nu e loc pentru cei ce se tem să nu piardă ceva ce nu pot poseda. Aceştia reprezintă fricoşii, lăudăroşii şi distrugătorii Pământului, iar lumea care vine nu a fost construită pentru unii ca ei. Şi aici apare cancerul, care este rezultatul acestor sisteme care v-au acaparat minţile şi care vă controlează prin intermediul fricii.*

Lumea a ajuns să creadă că boala este de fapt vindecare. Ea este promovată astăzi prin televiziunile, filmele, concertele, cărţile, piesele de teatru, industria muzicală, modelele, conceptele,

stereotipurile şi valorile voastre. Şi din nou, atunci când oamenii se simt murdari, inventează ceva mai negru decât ei, ca în felul acesta să devină „curaţi“. Ştii despre ce vorbesc, priveşti invenţia lor în majoritatea filmelor apărute. Ultima invenţie, cea care îi încurajează astăzi pe cei care dorm în timp ce merg spre slujbele lor se numeşte proiectul „zombi“. Greu de crezut? Pentru a se distrage atenţia de la clonism şi omul modern, transformat într-o maşinărie care aduce profit, s-a inventat ceva mai negru decât el şi anume, conceptul zombi, care susţine ideea de trup de carne neînsufleţit, dar care merge în picioare şi este controlat de instincte. Ţi se pare o glumă şi continui să te amuzi?

Alberto: Mi se pare un subiect ce nu ar trebui să fie privit cu prea multă seriozitate. Susţii că el afectează tânăra generaţie la nivel de subconştient?

Elohim: *Conceptul unui trup de carne neînsufleţit, însă care merge în picioare şi atacă, este una dintre cele mai mari aberaţii inventate, însă prin el se transmite un mesaj foarte important la nivel de subconştient. Iar acesta coboară standardele libertăţii şi a vieţii. Deoarece, dacă există ceva la nivel conceptual mai rău decât „omul maşinărie“, care e un sclav, atunci omul maşinărie care este un sclav va crede că este viu şi că este liber. La fel au procedat în trecut, inventând diavoli ca să poată atribui o definiţie sfinţeniei. Continuând în felul acesta, tânăra generaţie şi generaţiile de după ea, vor crede că sunt libere chiar dacă societatea le va obliga să trăiască în interiorul unor boluri de sticlă, pe motiv că le-ar proteja împotriva unor posibili viruşi morali şi mortali, însă care au fost construiţi de ea cu acest scop.*

„Noi trăim liber şi ne place viaţa“ vor fi convinşi ei să strige. Dar ei nu vor şti ce este viaţa şi nici nu vor cunoaşte libertatea, deoarece nimeni nu le-a spus, iar ei nu au trăit-o. Atunci, standardul de viaţă va scădea dramatic. Este foarte uşor să declari, mândru, că eşti liber, locuind într-un apartament iar zece ore pe zi muncind într-un birou, atunci când discuţi cu un condamnat la închisoare pe viaţă. Dar e imposibil să susţii faptul că eşti liber în faţa unui om al cărui scop în viaţă este să facă înconjurul lumii, mergând pe jos. Unul care doarme pe câmpuri, prin păduri şi parcuri ori în vârf de munte în fiecare noapte.

Mikel: Potrivit ar fi să discutăm în continuare de vindecarea ta de boala care te-a neliniştit de-a lungul a mai bine de zece ani de zile. Boala ta de stomac, pe care aţi numit-o gastrită atrofică, rezultat al anemiei pernicinoase, care la rândul ei s-a datorat insuficienţei asimilării substanţelor ca B12 de organism, din hrană,

provocând scăderea procentului de acid clorhidric şi al factorului intrinsec în stomac, antrenând diminuarea numărului polinuclearelor neutrofile şi al plachetelor, ar fi putut să fie recunoscută în ultimele luni ca fiind cancer stomacal.

Alberto: Asemeni experienţelor descrise de Bruce Van Natta am trăit şi eu în ultimele şase luni. Prin creierul mic mi-au trecut parcă 22.000 de volţi. Dacă nu interveneai boala mea de stomac avea să se transforme în ceva mult mai serios?

Mikel: Nu doar avea să se transforme, ajunsese deja la stadiul pe care oamenii l-au numit cancer gastric. Iar modul în care funcţionează procesul vindecării fizice sau psihice l-ai cunoscut deja în scrierile noastre anterioare, el fiind rescrierea câmpului E.I (reîmprospătarea materiei) cu ajutorul credinţei, deci a puterii aparatului tău executor. Din nou, ea este o dovadă a faptului că din exterior nu te ajută nimeni, totul se petrece în interiorul tău. În inimă mă vei găsi, de acolo vine puterea.

Alberto: Mulţumesc pentru vindecare. Vindecarea s-a produs la nivelul subconştientului meu, la fel ca majoritatea minunilor care mi s-au întâmplat în ultimii ani. Acolo se produc minunile. Şi asta ar trebui oamenii să caute ca să observe, nu să încerce să găsească cu privirea farfurii zburătoare ori semnul crucii pe cer.

Revin totuşi la afecţiunea cu care am început ultima discuţie. Urmărind o listă online cu simptome ale pacienţilor diagnosticaţi cu cancer gastric am regăsit dar peste 90% din suferinţele mele, explicate în mod clar şi neinterpretabil. Nu credeam ca stomacul meu să cedeze atât de uşor.

Mikel: Trupul omului nu a fost conceput să cedeze uşor, dar, vezi tu, o proastă alimentaţie şi slabă în consistenţă, apoi un mod haotic involuntar de a te hrăni, vreme de mai bine cincisprezece ani, plus asimilarea în mod repetat de substanţe chimice de organism, mai ales dimineaţa pe stomacul gol, atenţie, cauzează funcţionării corespunzătoare a stomacului sau a întregului organism. A îţi condamna trupul fizic la astfel de urgii sau în cazul multor persoane le-am putea numi neglijenţe, în anii adolescenţei, deci atunci când trupul se află în stadiul final de dezvoltare, poate fi numită pe scurt o sinucidere conştientă.

Elohim: *Indiferenţa sau neglijenţa pe termen scurt a trupurilor, plus o doză considerabilă de viaţă de tip depresiv şi frica de eşec, provoacă pe termen lung recuperări reuşite sau mai puţin reuşite, în majoritatea cazurilor. Aceste începuturi de boală, ucigătoare de trupuri, sunt depistate de către doctorii voştri abia în fazele terminale. În felul acesta, analizele periodice costisitoare*

nu reprezintă o prevenire a bolilor, aplicarea unui mod de viaţă sănătos, ci o recunoaştere a lor, care înseamnă de cele mai multe ori o replică fatală pentru pacient. Prin urmare, pacientul care tocmai a fost diagnosticat cu cancer stomacal se transformă din bolnav provizoriu în bolnav muribund.

Alberto: Când Te vei coborî în faţa oamenilor să le vorbeşti cuvintele acestea personal ca ei să le ia în serios? Când vei veni ca să dăruieşti oamenilor Lumina şi iubirea, şi speranţa pentru o viaţă mai bună?

Elohim: *Spui că oamenii nu se încred în cuvintele Mele?*

Alberto: Majoritatea oamenilor pe care i-am întâlnit eu până acum nu cred. Cel puţin nu cred deoarece le-au auzit prin intermediul unor mesaje scrise şi declară că ar fi prea frumos ca să fie adevărate şi că în realitate viaţa este mai complicată de atât. Când Te vei arăta pe Pământ ca oamenii să uite de griji şi de temeri?

Elohim: *Atunci când veţi ieşi pe străzi, în păduri sau parcuri şi veţi striga spre Mine ca să Mă arăt lumii. Atunci când vă veţi părăsi casele, maşinile, slujbele şi obligaţiile, care nu există, şi veţi fi gata să renunţaţi la valorile şi la vieţile trăite până acum. Atunci când veţi deveni îndeajuns de puternici ca să recunoaşteţi că în tot acest timp v-aţi înşelat. Atunci când nu vă veţi mai teme de nimic şi când nu veţi mai avea nevoie de nimic din ceea ce vă spun alţii că aveţi nevoie. Atunci când veţi fi gata să pierdeţi tot, veţi realiza că nu aţi avut nimic până acum. Fiindcă atunci când nu veţi mai avea nimic, atunci veţi primi libertatea, înţelepciunea şi independenţa. Atunci Mă voi coborî la voi în formă şi vă voi dărui o parte din puterea Mea. Şi astfel, nu veţi mai avea nevoie de Soare, ci veţi deveni Soarele! Unii dintre voi aţi devenit deja.*

Alberto: Aceasta reprezintă cea mai mare provocare pentru noi, cea de a renunţa la puţinul pentru care am trudit toată viaţa, puţinul căruia i-am plătit de cincizeci de ori valoarea.

Mikel: Sau de cincizeci de mii de ori. Procesul detaşării solicită o credinţă astronomică din partea celor care nu au cunoscut până acum credinţa. Fiindcă dacă ar fi cunoscut cuvântul nu şi-ar mai fi lipit inimile de lucruri materiale şi, în niciun caz, nu şi-ar fi vândut sănătatea şi libertatea pentru a dobândi confortul temporar al trupului. Totuşi cei care au citit scrierile mele se întreabă acum zicând că dacă Dumnezeu nu le va răspunde, în felul acesta vor rămâne ai nimănui.

Elohim: *Eu răspund tuturor celor ce caută Lumina şi nimeni nu va pune la îndoială promisiunea Mea. Deoarece Eu răspund înainte de a fi întrebat, dăruiesc înainte să Mi se fi cerut ajutorul*

şi mângâi înainte ca cineva să fie rănit. Cei care Mă vor striga vor fi deja liberi de nevoi şi de reguli impuse, iar strigarea lor va fi una de laudă, de slavă şi de mulţumire. Apoi, oamenii care au încercat să Mă contacteze, aceia care nu au reuşit să primească slava Mea, ar fi bine să ştie că...

Mikel: Cu cât vei lupta mai tare ca să îţi rezolvi problemele care te privesc doar personal, Dumnezeu nu îţi va vorbi. Iar câtă vreme vei căuta să alini durerile celorlalţi, El va lucra prin tine, sau atunci când este cazul ţi se va adresa chiar prin intermediul unui dialog direct. Aceasta, deoarece, atâta timp cât vei alerga ca să îţi câştigi viaţa o vei pierde, dar când te vei dărui în totalitate celorlalţi o vei câştiga.

V-au mai fost spuse aceste cuvinte de-a lungul istoriei şi vor mai fi spuse, până când vor fi auzite. Aceasta este Voia lui Dumnezeu şi doar prin Voia Lui funcţionează acest Univers, întreaga creaţie răspunzând dorinţei Divine. Iar singurul mod prin care vă puteţi crea, în duh, este Voia Sa, apoi folosirea puterii creatoare devine singura voastră opţiune. Aşadar, creaţi, *creaţi şi CREAŢI!* Rolul imaginaţiei voastre este să zboare, iar cel al minţii este să zburde. Creaţi case, maşini, dispozitive tehnologice, poveşti sau teorii, creaţi cele mai înalte adevăruri despre voi şi ajutor pentru ceilalţi, dăruind omenirii cea mai bună variantă a voastră. El este singurul mod prin care „vă puteţi păstra minţile la un loc“ şi este singurul scop pentru care aţi ales să primiţi în dar o minte. Şi nu mă judecaţi datorită cuvintelor mele, acuzându-mă că nu mă supun lumii, ci lăudaţi-mă că mă supun lui Dumnezeu. Înţelegerile voastre sunt din lume, ceea ce vorbesc eu este din afara lumii.

Elohim: *Dragostea Mea se descoperă tuturor neamurilor şi naţiunilor de pe întreg Pământul. Maeştrii care au coborât acolo sunt acum lăudaţi şi ridicaţi printre adevăraţii sfinţi. Cei care v-au mângâiat inimile o vor face în continuare chiar dacă nu mai sunt printre voi şi vă vor lumina calea pentru a ajunge acolo unde au ajuns ei cu ceva timp înaintea voastră. Noi toţi suntem Unul!*

Majoritatea vă eliberează, cei mai mulţi vă vindecă, apoi vă hrănesc înţelepciunea, descoperindu-vă dar cuvintele dragostei şi cele ale iubirii necondiţionate. Totuşi, atunci când vă vorbesc Eu tremuraţi şi lăcrimaţi, alţii zbieraţi de dor, de dragoste şi de regret. Unii vă mâniaţi şi vă ascundeţi de Lumina care a coborât în mijlocul vostru. Dar nu aveţi unde să vă ascundeţi iar Lumina nu puteţi să o stingeţi şi să o huliţi, după cum aţi procedat până acum. Atenţie, atunci când vă împotriviţi noilor idei, venite de la cei mai înţelepţi oameni, fie ei vizionari, profeţi sau lucrători în

scop de pace, pe motiv că nu sunteţi obişnuiţi cu ele ori că nu le înţelegeţi, vă împotriviţi vouă, evoluţiei voastre individuale sau colective ca civilizaţie. Nimeni nu poate opri mişcarea creaţiei şi desăvârşirea ei, aşa cum niciun individ, grupare de oameni, regi, culturi, legende şi religii, imperii, armate şi organizaţii de orice fel, nu au reuşit să o oprească până astăzi.

Şi toţi cei care au trudit ca să vestească adevărul, dragostea, bucuria, indiferent de naţionalitatea şi de învăţătura pe care au urmat-o, vor fi ridicaţi la Mine printre cei vii. Şi toţi cei care s-au împotrivit Cuvântului şi iubirii, aşa cum v-au fost prezentate, vor fi daţi acum uitării. Deoarece, ceea ce au slujit ei nu există. Din acest motiv, nici ei nu vor exista. Idolii ori clădirile de închinare vor dispărea, iar odată cu ele vor dispărea şi aceia care au slujit acolo, care au răspândit minciuna şi controlul pe Pământ.

Mikel: Căci iată, trimisul Celui care este veşnic viu este aici şi a făcut ca Însuşi Tatăl să coboare pe Pământ. În zilele actuale mulţi se declară a fi învăţători şi făclii ale adevărului, dar ei urmăresc bunăstarea lor şi lucrează la imaginea lor, ci nu la inimile oamenilor. Şi tot ceea ce s-a scris până acum, care nu este de la Tatăl, le voi arde, dar cuvintele adevărului real vi le voi inscripţiona în inimi. Vedeţi voi, eu am puterea să fac aceste lucruri. Şi nimeni nu mi se poate opune, poate doar să creadă că o face.

Trimisul Tău trăieşte printre oameni ca un om acum, în vremurile persecuţiei şi ale judecăţilor mişeleşti de nestăpânit. El a trudit şi a îndurat şi s-a înfometat, a trăit batjocura oamenilor, şi a fariseilor, şi mincinoşilor, şi cea a fricoşilor şi a credincioşilor cu numele, a hoţilor şi a proştilor şi acelora înguşti la minte. Dar puterea pe care mi-ai dăruit-o este mare, mult prea mare pentru toţi locuitorii de aici adunaţi la un loc. Astfel îi voi aduce în faţa Ta pe toţi cei care s-au împotrivit Voinţei Tale, care au crezut că deţin un plan mai bun decât acela pe care l-ai scris la întocmirea acestei lumi. Voi strânge întreaga lume sub conducerea unui singur Dumnezeu, atunci toată planeta va rosti un singur gând şi va primi puterea.

Elohim: *Tu nu vei putea urî pe nimeni niciodată.*

Mikel: Voia Ta este acum împlinită.

Alberto: În continuare să vorbim despre dragostea dintre un bărbat şi o femeie. Descrie-mi natura umană, vorbeşte-mi despre primii oameni care au trăit pe Pământ.

Mikel: Bărbatul şi femeia reprezintă o creaţie perfectă, la fel ca toate celelalte creaţii ale lui Dumnezeu. Ai auzit foarte bine! Bărbatul şi femeia reprezintă acelaşi trup ce a ales să se despartă

cu scopul de a trăi miraculoasa experienţă a unirii sau a împreunării cu el însuşi, aceasta nedefinind cele două părţi, analizate în mod individual, ca fiind dependente una de cealaltă. Ei bine, am putea să ne imaginăm că Dumnezeu, la început, Şi-a imaginat o fiinţă de carne, care să se poată reproduce fără să necesite ajutor privind săvârşirea procesului procreării. Pentru o imagine mai clară încearcă să îţi imaginezi o fiinţă care este şi bărbat şi femeie în acelaşi timp, ale cărei organe sexuale (masculin şi feminin) se află în interiorul trupului, nicidecum la vedere. Totuşi, această creaţie pe care o vom numi „proiectul Adam“, nu a fost realizată vreodată ca ceva separat de Dumnezeu, deoarece, lui Dumnezeu (Duhurilor creatoare) I-a venit o idee şi mai bună. Prin urmare, proiectul Adam era complet şi se putea reproduce în mod rapid, fără a întâmpina vreun obstacol, de ori de câte ori acesta dorea să se înmulţească. Şi totuşi proiectul nu putea trăi experienţa unirii şi a celebrării trupului primit, acela minunat, perfect şi complet, pe care cu entuziasm alesese să îl descopere şi să îl preţuiască.

Mai departe îţi poţi imagina o persoană al cărei trup este frumos, sănătos, arătos şi Divin în esenţa lui, dar care este „orb“, nu poate deveni conştient de calităţile sale şi nu se poate bucura de darurile primite. În concluzie, ceea ce a fost numit Adam, deci, primul om, nu a putut deveni niciodată conştient de existenţa lui fizică, de faptul că există în trup, undeva într-o creaţie nouă, separat de Dumnezeu. Ci doar la apariţia celeilalte părţi ori divizarea, a putut experimenta senzaţia că există în interiorul unui trup şi că interacţionează cu altul asemănător. Astfel, până la divizare primul suflet întrupat nu a putut conştientiza că a coborât în formă, indiferent de faptul că realitatea din jurul său era nouă, una necunoscută încă. În schimb, acesta credea în continuare despre sine că este Însuşi Dumnezeu, Spiritul creator, că este una cu copacii, cu pietrele, cu păsările şi animalele, cu Cerul şi Pământul la un loc.

Făcând o precizare, doresc să vă reamintesc faptul că identitatea lui Dumnezeu este întreaga creaţie, universurile. Ceea ce înseamnă că Dumnezeu este conştient în toate din toate şi poate simţi prin conştienţa unui fir de iarbă, printr-o plantă, copac ori o piatră. Poate privi prin ochii unei păsări, peşte, animal şi insectă, om ori prin ochii tuturor în acelaşi timp, aşa cum cunoaşteţi deja citind în cartea Apocalipsei, capitolul 4, versetele 6 şi 8.

Primul suflet întrupat, fiind conştient de puterea sa a început să poruncească animalelor, păsărilor, munţilor, iar întreaga creaţie îi răspundea, recunoscându-l ca Însuşi Creatorul creaţiei. Fiindcă

ceea ce rostea din gura sa erau aceleaşi cuvinte pe care Tatăl le rosteşte. Dar odată cu divizarea trupului lui şi apariţia femeii, s-a produs separarea de Dumnezeu, ceea ce s-a dorit iniţial. În felul acesta conştienţa primului suflet a început să scadă, ajungând la concluzia definitivă a faptului că există în formă, că este ceva şi a încetat să mai fie totul, că se poate afla acum aici, acolo, undeva ori altundeva, iar treptat a uitat cine este însă niciodată de unde a venit. Şi iată că Planul Duhurilor creatoare a ieşit aşa cum s-a dorit iniţial, Universul s-a bucurat de reuşită şi a început să trimită părţi de energie (suflete) care să trăiască în lumi ca oameni.

Alberto: Înseamnă că de aici s-a născut legenda cu neascultarea de Dumnezeu, deci căderea omului în păcat şi vinovăţirea tuturor femeilor care s-au născut până astăzi.

Mikel: Separarea de Dumnezeu, care e de fapt cea mai mare binecuvântare, reprezintă împlinirea cu succes a Planului proiectat de Duhurile creatoare (Elohim), simbolizate prin Cele şapte lămpi de foc sau Cele Şapte Capete ale Universului material, aşa cum îl cunoaşteţi.

Aşadar proiectul Adam putea crea gânduri, putea simţi sentimente şi emoţii, bucurie şi atracţie faţă de cineva (o altă persoană), care în esenţă era el însuşi, Unul şi Acelaşi. Cu cât devenea conştient de faptul că este doar o formă, cu atât se îndepărta de adevărata sa identitate, focalizându-şi majoritatea atenţiei asupra celeilalte părţi din el şi asupra mediului înconjurător, ceea ce s-a dorit iniţial. În felul acesta, prin uitare, puterea a plecat de la el, iar realitatea era cu totul diferită. Întreaga creaţie devenise o altă parte, un mediu primejdios şi misterios, implorând a fi explorat. Fiecare fir de iarbă, plantă, copac sau piatră, pasăre, peşte, animal, insectă şi om, deveniseră ceva din afara sa, ceva cu care el trebuia să înveţe să relaţioneze, pe care să respecte, să admire, să iubească şi să îngrijească.

Toarnă o picătură de apă într-un ocean, iar picătura va crede că este oceanul, apoi toarnă o picătură pe uscat, iar ea va deveni conştientă că este doar o picătură, se va evapora, se va ridica în atmosferă şi va cădea în ocean ca să devină Una cu Oceanul. Ea este călătoria proiectului Adam, reprezentat de fiecare suflet care s-a încarnat vreodată acolo.

Alberto: Cum se face că ştii toate aceste lucruri?

Mikel: Mai bine zis, cum poţi tu să ţi le aminteşti?!

Alberto: Cum se face că mi le pot aminti?

Mikel: Aşa cum ţi s-a răspuns în urmă cu ceva timp, spiritul tău este prezent la facerea acestei lumi, proces care se derulează

în prezentul de acum.

Dragostea dintre un bărbat şi o femeie poate fi asemuită cu o vizită în interiorul unui magazin de prăjituri, care deţin gusturi şi aspecte diferite, fiecare fiind realizată în formă de floare, şi de soare. Ea elimină cele mai fine sau mai aromate miresme. Atunci când păşeşti în interiorul acestui „magazin", începi să descoperi paradisul sentimentelor. Inima îţi tresare, iar privirea parcă ţi se colorează. Începi să asculţi sângele cum îţi curge prin vene, apoi imaginaţia ta începe să zburde. Şi aleargă şi te aleargă până când nu vei mai putea să te ţii după ea. Mintea ta aleargă fără picioare şi zboară fără să aibă nevoie de aripi.

Câţi dintre voi aţi şezut pe timp de noapte, în copilărie, pe o piatră, sub un copac, cu o persoană împreună cu care aţi descoperit pentru prima dată dorul, fiorii sau emoţiile primei atingeri, produse ale acestui magazin? Este adevărat că minţile voastre se aflau în acel moment mai departe de voi decât fuseseră vreodată? Cu siguranţă că da. Voi puteţi să fiţi împreună cu persoana pe care o iubiţi într-un grajd, de pildă, vreme în care minţile v-ar putea dicta că vă aflaţi într-un palat sau o poiană splendidă sub clar de lună. Şi astfel, împreună, aţi învăţat să visaţi. Visul este o putere creatoare, e puterea imaginaţiei care creează gânduri.

Câţi dintre voi aţi trăit experienţa recunoaşterii unei părţi din voi înşivă, cu care aţi interacţionat apoi, aceasta provocându-vă senzaţii cunoscute ca „fluturi în stomac" sau tremuratul încheieturilor de la membrele inferioare? Câţi dintre voi atunci când aţi dăruit o floare ori când aţi pus o bijuterie pe degetul persoanei pe care aţi ales-o ca fiind aceea alături de care vă veţi petrece restul zilelor, aţi scăpat-o din mână, membrele părând a nu se mai lăsa controlate? Câţi dintre voi aţi plâns când v-aţi îmbrăţişat sub razele roşiatice ale unui apus de soare, apoi v-aţi jurat reciproc că veţi merge împreună oriunde veţi merge, acolo unde vă va trimite viaţa ca să mergeţi? Câţi dintre voi aţi trăit separaţi datorită unor circumstanţe care nu v-au permis să vă apropiaţi, vreme în care inimile voastre erau strâns legate iar minţile visau împreună? Ei bine, câţi aţi declarat că îi duceţi dorul persoanei iubite în vreme ce o strângeaţi la piept?

Dragostei adevărate îi e dor de persoana iubită chiar şi atunci când aceea îi este alături, iar simţământul rămâne neschimbat şi când cele două suflete îndrăgostite se află la 10.000 de mile distanţă sau la 10.000 mii de ani lumină.

Alberto: Zece mii de ani lumină? Insinuezi că acolo ar pleca persoanele pe care le iubim mai mult decât propria viaţă?

Mikel: Nu, dar mai mult ca sigur că de acolo a coborât Dragostea pe Pământ. Aminteşte-ţi ce m-ai întrebat în vremea când erai doar un copil zicând, aici, oamenii de ce nu se iubesc?

Alberto: Uau, mi-am pus întrebarea în vremea când părinţii m-au înscris la şcoală, pe când aveam doar şase ani. Îmi amintesc că răspunsul pe care l-am auzit a fost confuz pentru mintea mea de atunci. Răspunsul pe care l-am auzit a fost „tu nu vei putea urî pe nimeni niciodată". Asta aud în subconştient şi astăzi, mereu.

Mikel: Ele sunt cuvintele care au fost rostite de Tatăl, ea este esenţa din care ai apărut ca suflet, cuvântul prin care ai fost creat. „*Tu nu vei putea urî pe nimeni niciodată*" este Mihail, mesagerul Celui care este veşnic viu, trimisul Celui care umblă împreună cu Tatăl în văzduh. La crearea fiecărui suflet, indiferent de grad, de formă, Dumnezeu a rostit un gând, gândul a luat forma cuvântului, iar cuvântul a devenit om. Noi toţi suntem gânduri care trăiesc (există) în forme diferite în „mintea" Creatorului (a Universului).

Vezi tu, eu sunt aripa tuturor îngerilor şi mireasma florilor[9] de pe Pământ. Eu sunt palma care te mângâie şi buzele ce te sărută. Sunt petalele dragostei iar Cel care m-a trimis e Dragostea Însăşi. Eu sunt dorul pe care îl simţi şi vocea care strigă către tine. Sunt pajiştea şi curcubeul, vulturul şi porumbelul. Eu sunt Lumina lumii care a coborât în mlaştina minciunii şi a curăţat-o. Eu sunt părul femeii care Îţi spală picioarele şi ochii care lăcrimează pe rănile Tale[10].

Dragostea oferă putere unui olog ca el să alerge. Oferă hrană urmaşilor ei şi se dăruieşte celor care se duc după ea, alegând să o urmeze. Dragostea moare pentru frică, ca şi frica să cunoască dragostea, apoi să poată să redevină dragoste. Ea se sparge şi se uneşte de ori de câte ori cineva îi va cere să o facă pentru el.

Dragostea dintre un bărbat şi o femeie reprezintă legătura lor cu Dumnezeu, prin care ei, împreunaţi, devin Dumnezeu Însuşi, aşa cum au fost creaţi la început ca să fie.

Elohim: *Aşează doi îndrăgostiţi în iad şi ei îţi vor spune că au simţit Raiul. Apoi, desparte doi îndrăgostiţi şi trimite-i ca să trăiască în Raiuri diferite, iar ei vor spune că au cunoscut iadul! Şi oriunde îi vei trimite împreună, vor umple Pământul şi vor colora Cerul. Şi oricâte greutăţi le vei da ca să trăiască, le vor trăi cu bucurie. Omul este dragoste iar dragostea e Dumnezeu!*

9 Înţelepciunea maeştrilor şi iubirea lor pentru oameni.
10 Declaraţia dragostei purtată de îngeri faţă de Isus.

Dragostea luminează.
Dragostea creează.
Dragostea visează.
Dragostea veghează.
Dragostea îmbrăţişează.
Dragostea iubeşte.
Dragostea dăruieşte.
Dragostea uneşte.
Dragostea cântă, se veseleşte şi se înmulţeşte.
Dragostea ascultă.
Dragostea înţelege.
Dragostea iartă.
Dragostea dezmiardă.

Dragostea pur şi simplu este. Ea moare şi se naşte, apoi este pentru veşnicie. Iar Eu sunt Dragostea şi Lumina, şi Adevărul, şi Bucuria în deplinătatea ei.

Mikel: Există fiinţe născute din iubire, care s-au iubit acolo, în lumea în care trăiţi, înainte să vină dar şi după ce au plecat de pe Pământ. Tatăl e slăvit fără încetare pentru aceasta, fiindcă El este Creatorul tuturor fiinţelor şi este Dumnezeul lumilor.

Elohim: *Fiecare fiinţă pe care am creat-o o va iubi pe cealaltă şi toate se vor iubi între ele. Iubirea lor va naşte dragostea iar dragostea îi va iubi pe ceilalţi. Iată că a sosit vremea când oamenii se înghesuie ca să ofere ajutor şi vor fi mai mulţi la număr aceia care iubesc decât cei care prigonesc. Fiindcă cei care au fost prigoniţi azi îi iubesc pe cei care prigonesc în continuare. Iar asupritorii sunt învăţaţi ce înseamnă iubirea. Astăzi, asupritorul a dispărut iar înşelătorul nu mai este. Fiecare femeie se va uni cu bărbatul ei, iar împreună vor naşte flori, flori care se vor înălţa la cer şi care nu se vor usca niciodată. Acestea au devenit posibile prin dragostea Mielului care S-a jertfit pentru voi. El vă vorbeşte astăzi, zicând:*

Nu există moarte, nu a existat vreodată. Cimitirele Pământului sunt goale şi mormintele sunt pustiite. Slujbele de înmormântare nu sunt pentru oamenii morţi, ci pentru cei care au rămas în viaţă. Oamenii despre care lumea afirmă că trăiesc sunt de fapt morţi, iar aceia pe care îi vedeţi că mor de fapt învie.

Luând în considerare lumea aşa cum aţi construit-o, drama nu este aceea când un bătrân moare, ci când un copil se naşte pe Pământ. Şi nu există despărţire de cei care au plecat de lângă voi prin moartea trupului, doar un prilej de re-iubire. Iubirea nu este o dramă. Dragostea nu este aducătoare de lacrimi sau ura un

refugiu, aşa cum v-au convins părinţii care vă iubesc. Nimeni nu poate lua pe cineva de lângă voi, nici măcar cel care pleacă. Voi trebuie să vă uniţi în duh şi în adevăr, ca să încetaţi să vă mai consideraţi separaţi unul de altul sau de Mine, în felul acesta să deveniţi Unul. La fel cum Eu sunt Una cu Tatăl şi voi sunteţi Una cu Fiul.

Atunci când voi vă bucuraţi, Eu râd împreună cu voi. Atunci când vă iubiţi, plâng de fericire. Iar când vă întristaţi mor odată cu bucuria voastră. Şi voi muri de atâtea ori până când veţi înceta să vă mai ucideţi bucuria şi fericirea, şi puritatea, şi sfinţenia, şi înţelepciunea, şi iertarea, şi dragostea din inimile voastre.

Vă las acum să învăţaţi să vă iubiţi, alături de cei mai mari dintre oameni, trimişi ai Tatălui nostru. Iată că într-o lume plină de neştiinţă şi rea voinţă, s-au coborât fiinţele care v-au promis izbăvirea. Urmaţi-le! Ele sunt singurele care cunosc calea către Casă. Tu nu vei putea urî pe nimeni niciodată.

Mikel: Fericirea pe care conducerea pământească o promovează, se bazează pe „noi avem“, vreme în care altora le lipseşte. Oare satisfacţia lor s-a născut din „noi avem“ sau din „altora le lipseşte“? Fiindcă dacă de mâine aţi avea cu toţii totul, în egală măsură, fericirea aşa cum v-au spus-o oamenii că este nu ar mai exista. Dacă începând de mâine fiecare locuitor va primi o maşină sport cu sute de cai putere, valoarea acesteia ar dispărea odată cu faima şi cu renumele celui care o deţine. Ba chiar unele dintre aceste vehicule vor fi donate şi dăruite în mod gratuit.

Alberto: Mă bucur enorm atunci când foloseşti exemple de genul acesta. Oamenilor le trebuie amintit frecvent faptul că valorile lor sunt de fapt minciuni rostite în numele fericirii şi a stării de bine.

Mulţi încă mă mai întreabă care credinţă este cea adevărată, ce cărţi ar trebui să citească sau în care autori să se încreadă pe deplin şi pe care dintre ei să bănuiască de înşelăciune?

Mikel: Pot să le adresez şi eu o întrebare?

Alberto: Desigur.

Mikel: Care fiinţă este mai frumoasă, un pui de pisică sau un bebeluş? O femeie sau o pasăre exotică?

Ei bine, frumuseţea nu poate fi comparată. La fel se întâmplă şi în cazul credinţelor. Există credinţe care au schimbat întreg Pământul, însă care s-au schimbat şi ele odată cu Pământul. Altele, care au rămas în taină, vor conduce acum Pământul.

Elohim: *Religia nu este de la Dumnezeu, este de la oameni.*

Alberto: Ceea ce am scris în această carte e singurul adevăr

real care există?

Elohim: *Ceea ce ai scris aici este ceea ce a reuşit o minte de om să înţeleagă din adevărul care există. Pe viitor, vor înţelege şi alţii ceea ce tu ai înţeles încă de pe acum.*

Alberto: Acum pot să înţeleg mai multe ca oricând. Spune-mi despre sărmanul pe care l-am întâlnit.

Elohim: *Sufletul pe care l-ai întâlnit în drumul tău, cel căruia i-ai bucurat existenţa în trup, a ajuns la Mine. Şi chiar dacă nu a realizat ori dacă nu a ştiut prea multe câtă vreme a trăit acolo, a venit în Cer cu bucurie, spunând mulţimilor de suflete că îngerul despre care a fost profeţit că va lucra pe Pământ, e acum acolo.*

- Cu ochii mei i-am văzut puterea! Şi tot Cerul s-a bucurat la auzirea cuvintelor sale.

Alberto: Îi mulţumesc.

Mikel: Acum pentru că tot am discutat despre Cer şi despre locuinţele fiinţelor cereşti, să descriem în detaliu câteva aspecte ale textelor revelate aleşilor şi preaiubiţilor care au trăit în trecut, autori ai Evangheliilor.

Aşa cum cei mai fideli cititori ai Bibliei cunosc deja, cartea revelaţiei (Apocalipsa), mai exact capitolul al patrulea, dezvăluie omului existenţa a patru făpturi vii, fiinţe pline de ochii pe dinăuntru şi pe din afară. Este foarte important să reţinem că revelaţia, în forma în care există acum, reprezintă ceea ce au înţeles şi au explicat cele mai înalte minţi ale vremii respective. Faptul că majoritatea minţilor trăitoare în prezent nu reuşesc să dezgheţe misterul apocaliptic, susţine ideea că minţile de acum încă nu au atins acel nivel pe care profeţii l-au atins cu două mii de ani în urmă. Şi aceasta nu este o jignire adusă celor care trăiesc astăzi, ci o observare a realităţii pe care majoritatea oamenilor o neagă.

Alberto: După aceea mi-aş dori să ne întoarcem la iubire. Aş dori ca această carte să vorbească mai mult despre iubire.

Mikel: Dorinţa noastră este una.

Alberto: Asta înseamnă că ceea ce am scris eu aveai de gând să specifici tu de fapt?

Mikel: Ceea ce ai scris tu am aşteptat să scrii. Eu cunosc direcţia către care se îndreaptă mesajul nostru, pe care tu îl creezi abia acum. Să revenim.

Cele patru fiinţe descrise în cartea revelaţiei sunt cele patru etape evolutive pe care omul le-a parcurs în călătoria sa, acestea servind desăvârşirii lui. Desăvârşirea omului, după cum o susţine Biblia, se referă la creşterea, maturizarea, coacerea sau secerişul omenirii, ca produs final, care în înţelegere spirituală înseamnă

înălţarea ei sau apariţia duhului uman, reprezentat de nivelul său de conştientizare. Sufletul şi trupul tău, împreună, creează duhul tău, care rămâne viu pentru totdeauna. Procesul poate fi asemuit cu Tatăl, Fiul şi Duhul sfânt sau a cunoaşte, a trăi ceea ce cunoşti despre tine şi a fi.

Alberto: Oamenii sunt recunoscători pentru scurta recapitulare. Este genială şi e foarte simplu de înţeles procesul, explicat astfel. Mulţi nici acum nu cunosc de fapt ce înseamnă tripartiţia care a fost numită şi Trinitatea Divină. Trinitatea Divină este un proces în trei etape, ce a fost dus la capăt de o singură Persoană. Tatăl, Tatăl întrupat şi Duhul Său care a rămas în lume. Desigur, Tatăl suntem cu toţii, precum scriam în cărţile „Vorbind cu Dumnezeu“. Noi suntem trupul lui Dumnezeu, argument care susţine că procesul tripartiţiei se desfăşoară la scară largă, planetară, el nu se limitează la conceptul de Dumnezeu superior omului, care şi-a trimis Fiul (pe Hristos), restul oamenilor fiind spectatori la acest eveniment, trăind dar fără sens sau scopuri, aşa cum susţin doctrinele religioase atunci când sunt studiate cu înţelepciune şi cu atenţie. Mulţumesc.

Mikel: Plăcerea este mereu de partea mea. Aşadar, fiinţa asemănătoare unui leu, descrisă în felul acesta în cartea revelaţiei, reprezintă perioada de distincţie a relaţiilor între sufletele proaspăt întrupate. Este etapa instinctivă a omului, în care sufletele au trăit experienţa leului. Folosind cuvinte mai uşoare înţelegem că omul de atunci, privind nivelul de conştientizare deţinut, poate fi asemuit cu un animal al câmpului.

Fiinţa asemănătoare unei vite reprezintă perioada de sacrificiu, aceea în care cele mai evoluate suflete s-au sacrificat în faţa omenirii, pentru omenire, ca şi celelalte să atingă, fără îndoială, mai târziu, desăvârşirea. Aceştia despre care îţi vorbesc au fost maeştrii ai vieţii pe Pământ, ei sunt exemple pentru voi.

Fiinţa cu faţa ca a unui om este perioada în care omului i s-a dat să conducă omenirea. Astfel, anumitor oameni li s-a îngăduit să impună altor oameni regulile omeneşti, deci dumnezeii creaţi de mintea omenească, prin „dumnezeii“ creaţi de mintea umană înţelegând ierarhiile, teologiile, regimurile, constituţiile ori sistemele de control la nivel global, care au fost inventate şi aplicate de sau după înţelegerile oamenilor care au avut ca scop principal al existenţei în formă să înrobească această civilizaţie în dezvoltare. Este foarte important de reţinut faptul că în curând societatea şi conducerea care s-a aşezat pe Pământ începând cu câteva mii de ani în urmă şi până în prezent, va trebui să plece. Pentru aceasta

ne aflăm acum aici. El este scopul nostru cel mai înalt, condus de Voia Celui care este veşnic viu. Evenimentul va fi numit Marea cădere politico-religioasă ori căderea Babilonului cel vechi.

Fiinţa asemănătoare unui vultur semnifică perioada de ascensiune, înălţarea conştienţei umane, cea mai înaltă viziune a sa ori rezultatul tuturor experienţelor. Ea este clipa în care omului i se relevă Planul lui Dumnezeu, destinaţia finală actuală a sufletelor care au trăit pe Pământ. Acest eveniment are loc chiar acum aici în prezent. Planul lui Dumnezeu se descoperă prin intermediul acestei cărţi şi al volumelor precedente, prin scrierile celorlaltor încarnări, care sunt eu şi ai îngerilor trimişi în toată lumea. Lucrarea devenind posibilă cu ajutorul Celui a cărui Voce răsună în văzduh, pe mare şi pe pământ, şi peste toate întinderile, în toate colţurile cerurilor, în urechile tuturor fiinţelor şi în inimile celor care au fost deja înălţaţi de acolo sau a celor care au fost înălţaţi dar care au ales să mai rămână în trup, cu scopul de a îi asista şi pe ceilalţi pe durata acestui proces unic şi magnific. Aceasta din urmă este o dovadă a iubirii necondiţionate care vine de la Dumnezeu ca să se sacrifice pentru voi.

Elohim: *De aproape şase mii de ani măcelăriţi animale ca să le mâncaţi, dând dovadă de o cruzime nemaiîntâlnită la un animal. Ba chiar unii aţi dezvoltat o afacere profitabilă din aceasta, pe care aţi numit-o fermă de animale, incintă în care animalele sunt crescute ca să fie tăiate, sfârtecate, în laboratoarele voastre de cărnuri. Şi totuşi aceste fiinţe aleg să vi se ofere ca hrană din nou, iarăşi şi iarăşi, încarnându-se în fracţiuni de secundă înapoi pe Pământ. Aceasta este o dovadă de iubire necondiţionată şi care vine de la Dumnezeu ca să se sacrifice pentru oameni.*

Alberto: Am fost întrebat de o tânără ce fel de relaţie am cu Dumnezeu, cum mi Se adresează şi care este scopul scrierilor şi lecturilor explicate în particular celor interesaţi să se cunoască şi să crească. Nu ştiu de ce am avut senzaţia că mi-a fost înaintat un test, că ştia mai mult decât a vrut să arate şi că m-a supus acelor întrebări pentru a afla identitatea mea spirituală. A fost destul de insistentă cu privire la acest aspect. Pentru început m-am simţit ca la interogatoriu dar pe parcurs am început să cred că încearcă să realizeze un reportaj despre fenomenul Vorbind cu Dumnezeu. Şi totuşi, la scurt timp acea tânără a dispărut, ca şi cum ar fi luat informaţiile primite ca să le „livreze“ cuiva care le aşteaptă. Mă uimeşti de fiecare dată. Ce să înţeleg din cele întâmplate?

Elohim: *Pot să spun că ai intuit bine. Într-adevăr, e vorba de o culegere de informaţii a unui grup de persoane care a primit*

de curând mesajul Meu. Ei au fost înştiinţaţi de sosirea voastră pe planetă şi au trimis tineri care să cerceteze, să vă găsească şi să vă recunoască.

Alberto: Cum ar fi mai potrivit să procedez în acest caz? Mă vor împiedica oare din a îmi împlini scopul ori vor fi de ajutor?

Elohim: *În vederea recunoaşterii adevărului care a coborât la ei vor fi nevoiţi să se mai nască odată pe Pământ, ca să îl înţeleagă şi să-l urmeze. În ceea ce priveşte împotrivirile lor nu îţi face griji, puterea voastră va deveni atât de mare încât nimic de acolo nu va mai reprezenta un obstacol real.*

Alberto: Dacă ai ştiut că nu vor putea asimila mesajul, de ce le-ai permis să afle despre lucrările noastre? Care e scopul?

Mikel: Scopul nu este ca tot Pământul să ştie şi ca toate urechile să audă. Dar, vezi tu, atunci când Vocea adevărului răsună peste mări şi sub ape, şi deasupra lor, în Cer şi pe Pământ sau în fiecare inimă şi în fiecare minte, întreaga creaţie resimte Vocea care îi vorbeşte. Pentru cei mai puţini dintre voi aceasta este ca o adiere sublimă şi parfumată. Ca un vânt care poartă cu el mirosmele câmpurilor şi ploilor care vă aduc belşug şi hrană. Izvoarele pământului se revarsă peste sufletele celor care o ascultă şi care o urmează. Pentru cei mai mulţi dintre voi ea aduce frica, cea care vă sugrumă trupurile ori vă lasă fără oxigen. Majoritatea trăiţi un haos al sentimentelor, gândurilor, informaţiilor sau al neputinţei de a le cerne pe cele adevărate de acelea mai puţin adevărate. Şi dorinţele de asemenea, vă copleşesc, setea vă usucă şi vă împietreşte inima iar mintea începe să nu vi se mai supună. Apoi trăiţi vieţi fără sens, fără valori reale, unele moarte, fără subiect, complet lipsite de iubire. Ca să fie mai uşor, asociază aceste vieţi cu „condamnarea“ biblică sau cu conceptul trupurilor neînsufleţite, proiectul zombi, însă care merg totuşi în picioare conduse de un instinct sublimitat.

Dar în realitate nu există condamnare. Un maestru adevărat acceptă cu bucurie toate evenimentele din viaţa lui ca fiind cele mai potrivite pentru el. Chiar şi cele mai dureroase şi cele pe care nu le înţelege încă. Astfel, maestrul transformă ceea ce creştinii au numit condamnare în binecuvântare.

Elohim: *Eu nu pot răni pe nimeni niciodată. Mânia Mea este mustrare şi mângâiere. Glasul Meu e mai sublim ca sunetul produs de cea mai înaltă notă de diapazon, iar palma Mea este mai fină ca puful penelor de pui. Atunci când Îmi doresc ca tu să vii la Mine aştept să Mă slăveşti, dar tu spui că mori. Când cel mai iubit dintre copii pleacă şi te părăseşte din pricina unei boli de*

carne, tu să Îmi mulţumeşti. Căci copilul tău a scăpat de boală şi pe tine te-am ridicat din morţi prin sângele fiului tău, şi prin al Aceluia care a murit ca tu să nu fii nevoit să mori.

Alberto: Eu am locuit pe Pământ şi am văzut oamenii. I-am iubit aşa cum mă iubeşti Tu şi i-am iertat aşa cum m-ai iertat pe mine mai înainte. Să mergem mai departe.

Elohim: *În continuare am să îţi povestesc o scurtă istorioară pe care Mi-ar plăcea să o citiţi toţi cu maxim interes. Se făcea că trăia odată un tânăr bun, frumos şi liniştit, unul care nu rănise şi nu jignise pe nimeni niciodată. Şi aici simt nevoia să repet, el nu urâse pe nimeni niciodată. Însă, în ciuda faptului că îi iubea pe toţi oamenii, nimeni nu îl iubea înapoi. Iar pentru că nu impunea celorlalţi ca să îl iubească, prietenii şi familia lui nu au observat iubirea pe care tânărul o purta pentru ei.*

Trăind dar de unul singur, consumându-şi zilele triste într-un garaj părăsit, la vârsta de treizeci de ani se îndrăgosteşte de o păpuşă de plastic, pe care a găsit-o printre lucrurile sortate a fi aruncate.

Alberto: Cum adică s-a îndrăgostit de o păpuşă de plastic?

Elohim: *S-a îndrăgostit aşa cum un bărbat se îndrăgosteşte de o femeie. Ştiu la ce te gândeşti, nu din punct de vedere sexual.*

Alberto: E destul de greu de crezut. Probabil discernământul îl părăsise. În ziua de astăzi mulţi îşi pierd minţile din cauza grijilor şi a suferinţelor. Senzaţia singurătăţii face victime.

Elohim: *În niciun caz. Mintea aceluia a funcţionat perfect în continuare. Tu crezi că o persoană se îndrăgosteşte de persoana de lângă ea ori de starea pe care prezenţa persoanei de lângă ea i-o oferă?*

Alberto: Susţii că doi îndrăgostiţi nu se îndrăgostesc de fapt unul de celălalt, ci fiecare de el însuşi, de ceea ce devine fiecare în compania partenerului său?

Elohim: *Exact.*

Alberto: E foarte logic ce spui. Nu cred că s-a gândit cineva vreodată la aşa ceva. Prin urmare, dacă Mihăiţă şi cu Mihaela se îndrăgostesc, Mihăiţă iubeşte ceea ce devine el în prezenţa Mihaelei şi invers?

Elohim: *Fără nicio îndoială.*

Alberto: Asta e genială! Poate fi adevărată sau dovedită?

Elohim: *Desigur că este. Aceasta reprezintă o iubire de sine. Tu nu te îndrăgosteşti de Mihaela, te îndrăgosteşti de starea pe care o trăieşti atunci când o iubeşti pe Mihaela. Repet, tu nu o iubeşti pe Mihaela, tu te iubeşti pe tine însuţi atunci când eşti cu*

Mihaela. Motivul este că alături de ea înveţi să iubeşti viaţa şi tot ce se află în jurul tău. Pentru că tu eşti viaţa şi tot ceea ce se află în jurul tău are viaţă. Exemplul se aplică în cazul tuturor.

Prin urmare, atunci când doi îndrăgostiţi se despart, nefericiţii care au trăit toate sentimentele care produc iubire declară că s-a rupt o parte din ei sau că s-au pierdut pe ei înşişi. Şi este adevărat. Cea pe care am prezentat-o nu este doar o expresie, ci este un exemplu de analiză a iubirii, privită din cea mai înaltă perspectivă, dintr-una diferită faţă de ceea ce aţi crezut voi până acum că este iubirea de fapt. Înţelegi cum am creat această lume ca să funcţioneze? Iubind ceea ce există în jurul tău, cu ajutorul iluziei că există altceva în jurul tău în afară de tine, te iubeşti pe tine fără să ştii. Dar când urăşti lumea, pe tine nu te accepţi de fapt. Şi o faci pentru că nu te cunoşti şi încă nu ştii cine eşti. Iar neînţelegerile, jignirea şi violenţa verbală în relaţii se naşte din frustrare şi din neînţelegerea valorilor pe care cel de lângă tine le urmează. Jignirea este un mod de a-ţi apăra neputinţa şi inferioritatea în faţa partenerului de viaţă. Un vocabular violent reflectă o reacţie a încăpăţânării de a accepta ceea ce se derulează în jurul tău şi este incapacitatea de a înţelege faptul că fiecare fiinţă este liberă să trăiască şi să gândească aşa cum alege că e mai potrivit pentru ea.

V-aş putea spune că jignirea este o recunoaştere a fricii de a nu fi învins, în mijlocul unui conflict pe care îl porţi şi în care nu mai găseşti argumente credibile pentru a îţi susţine părerea. Cinstea, acceptarea şi respectul faţă de co-participanţii la viaţă este o stare naturală a omului. Iubirea de asemenea! Aşadar dobândirea lor nu necesită o educaţie aplicată. Totuşi, din nefericire, tot mai mulţi copii văd în comportamentul părinţilor lor contrariul.

Alberto: Este absolut minunat ce scriu, dar hai să revenim la iubire. Oamenii vor să citească cuvinte de iubire. Eu, personal, mă îndrăgostesc în repetate rânduri de mine, de ceea ce devin în Prezenţa Ta.

Elohim: *Mă bucur că ai înţeles. Tu devii un geniu creator în Prezenţa Mea. Toţi oamenii devin astfel.*

Alberto: Mulţumesc, acum am priceput cum funcţionează şi iubirea dintre un bărbat şi o femeie. Am cerut explicaţii în plus deoarece cititorii vor avea nevoie de unele clarificări. Te invit să continui acum povestea.

Elohim: *Cum spuneam, atât de mare era iubirea care se revărsa dinăuntrul său încât tânărul devenise conştient de faptul că iubeşte o femeie, mintea sa recunoscând păpuşa ca fiind chiar*

o persoană, una la fel de reală ca şi el. Cu toate că nu era.

Fratele tânărului care iubea o păpuşă de plastic era iubit de toţi oamenii. Cu toţii îl susţineau şi îl admirau, şi îl plasau zilnic în centrul atenţiei. Familia ori prietenii comuni de asemenea. Cu toate astea, acest tânăr nu a iubit pe nimeni niciodată, oricât de mult l-ar fi iubit ceilalţi. Bineînţeles, tânărul izolat a cărui iubire în viaţă fusese păpuşa de plastic a experimentat iubirea în cea mai minunată şi perfectă formă a ei. Sufletul său a trăit emoţii şi a creat sentimente minunate care s-au ridicat până la Mine. Misiunea lui a fost îndeplinită cu succes. El a iubit toţi oamenii, cu toate că niciun om nu l-a iubit înapoi. Iar esenţa creatoare, cea prin care sufletul lui s-a creat individual, a fost „eu nu voi putea urî pe nimeni niciodată", indiferent de modul în care vor răspunde ceilalţi la iubirea lui sau dacă vor alege să stea în ignoranţă totală. Sufletul şi-a trăit experienţa, indiferent dacă mintea lui a funcţionat confuz, considerând că o păpuşă este o persoană. În schimb, cel care a fost iubit de toţi oamenii nu a iubit pe nimeni înapoi, neputinţa de a iubi anihilând experimentarea dragostei şi a desăvârşirii sufletului său. Cu siguranţă că totul este despre tine însuţi, despre cât trăieşti, cât înţelegi, cât ierţi, dar şi în ce măsură îi iubeşti pe ceilalţi. Nicidecum, viaţa nu e despre cât te iubesc ceilalţi înapoi.

Alberto: E destul de neobişnuită istorioara. Nu ştiu câţi vor rezona cu ideea de a iubi un obiect şi a simţi emoţiile iubirii pe care o purtăm pentru de o persoană reală. Pentru ce mi-ai povestit aceasta? Care e scopul?

Elohim: *Motivul este cel de a privi iubirea din jurul tău, de a deveni conştient de alegerile sufletelor care au renunţat la discernământ cu scopul ca tu să îţi poţi supradezvolta înţelegerea.*

Mikel: Multor persoane apropiate ţie le-am luat minţile ca să ţi le ofer ţie. Există suflete care zac în trupuri aşteptând ca trupurile lor să se stingă. Există oameni care au ales să nu fie conştienţi de existenţa lor ca tu să fii conştient pe deplin ori supraconştient de misiunea ta.

Alberto: A fost posibil aşa ceva, oare? Este posibil ca unele suflete întrupate să aleagă să ofere puterea lor altor suflete de pe Pământ, apoi conştienţa îi părăseşte iar trupurile rămân asemeni unor legume?

Mikel: Ele s-au întâmplat aşa cum ţi-au fost spuse. Ea este o dovadă a iubirii necondiţionate care vine de la Dumnezeu.

Elohim: *Iubirea purtată de un bărbat pentru o femeie este ca cea a unui orb care iubeşte cerul înstelat, indiferent de faptul că*

nu l-a putut privi niciodată. Iubirea lui este ca cea a unui copac pentru frunzele sale, indiferent că nu le-a mângâiat vreodată. Ce ar fi copacul fără frunze şi pământul fără iarbă? Ce-ar fi munţii fără izvoare sau cerul fără păsările sale? Ce-ar fi valurile fără ţărm sau norii fără să aducă ploaie? Ce-ar fi toate acestea dacă nu ai avea pe cineva lângă care să le priveşti şi pe Creator ca să Îl slăveşti? Ce-ar fi dacă toate acestea ţi-ar fi fost oferite gratuit dar ai fi trăit de unul singur pe Pământ? La ce folos ai fi deţinut totul dacă nu ai fi avut o faţă pe care să o luminezi cu o bucurie?

Iubirea unui bărbat pentru femeia pe care o iubeşte este asemeni unui magazin de prăjituri, cu forme, culori şi arome minunate, însă, din care poţi gusta doar atunci când femeia iubită îţi va răspunde cu iubire înapoi. Formele, culorile şi aromele devin reale atunci când te uneşti cu femeia ta, iar universul culorilor şi al aromelor poate fi ajuns doar prin atingerea dragostei Divine. De asemenea, iubirea unei femei pentru bărbatul ei este asemeni unei flori a minţii, care apare obsesiv înaintea ta în orice direcţie ai privi. Astfel că, simţindu-te fericită în braţele bărbatului iubit vei privi o floare. Dând naştere copilului pe care ţi l-a oferit, vei privi o floare. Lăcrimând spre cer, în imaginea minţii îţi va apărea aceeaşi floare, iar inima îţi va fi zdrobită de floarea pe care tu însăţi ai creat-o şi a cărei aromă o poţi simţi doar în prezenţa bărbatului care ţi-a hrănit visele.

Atunci, privind la un copac, tu vei vedea o floare. Şezând la fereastra ta, vei vedea o floare. Iar înotând fără speranţă printre valurile învolburate ale minciunilor vieţii te va mângâia aceeaşi floare pe care ai creat-o.

Alberto: Îţi mulţumesc pentru cuvintele minunate. În continuare aş avea câteva întrebări referitoare la botez. Motivul pentru care întreb este, desigur, faptul că am fost întrebat despre importanţa botezului. Care este semnificaţia lui? Cu ce ne ajută botezul să creştem înaintea lui Dumnezeu? Eu ştiu că apa spală trupul nu sufletul. Dar nu vreau să încep eu, vreau să o aud de la Tine. Cu toţii aşteptăm să ascultăm cuvintele Tale.

Elohim: *Botezul a fost inventat sub pretextul de a spăla omul de păcatul strămoşesc dobândit prin naştere, odată cu căderea lui Adam, acest eveniment simbolizând desigur separarea omului de Dumnezeu. Ei bine, în realitate botezul nu este atât de important, nici nu a fost vreodată. Cel puţin nu pentru Mine, vreme în care pe Pământ pruncii care nu primeau botezul au fost consideraţi păgâni întreaga viaţă, fii de robi ori pur şi simplu erau ucişi sau lăsaţi să moară.*

Alberto: Isus din Nazaret, Fiul lui Dumnezeu, a fost botezat! Asta Îşi doreşte Dumnezeul din ceruri. El vrea ca toţi oamenii să fie botezaţi. Nu poţi să mă obligi să spun oamenilor că botezul nu este real sau că nu este important în faţa lui Dumnezeu, când în toată istoria copiii au fost botezaţi sub diferite etichete şi ritualuri de tot felul, acest obicei stând la baza apariţiei marii majorităţi a religiilor şi a societăţii actuale. Nu mă poţi obliga să scriu acestea pentru cititorii care urmează religia baptistă de exemplu, pentru care „botezul în duh" este chiar piesa de rezistenţă. Dacă desfiinţăm botezul biserica baptistă încetează să existe. Despre asta este vorba, fără botez creştinismul nu există.

Elohim: *În felul acesta gândeşti tu?*

Alberto: Nu, dar aşa gândesc majoritatea oamenilor de aici.

Elohim: *Înseamnă că viziunea marii majorităţi de oameni cu privire la importanţa botezului necesită revizuire. Nu puteţi trăi, repetând obiceiuri şi ritualuri la nesfârşit, pretinzând că asta doresc Eu de la voi, atunci când Eu vă spun că nimeni nu trebuie să facă ceva pentru Mine, fiindcă Eu nu cer nimic de la oameni, vă îndemn să vă iubiţi pe voi. În felul acesta vă oferiţi pe voi vouă.*

Tot ce au inventat oamenii este din lume. În schimb, ceea ce vorbesc Eu nu este din lume. Dacă aţi fi dat importanţă cuvintelor Mele aţi fi cunoscut faptul că nici voi nu sunteţi din această lume. Cu toate astea, Cel care S-a corobât în lume şi care a trăit asemeni unui om pe Pământ, a ales să fie botezat, ca cei care au trăit atunci să înţeleagă de unde a venit şi Cine L-a trimis la ei. A făcut aceasta ca oamenii să Îl recunoască, dar nu L-aţi recunoscut şi aţi căutat să spuneţi că a venit din altă parte. Asta credeţi şi astăzi despre autor, citind aceste rânduri, unii dintre voi.

Botezul înseamnă pentru oameni absolvirea de păcatul strămoşesc, adică încercarea de a sări prăpastia dintre om şi Dumnezeu. Însă, Eu vă spun că omul nu este separat de Dumnezeu şi niciodată nu a fost. Oamenii au fost şi încă sunt victimele iluziei separării de Mine. Prin urmare, rolul botezului era de a fi îndepărtată această iluzie, care nu era recunoscută ca fiind o iluzie, ci ca o realitate reală. Totuşi, un maestru recunoaşte o iluzie ca fiind iluzie şi învaţă să trăiască împreună cu ea, dar nu în interiorul ei, trăieşte în paralel cu iluzia şi se foloseste de ea cu scopul de a săvârşi minuni.

Separarea omului de Mine prin păcat sau orice altă metodă, este iluzie. Astfel botezul devine şi el nimic mai mult decât o altă iluzie, o încercare de a îndepărta iluzia dintâi, separarea.

Mulţi creştini citesc acum cu mânie şi doresc ca în continuare

să Mă întrebe ceea ce unii m-au întrebat deja zicând:

- Dacă spui că Tu, Cel care vorbeşti eşti Dumnezeul despre care a fost scris şi în Biblie, de ce ai îngăduit ca oamenii de toate naţiile şi religiile să fie botezaţi şi să recunoască botezul ca fiind de o importanţă atât de mare în faţa Ta în întreaga istorie?

Atenţie! Eu aleg ce e mai potrivit pentru voi nu ceea ce e mai potrivit pentru Mine. Şi acum Mă simt nevoit să repet afirmaţia, DUMNEZEU ALEGE CE ESTE MAI POTRIVIT PENTRU VOI, NU CE ESTE MAI POTRIVIT PENTRU DUMNEZEU!

Dacă oamenii din trecut au cerut creştinilor să îşi boteze fiii şi fiicele în Numele Meu, pentru a se diferenţia de celelalte culturi sau obiceiuri, iar voi aţi făcut-o, a fost cel mai potrivit lucru pe care l-aţi fi putut face. Iar dacă cele mai înalte minţi pe care le-am trimis astăzi aleg semnificaţia botezului ca fiind nimic mai mult decât o încercare eşuată de a îndepărta iluzia separării de Mine, voi schimba înţelesurile omenirii aşa cum Îmi vor cere ele să le schimb.

Dacă veţi dori să Îmi spuneţi că botezul reprezintă primirea Duhului sfânt în inimile voastre şi aşa se produce o naştere din nou (în duh) în voi, înseamnă că vă încăpăţânaţi să Îl învăţaţi pe Dumnezeu cum funcţionează lucrurile în Universul Său. Eu spun că Duhul Meu de viaţă este dintotdeauna în voi şi fără Mine nu puteaţi ajunge până aici. Ceea ce aţi numit naştere din nou este de fapt o iluminare a minţii care se supune inimii şi un proces în care Cele mai înalte energii din Univers te accesează cu un scop. Naşterea din nou, din apă şi din duh, aşa cum o descrie Biblia, este o naştere reală (fizică), un proces minunat prin care sufletul alege să se încarneze într-un nou trup. Naşterea din nou propovăduită de Isus, nu este o naştere simbolică, ci este reîntruparea sufletelor voastre. El v-a vorbit despre o moarte fizică şi despre o înviere, v-a vorbit de învierea omului în duh şi de revenirea lui în trupuri. Nu apa Pământului vă spală sufletele, Duhul de la Mine vi le spală şi vă curăţă minţile ca să încetaţi să mai muriţi.

Importanţa Cuvintelor Mele este vitală pentru voi. Minunea constă în faptul că nu trebuie să faceţi nimic după ce aţi terminat de citit această carte. E necesar doar să o citiţi. Dacă vă simţiţi mai aproape de Mine botezând ori fiind botezaţi de oameni, continuaţi să o faceţi. Dacă aţi recunoscut botezul ca fiind o iluzie, o tradiţie nefolositoare iar naşterea din nou, aşa cum au inventat-o oamenii, de asemenea, încetaţi să vă botezaţi.

Viaţa este schimbare. Dumnezeu este schimbarea, fiindcă El este viaţa. Unii au înlocuit cuvântul Dumnezeu cu evoluţia ori cu

desăvârşirea. Ambele sunt unul şi acelaşi lucru. Eu sunt un Proces nu o Persoană! Bine, pot fi şi o Persoană şi un Proces. Asta ţin să specific deoarece te-am simţit cum murmuri ceva nemulţumit de răspunsul de la Mine.

Moise v-a dat legea pe Pământ. Eu v-am promis că o voi înfiripa în inimile voastre, ca să nu fiţi nevoiţi să vă supuneţi legii. Şi aşa este. Se întâmplă chiar acum. Voi sunteţi acolo unde v-am promis în trecut că o să ajungeţi. Nu cei care au trăit în trecut au fost eliberaţi din Egipt, voi, cei care trăiţi acum, sunteţi sufletele care au trăit miracolul eliberării de atunci.

Oamenii din trecut aduceau jertfe înaintea Mea ca să fie iertaţi. Acum nu e necesar să sacrificaţi nici un animal, nici măcar pentru a îl folosi ca hrană. Fiindcă Mielul v-a iertat deja pentru veşnicie. Atunci când Îi veţi cinsti sfaturile nu veţi mai flămânzi o veşnicie. Este atât de simplu, viaţa e schimbare, schimbarea este Dumnezeu, iar Dumnezeu este viaţa. Iertarea este Fiul lui Dumnezeu, iar Duhul este produsul vieţii şi cel al iertării.

Aşa că fii pregătit pentru schimbare şi acceptă noul în viaţa ta. Renunţă să te mai agăţi de oamenii care au renunţat la tine şi preţuieşte-i pe cei pe care Universul ţi i-a aşezat în cale. Învaţă împreună cu ei şi transmite mai departe căldura care izvorăşte din tine. Te-ai născut într-o lume în care ţi s-a spus că totul este trecător, însă, ca să înţelegi acest lucru a fost nevoie să te îneci de mai multe ori. Şi totuşi, nu ţi-ai pierdut speranţa. Tu eşti ceea ce rămâne.

Alberto: Mulţumesc pentru aceste cuvinte minunate. Mulţumesc pentru eliberare şi pentru adevăr. Aud cum milioanele de suflete strigă de mulţumire şi văd cum Îţi aşează flori la picioare. Ştii, de-a lungul scrierilor am realizat ceva, mi-am dat seama de ceva şi oricât de mult voi fi nevoit să sufăr pentru a scrie aceste mesaje voi suferi cu bucurie. Am înălţat o planetă întreagă şi am eliberat-o din robia ei. Mă voi înălţa împreună cu ea şi pe toţi îi voi aduce la Tine.

Elohim: *Mergi acum să vorbeşti adunărilor cuvintele Mele şi mângâie inimile celor care Mă aşteaptă.*

Capitolul 2

Întâlnirea cu Iuda
Sufletele găsite în aşteptare

Alberto: Mă bucur că mă aflu acum aici, înaintea voastră, ca să vă vorbesc, prieteni dragi. Este o onoare pentru mine, iar bucuria nu este doar a mea, este şi a Cerului care se bucură odată cu mine să vă vadă. Ştiu că unii dintre voi aţi fost puşi la încercare citind noile revelaţii, alţii le-aţi catalogat deja ca fiind înşelătorevelaţii[11]. Aceasta deoarece mesajul pe care vi-l prezint nu vă este cunoscut şi nu este din lume, nu este ceea ce aţi ştiut, ce aţi crezut, ce v-aţi închipuit că ştiţi ori ce aţi crezut că este Acela în care credeţi. Ce vă frământă de fapt în vreme ce mă ascultaţi nu este deslușirea ori înţelegerea cuvintelor pe care le auziţi. Sunteţi însă preocupaţi cu credibilitatea, pe sistemul, este acesta trimis de Dumnezeu ori este un impostor? Iar mulţi credeţi că un semn, o revelare a puterii sau un miracol (o magie) v-ar convinge. Însă vă înşelaţi gândind astfel.

Adevăr vă spun vouă, eu am puterea să fac să se coboare un înger înaintea voastră şi pot să vă fac ca să îl vedeţi. Însă câţi aţi crede că am această putere ori câţi dintre voi aţi crede că ceea ce tocmai aţi văzut a fost real? Cei mai mulţi aţi crede că diavolul se foloseşte de trucuri pentru a vă atrage către el şi a vă îndepărta de „adevăratele“ credinţe. Câţi aţi avea putere să credeţi că am fost trimis de Tatăl la voi dacă m-aţi vedea mutând cu puterea minţii o canapea sau un fotoliu ori poruncind ploii ca să se oprească iar aceasta s-ar opri? Eu am puterea să fac aceste lucruri, dar, vedeţi voi, lucrurile nu funcţionează în felul acesta. Dumnezeu nu este nevoit să vă impresioneze şi să vă convingă de ceva. Puterea Lui

11 Joc de cuvinte - informaţii noi cu scop înşelător.

este înţelepciune, iar înţelepciunea se naşte din iubire.

Şi niciunul nu ar crede că ceea ce a văzut a fost real dacă aş face să se coboare un înger înaintea voastră. Aţi crede că aţi fost hipnotizaţi ca să vă înşel vederea. Cu toate astea, îngerul vă vorbeşte deja de la mai puţin de trei metri distanţă.

În sală s-a făcut gălăgie, mulţi au început să discute între ei, iar câţiva au ieşit afară. Un domn care mă cunoştea din copilărie a întrebat cu voce tare:

- Pentru ce ai scris aceste cărţi, pentru faimă şi renume? De ce te foloseşti de Dumnezeu şi vrei să împingi omenirea în altă parte? Dumnezeu te va judeca pentru fiecare cuvânt rostit.

- Scumpilor, niciunul nu este obligat să mă asculte şi să îmi citească scrierile. Mulţi mi-aţi cerut cartea din pură curiozitate. La auzirea acestor cuvinte în sală au rămas mai puţin de treizeci de oameni. Iar în jurul meu stăteau mai puţin de zece ca să mă asculte. Unii dintre ei erau copii.

- Ţi-am citit prima carte, este plină de contradicţii şi e lipsită de valoare.

- Dacă mesajul meu ar fi lipsit de valoare, cum se face că de când ai citit din carte nu mai poţi să adormi, stai treaz în miez de noapte iar curiozitatea nu îţi lasă mintea să se relaxeze?

- Cum poţi să ştii acest lucru despre mine? Nimeni nu poate să ştie în afară de Dumnezeu. Nu am spus asta nimănui. Iar altul a spus, fii sigur că ştie, primeşte informaţii de la diavolul dar în carte a scris că nu există diavol.

- Poate mi-a arătat Dumnezeu visele pe care le visezi noaptea sau crezi că eu sunt cel care ţi-a povocat vreun anume vis? Este o variantă de luat în considerare, ar fi bine să cunoşti aceasta.

- Care Dumnezeu ţi-a arătat visul meu, Acela care zice că nu există reguli ori pedepse sau că botezul nu are puterea să cureţe păcatul, că e doar un ritual simbolic?

- Sigur, El este Cel care mi-a vorbit. Dar acum a spus să îţi transmit faptul că eşti liber să te supui condiţionărilor omeneşti dacă voieşti ori eşti la fel de liber să te laşi purtat de Dumnezeu.

În continuare niciunul nu a mai intervenit în discuţie. Totuşi unele dintre femeile care erau acolo se uitau urât.

- Iubiţilor, nimeni, absolut niciun om nu a fost ridicat la Cer prin intermediul fricii, condiţionării şi prin respectarea regulilor omeneşti, despre care voi credeţi că sunt reguli Dumnezeieşti pe motiv că le-aţi citit într-o carte. Sigur că nu sunt aici ca să scriu cărţi pentru a obţine faimă şi renume. Dacă aş fi vrut să vă câştig de partea mea, să vă răpesc admiraţia, v-aş fi spus că Dumnezeu

vă învinovăţeşte şi vă aşteaptă să veniţi la El împlinind condiţiile impuse de oameni sau că vă va ierta dacă Îl veţi iubi aşa cum Îşi doreşte să fie iubit. Mulţi aţi dovedit deja că Îl „iubiţi“ pe Dumnezeu venind săptămânal aici ori la două zile. Sigur că dacă v-aş vorbi aşa, m-aţi recunoaşte ca pe unul dintre voi şi mi-aţi cinsti apoi mesajul. Însă, vedeţi voi, dumnezeul despre care v-aţi imaginat că există nu există, cel puţin nu sub forma în care vi l-aţi imaginat voi că ar exista.

Prin urmare, nu Dumnezeu are nevoie de iubirea voastră ci voi aveţi nevoie de iubirea Lui. Nu pe Dumnezeu trebuie să Îl iubiţi trăind aici, nu el este scopul, pe cei din jurul vostru ar fi bine să îi iubiţi. În felul acesta, iubind pe cei din jurul vostru, Îl iubiţi pe Dumnezeu. Fiindcă Dumnezeu este toţi oamenii şi este în toţi oamenii. Voi nu sunteţi suflete separate de Dumnezeu, voi sunteţi suflete care deţin minţi care cred că trăiesc cumva separate de Dumnezeu. Iluzia separării nu ar trebui să vă controleze, voi ar fi bine să vă folosiţi de ea ca să vă dezvoltaţi. Atunci când veţi conştientiza că sunteţi robii iluziei, Dumnezeu vă va elibera.

Eu promovez un sistem de gândire individual foarte avansat. Aţi putea compara teoriile mele cu un nivel mai înalt de înţelegere a vieţii sau a scopului ei. De pildă, ceea ce voi cunoaşteţi despre Dumnezeu, în raport cu adevărul real despre Dumnezeu, devine un adevăr parţial despre adevărul real, care este Dumnezeu. Mai exact devine o informaţie de clasa a 8-a în comparaţie cu ansamblul programei de învăţământ, începând de la clasa a I-a până la finalizarea studiilor academice.

De aceea, programul de înţelegere care vorbeşte despre adevăr în cel mai clar mod în care v-a fost prezentat până acum pare neobişnuit şi dificil de crezut. Viziunea mea reprezintă o etapă de ascensiune a sufletelor care se află în aşteptare pe Pământ. Am să vă dau un exemplu mai uşor.

Preocupaţi cu ideea în care nu există pedeapsă şi/sau condiţionare dumnezeiască, mulţi aţi luat decizia să renunţaţi chiar şi la informaţiile care vi s-au părut bune ori care e posibil să fi fost cu adevărat inspirate divin în viziunea voastră. Lucrurile stau în felul următor, voi aţi ales o pedeapsă asemănătoare cu viaţa unei păsări care trăieşte într-o cuşcă, scopul fiind acela de a creşte fără să vă răniţi. Din acest motiv aţi cerut, aţi primit şi acceptat de la Dumnezeu cele zece porunci, care v-au fost trimise sub formă de îndrumare. Apoi, convinşi de faptul că unii oameni nu le vor respecta, majoritatea dovedindu-vă deja ceea ce aţi presupus că se va întâmpla, aţi ales să creaţi un concept de condiţionare sau de

respectare al acestor îndrumări, convinşi că ceea ce v-a trimis Dumnezeu erau cuvinte de o valoare incontestabilă. Aşa şi este. Astfel aţi inventat ideea care susţine că cine nu va respecta cele zece porunci nu a ascultat de Dumnezeu şi Dumnezeu îl va răsplăti pe măsura neascultării. Prin urmare, cuşca în care aţi decis să trăiţi a fost construită şi Dumnezeu a fost de acord cu alegerea voastră. Tot Dumnezeu v-a promis că va înfiripa aceste porunci (idei constructive şi esenţiale în procesul desăvârşirii umane) în inimile voastre. Atunci veţi fi pregătiţi să renunţaţi la căi impuse.

Atunci când omul a ajuns la nivelul pe care Biblia îl numeşte desăvârşire, aceste porunci (idei constructive ori esenţiale în procesul desăvârşirii umane) au devenit elemente din conştienţa sa, adică i-au fost înfiripate de Dumnezeu în fiinţă, aşa cum Tatăl a promis. Atunci când se întâmplă acest lucru cuşca în care aţi ales în trecut să trăiţi, vă este ridicată. Voi înşivă vă angajaţi ca să o ridicaţi, atunci când cunoaşteţi că a sosit momentul detaşării. Voi deveniţi liberi doar atunci când renunţaţi la ceea ce credeţi voi că sunteţi. Atunci sunteţi liberi să faceţi ceea ce nu trebuie să faceţi, însă alegeţi să nu faceţi. Atunci deveniţi liberi să faceţi doar ceea ce vreţi să faceţi, iar tot ceea ce faceţi să fie în esenţă exact ceea ce trebuie făcut. Atunci veţi fi liberi să deveniţi liberi şi nu puteţi alege să nu mai fiţi liberi, fiindcă Tatăl a pus libertatea în inimile voastre, libertate pentru care aţi trăit şi aţi murit timp de aproape două mii de ani, rătăcind în uitare.

Oamenii care ating acest nivel de conştientizare sunt cei pe care Biblia i-a numit „cei aleşi“. Numai că, în realitate, cei aleşi sunt cei care aleg. Aceasta înseamnă că Dumnezeu i-a ales pe cei care o să Îl aleagă pe Dumnezeu. Este în regulă, au sens explicaţiile mele pentru voi?

În sală nu se auzea nimic, toţi ascultau chiar dacă se îndoiau de fiecare cuvânt rostit. Totuşi un bărbat a îndrăznit şi a întrebat:

- Câţi bani ai făcut din învăţăturile astea? Altul de alături a răspuns, nu vorbeşte contra cost, am găsit cărţile lui pe internet şi am putut să le descarc în mod gratuit. Celălalt creştin a spus că îmi dă Dumnezeu să mănânc. Şi avea dreptate.

- Ce te convinge să crezi că lucrurile nu sunt aşa cum spun eu că sunt, iar altfel nu au cum să fie?

- Nu sunt aşa pentru că eşti un mincinos. Mişel mai este diavolul în a se juca cu minţile oamenilor, folosind cuvinte mari.

- Sunt nevoit să repet întrebarea. Ce te convinge să crezi că lucrurile nu sunt aşa cum spun eu că sunt?

- Nu sunt aşa şi punct! Tu nu vii de la Dumnezeu, care este

Isus Hristos Cel viu, amin.

- Dacă lucrurile nu sunt aşa cum am spus eu că sunt, atunci cum sunt?

- Noi nu ştim cum sunt, doar Dumnezeu ştie, care este Isus Hristos Cel viu, amin.

- Tu nu ştii cum stau în realitate lucrurile, dar spui că niciun om nu ştie. Tot ce ştii şi crezi este faptul că eu nu vorbesc cuvintele adevărului sau că eu nu sunt adevărul, am dreptate?

- Cine crezi că eşti, Isus?

- Sigur că nu sunt Isus dar poate am fost trimis de El la tine. Chiar dacă aş fi fost Isus mi-ai fi spus acum acelaşi lucru.

- În Biblie nu scrie că Dumnezeu Tatăl va trimite pe altcineva ca să ne înveţe, de aceea noi Îl aşteptăm pe Isus Hristos Cel viu, amin. Auzind acestea am tăcut câteva minute. În sală se auzeau glasuri care confirmau.

- Nimeni nu ar putea săvârşi lucrări mai minunate decât a săvârşit Mântuitorul lumii şi nu mă aflu aici ca să Îi înlocuiesc învăţăturile. Însă El m-a trimis la voi ca să împlinesc ceea ce v-a promis mai înainte.

- Dar tu spui ceva iar Isus a spus altceva. Noi pe cine să credem? Nu te credem pe tine când spui că nu există diavol, când ştim că Isus credea că există diavoli. Nu te credem pe tine când spui că nu există judecata lui Dumnezeu, atunci când Isus promova dreptatea lui Dumnezeu.

- Dificultatea voastră în a înţelege cuvântul se trage din faptul că voi nu ştiţi ce a spus Isus, voi ştiţi ce aţi înţeles din cuvintele pe care Le-a spus Isus sau ce v-au spus alţii că a vorbit Isus. În final, voi aţi înţeles ceea ce v-au spus alţii să înţelegeţi. Eu nu am venit aici ca să vă spun altceva decât v-a spus Isus, ci să vă reamintesc ce a spus El. Isus, Cel care umblă împreună cu Tatăl, a spus că atunci când se va întoarce la voi voi veţi cunoaşte totul. Ca voi să puteţi să cunoaşteţi totul, eu şi cei ca mine va trebui să împlinim sarcina pe care El ne-a dat-o. Şi toţi aceia care se vor împotrivi glasului adevărului pe care îl rostesc, se vor naşte din nou pe Pământ şi vor urma aceste învăţături. Iar oricine va lupta ca să îndepărteze adevărul din lume, acela nu se va mai naşte. Şi oricine va crede în cuvintele mele, care vin de la Tatăl, acela Îl va vedea pe Tatăl odată cu plecarea sa. Aceasta este Voia Tatălui şi a Celui care umblă împreună cu Tatăl în văzduh. Acestea sunt cuvintele pe care mi-au spus să le rostesc atunci când voi coborî la voi. Eu nu voi putea urî pe nimeni niciodată.

În sală s-a făcut din nou linişte şi oamenii ascultau. O femeie

începuse să lăcrimeze, mi-a mulţumit, apoi m-a întrebat de ce se ivesc zorii atât de târziu? Alţii au întrebat dacă cu adevărat m-a trimis Dumnezeu la ei, de ce a întârziat atât de mult să le vorbească, majoritatea şi-au trăit vieţile deja. Dacă aflau acestea mai devreme aveau timp să trăiască altfel, să se bucure altfel şi să Îi slujească lui Dumnezeu altfel. Dacă ar fi ştiut dinainte le-ar fi fost mai uşor.

- Adevărat vă spun, Dumnezeu nu a ezitat vreodată să trimită răspunsuri. Şi chiar dacă a ales să vă vorbească acum când majoritatea aţi trecut de vârsta de 50/60 de ani, nu înseamnă că e prea târziu. Majoritatea aţi trăit sute de vieţi fiecare, unii căutând în deznădejde să vă apropiaţi de Dumnezeu, alţii căutând să câştige lumea pentru ei. Totuşi, Dumnezeu nu a încetat niciodată să vă vorbească, ci voi aţi încetat din a Îl asculta. Şi v-aţi îndepărtat atât de tare încât dacă v-ar vorbi acum, nu aţi recunoaşte glasul Său, la fel cum vă împotriviţi cuvintelor mele, care sunt cuvinte de la Tatăl vostru. Zorii apar atunci când toţi oamenii sunt pregătiţi să îi privească, chiar dacă unii aşteaptă de o săptămână iar alţii de o viaţă.

- Dar noi nu avem de unde să ştim că e aşa. Tu nu ai cum să ştii că lucrurile funcţionează în felul acesta, eşti doar un om. Tu înveţi oamenii spunându-le că nu există moarte, dar Isus credea într-o moarte şi o înviere. Şi chiar dacă Isus a crezut asta, nimeni nu s-a întors încă din morţi ca să ne-o spună. Nu putem decât să aşteptăm şi să aşteptăm.

- Sigur că oricine este liber să nu creadă cuvintele mele, dar asta nu îi oferă dreptul de a le contesta. De exemplu, dacă tu nu poţi ridica 150 sau 200 de kg şi ţi se pare imposibil să o faci ori imposibil ca altcineva să o facă, asta nu înseamnă că nimeni nu este capabil să ridice această greutate. Evident tu vei fi liber să nu îl crezi zicându-i „nu poţi, e prea greu, nu ai cum să reuşeşti, este imposibil, cel puţin este imposibil pentru mine“, însă nu îl poţi contrazice spunându-i că nu a reuşit, când el îţi confirmă că a atins această performanţă. Repet, eşti liber să nu îl crezi dar nu poţi să îl contrazici. Nu vei câştiga nimic dacă încerci să o faci, nu are niciun rost şi nicidecum nu vei deveni mai mare în faţa celorlalţi etalându-ţi necredinţa.

Acelaşi lucru se întâmplă în cazul de faţă, voi sunteţi liberi să nu mă credeţi atunci când spun că nu există moarte, dar asta nu vă oferă dreptul să mă contraziceţi. Nu toţi oamenii ştiu ceea ce ştiţi voi, la fel cum nici voi nu cunoaşteţi emoţiile şi sentimentele trăite de cel mai apropiat frate. Cât despre faptul că niciun om nu

s-a întors din morţi să vă confirme că moartea nu este reală, vă spun că nu există om care trăieşte astăzi pe planetă şi care să nu fi cunoscut „moartea“, experienţa detaşării de trup, de cel puţin o dată sau de nenumărate ori. Dacă o credeţi sau nu, nu mă ajută pe mine, vă ajută pe voi.

Cu toate că oamenii au cunoscut această experienţă de nenumărate ori, niciunul nu s-a întors în acelaşi trup, veţi dori să îmi spuneţi. Eu vă spun că mulţi trăiţi experienţa detaşării de minte şi trup în somn, în fiecare noapte, dar nu ştiţi că o faceţi. Această senzaţie poate fi asociată şi cu starea de leşin. Atunci când revii din starea de leşin la început nu ştii unde te afli, nici măcar ce s-a întâmplat cu tine nu îţi aminteşti. În acel moment tocmai ai trăit experienţa detaşării de trup în mod inconştient. În alte cazuri sufletele îşi părăsesc trupul în mod conştient. Această stare de conştienţă pe durata detaşării aţi numit-o moarte clinică. Sunt mii de oameni care v-au povestit-o, iar toate relatările lor nu numai că sunt asemănătoare ci sunt similare, ceea ce înseamnă că sunt una şi aceeaşi poveste. Şi totuşi „ei nu au de unde să ştie că este aşa, poate li s-a părut“. Repet, mulţi nu sunteţi îndeajuns de puternici ca să credeţi că este aşa. Ei, în schimb, ştiu că este aşa. Nimeni să nu se îngrijoreze, rândul fiecărui om e pe cale să vină.

Al treilea caz este al sufletelor care se detaşează de trupul fizic în mod conştient controlat. Oamenii care au povestit astfel de experienţe par nebuni, evident. Dar vreau să vă mai întreb ceva. Dacă un om se născea surd, iar un prieten apropiat tot încerca să îi explice faptul că în jur zburdă milioane de zgomote care nu se văd, ar fi părut ceva de necrezut, absurd, iar pentru asta ar fi crezut despre prietenul său că e nebun sau ciudat, aşa este? Acela nu ar fi putut să dovedească existenţa sunetului. Iar singura posibilitate a surdului ar fi fost să îl creadă pe cuvânt. Altfel nu ar fi avut speranţă. Altfel viaţa lui nu ar fi avut un sens.

Prin urmare, multe suflete aleg să se detaşeze de trupurile lor provocând o stare de leşin acestora. Cu toate că acea persoană se trezeşte iar memoria trupului începe să îi transmită aceleaşi simţăminte şi cea a minţii aceleaşi amintiri, cine îi poate garanta că sufletul din trup este acelaşi? Credeţi că sufletul unui om care a fost vânzător anonim mai mult de jumătate din viaţă de exemplu, apoi, revenit din moarte clinică în urma unui accident începe să scrie cărţi spirituale, susţine programe de meditaţie sau lecţii cu tema întoarcerii la esenţă (la Dumnezeu), devenind dar cunoscut pe întreaga planetă în timp record, este acelaşi suflet?

În concluzie, voi ştiţi că nu ştiţi dacă e aşa cum spun eu, dar

nu ştiţi că eu ştiu că este aşa cum spun eu că este.

- Ce se întâmplă cu frica de Dumnezeu, de ce eşti împotriva acestei idei? Noi credem că prin frică Îi arătăm respect şi loialitate Dumnezeului care a creat tot ceea ce mişcă, Cerul, Pământul, cu tot ceea ce este pe el şi sub el. Cum ar putea copiii noştri să Îl cinstească pe Dumnezeu dacă nu i-am educa astfel încât să aibă frică de Dumnezeu?

- Voi v-aţi trăit vieţile în frică şi aţi simţit amarul ei şi tot nu v-aţi convins încă de faptul că frica nu vine de la Dumnezeu, nici că nu are nimic în comun cu dragostea? Frica nu are nicio legătură cu dragostea necondiţionată desăvârşită. Atunci când apare dragostea frica se dizolvă, ea nu poate să existe în prezenţa dragostei fiindcă frica nu există. Frica nu este un substantiv, ci este absenţa unuia. Atunci când dispare lumina rămâne întunericul, iar când aprinzi lumina într-o cameră întunericul dispare. Nu poţi să aprinzi întunericul într-o cameră luminată şi nu este posibil ca într-o cameră să fie jumătate lumină şi jumătate întuneric. Camera poate să fie luminată sau poate fi lipsită de lumină. Prin urmare, atunci când vă temeţi de Dumnezeu El nu este la voi. Iar atunci când vă simţiţi copleşiţi de dragostea şi de bunătatea lui Dumnezeu, nu mai puteţi simţi frica de Dumnezeu sau de orice altceva. Citiţi în Evanghelia după Ioan ce se spune despre frică.

„*În dragoste nu este frică, ci dragostea desăvârşită izgoneşte frica, pentru că frica are cu ea pedeapsa. Iar cine se teme nu a ajuns desăvârşit în dragoste. Noi iubim, pentru că El ne-a iubit mai întâi*“[12].

- Acesta este cu adevărat trimis de Dumnezeu, niciunul nu a privit lucrurile atât de clar şi nimeni din toată istoria scrisă nu a vorbit aşa, doar Isus vorbea în felul acesta mulţimilor, începuseră să îşi vorbească oamenii între ei. Apoi au mai întrebat:

- Dacă spui că ai fost trimis de Dumnezeu la noi, la cine ţi-a spus El ca să te duci? Cine suntem noi sau cum ne-a numit?

- O parte dintre cei care trăiţi astăzi în lume, care frecventaţi adunările şi bisericile, care împărţiţi Biblii în stradă încercând să convertiţi pe cât mai mulţi la creştinism şi la înţelegerile voastre, voi, cei care vă rugaţi lui Dumnezeu ca să vă ierte păcatele şi să vă primească în Rai, sunteţi cel care L-a trădat pe Isus, sunteţi cel care L-a vândut pe Învăţătorul său şi prin urmare, aţi ales această pedeapsă pentru voi, o pedeapsă pe care majoritatea aţi ispăşit-o

12 1 Ioan 4:18-19 Noul Testament.

deja. Voi sunteţi Iuda Iscarioteanul şi urmaşii săi, cu copiii voştri şi cu nevestele voastre cu tot.

La auzirea acestor cuvinte unii deveniseră violenţi acuzându-mă că aberez şi că voi fi tras la răspundere pentru fiecare cuvânt rostit. Erau agitaţi şi miraţi datorită afirmaţiei mele, de parcă nu pastorii lor le ziceau zilnic în predici că sunt curvari şi păcătoşi.

- Ai grijă ce spui! Spui că noi L-am vândut pe Isus iar tu nu L-ai vândut? Oare nu toţi ne naştem cu păcat în lume? Oare eşti mai presus de oameni?

- Niciun om nu se naşte cu păcat în această lume, toţi se nasc puri înaintea lui Dumnezeu. Deoarece, Dumnezeu a spălat prin sângele Mielului fiecare păcătos şi a întemniţat moartea prin El. Tot ce v-a rămas de făcut este să vă daţi seama de asta, să înviaţi şi să Îl lăudaţi pentru lucrările Lui minunate. Mă simt nevoit să repet prima afirmaţie. Niciun om nu se naşte cu păcat în lume ci se naşte pur, însă devine păcătos trăind aici. Majoritatea oamenilor se nasc puri şi mor în păcat, se nasc inocenţi şi mor plini de viclenie, se nasc înţelepţi şi mor cu minţile adormite. Oamenii se nasc din dragoste şi mor cu frică. Tocmai de aceea nu puteţi auzi ceea ce vă vorbesc acum. Şi chiar dacă auziţi cuvintele mele, nu le puteţi înţelege în totalitate. De aceea voi nu puteţi veni cu mine odată cu plecarea mea. Pentru că eu nu am dreptul să vă ridic de aici, am fost trimis doar să vă luminez şi să vă eliberez. Apoi va coborî la voi Cel pe care Îl aşteptaţi. Atunci veţi fi pregătiţi să Îl vedeţi şi veţi fi liberi să Îl urmaţi aşa cum v-a promis. Şi niciunul nu va rămâne aici, ci veţi fi împreună cu El, acolo unde locuiesc eu şi Tatăl nostru, care suntem Unul.

- Amin, a strigat întreaga sală. Spune-ne ce semnificaţie are semnul şase sute şaizeci şi şase, simbolizat în cartea apocalipsei lui Ioan? Este vorba de diavolul care se dă drept un profet al lui Dumnezeu şi care trebuie să vină în vremurile de pe urmă?

- Semnificaţia acestui număr îl reprezintă pe înlocuitorul lui Dumnezeu pe Pământ. El este şi a fost doar o minciună, care s-a numit astfel pe nedrept. Numărul reprezintă toate religiile de pe Pământ cu liderii lor adunaţi la un loc, aşa cum ştim deja. Religia nu este o creaţie a lui Dumnezeu, ci este o creaţie a omului. Este o creaţie a omului care a vrut să se joace de-a dumnezeu cu lumea, pretinzând că Dumnezeu Însuşi i-a dat această autoritate.

Religia instituţionalizată, la vremea respectivă, L-a condamnat la moarte pe Isus, ci nu Isus a fondat religia, aşa cum susţin cele mai renumite biserici astăzi. Religia L-a omorât pe Hristos fiindcă Hristos vorbea adevărul şi elibera oamenii de sub robia

politico-religioasă de la vremea respectivă. Aşadar, după crucificare, religia (conducerea politico-religioasă a vremii respective) a confiscat evangheliile care propovăduiau împotriva religiei şi a atribuit alt sens adevăratelor înţelegeri, născocind ideea că religia este adevărul şi că există un diavol (balaur) care încearcă să lupte împotriva religiei, atunci când Biblia demască regimul politico-religios de pe Pământ, pe care îl numeşte fiară.

Simbolul punctului negru de pe frunţile celor care trăiesc pe Pământ azi îi diferenţiază pe cei care au ales să se supună omului pe Pământ, mai degrabă decât să fie liberi în Împărăţia lui Dumnezeu. În schimb aceia care au semnul Tatălui lor inscripţionat în minte, care sunt „proprietatea lui Dumnezeu“ prin liberă alegere, au ales să fie liberi şi acolo de unde vin şi pe Pământ, indiferent de consecinţele temporare la care s-au expus prin alegerea lor.

- Dacă spui că Îl iubeşti pe Domnul Isus de ce nu vii mai des la El, aici la biserica noastră, ca să o dovedeşti prin fapte?

- Eu nu am venit aici pentru Domnul, ci am venit pentru voi la rugămintea Lui. Atunci când veţi înţelege acest lucru nu veţi mai rătăci vreo zi pe Pământ. Şi de ce vă feriţi copiii de cuvântul meu, care este al Tatălui care m-a trimis la voi? De ce nu îi lăsaţi să studieze cât mai mult şi să ia ei singuri o decizie? De ce le-aţi limitat accesul la informaţie şi la adevăr, permiţându-le să audă atât cât aţi înţeles voi din adevăr?

Adevăr vă spun, frica v-a întemniţat şi v-a făcut robi. Frica a devenit stăpânul vostru. Iar atunci când vă temeţi de Dumnezeu v-aţi căpătat pedeapsa. Însă când Îl iubiţi pe Dumnezeu, trăiţi în sânul dragostei Sale, iar El locuieşte în inima voastră. Pedeapsa pe care o proiectaţi asupra voastră atunci când vă temeţi de Dumnezeu constă în faptul că Dumnezeu pleacă de la voi. Însă când deveniţi desăvârşiţi în dragoste, Tatăl trăieşte împreună cu voi. Dacă Tatăl trăieşte împreună cu voi, în voi şi este voi, nu există pedeapsă. Fiindcă Tatăl nu se poate răni pe Sine Însuşi. Şi să nu vă fie teamă că dacă vă veţi elibera de frica voastră veţi păcătui. Pentru că atunci când vă veţi elibera de frică veţi fi devenit sfinţi aşa cum Tatăl care este în voi este.

Dumnezeu nu este acolo unde sălăşluieşte frica. Nu Îl îndepărtaţi pe Dumnezeu de la voi pe motiv că oamenii v-au spus că în felul acesta veţi fi mântuiţi. Oamenii vor să vă condiţioneze ca să vă controleze. Dumnezeu nu vă condiţionează şi nu vă controlează din simplu motiv că v-a creat ca să fiţi liberi în El şi fără El şi oricum voiţi voi ca să fiţi. Oamenii manipulează folosindu-se de cuvântul lui Dumnezeu, manipulează în Numele Lui şi în cel

al sfinţilor, chiar şi prin intermediul Bibliei şi al îngerilor care au coborât aici. Însă, Dumnezeul care locuieşte în voi va coborî în inima celui care Îl strigă. Aşa vă vorbeşte Dumnezeu:

Cel care Mă va chema la el, acela a devenit dar desăvârşit în dragoste odată cu venirea Mea. În el nu mai există frică, pentru că Eu M-am coborât la el, iar Mie nu Îmi este frică. Dacă Mi-ar fi fost nu aş fi putut să vin. Acela care crede cuvintele acestea a înviat şi va lucra pentru învierea celorlalţi câte zile va mai trăi.

Rostind acestea am ameţit şi am vrut să plec, dar întrebările abia începeau să vină. Şi au întrebat aşa:

- În Biblie nu găsim aceste cuvinte, din ce cărţi ne vorbeşti? Sau pretinzi că Dumnezeu vorbeşte prin tine chiar în momentul de faţă? Cum o poţi dovedi?

- Nici acum nu cunoşti cuvântul Dumnezeului tău, Iuda? Eu nu vorbesc de la mine însumi, ci Tatăl vostru căruia vă închinaţi mi-a spus ce să vorbesc. Iar, atunci când îmi vorbeşte devin El, pentru că eu vin de la Tatăl. Şi voi veniţi, însă, aţi uitat demult cine sunteţi. Cuvintele pe care le auziţi că le vorbesc nu sunt de la mine, un simplu om. Fiindcă dacă Tatăl nu mi-ar fi spus cine sunt, eu nu aş fi aflat aceste lucruri despre mine şi aş fi murit pe Pământ împreună cu voi.

- E nebun, acum vorbeşte ca Isus sau se ia după El.

- Dacă ai înceta să te împotriveşti lui Dumnezeu ai cunoaşte cine sunt, dar încă nu este timpul tău. Spune-mi, de ce i-ai interzis fetei tale să citească primul volum al seriei „Vorbind cu Dumnezeu“ atunci când ea a cerut să îl citească?

- Tu nu poţi să ştii aceste lucruri, aşa că ori te-a contactat ea în ascuns ca să îţi spună ori eşti un mare mincinos. Ori poate eşti un ghicitor sau un şarlatan.

- Îngerul lui Dumnezeu a fost trimis în casa ta să îmi spună toate aceste lucruri despre tine.

- În primul volum ai scris că Biblia nu este adevărul.

- Sigur că Biblia nu este adevărul, Biblia ne vorbeşte despre adevăr. Cum aţi ajuns voi la concluzia că puterea sau strălucirea Celui care este veşnic viu ar putea să încapă într-o carte?

- Biblia e singura carte pe care ne-a lăsat-o Dumnezeu, este cuvântul lui Dumnezeu.

- Biblia nu este singura carte pe care v-a lăsat-o Dumnezeu. Există sute de cărţi apărute în toată lumea în care Dumnezeu se adresează oamenilor direct şi Personal, în cuvinte omeneşti care pot fi înţelese de om. Autorii Bibliei au vorbit oamenilor despre Dumnezeu, în cărţile de astăzi vorbeşte Însuşi Dumnezeu, Duhul

adevărului, care a coborât pe Pământ şi este acum în lume[13].

Prin urmare, nu Biblia a fost interpretată sau tradusă în mod greşit, ceea ce au înţeles oamenii din ea este parţial greşit. Învăţătorul vostru Isus Hristos a zis: „*Şi Eu voi ruga pe Tatăl şi El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi peste veac. Iar Mângâietorul, adică Duhul sfânt, pe care Îl va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va învăţa toate lucrurile şi vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu*“[14], iar Acela este acum aici împreună cu mine. Pentru că atunci când vă vorbesc eu, nu vă vorbesc eu, ci Duhul vorbeşte prin mine.

- Cine eşti tu? A întrebat unul dintre tinerii ce se strânseseră în jurul meu. Şi i-am zis:

- Vei înţelege mai târziu cine sunt, încă nu este timpul.

- Dacă ne spui cine eşti te vom crede şi vom şti atunci dacă te-a trimis Dumnezeu ori dacă nu te-a trimis.

- Sunt cel care se aseamănă cu Tatăl. Am fost trimis să iau cu mine răul pe care îl voi găsi în lume, curăţând-o. Căci, odată cu plecarea lui, îngerul lui Dumnezeu va lua cu el răul şi pe cei care au slujit strâmb. Vor fi şapte mii de suflete de om care vor pleca în zilele acelea. Apoi va interzice dreptul lor la încarnare pentru o mie de ani, timp în care va domni pacea pe Pământ. Atunci se va împlini Voia lui Dumnezeu şi cuvântul Său. Iar voi veţi înflori ca florile de primăvară şi veţi primi puterea să îi judecaţi pe cei care v-au asuprit. Ei vor sta la picioarele voastre iar Dumnezeu vă va măsura iubirea. Aceasta este o promisiune.

Vedeţi voi, eu am puterea să fac toate aceste lucruri, iar toate lucrările mele sunt făcute în Numele Celui care m-a trimis aici. Cel care va veni după mine ca să vorbească cuvintele acestea întregii lumi sunt eu, fiindcă eu cunosc cine sunt şi pentru ce voi fi trimis din nou. Dar eu sunt un simplu om acum, sunt unul ca voi şi totuşi, am primit puterea aceasta în glas. Iar glasul meu este ca focul, oricine va dori să mă vorbească de rău, zicând că nu sunt adevăr, se va ruşina în faţa lumii atunci când voi vorbi despre el. Şi nimeni nu mi se poate opune, poate doar să creadă că o face!

Hitler a ucis peste două milioane de evrei, iar toată planeta a crezut că este bine să o facă. Nu numai că toţi oamenii i-au permis, chiar l-au susţinut în acţiunile sale. Eu nu ucid pe nimeni iar învăţăturile mele nu vă permit să ucideţi nici un animal. Cu toate

---

13 Compară cu Ioan 14:17 şi Isaia 58:8, 9 Noul Testament.
14 Ioan 14:16, 26 Noul Testament.

astea spuneţi că am fost trimis de diavol. Oare unde v-aţi pierdut înţelepciunea? Pentru încheiere, am să vă povestesc o istorioară.

Se făcea că pe o pajişte bogată păştea o turmă de oi, care a fost lăsată acolo ca să crească şi să se iubească. Însă aceste oi fuseseră răpite de nişte lupi sălbatici care le-au silit să muncească pentru ei şi să se înmulţească ca lupii să se poată sătura cu carnea lor. Iar lupii chinuiau aceste oi şi le mâncau mieii, deoarece carnea lor era proaspătă iar burţile lupilor nu puteau fi săturate niciodată. Şi oile au strigat în amărăciunea lor şi au cerut ajutor.

În puterea Sa, Cel care este veşnic viu a auzit glasurile acestor oi, pe care le lăsase ca să pască, să crească şi să se iubească aşa cum El le-a învăţat. Auzind strigătele lor disperate, care erau asemănătoare cu zbierătul unui porc atunci când este înjunghiat, Cel care este veşnic viu a făcut ca în mijlocul oilor care erau chinuite să se nască o oaie mare, frumoasă. Faţa acesteia strălucea ca soarele iar în jurul capului ei plutea curcubeul. Această oaie, care era mai frumoasă şi mai strălucitoare decât toate celelalte la un loc, dar şi faţă de oile care trăiseră înainte, fusese crescută cu aceeaşi iarbă cu care crescuseră celelalte, iar din acest motiv celelalte se minunau de frumuseţea şi de strălucirea ei, întrebându-se de unde vine sau cine a trimis-o. În tot acest timp, oile care văzuseră că aceasta creşte mai frumoasă şi mai puternică decât toate celelalte, au luat decizia să renunţe să o mai hrănească. Iar vreme de şapte ani de zile oaia cea frumoasă s-a hrănit cu pâine uscată şi cu apă. Dar Domnul, care este Împărat al spiritelor şi Creator al creaţiei, S-a îngrijit de oaie şi a ţinut-o în viaţă ca să poată să ajungă la vremea ei şi să împlinească Lucrarea pentru care fusese trimisă.

Oaia cea frumoasă, care s-a născut în mijlocul celorlaltor oi, a ajuns la timpul ei iar Cel care este veşnic viu i-a dat puterea Sa şi astfel a făcut-o să vadă. Căpătând putere în glas, oaia a pornit să se lupte cu lupii care le-au chinuit pe oi vreme de mii de ani. Şi atât de mare era puterea acestei oi încât pornise un adevărat război împotriva lupilor şi hienelor, de una singură. Câmpurile se umpluseră de trupurile lupilor sfâşiaţi de sabia ei şi nicio fiară nu putea sta dreaptă în faţa oii pe care Dumnezeu a trimis-o pe Pământ, ca să biruie peste împărăţii şi neamuri.

Celelalte oi văzând că oaia care fusese trimisă războieşte de una singură şi biruie înaintea haitelor, s-au înspăimântat de puterea ei. Unele ziceau că este chiar Păstorul în Persoană. Altele credeau că e un alt lup, îmbrăcat în haină de oaie. Dar oaia nu s-a odihnit nicicând şi a continuat să biruie şi să ucidă fiarele ce

căzdeau în faţa ei una câte una. Şi a umblat în pustiu ca să îi găsească până şi pe lupii care se ascunseseră din pricina ei ori pe cei care se deghizaseră în oi ca să mănânce miei pe ascuns. Iar în scurtă vreme, pe Pământ nu mai rămăsese nicio fiară sălbatică, nici lupi, nici hiene, nici poftă de carne nu mai era.

Dar când a încheiat războiul, oaia cea frumoasă a căzut rănită la pământ şi a rămas acolo o vreme. Atunci când celelalte oi văzuseră Lucrarea săvârşită de oaia care le fusese trimisă s-au temut de puterea ei şi au gândit ca nu cumva aceasta să le ia în captivitate ori să se transforme în lup. Astfel au aşteptat momentul ca oaia cea frumoasă să scadă în putere şi au sărit la gâtul ei ca să o omoare, fiindcă nu mai aveau nevoie de protecţia ei. Însă imediat cum au rămas singure, pe Pământ s-au născut fii de lup, care erau mulţi la număr, un număr de şapte ori mai mare decât cel al oilor care fuseseră eliberate. Şi lupii s-au adunat şi au venit ca să le mănânce şi să răzbune sângele părinţilor ce fuseseră ucişi de oaia cea frumoasă. Şi totuşi, oile care fuseseră eliberate şi-au amintit ce le-a învăţat oaia care fusese trimisă în mijlocul lor, care a luptat pentru ele. Atunci oile au început să vadă, apoi au primit puterea.

Văzând, oile au început să prindă lupii unul câte unul, să îi judece şi să îi dea pe mâna pedepselor. Iată că oile au început să mănânce lupii iar lupii nu se mai puteau ascunde de mânia oilor. Pentru că fiecare oaie devenise acum asemeni celei care fusese trimisă ca să le elibereze. Şi Dumnezeu a văzut ce se întâmpla pe Pământ. El a lăsat oile să mănânce toţi lupii, până când nu a mai rămas niciunul. Şi niciun lup nu s-a mai născut vreodată acolo.

La auzirea acestor cuvinte, oamenii s-au apropiat de mine ca să mă recunoască iar mulţi m-au invitat în casele lor. Dar nu am putut să rămân lângă niciunul, fiindcă Vocea care îmi vorbea m-a chemat de acolo ca să îmi arate şi alte lucruri. Şi am fost chemat în grădina unde mi s-a descoperit Duhul pentru prima dată. I-am spus acolo lui Dumnezeu toate durerile mele şi am plâns mai bine de trei ore atunci când mi s-au arătat lucrurile care se vor întâmpla pe Pământ după plecarea mea dar şi câtă vreme voi fi aici. Iar când Vocea adevărului a început să îmi vorbească, am auzit împreună cu ea şi glasurile celor cărora tocmai le vorbisem şi m-am întristat amarnic. Iar, tristeţea mea a durat mai mult de şase luni de zile. Iată ce au gândit minţile acelor oameni despre trimisul lui Dumnezeu, care a venit la ei ca să le vorbească:

- Îmi pare nespus de rău pentru el, răul s-a infiltrat în familia lor de când părinţii săi au încetat să vină la biserică. E pierdut! El

amestecă informaţiile care provin de la diavolul cu cuvântul lui Dumnezeu şi nu îşi dă seama. Şi tatăl lui a fost confuz în ceea ce priveşte credinţa şi tocmai de aceea Dumnezeu a trimis pedeapsa asupra lui şi a păţit ceea ce a păţit. Să ne ajute bunul Dumnezeu fraţilor. Vă invit să ne rugăm pentru sufletul lui, ca Domnul să îl izbăvească din ghearele celui rău.

Mi-am amintit apoi cuvintele pe care le-am scris în cartea a doua a seriei „Vorbind cu Dumnezeu“ şi m-am liniştit. Atunci am realizat că tot ce am scris în cărţi aveam să trăiesc ca experienţă mai târziu. Aşa a fost până acum şi aşa va fi de acum înainte.

„*Dacă oamenii te vor da afară o fac deoarece tu eşti mai bun decât ei. Dacă te vor părăsi, înseamnă că nu pot trăi fără tine, iar asta le alimentează mânia. Dacă se vor ambiţiona să te răneasscă, încă nu şi-au găsit scopul în viaţă. Dacă nu vor avea loc de tine, locul lor nu e în preajma ta. Dacă te vor face mincinos, trăiesc încă în iluzie. Dacă se vor împotrivi adevărului tău o fac deoarece nu sunt îndeajuns de puternici pentru a recunoaşte că în tot acest timp s-au înşelat. Dacă vor afirma că nu vii din partea lui Dumnezeu încă nu L-au cunoscut pe Dumnezeu. Dacă îţi vor spune că eşti trimisul diavolului, atunci „diavolul*“ *este stăpânul lor. Dacă nu te vor crede când le vei spune cine eşti, înseamnă că nu au citit Biblia. Dacă ar fi citit măcar cinci pagini din orice evanghelie, ar fi renunţat demult la învăţăturile religiei lor. Dacă înţelepciunea există cu adevărat pe Pământ, vreme în care toţi se bat cu pumnul în piept că au găsit-o, dar Mă îndoiesc de asta, aceasta eşti tu, prin Duhul adevărului care a coborât la tine ca să îţi vorbească, ca apoi, prin tine să vorbească omenirii. Dacă din tot ceea ce există în Univers unii vor spune că 1% este greşit, ei reprezintă acel procent. Dacă există oameni care afirmă că după trăirea acestei vieţi dispare totul şi nu mai există nimic pentru ei, aşa şi este. Dacă ceea ce este lumea voastră ai hotărât că trebuie să fie schimbat, voi schimba lumea după placul tău. Şi dacă Îmi vei cere ca cei sortiţi pieirii să fie răscumpăraţi, Mă voi coborî la ei şi îi voi ridica la Mine. Ţi-am spus aceste cuvinte ca să îţi reamintesc misiunea ta, iar oamenii să ştie că Duhul Meu a vorbit prin tine. Împlineşte toate acestea, iar răsplata ta va veni la tine negreşit*“.

Capitolul 3

Sosirea îngerilor pe Pământ
Întâiul capitol din Cartea lui Mihail

Alberto: Pentru ce m-ai trimis la aceştia, ai vrut ca orbii să îl batjocorească pe cel care vede? Ai vrut ca orbii să îl întristeze pe cel care le redă vederea? Pentru ce ai pus această răspundere pe umerii mei?

Elohim: *Pentru că eşti singurul căruia i-am dat puterea să o facă. Adevăr îţi spun, tu ai ales să mergi acolo. Ai ales să mergi printre ei ca să creşti. Aşa ai devenit mai puternic, în felul acesta a fost scrisă cartea care va trezi mii de suflete. Iată ce ai hotărât înainte de a coborî în lume:*

Mikel: „Eu, conducătorul cel mai înălţat dintre cei mai înălţaţi în credinţă şi în putere îngeri ai Tăi, Cel care eşti veşnic viu; eu, cel care conduc cete cereşti ai căror conducători mă ascultă şi nu ies din cuvântul meu; eu, acela care poruncesc lui Uriel, lui Rafael, lui Suryal, lui Raguel, lui Sarakiel, Gabriel şi Ikisat şi cel care conduce peste heruvimi, mă voi coborî în lume ca să îl cruţ pe cel care moare pe Pământ, în pământ şi care nu poate să vadă Lumina nici dacă ar coborî la el în formă. Iată îngerul Tău care se coboară în lume şi Îţi cer permisiunea să împlinesc Lucrarea Ta. Eu am puterea să o duc la bun sfârşit şi Îţi aduc plăcere câtă vreme voi lucra acolo. Ţi-am bucurat privirea, Dumnezeul meu şi al Celui pe care L-ai trimis înaintea mea, după mine şi în vreme ce am trăit printre oameni ca un om.

Iată-mă am coborât cu Lumina mea şi am luminat Pământul pe care am trăit. Dar oamenii nu pot vedea mai departe de înşelătoria lor şi de viclenia pe care au creat-o. Şi-au construit dumnezei despre care cred că le vor oferi salvarea. Dar aceştia nu sunt dumnezei, ci oameni care şi-au închipui că pot fi zei, care şi-au creat statui, icoane, ritualuri, reguli, pedepse sau condiţionări la

care întreg Pământul se supune. Datorită acestor născociri create de minţile care s-au îndepărtat de adevăr, oamenii nu Îţi mai pot auzi Glasul. Ei mor în neştiinţă şi se nasc la fel, apoi mor pentru a doua oară şi pentru a mia oară. De aceea Te rog, trimite Duhul Tău ori pe Unul dintre Capetele Cele Mari atunci când voi coborî acolo, când voi uita pentru o vreme cine sunt şi ce trebuie să fac. Trimite Duhul Cel Mai Mare, Acela care a întocmit lumea, ca să mă însoţească în călătorie sau trimite toate Cele Şapte Duhuri la un loc ca să îmi vorbească. Iar eu voi asculta şi voi spune oamenilor tot ceea ce îmi vor vorbi. Apoi pot să mor şi să mă întorc de acolo ca să plec iar.

Şi chiar dacă voi fi batjocorit, umilit, numit mincinos, diavol sau unul cu mintea rătăcită, voi vorbi Cuvântul Tău până voi închide ochii, iar după ce voi închide ochii voi vorbi Cuvântul Tău. Fiindcă lumea are nevoie de mine şi mă cobor în ea ca să o învăţ să vadă, chiar dacă voi deveni şi eu un orb când voi trăi în ea.

Elohim: *O, tu, întâiul şi cel mare dintre îngeri, cel care a fost alături de toţi trimişii Mei, care a umblat lângă Fiul Omului când a trăit pe Pământ; tu, pentru care răsună cerurile de Gloria Mea pe care ţi-am dat-o; tu, care Mi-ai fost credincios de la început şi până la sfârşit, care ai murit şi ai înviat pentru oameni; tu, care porunceşti Duhurilor Mele iar Ele te ascultă şi te însoţesc în călătoria ta oriunde ai umbla; tu, cel care porunceşti Pământului şi plantelor şi animalelor şi stelelor să intervină pentru tine în iubirea ta pentru creaţia Mea; tu, cel a cărui strigare a urcat până la Mine, mângâind urechile Capetelor Universului; tu, care ai iubit Adevărul până la moarte şi care te-ai sacrificat pentru cei care au umblat împotriva ta; tu, cel care Îl cinsteşti pe Cel care umblă împreună cu Mine în văzduh, care îi cinsteşti pe cei care au trăit înainte de tine; tu, cel care eşti înaintea lui Avraam şi a lui Iacob, şi a lui David, şi a lui Iosif, Moise şi Daniel sau înaintea tuturor celor care au slujit Dumnezeului adevărat; tu, cel care l-ai purtat pe Enoh în adevăr; tu, cel care ai intervenit în lume fără ca să ceri răsplată în schimbul Lucrării tale; tu, cel care umbli alături de Mine încă de la întocmirea acestei lumi şi care nu ai ieşit din cuvânt; tu, cel care eşti sfânt înaintea Mea şi înaintea oamenilor şi a cărui glas poate mistui Pământul dacă voieşte; tu, cel a cărui dragoste a creat lumi vii, cu fiinţe care te recunosc ca tată; tu, conducător al îngerilor cei mai înălţaţi, ai venit înaintea Mea să Îmi ceri ajutorul şi iată că ţi-l voi da. Cuvântul adevărului şi puterea Celui care umblă împreună cu Mine în văzduh te vor însoţi mereu oriunde te vei duce. Ţie ţi s-a dat puterea să închizi porţile*

iadului şi să mistui tot ce vei găsi nedrept pe Pământ. Dreptul la naştere al acelora care distrug Pământul va fi sub cuvântul tău. Aşadar, cei pe care îi vei alege, cei ale căror gânduri şi lăcomie îi seacă pe cei drepţi, aceia a căror mândrie a distrus neamurile şi Pământul şi a chinuit oamenii şi animalele, vor fi „legaţi“ prin cuvântul tău, iar creaţia se va lipsi de ei. Iată că Eu, Dumnezeul tău, am legat puterea a ceea ce a fost rău, iar misiunea ta este să cureţi rămăşiţa negurii din oameni, chiar cu preţul vieţii şi morţii tale şi a tuturor celor care ţi se vor opune. Tu nu vei putea urî pe nimeni niciodată“[15].

Iată că cel mai mare de pe Pământ este cel mai mic în Cer, iar sufletul celui mai mic de pe Pământ nu există încă în Cer. Vă veţi da seama de aceasta curând, însă numai dacă veţi şti să îi măsuraţi. Am să vă dau un exemplu.

Cel mai mare suflet de pe Pământ este cel al omului care se stinge răpus de boli şi foame pe trotuarul din drumul tău, pe care îl parcurgi zilnic cu dorinţa de a creşte în faţa lumii, însă, scazi dramatic înaintea Mea. Sufletul omului care a fost lăsat să moară în mijlocul pieţelor aglomerate se odihneşte alături de Mine, iar aceia care au permis suferinţa trupului lui vor trebui să piară în felul acesta. Ea nu este o pedeapsă de la Mine, ci este consecinţa deciziilor pe care le-au luat atunci când le-a fost bine şi au crezut că vor trăi veşnic în felul acesta. Aşa funcţionează Universul.

Cel mai mic om de pe Pământ, cel al cărui suflet nu va intra niciodată la Mine, în Împărăţia Mea pe care am creat-o, este cel care conduce peste naţiuni, care este aclamat, încurajat şi susţinut pe tot Pământul astăzi. Ea nu este o pedeapsă de la Mine, este consecinţa deciziilor pe care le-a luat atunci când i-a fost bine şi a crezut că va trăi veşnic în felul acesta. Acela şi-a însuşit falsa răspundere de ocrotire a populaţiei înaintea lumii şi şi-a încălcat promisiunea încă dinainte să fie ridicat pe scaunul care i s-a dat să şadă o vreme. El nu are viaţă în duh, iar viaţa provizorie care i s-a dat se va termina odată cu a acelora pe care îi omoară şi pe care îi lasă să moară în suferinţă pe Pământ.

În următoarea perioadă Cerul va coborî la voi şi va trăi ca să zidească locuinţa mieilor ce a fost dărâmată, călcată în picioare şi dată uitării de către împăraţii şi conducătorii care au fost, împreună cu cetele lor şi cu cei care i-au susţinut, ignorând crimele care creşteau la număr odată cu visteriile lor.

---

15 Fragment din Cartea lui Mihail, carte care nu a fost dată omenirii încă.

Prin urmare, atunci când vor coborî copiii Cerului acolo vor clădi din oameni o generaţie a înţelepciunii, a cinstei, a dreptăţii, a adevărului, a dragostei şi a iertării. Vezi tu, perioada de sacrificiu a trecut, acum cei nevrednici vor fi daţi pe mâna celor vrednici. Şi toţi necredincioşii, fricoşii, lăudăroşii, curvarii de adevăr şi vânzătorii necinstiţi, trădătorii, întunecaţii la minte, orbii, nebunii şi proştii vor fi judecaţi de voi, cei care mergeţi în Lumină. De voi, cei care aţi clădit lumea cu iertare şi sacrificiu începând de la Abel până în zilele actuale. Procesul a început deja.

Aceasta despre care îţi vorbesc va fi numită generaţia curcubeului de Lumină, cea pe care voi, îngerii cei mai înălţaţi, v-aţi coborât în trupuri de om ca să-i clădiţi rădăcina. Voi face din voi o generaţie în care toţi oamenii vor fi asemeni ţie (vouă), asemeni lui Joshua Tongol, care de fapt e Iosif, care are înţelepciunea lui, sau asemeni lui Neale, despre care aţi aflat deja cine este şi asemeni tuturor capetelor luminate care au primit înţelepciunea de a vedea şi înţelege. Aminteşte-ţi că Lumina lunii străluceşte doar pentru cei aleşi, dar cei aleşi sunt cei care aleg.

Alberto: O, Enoh, acum a sosit rândul meu, îţi zic! Aud cuvintele unuia dintre bătrânii care Ţi-au proslăvit Numele încă de la începutul generaţiei de astăzi şi care a scris oamenilor cuvintele Tale, omul care a văzut ce se va întâmpla cu lumea şi care a profeţit cele întâmplate până în zilele actuale.

Mikel: Adevăr vă spun aici, eu sunt înaintea lui Enoh în faţa Celui care este veşnic viu şi sunt deasupra tuturor celor pe care i-am purtat în adevăr, în slavă şi în înţelepciune, câtă vreme au trăit pe Pământ.

Elohim: *El, Enoh, a urcat la dreapta Mea alături de ceilalţi care au auzit cuvintele sale şi care au biruit prin credinţă forţele lumii acesteia. Fiindcă iubirea coboară pe Pământ ca să iubească, apoi este ridicată la Cer pentru a coborî din nou atunci când este chemată.*

Mikel: Prorocii care au profeţit în perioadele trecute, stăpânesc în locuri nebănuite, în „închisori“ şi abis. Fiecare suflet sau înger care este legat sau care a primit dreptul de a se încarna în lumi va creşte sub supravegherea lor. Cuvântul celor despre care îţi vorbesc are puterea de a lega spirite, ca, apoi să le dezlege de câte ori voiesc. Ei pot să coboare pe Pământ şi în acelaşi timp să vegheze din Cer. Este puterea pe care au primit-o de la Cel care este veşnic viu şi voi avea grijă o veşnicie ca Voia Lui să fie împlinită, şi respectată, şi lăudată, şi iubită, ori cunoscută de toate sufletele, din toate lumile, de pe toate planetele care au viaţă şi

care vor fi însămânţate cu apă şi duh.

Elohim: *Toţi cei care au înşelat, care au furat şi care au ucis pe cel neprihănit, vor fi daţi să fie judecaţi de cei care au murit din pricina lor. Dar judecată nu va fi, pentru că cei care au murit în Hristos iubesc. Doar păcătoşii se rănesc unii pe alţii.*

Cel pe care l-aţi numit cel mai puternic om de pe planetă[16] *în vremurile voastre, a primit înştiinţarea de a înceta să ucidă în plus faţă de ce i s-a dat. Dar nu a ascultat mesajul şi a continuat să aprovizioneze cu arme oamenii trimişi cu scopul de a cuceri unele state din Orientul Mijlociu, pe care ulterior le-a şters de pe faţa Pământului. Astfel că pentru el şi pentru cei care au rămas indiferenţi în faţa acţiunilor de asemenea cruzime nu am creat o casă, un aşezământ ori un acoperământ cu care să îşi învelească sufletele. Ei vor rămâne pe din afară, vor rătăci în abis şi în neputinţa de a ieşi la lumină, în veci.*

Mikel: Soarta celor care au susţinut crimele va fi la voia celor care au fost ucişi de către ei şi care vor conduce peste ei după ce se vor naşte. Chiar şi nedrepţilor li se va da puterea să îi nedreptăţească şi să îi subjuge. Apoi dreptul la încarnare le va fi eliminat definitiv. Aceasta reprezintă prima judecată priciunită de ei înşişi asupra lor, prin faptele pe care le-au săvârşit.

Ei vă provoacă depresie cu scopul de a vă vinde leacuri antidepresive false. Creează proteste de stradă plătind mii de oameni din intreprinderile private ori de stat, ca să îşi strige nemulţumirea în public. În felul acesta reîndreaptă atenţia întregii ţări spre ei şi realizările lor. Întâi vă atenţionează că aveţi o problemă, despre care voi nici măcar nu sunteţi conştienţi că o aveţi, apoi vă prezintă soluţii la problemele care după cum am spus, nu există. Şi chiar dacă aceste probleme ar exista, ele sunt create de ei înşişi şi nu privesc pe niciunul dintre voi. Ele nu vă afectează în mod direct sau indirect, pe termen lung ori pe termen scurt, nici nu vă aduc vreun beneficiu. Prin urmare, voi suportaţi cheltuielile inutile ale lor, plătiţi mofturile lor şi munciţi pentru aceia care valorifică în interes personal rodul muncii voastre. Şi atâta vreme cât poporul va ieşi la vot, politicienii vor exista, iar atunci când nimeni nu va mai fi interesat de serviciile lor, aceştia vor dispărea fără urmă.

Cu toate astea, atunci când interesul pentru politică va scădea dramatic guvernele vor aplica legea votului obligatoriu, lege care există deja şi care înseamnă că eşti condus. Tu ai dreptul să alegi

16 Fragment scris în data 26.10.2014.

doar de către cine, dintre conducătorii care ţi-au fost puşi la dispoziţie, care fac parte din aceeaşi echipă, care este prezentată a fi formată din de stânga şi de dreapta. Echipele lor sunt formate din aceeaşi categorie de oameni care lucrează împreună şi împotriva voastră, cu scopul de a îşi păzi funcţiile şi stilul de viaţă cât mai mult timp. Vi se oferă dreptul de a alege de către cine vreţi să fiţi conduşi. „Noi i-am pus la dispoziţia ta“ îţi vor spune, „am făcut aceasta pentru tine ca tu să nu fii nevoit să depui efort“.

Alberto: E dramatic ce se întâmplă pe Pământ. E debusolant să privesc neputinţa oamenilor care de fapt deţin puterea reală şi anume poporul civil. Jur înaintea Celui care este veşnic viu şi în Numele Celui care umblă împreună cu Tatăl, că lucrurile nu vor rămâne aşa. Şi dacă mă vor omorî din acest motiv, voi coborî şi voi continua Lucrarea.

Mikel: Acest lucru se întâmplă deja. În curând pe Pământ vor coborî sufletele înălţate şi prin urmare, pentru fricoşi, criminali, hoţi, negustori nedrepţi şi pentru cei care distrug Pământul şi pe copiii oamenilor, nu va mai fi loc aici.

Elohim: *Copiii Cerului se pregătesc să coboare pe Pământ. Ei vor coborî în frunte cu tine atunci când vei reveni acolo.*

Mikel: Îngeri care rătăciţi acolo de un veac, care aţi coborât pe Pământ din cele mai înalte sfere ca fiinţe neprihănite, aşa cum aţi fost create, v-aţi stricat puritatea cât aţi trăit acolo. Voi aţi renunţat la înţelepciunea voastră de îngeri ai lui Dumnezeu şi v-aţi plecat inimile la religiile Pământului, la învăţăturile ori la legile bolnave ale lor, cu scopul de a îl controla pe celălalt, dacă ar fi fost posibil pe toţi oamenii. Ba chiar aţi construit şi revizuit ierarhiile prestabilite, destinate sufletelor care vor alege să vină pe Pământ, vrând să le răpiţi inocenţa şi libertatea şi să le reţineţi ca ostatici printre voi, cu scopul de a Îl împiedica pe Cel care este veşnic viu să vă distrugă planeta pe care aţi infectat-o. Astfel că, v-aţi luat ostatici dintre cei care slujesc lui Dumnezeu şi i-aţi ademenit la idolii voştri şi i-aţi mînţit cu pedepsele zeilor voştri care nu există. Iată că mai puţin de 1% dintre trimişii Celui adevărat au rămas în picioare în zilele acestea, păstrându-şi înţelepciunea şi intenţia curată a inimii lor. Aţi transformat creştinii în oameni ca voi, oameni sortiţi pieirii şi urâciunii Pământului, pe care l-aţi stricat şi i-aţi învăţat şi pe ei să îl strice. Astăzi nu este diferenţă între cei care conduc adunările şi instituţiile bisericeşti şi cei care organizează petreceri ori vând femei uşoare, aducătoare de profit. Nu este nicio diferenţă între cel care munceşte cinstit şi cel care forţează tinerii ieşiţi de pe băncile facultăţilor să lucreze pentru el

pe sume de nimic. Nu este nicio diferenţă între ei deoarece ambii îşi doresc acelaşi lucru. Cel neprihănit, acela care are o inimă din duh şi adevăr, a ajuns să îşi dorească să obţină viaţa, abundenţă, lux şi carne, iar cel cu inima de carne şi pământ, născut din minciună, trăieşte cu scopul de a obţine lux şi carne câtă vreme trăieşte pe Pământ. Apoi se naşte şi doreşte să obţină acelaşi lucru.

Nu găsesc nicio diferenţă între cei care se numesc creştini şi cei păgâni. De fapt peste trei sferturi din ritualurile creştineşti au rădăcini păgâne, sunt programe de control şi sunt urâciuni în faţa mea, înaintea Celui care m-a trimis aici şi înaintea libertăţii. Voi, îngerii care aţi săvârşit acestea, care aţi controlat şi aţi exploatat omul vreme de şase mii de ani şi înainte, nu veţi urca la Tatăl niciodată. Pentru că eu, Mihail, îmi voi aşeza piciorul între voi şi Dumnezeu şi în veci nu veţi vedea Lumina pe care aţi avut-o. Şi „iată că profeţia s-a dovedit a fi adevărată", veţi spune şi aţi spus deja. „Uite-i pe cei care au coborât de la Tatăl, nimeni nu poate lupta cu ei. Ei au coborât în putere ca să ne osândească la pieire. Cât am chefuit şi cât ne-am dezmierdat cu truda oamenilor care au muncit pentru noi, atât dispreţ şi înjosire ne aşteaptă. Chiar o vom primi înzecit".

Elohim: *Eu vin în lume cu zece mii de suflete de om. Ele sunt acum aici alături de tine. Am învăluit planeta, am devenit aerul care se înfăşoară în jurul vostru şi în voi. Chiar în clipa de faţă, tu, cel care citeşti cuvintele Mele ai simţit Prezenţa Mea. Tocmai ai luat o decizie cu privire la poziţia ta în lumea ce are să vină şi care a venit deja. Ferice de aceia în mâna cărora a ajuns această carte ca să fie citită şi vai de cei care nu vor avea privilegiul să audă că a fost scrisă. Dacă aceasta a ajuns la tine, faci parte dintre cei care vor cunoaşte lumea nouă, care este Casa Mea şi ai cunoscut iertarea. Ba chiar ai primit dreptul de a locui în ea. Slava Mea a coborât la tine şi ai devenit Eu. Sigur că ştii despre ceea ce îţi vorbesc. Ai simţit Energia care îţi umple corpul şi ai simţit fiorul cauzat de Prezenţa Duhului Meu pe care l-am trimis la tine. Celor mai sensibili dintre oameni li s-a dat să Mă poată observa. Mulţi aţi semnalat deja simptome ale trupului în procesul de schimbare.*

Eu pot fi perceput din punct de vedere vizual prin fasciculele de lumină de culoare albă care se joacă prin vasele globului vostru ocular. Senzaţia care vă înştiinţează de Prezenţa Mea vă îndeamnă să consideraţi că aceste fascicule se joacă prin preajma voastră, în exterior. Observându-le, schimbarea se produce, iar Eu Mă manifest în voi, curăţându-vă fiinţa pe toate planurile şi

este primul semn că sunteţi ai Mei şi că aţi devenit urmaşi vieţii. Aţi fost hărăziţi cu har şi cu înţelepciune, şi veţi naşte generaţia copiilor luminaţi care urmează să coboare pe Pământ.

Nu contează că în viaţa actuală o să „mori". Nu contează că în trecut ai murit de o mie de ori. Şi chiar dacă va trebui să mori de un milion de ori şi nici de un miliard de ori dacă ai muri, el nu poate să reprezinte un preţ în schimbul a ceea ce vei primi de la Mine. Pentru că orice ai face sau în orice ai crede în viaţa ta actuală, nu are nicio relevanţă. Viaţa unui om este asemeni unei clipiri de pleoapă pe durata unei vieţi. Ceea ce contează pentru Mine sunt intenţiile care te-au însoţit pe durata vieţii. Restul este în zadar. Unii trăiesc bine, alţii rău. Unii cred despre ei faptul că sunt inteligenţi pe motiv că aşa au văzut la televizor. În tot acest timp alţii cresc în înţelepciune cu adevărat.

Stările voastre zilnice sunt schimbătoare. Aceasta deoarece sunteţi într-o continuă schimbare. Lumea pe care o cunoaşteţi se schimbă, iar voi sunteţi martori la procesul schimbării voastre şi sunteţi cei care veţi schimba lumea odată cu voi.

Atunci când simţi cea mai apăsătoare tristeţe, treci instantaneu la cea mai eliberatoare senzaţie a fericirii. Atingându-le vei realiza că sunt una şi aceeaşi dar îmbrăcate în veşminte diferite. Fără a cunoaşte amărăciunea, fără a simţi cea mai prăpăstioasă şi mai tăioasă singurătate cu mintea ta, pe pielea ta şi în sufletul tău, nu vei cunoaşte harul eliberării de ele ori împlinirea cu succes a funcţiilor conştienţei tripartiţiei, cea care eşti tu în forma ta actuală. Fără să cunoşti izolarea tu nu vei şti că nu eşti separat, tu eşti Una cu ceilalţi şi cu Mine, în vecii vecilor.

Lumea relativităţii este o balanţă în continuă mişcare. Atunci când primeşti o veste bună te pândeşte una proastă. Când realizezi că scrierile tale au avut succes, te apropii de eşec. Succesul te determină să te opreşti, el îţi spune că ai terminat. Dobândirea succesului temporar aduce odată cu el eşecul. Unul devenit cunoscut la nivel naţional sau global pentru talentul şi realizările sale, se va opri din a lucra. De aceea vă spun, când veţi refuza să mai fiţi robii minţii Îl veţi descoperi pe Dumnezeu!

Vezi tu, oamenii care se află în jurul tău acum, în vreme ce tu nu îi poţi număra, toţi cei pe care îi priveşti, adunaţi la un loc, cunosc mai puţin decât cunoşti tu, care eşti o singură persoană. Şi nu doar că ei cunosc mai puţin decât tine, nu pot atinge nici a mia parte din a mia parte din ceea ce ai creat şi ce ţi s-a descoperit până astăzi, indiferent că unii dintre ei sunt doctori, ingineri, avocaţi, jurnalişti, ziarişti, politicieni, îndrumători spirituali sau

istorici, orice ar fi şi orice meserie ar avea.

Alberto: Cum e posibil să fie aşa, oare nu suntem egali?

Elohim: *Pur şi simplu este. Dacă şi-ar fi amintit şi ei despre ei ce ţi-ai amintit tu despre tine, ar fi cunoscut că „dragostea nu doare ca dracu'" ci boala, cea pe care o confundă cu dragostea, doare ca dracu'. Dependenţa, posesivitatea, gelozia, agresivitatea asupra partenerului şi violenţa sexuală nu au nicio legătură cu dragostea şi cu iubirea.*

Mikel: Ceea ce lumea voastră a numit valori, nu există. Ceea ce este valoros abia se naşte pe Pământ. El este un prunc, pruncul generaţiei ce are să vină, să trăiască şi să iubească.

Elohim: *Aţi deformat realitatea fizică şi realitatea spirituală reală dragilor. Cei care s-au numit lideri spirituali se îmbulzesc să inventeze idei noi, care să îi arunce dacă s-ar putea în vârful piramidei lui Abraham Maslov. Voi aţi ajuns să inventaţi posibile istorii şi viitoruri despre care nu ştiţi mare lucru şi cu siguranţă că nu sunteţi convinşi dacă acestea vor exista vreodată. Unii aţi ajuns să vârâţi oamenilor în subconştient idei care confirmă existenţa unei lumi spirituale libere dar în care nu există Dumnezeu, doar demoni sau entităţi evoluate extraterestre care caută să vă deştepte, susţinând că „Dumnezeu este doar în mintea ta" vreme în care ei pot comunica cu „diavoli" sau cu îngeri, fiecare după preferinţe. Cu adevărat că Eu sunt prezent doar în inimile celor care Mă primesc acolo, acelora care au depăşit conceptele ca, draci, vârcolaci, fantome, vrăjitori, posibili zei uriaşi ce au trăit în trecut, deci extratereştri anunnaki, reptilieni (draconieni), orionieni şi entităţi malefice interpretate în stil antic sau modern şi care nu există. Cel puţin nu există din punct de vedere fizic şi nu există o comunicare între om şi aceste denumiri enumerate ulterior. Totul ţine de creaţia voastră, e misiunea voastră şi meritul vostru, după caz. Invocaţi nave extraterestre şi aşteptaţi expierea de la personajele inventate de voi, iar atunci când cineva vă pune la îndoială credibilitatea susţineţi că efectuaţi comunicări cu ele frecvent. Aţi ajuns să vorbiţi sacadat în public, prezentând informaţii exterioare, învăţate din cărţi sau din propriile experienţe, pe care mimaţi că le recepţionaţi cu întrerupere, în felul acesta considerând că deveniţi credibili în ceea ce faceţi. Oare legătura dintre Mine şi om sau dintre oricare altă entitate care vă vorbeşte, este asemănătoare reţelelor voastre de comunicare? Gândiţi că poate Dumnezeu nu are semnal, iar orice dovadă că ceva nu funcţionează corect a ajuns o confirmare a credibilului, vreme în care învăţăturile moderne se bazează pe eliberarea sufletelor din*

Maya (iluzia realității perceptibile) dar niciuna nu vă învață cum să o acceptați ca parte din viața voastră și să rodiți cu ajutorul ei. Vă rotiți în vârtejul forțelor relativității atribuind milioane de sensuri unor concepte clare, unora subiective, altora nefondate sau celor închipuite ori absurde. Vedeți voi, chiar și spiritualitatea la un moment dat va deveni inutilă pentru voi. La fel cum toate uneltele pe care vi le trimit, cu ajutorul cărora să vă creați, dispar la un moment dat.

Ați început să vă comportați asemeni unor mașinării a căror viață a fost dinainte predestinată alesului ca să vorbească locuitorilor de pe planetă prin ea, vreme în care acestor privilegiați Dumnezeu le-a pregătit o miraculoasă Împărăție în Cer, în care probabil vor dansa virgine la bară pentru ei, în viziunea lor. Vă invit totuși să ne amintim câteva noțiuni de înțelegere a ceea ce ați numit channeling, portal de conectare verbală cu entități din lumi diferite sau comunicare nefiltrată cu Creatorul.

Cel care S-a numit Isus Hristos a trăit într-o conectare continuă cu Mine, Creatorul Său și a întregii creații. Mulți dintre voi faceți același lucru astăzi, atât cât vă stă în credință. Prin urmare, Eu Mă adresez multor persoane. Unii interpretați Vocea Mea de o sută de ori mai limpede față de cum au reușit să interpreteze prorocii din trecut mesajul care le-a fost revelat.

Sigur că o comunicare directă și nefiltrată cu Mine nu există. Ea nu există nu din cauză că nu există Dumnezeu, ci pentru că majoritatea dintre voi, oamenii care trăiți astăzi pe Pământ, alegeți să nu existați.

Sigur că pachetele transinformaționale de tip channeling care pleacă de la Mine către voi, nu pot fi recepționate de toți oamenii. Puțini reușesc să le audă, majoritatea nu se pot folosi de ele iar cei mai mulți nu sunt conștienți nici că le-au primit. Sigur că un Dumnezeu atotputernic nu se va manifesta oamenilor printr-un singur mod, asemănător celui al profesorului către elev, dictându-i povești frumoase, nemaîntâlnite, dar care nu prea pot fi puse în practică în viața „reală" (în cazul Maya) cea de care toți fugiți înspăimântați, dorind să ajungeți în vârful iluziei pe sistemul, „dacă oricum doare, măcar să fiu cel pe care îl doare mai puțin". Sigur că o comunicare prin channeling înseamnă inspirație primită de la Dumnezeu pe toate căile care există ori care au fost create în acest scop, nu doar prin cuvinte rostite în minte în mod conștient, voluntar sau involuntar. Dacă ar fi fost așa s-ar fi umplut sanatoriile de maeștri spirituali diagnosticați schizofrenic. Astfel, Eu comunic cu toți oamenii fără întrerupere, așa cum

toți puteți spune despre voi că ați avut un vis, o idee sclipitoare sau că pur și simplu v-ați simțit inspirați într-un anume moment. Cine credeți că vă transmite aceste stări, atât cât le puteți recepționa, atât cât puteți conștientiza faptul că le-ați recepționat sau atât cât permiteți recepționarea conștientă a lor?

Sigur că acest mesaj ar putea fi o coincidență sau ar putea fi o altă invenție a unuia asemeni celor despre care am vorbit mai sus. Ar putea fi, dar, vedeți voi, nu există ceea ce voi ați numit coincidență, nici nu va exista vreodată.

Scumpul Meu, Mie Mi-a plăcut să ascund adevărul de ochii oamenilor cu scopul ca oamenii să crească în felul acesta. Apoi, plăcerea Mea este ca voi să căutați adevărul iar recompensa pe care o căpătați atunci când Îl găsiți este dobândirea libertății.

Mikel: Controlul umanității, religia, al cărei simbol al gloriei este crucea, semnul care arată pumnul către Cer strigând că omenirea îi aparține, că omul nu se mai poate ridica, care și-a impus autoritatea asupra tuturor locuitorilor planetei și v-a subjugat în felul acesta oricine ați fi fost, oricare dintre voi, a căzut la rândul ei. Modul în care a funcționat e foarte ușor de recunoscut. Rolul pentru care a fost îngăduită a fost cel de a vă diferenția între voi și a întinde capetele relativității ca voi să experimentați cu amănuntul. Am să vă ofer un exemplu mai ușor:

Înainte de a pleca la serviciu, un tată îi instruiește pe cei doi fii ai săi, pe care urmează să îi lase singuri în casă vreme de mai bine de șase ore. Îi cheamă dar pe ambii și conform înțelepciunii părintești le zice „copii, câtă vreme eu voi fi plecat să nu umblați la prize, fiindcă dacă veți atinge firele 230 de volți vor trece prin trupurile voastre ca un fulger și astfel veți muri". Spunând aceste cuvinte se îmbracă și pleacă. Unul dintre cei doi fii ai săi, auzind îndemnul tatălui a fost pătruns de teamă și nu a putut nici măcar să conceapă posibilitatea de a nu respecta rugămintea părintelui său. Repet, el nu doar că a ales să asculte de tatăl său, nici nu a avut curajul să se gândească la o altă opțiune.

Celuilalt, în schimb, auzind rugămintea tatălui său i-a venit o idee strălucită, cum ar fi „ce-ar fi să bag degetele în priză ca să aflu ce se întâmplă?" Sigur că această opțiune nu a existat în viziunea fiului până atunci, însă, deodată mintea i s-a „luminat" și chiar asta a urmat să facă. Copilul a băgat degetele în priză și a murit. Iar scopul pentru care s-a născut și a existat a fost cel de a îi demonstra fiului ascultător faptul că alegerea de a nu își cinsti tatăl a fost una mai puțin înțeleaptă. Nu contează că unul a murit și că nu se va mai naște poate niciodată. Deoarece aceasta a fost

alegerea lui şi a Spiritului creator care l-a creat şi care l-a înzestrat cu această sarcină. Sufletul fiului care nu mai este a încheiat misiunea cu succes şi cu bucurie, apoi s-a întors la Sursă pentru a aştepta altă misiune. Prin urmare, sufletele vin şi pleacă şi toate au scopul lor, nu contează cum şi cât trăiesc ori ce fac cât trăiesc.

Unii aţi fost creaţi cu scopul de a creşte, a rodi şi a cunoaşte Lumina ca să populaţi Universul. Veţi stăpâni peste veacuri şi în universuri. El este scopul pentru care aţi fost creaţi. Iar nelegiuiţii, nedrepţii sau cei despre care spuneţi că vă asupresc şi pentru care aţi murit de zeci de mii de ori sau pe care i-aţi iertat tot de atâtea ori, v-au fost trimişi cu scopul de a vă urca în vârful Muntelui cel sfânt. Ei au ales să vă care într-acolo, au ales aceasta şi misiunea lor este pe cale să fie încheiată. Lor până aici le-a fost hărăzit să ajungă şi să existe. Plecarea lor se numeşte nimicirea rezistenţei. Am putea considera, fără îndoială, că ei v-au condus acolo unde aţi ajuns fiecare. Iar Domnul spiritelor a creat posibilitatea aceasta pentru voi. Voi sunteţi cei cărora li s-a dat şansa.

Revenind la istorioara despre tatăl şi cei doi fii ai săi, putem atribui cu uşurinţă acest exemplu religiei şi scopului pentru care aceasta a fost îngăduită. Prin urmare, religia, creaţia omului care s-a abătut de la învăţătura care i-a fost lăsată de maeştri din trecut, a creat două posibilităţi pentru voi. Ea reprezintă un element extrem de important în evoluţia voastră. Iată care sunt ele:

Una este acea idee care susţine că există un idol la care întreg Pământul este obligat să se închine, iar dacă te abaţi de la această regulă BUM, te aşteaptă iadul veşnic. Şi puţini, foarte puţini au reuşit să identifice această mişelie. Cei care s-au opus ei au fost ucişi sub pretextul respectiv de către această instituţie.

A doua a fost creată din teama religiei de a nu repeta aceeaşi greşeală, respectiv posibilitatea unora de a se ridica împotriva ei. Astfel că, religia, care este control şi care urmăreşte să controleze totul pe toate căile, a creat o altă variantă pentru cei care se vor opune ideologiei dintâi. Ea este, „uite cum stă de fapt treaba, nu există Dumnezeu, totul s-a creat singur. Lumea este un evoluţionism material lipsit de esenţă energetică, există teorii, ştiinţă sau istorii reinventate şi un aer inteligent sau superior în toate acestea. La fel vei deveni şi tu înaintea lumii dacă vei aborda aceste învăţături. Cea prezentată e realitatea, poftim adevărul pe tavă. Tu trebuie doar să crezi una dintre cele două variante. Nu există o a treia“. Prin urmare, religia este creatoarea celor două sisteme de înrobire umană, calea „hrist“ şi anti-hrist, însă niciuna dintre ele nu deţine elemente comune cu învăţăturile Celui care S-a numit

Isus Hristos pe Pământ.

Acestea fiind îngăduite, a doua putere care a subjugat planeta a permis religiei să continue să existe pentru a controla jumătatea de oameni care urmau ideologia dumnezeului gelos, cel plin de condiţionări şi care nu există, vreme în care cealaltă jumătate începuse să urmeze ideea opusă, care a fost preluată de guverne şi de societatea modernă care a fost creată pe baza minciunii dintâi. Adevărul real pe care tocmai l-aţi aflat cu ajutorul cuvintelor din această carte, cu ajutorul omului care vi le-a făcut posibile, care sunt eu, reprezintă pactul care a fost încheiat între cele două puteri care au stăpânit pe Pământ după înălţarea Fiului Omului. Ele au fost alungate de la voi, tot ce va mai rămas de făcut este să vă treziţi din somnul la care aţi fost condamnaţi. Acesta este Planul, acesta a fost încă de la început. Aşadar, religia nu doar că este o creaţie a omului construită în scopul obţinerii de profit, putere şi imunitate pe Pământ, este o boală pe care oamenii au acceptat-o şi nu am să înţeleg vreodată de ce au făcut-o. Soarta v-ar fi putut fi mai uşoară.

Orice suflet înălţat, înger, în înţelepciunea pe care o deţine, nu va putea să înţeleagă vreodată în totalitate judecata unui om care nu a atins evoluţia în cea mai înaltă formă care există pe Pământ. Nu reuşesc să înţeleagă de ce oamenii, la un moment dat, au crezut într-o legătură dintre religie şi adevăratul Creator, nici cum a fost posibil ca o întreagă planetă să confunde frica cu dragostea vreme de mai bine de şase mii de ani, până în zilele voastre. Dar şi noi, asemeni trăitorilor de acolo, împlinim Voia Celui care este peste toţi şi în toate lucrurile. Acela ştie cum funcţionează psihicul uman, El fiind Creatorul primordial.

În continuare vă veţi întreba „cum adică Creator primordial, adică mai există şi alţi creatori?“ Ei bine, după crearea creaţiei, Tatăl a permis multor îngeri creatori, care au fost creaţi în acest scop, să coboare pe Pământ şi să trăiască în trup de om ca să se amestece cu oamenii. Cei despre care îţi vorbesc au primit libertatea de a executa după cum le voieşte inima în acea lume şi prin urmare, aceste entităţi v-au învăţat tot ce ştiţi în prezent. Însă cu cât v-au învăţat mai mult cu atât v-au stricat mai mult. Au venit să vă ofere înţelepciunea lor şi au amestecat înţelepciunea lor cu a voastră, în final rămânând aici ca oameni. V-au desluşit topirea metalelor şi confecţionarea armelor încă din vechime, cu scopul de a cuceri şi a îşi potoli setea de extindere. A urmat apoi valorificarea aurului şi a metalelor preţioase, dezvoltarea armelor, încă din trecut aceştia v-au învăţat negoţul „serviciu contra serviciu“,

oferitul cu împrumut, până la dezvoltarea tehnologiei moderne, praful de puşcă, armele chimice, electricitatea, aparatele de zbor de mare viteză şi tehnologia digitală, toate fiind folosite în scopul controlului şi al manipulării naţiunilor. Prin frică determini omul să cumpere confort. Întâi creezi confortul, apoi il dai în schimbul unul preţ extrem de mare. Dacă omul nu are cu ce să şi-l achiziţioneze îţi va da în schimb ceea ce are mai de preţ, libertatea.

Astăzi diferenţa este că aceşti îngeri care se fac responsabili de tot răul născut în lume, au încetat să existe pe Pământ. Eu am legat puterea celor care au trăit în desfrâu şi risipă. Iată că ei nu mai sunt la voi, iar Pământul este din nou liber. Repet, tot ce v-a mai rămas de făcut este să vă daţi seama de asta şi să încetaţi să mai urmaţi obiceiurile lor.

Cu toate că ai scris oamenilor cuvinte ce nu au mai fost scrise până acum, oamenilor li se va da să ţi se împotrivească un timp. Cei mai iscusiţi dintre ei vor afirma că în urma studiului istoriei scrise care există, ţi-ai oferit libertatea de a inventa viitoruri.

Alberto: Sunt gata să îl urmez pe acela care este mai curat şi mai înţelept decât mine pe acest Pământ. Însă nu găsesc pe niciunul care să vorbească asemenea cuvinte cu o astfel de putere.

Elohim: *Aceasta deoarece nu există cineva mai mare decât tine, mai mare decât noi. Amintește-ți, Eu exist prin voi, chiar și prin cei mai mici dintre voi, în special în cei mai umili dintre voi.*

Alberto: Se pare că m-am convins deja.

Elohim: *Eu sunt Întâiul care este și va fi, Cel care a fost și Cel care rămâne. Eu vin și Mă duc și sunt și văd. Eu sunt văzut și nevăzut. Eu simt, voiesc, vă fac, vă iubesc și vă nimicesc, apoi fac iarăși ca să fiți. Doar prin Mine vă puteți naște ca să trăiți în lumi, iar dragostea este biletul vostru de trecere. Voi numai prin dragoste veți merge mai departe. Ceea ce nu este dragoste nu se va mai naște. Tu ai primit cheia pentru a modifica lumea după cum voiește inima ta, încă aștept hotărârea ta finală. Și tot ce vei cere în Numele Meu, voi face.*

Alberto: Cei mai fideli dintre creştini au zis că Dumnezeu nu vorbeşte în felul acesta, nici nu acordă omului libertate totală în alegere, în ciuda faptului că Tu le-ai dăruit libertatea la început, apoi Cineva a murit pentru ca ei să îşi poată recăpăta libertatea.

Elohim: *Nu e treaba creștinilor și a preoților cu cine aleg Eu să fac pace și pe cine voiesc să las să trăiască în suferință. Doar nu au devenit geloși din pricina faptului că pe unii dintre oameni i-am iertat deja, cu toate că toți au fost iertați, mai trebuie doar să credeți și să vă comportați ca și cum ați fost iertați. Adevăr vă*

spun, va veni rândul fiecăruia. Aştept hotărârea ta.

Alberto: Încerc să iau o hotărâre şi voi spune aşa. În Numele Tău, Cel care eşti peste toţi şi în toate lucrurile, cu ajutorul Celui care umblă alături de Tine în văzduh, vin înaintea Ta ca să Îţi cer să schimbi tot ceea ce eu voi dori să schimb în lume, atunci când voi dori să schimb lumea odată cu creşterea mea. Iată cele ce au fost hotărâte. Priveşte în inima mea şi vei vedea cum arată lumea după plecarea mea. Dorinţa mea va bântui în inimile şi minţile tuturor oamenilor care se vor naşte.

Mikel: „Ferice de voi cei care umblaţi să căutaţi adevărul şi care alegeţi să îl construiţi câtă vreme trăiţi în trupuri. Lumea a fost clădită pentru voi, voi îi clădiţi Templului temelia. Ferice de copiii care se nasc cu boli de carne, dar care sunt sfinţi în faţa lui Dumnezeu şi care nu trebuiesc să facă ceva pe acel Pământ ca să o dovedească. Prin ei străluceşte Puterea Ta. Ferice de cei care trăiesc în simplitate, care caută să îi liniştească pe cei ce îi caută în acest scop. Ferice de cei ale căror inimi au fost inscripţionate cu pecetea Celui care este peste toţi şi în toate lucrurile şi ale căror minţi au cunoscut iluminarea de la Dumnezeu. Ferice de cei care au fost treziţi din somnul la care au fost condamnaţi, care au primit strălucirea şi înţelepciunea lunii care străluceşte pentru ei. Şi ferice de voi, aceia care renunţaţi la vieţile voastre actuale ori la confortul temporar al trupurilor în scopul de a îndrepta omenirea către Pacea de o mie de ani, care a venit deja şi care are să vină după plecarea mea. Adevăr vă spun eu vouă, Pacea pe care Cel care este peste toţi şi în toate lucrurile v-a promis-o, a venit“[17].

Alberto: În vreme ce vorbeam aceste cuvinte oamenilor care veniseră să mă asculte, am privit spre cer şi iată, luna parcă s-a aprins şi a luminat ca soarele în lumina zilei. Iar în viziunea mea am alergat ca să îi strâng pe toţi cei pe care îi cunoşteam şi să îi ascund de privirea Celui ce venise să îmi vorbească. Atunci i-am strâns dar pe cei pe care am putut să îi strâng şi i-am ascuns în subsolul clădirii în care locuiam. Dar aceştia, miraţi, m-au privit apoi m-au întrebat:

- De cine te temi şi pentru ce ne-ai adunat pe toţi aici?

O Voce a început să îmi vorbească atunci. Când a vorbit Ea, m-am aplecat să astup urechile celor pe care îi adunasem acolo ca să nu moară. În tot acest timp urechile mele sângerau abundent din cauza puterii cuvintelor pe care le auzeam. Şi am strigat către

17 Fragment extras din Cartea lui Mihail.

mulţime zicând. Iată, a venit şi este acum aici, aşa cum a promis că o va face. Acoperiţi-vă şi nu încercaţi să ascultaţi nimic din ce vă vorbeşte Vocea, pentru că dacă veţi asculta veţi muri. Voi nu puteţi sta în preajma Celui care este peste toţi şi în toate lucrurile, cel puţin nu încă. Apoi Vocea m-a chemat afară, iar când vorbea pereţii clădirii se cutremurau iar tencuiala veche se desprindea la încheieturi. Treptele se crăpau sub tălpile mele şi pământul începuse să se mişte în toate părţile. Mă împiedicam şi mă ridicam, iar genunchii mi se umpluseră de sânge. Mă gândeam cu durere la aceia pe care îi adăpostisem acolo şi pe care îi iubeam, ca nu cumva acesta să fie sfârşitul lor. Ieşind, am văzut cum tot oraşul devenise o ruină din pricina Vocii care venise la mine ca să îmi vorbească. Am scăzut în putere şi m-a cuprins teama, fiindcă am ştiut ce are să îmi spună. Şi mi-a zis „*suie-te aici şi nu te teme*“ şi m-am suit la Ea.

Acolo am văzut nişte oameni care se aflau în primejdie. Vedeam o imagine de pe Pământ, una dramatică asemeni timpurilor de război, însă priveam un război care nu se petrecuse încă. Eu eram slab în putere, abia că mă mai ţineam pe picioare datorită lucrărilor pe care le făcusem câtă vreme am trăit pe Pământ. Şi Vocea m-a îndemnat să mă duc şi să ofer ajutor acelor oameni. Totuşi eu nu puteam păşi pe picioarele mele. Şi nu am înţeles cu ce aş fi putut să ajut acele suflete de om din necazul în care căzuseră datorită necredinţei şi a inerţiei care circulase pe Pământ. Atunci când m-a privit lipsit de putere Vocea a strigat. Şi iată că din pământ (prin naştere) a ieşit un om puternic de parte bărbătească. Braţele acestui om erau mai groase decât mijlocul unei femei însărcinate în opt luni. Când bărbatul s-a apropiat să îmi ofere protecţie şi ajutor, aşa cum i se ordonase, s-a înspăimântat văzând lucrările pe care le-am făcut câtă vreme am trăit în putere pe Pământ. Şi a dat să fugă. Însă Vocea l-a chemat şi i-a dat ordin să mă poarte oriunde voi voi să merg. Astfel că bărbatul m-a ridicat, m-a pus pe umerii lui şi a început să meargă cu mine peste tot pe unde îi arătam. Pe parcursul drumului nostru au ales să ni se alăture şi alţii, până când către Pământ ne îndreptam zece mii de suflete de om, care sunt suflete de îngeri împărţite în trupuri de oameni. Eu conduceam peste fiecare. Veniseră din partea sufletelor Laria şi din partea îngerilor Gabriel, Uriel şi Raguel ca să ne ajute. În jurul meu vedeam cete întregi de oameni. Sub comanda mea erau şapte mii cărora le-am dat ordin să vină în ajutor. Restul de trei mii se oferiseră. Aceştia veneau din partea sufletelor Laria şi erau independenţi, datorită iubirii pe care o dovediseră Celui

care este peste toţi şi în toate lucrurile. Cei care mi se alăturaseră purtau parcă o stea luminoasă în frunte şi Vocea care ne-a trimis vorbea prin frunţile sufletelor neprihănite. Ne-am apropiat de un deşert unde de departe am zărit o mulţime de oameni întemniţaţi, ce fuseseră prinşi sub o piatră mare, care era de mărimea Mării Egee. Şi nimeni nu putea să mişte piatra care fusese pusă asupra tuturor oamenilor care trăiau pe Pământ. Unii dintre cei care erau cu mine începuseră să se îndoiască, spunând că nici Însuşi Cel care este peste toţi şi în toate lucrurile nu ar putea ridica o astfel de greutate şi că făcuse o greşeală permiţând dar oamenilor să o construiască, în felul acesta să rămână captivi acolo. În tot acest timp am fost lăsat să mă odihnesc pe o stâncă.

Trei zile s-au chinuit să ridice acea piatră, să o împingă şi să o rostogolească cei care veniseră împreună cu mine, dar eforturile au fost în zadar. Unii căzeau în leşin datorită efortului depus, alţii încetaseră să mai încerce, zicând că eforturile noastre sunt în zadar. Nimeni nu poate ridica această piatră pe care oamenii au construit-o, care nu se mai pot salva de sub greutatea ei. Câţiva au renunţat. Atunci, cei mai bătrâni dintre ei m-au privit zăcând pe pământ şi apoi au zis.

- Iată conducătorul pe care ni l-a trimis Dumnezeu. El nici pe picioarele lui nu se poate ţine iar Tatăl l-a trimis pentru a ne ajuta să ridicăm asemenea piatră care ne-a sfărâmat oasele.

Atunci am vrut să ascult îndemnul Vocii care mă trimisese, însă de această dată nu mi-a vorbit. Şi l-am rugat pe bărbatul pe care Vocea îl trimisese ca să mă ajute, să mă apropie de cei care se chinuiau să ridice piatra. Ajuns lângă ei m-au privit cu dispreţ şi din acest motiv am alungat o mare parte dintre ei, despre care am ştiut că nu erau de ajutor. Aşa că la poalele pietrei rămăseseră numai trei mii de oameni. Aceia care rămăseseră să ridice piatra s-au chinuit alte trei zile şi nu au reuşit să o clintească. Văzând acestea m-am mâniat pe ei. Apoi am dat afară încă o mie dintre aceştia, care nu erau de niciun folos. În clipa aceea bărbatul care mă purtase pe umeri m-a întrebat cum vor putea să ridice piatra cei care au rămas, câtă timp nici cei pe care i-am gonit, împreună cu cei care au rămas, adunaţi la un loc, nu au reuşit? I-am spus că cei pe care i-am gonit nu au avut credinţă îndeajuns de mare, în ciuda faptului că erau îngeri sau că fuseseră trimişi şi aleşi de Dumnezeu în acest scop. Am strigat apoi către ei să încerce din nou, dar oricâte eforturi depuneau, piatra era de neclintit. Le-am spus atunci acelora care erau obosiţi să meargă să se odihnească, fiindcă în zorii dimineţii, după ce vom ridica piatra, vor trebui să

coboare sub ea şi să scoată oamenii care trăiau de mii de ani în captivitate, în chin şi suferinţă.

În jur rămăseseră şapte oameni dintre cei care veniseră să îmi ofere ajutor. Dar ei aşteptau să fac o minune, pentru că nici zece mii nu reuşiseră să clintească piatra, din acest motiv nici nu s-au gândit să mai încerce să o ridice. Unii aşteptau o minune, amintindu-şi de cele săvârşite de Moise ori de Isus. I-am sfătuit să se aşeze la locul potrivit fiecăruia, în funcţie de înălţime, greutate sau de lungimea braţelor şi i-am rugat să aştepte. Iar atunci când voi striga la ei să ridice piatra.

Căpătând dar putere m-am ridicat în picioare clătinându-mă. Am întins o mână spre Cer şi cu cealaltă am arătat spre piatra pe care nimeni din câţi fuseseră trimişi nu au putut-o ridica. Le-am spus celor şapte îngeri care aşteptau comanda mea că a venit momentul ca piatra să fie ridicată. La strigătul meu au ridicat piatra care se înălţa de la pământ asemeni unei plăci de beton ridicată de o macara. Şi toţi cei care au privit au rămas uimiţi de puterea pe care o căpătaseră aceştia. De asemenea, nici cei care o ridicaseră nu reuşeau încă să creadă că piatra a fost ridicată de la pământ de mâinile lor. Şi am trimis pe doi dintre ei să scoată toţi oamenii de acolo. Astfel că din cei şapte care ţineau piatra ridicată cu braţele lor rămăseseră numai cinci. Ei au fost uimiţi de puterea pe care o aveau în ei dar nu fuseseră conştienţi în totalitate de ea. Unul nu a mai putut să o ţină, s-a îndoit şi a căzut şi greutatea a rămas pe mâna celor patru îngeri puternici. Ea este selecţia lui Dumnezeu!

Am privit înspre Pământ şi am văzut că toţi oamenii fuseseră scoşi la lumină. Şi după ce m-am asigurat că nu mai este nimeni sub piatra pe care cei patru o ţineau ridicată, am căzut la pământ şi mi-am pierdut cunoştinţa. Iar bărbatul cel puternic, care a fost trimis să îmi ofere protecţie şi ajutor, mi-a luat trupul pe umerii săi şi s-a dus să îl îngroape în pustiu, aşa cum a crezut el că este de cinste în faţa lui Dumnezeu. Dar când a pus mâna pe lopată ca să sape, Cel care este peste toţi şi în toate lucrurile a zis:

Ia-ți mâna de pe lopată, nu săpa groapă pentru cel care este viu, ci mergi și îngrijește-te de cei care au fost eliberați de sub piatra aceea. Şi m-am ridicat în trupul meu şi am venit la Tatăl.

Apoi am primit un trup nou fără să fi trecut nicio sutime de secundă în care să nu fiu prezent între oameni şi în Cer. Şi trupul pe care îl primisem era avansat în putere în funcţie de realizările mele din trecut. Puteam să zbor prin lumi cu acel trup, pluteam deasupra cerurilor şi sub Soare. După mine era curcubeul.

Pluteam deasupra pomilor, oraşelor şi mulţimilor ce fuseseră

eliberate, tăind cu puterea glasului meu tot ceea ce găseam a fi în opoziţie cu voia mea, care era a Vocii care mă purta pretutindeni. Luptam de zor şi biruiam oriunde priveam. Iar în urmă rămâneau numai glasuri care Îl slăveau pe Dumnezeu pentru lucrările Sale. Din toţi aceia care se ridicau împotriva mea nu mă putea atinge niciunul. Aceasta poate fi dovedită deja, deoarece în jurul inimii mele ce fusese rănită de oamenii din trecut, Tatăl construise un scut la fel de gros ca scoarţa Pământului. Singura care putea pătrunde acest scut era Lumina Celui care este peste toţi şi în toate lucrurile. Am continuat dar războiul iar în scurtă vreme oamenii şi ceea ce îi controlează au renunţat să mai lupte împotriva mea. Pentru că mulţi muriseră din cauza aceasta. Alţii fuseseră legaţi (au primit interdicţia de a se încarna în lumi). Fiindcă şi cei mai mari împăraţi ai Pământului căzuseră înaintea cuvântului meu şi o mare frică îi apucase pe cei cărora li s-a dat să trăiască în acele vremuri. Şi aşa a fost.

La un moment dat, devenind conştienţi de gloria mea, oamenii au vrut să mi se închine mie în loc să slăvească Numele Celui nevăzut, care este peste toţi şi în toate lucrurile, pentru puterea pe care mi-a dat-o. Atunci am ridicat privirea către cer ca să spun Tatălui ce au început să facă oamenii. Şi am zis:

Fiii oamenilor, a treia generaţie după cea actuală, au început să mi se închine, dar eu nu sunt vrednic să conduc Împărăţia Ta şi nu îmi doresc să fiu peste ei. Coboară-Te la ei şi fii Domnul lor!

La rugămintea mea, cerul a fost luminat de o Lumină caldă, gălbuie şi extrem de strălucitoare. Şi când a apărut Lumina aceea a făcut să se topească scutul pe care îl aveam în jurul inimii, apoi am fost copleşit de iubire şi de un dor nespus. Şi mi-a zis:

Nu mustra oamenii de teama geloziei Mele căci tu ai doborât puterea fiarelor Pământului și ai dăruit oamenilor libertatea. Din acest motiv noi am devenit Una și Aceeași persoană. Misiunea ta s-a încheiat. Fiindcă Pământul și oamenii care locuiesc pe el se află în grija Mea, așa cum au fost întotdeauna. Lasă-ți sabia glasului tău și ascunde-o adânc ca să nu o găsească nimeni și să se folosească de ea. Oamenii sunt în siguranță. Mergi acum și odihnește-te, iar numele tău va rămâne veșnic în sufletele celor care se vor naște după tine. Te iubesc.

Mikel: „Vai de voi, cei care v-aţi împotrivit ca nebunii la auzirea glasului meu! Glasul meu v-a stins şi aţi rămas fără vlagă. Vai de voi, cei care aţi ales să rămâneţi pe Pământ în ciuda Chemării care a venit! Vai de voi, aceia care aţi păzit aurul ca să nu vă fie furat şi hrana voastră bine ambalată pe care aţi ascuns-o de

frica secetei care a trecut. Cei care s-au unit cu Domnul lor în tot acest timp nu au avut nevoie de hrană pământească. Ei au primit energia care le este de trebuinţă direct de la Sursă. Vai de voi, cei care aţi construit cetăţile cele mari, luminoase, cu aur, marmură, mătase şi culori, acestea au fost spulberate şi truda voastră a fost risipită! Vai de voi, cei care v-aţi desfătat în lux vreme în care aţi obligat pe cei slabi ca să lucreze pentru voi! Vai de voi, cei care aţi condus popoare şi aţi întărâtat oamenii la luptă, unii împotriva altora, ca să moară pentru buzunarele voastre! Vai de voi, cei ale căror nume nu au fost scrise în această carte, veţi cunoaşte ascuţişul sabiei mele! Vai de voi, cei care aţi alergat să deveniţi fericiţi dar aproapelui vostru i-aţi pricinuit lipsuri şi tristeţe! Voi veţi gusta din amărăciunea pe care am trimis-o asupra voastră. Vai de voi, cei care aţi slujit icoanelor, tablourilor sau sculpturilor, crucilor, pereţilor şi altarelor bisericilor construite de om. Voi veţi implora iertarea de la Tatăl, însă glasurile voastre nu vor putea ajunge la El. Fiindcă, eu, mi-am aşezat piciorul între voi şi Cel care este peste toţi şi în toate lucrurile. Vai de voi, cei care aţi umblat cu morţii prin pelerinaje şi care aţi înşelat sărmanii ca să se închine lor, convinşi de faptul că Dumnezeu e loterie! Trupurile voastre vor putrezi asemeni celor pe care le-aţi slujit. Pentru voi Tatăl nu a creat o casă, iar trupuri noi nu veţi primi. Cuvântul meu va sta între voi şi Dumnezeu până la sfârşitul veacurilor. Vai de voi, cei care aţi construit semnul crucii ca oamenii să i se închine lui! Voi veţi rămâne pe Pământ în ziua necazului cel mare. Cel care este născut din Pământ nu se poate înălţa de unul singur la Cer. Acela a tresărit de bucurie când L-a văzut pe Fiul Omului răstignit, apoi a construit semne prin care să îşi cinstească gloria. Aceştia despre care vă vorbesc nu Îl vor cunoaşte pe Domnul lumilor niciodată.

Vai de voi, cei care aţi fost înşelaţi de aceştia ca să vă închinaţi lor, învăţăturilor lor şi semnelor lor, nici pentru voi Dumnezeu nu a pregătit nimic! Pentru El voi nu existaţi fiindcă alegeţi de bună voie să nu existaţi. Vai de voi, cei care aţi stricat Cuvântul care a fost lăsat fără rea voinţă! Voi veţi primi doar jumătate din ceea ce Tatăl a promis. Şi ce-ar fi o pasăre dacă nu ar avea aripi? Ce-ar fi un taur lipsit de mădularele lui? Ce-ar fi viaţa fără bucurie sau rugăciunea fără să existe un Dumnezeu care să o asculte?

Vai de voi cei care aţi pornit războaie, voi veţi fi ucişi în felul acesta de cei pe care i-aţi omorât! Şi veţi suferi de zece mii de ori mai mult decât cei pe care i-aţi trimis la moarte. Vai de voi, cei care v-aţi sufocat în averi şi aţi căutat să câştigaţi întreaga viaţă! Voi aţi stricat Pământul şi pe copiii voştri. Tot ceea ce veţi aduna

va fi risipit. Tot ce veţi strânge va fi furat şi nu veţi avea linişte niciodată. Vai de voi, cei care v-aţi cumpărat clădiri şi care v-aţi construit palate, vreme în care la porţile lor mureau infometaţi copii abandonaţi de unii ca voi! Vai de voi, cei care v-aţi vândut libertatea pentru a obţine bunuri materiale! Veţi trudi până când veţi închide ochii, apoi vă veţi naşte şi veţi trudi iar. În timpurile ce vor veni păcătoşii dintâi vor fi judecaţi de cei drepţi iar ceilalţi păcătoşi îi vor batjocori pe cei dintâi păcătoşi. Întreaga planetă se va uni împotriva lor şi a idolilor lor cu care au controlat planeta şi li se va da să mănânce cu porţia. Vai de voi, cei care aţi impus oamenilor să se poarte într-un fel anume, umplându-le mintea cu tot felul de ameninţări! Pe voi vă voi face să pieriţi.

Vai de părinţii care şi-au stricat copiii şi care s-au abătut de la cărţile care v-au fost lăsate pe Pământ! Voi veţi fi ucişi de copiii voştri. Vai de voi, cei care v-aţi vândut copiii! Căci copiii voştri vă vor vinde. Vai de voi, cei care umblaţi în întuneric şi astăzi! E posibil să rămâneţi acolo pentru totdeauna. Vai de sufletele celor care se vor împotrivi acestor cuvinte, pe ei îi voi şterge de pe faţa Pământului! Vai de voi, cei care aţi luat în râs Lucrarea Mielului care a coborât pentru voi, voi veţi rămâne batjocura oamenilor! Vai de voi, cei care aţi propovăduit Cuvântul în scopul dezvoltării pe plan financiar! Lucrările voastre vor fi arse până la ultima. Vai de voi, învăţători care v-aţi ridicat împotriva Celui care s-a jertfit pentru voi! Voi veţi fi daţi uitării, iar teoriile voastre vor fi şterse pentru totdeauna. Vai de voi, cei care sunteţi adormiţi! Voi nu aţi permis eliberării să intre în vieţile voastre şi aţi refuzat să căpătaţi înţelepciunea. Vă veţi prăbuşi odată cu căderea lumii pe care aţi construit-o. Vai de voi cei care v-aţi săturat cu cărnuri şi aţi măcelărit orice vietate care v-a ieşit în cale! Veţi pieri în felul acesta de ori de câte ori vă veţi naşte. Vai de cei care aţi inventat diavoli şi legende prin care aţi înspăimântat omenirea vreme de mii de ani! Aţi construit afaceri cu ajutorul acestor poveşti şi aţi răspândit frica. Ele au condus omul către crimă şi dispreţ. Voi va trebui să dispăreţi odată cu legendele voastre. Vai de voi, aceia cărora Dumnezeu a refuzat să le trimită această carte, voi nu veţi cunoaşte Lumina un timp, iar vieţile voastre vor deveni un blestem pentru voi. Cu toate astea, ea nu este o judecată din partea lui Dumnezeu, ci sunt consecinţele deciziilor voastre pe care le-aţi ales de bună voie. Aşa funcţionează Universul“[18].

18 Fragment extras din Cartea lui Mihail.

Capitolul 4

Înţelepciunea sufletelor Laria
Al doilea capitol din Cartea lui Mihail

Mikel: Vom vorbi în acest început de capitol despre ceva nou în ce ţine de spiritualitate şi de informaţiile pe care le deţineţi ori pe care le-aţi cunoscut şi primit până astăzi pe Pământ şi anume, înţelepciunea sufletelor deja ascensionate, deci acele suflete care au fost înălţate, care au experimentat deja dragostea Creatorului.

O parte dintre sufletele care au fost înălţate sunt suprasufletele Laria, despre care m-aţi auzit vorbind însă de care nu ştiţi încă mare lucru. Faptul că nu aveţi nicio informaţie despre acestea vă determină să negaţi veracitatea adevărului pe care urmează să îl transmit, aşa cum cu toţii ne-am obişnuit că funcţionează mintea umană. Sigur că puteţi pune accentul pe învăţături, nu pe modul în care va fi transpusă informaţia în limba voastră. Aceasta a fost transmisă filtrului meu într-o limbă destul de greu de transformat în cuvinte pământeşti. De aceea este posibil ca textul să nu beneficieze de o claritate a cuvintelor, aşa cum aţi fost obişnuiţi citind până aici. Majoritatea informaţiilor transmise sunt de tip vizual, mai puţin auditiv şi din acest motiv autorul cărţii a avut nevoie de foarte multă inspiraţie, permiţând aparatului său receptiv să fie îndrumat de Cel pe care L-aţi numit Duhul sfânt.

Sufletele despre care vă vorbesc urmează să se încarneze pe Pământ după o scurtă perioadă de timp, timp în care încarnările mele actuale vor fi înălţate de acolo. Vreau să precizez că toţi cei care îi vor cinsti pe aceia care au făcut posibilă prezenţa mea pe Pământ, care sunt eu însumi în trupuri de carne, cel pe care l-aţi cunoscut sub numele de Arhanghelul Mihail, Îl vor cinsti pe Cel care m-a trimis în lume. Fiindcă eu sunt El iar El sunt eu, trăind printre oameni, ca un om, pe Pământ. Conştienţa mea se află dar în inimile şi în minţile unor oameni ca voi, iar în acelaşi timp mă

aflu şi în Spirit, de unde pot controla şi decide toate alegerile pe care le fac în mijlocul vostru. În continuare îl voi lăsa pe autorul şi translatorul acestor texte să vă încânte cu ceea ce mi-a plăcut să numesc, înţelepciunea sufletelor Laria.

Laria: *Bun găsit vă spunem vouă, fiinţe care trăiţi în trupuri de carne pe Pământ. Pentru început vrem să vă aducem la cunoştinţă faptul că şi noi am fost asemeni vouă, în anumită măsură, dar prin Voia Preaînaltului şi Iubitului, Dătătorului de dragoste, pe care Îl cunoaşteţi ca fiind Dumnezeu sau Creatorul lumilor, am crescut în iubire şi ne-am hrănit cu iubirea Sa. Ne este foarte greu să ne facem înţeleşi vouă, privind poziţia şi nivelul pe care l-am atins în prezentul vostru de acum, totuşi acest mesaj a fost scris la întocmirea lumii de noi (părinţii noştri) şi de mult iubitul nostru prieten Mihail. Nu am vrea să vă îngreunăm cu mai multe detalii despre Cine suntem, deoarece acestea sunt inutile pentru voi. Tot ce ne dorim să ştiţi este că şi noi am fost oameni care au trăit pe Pământul vostru, cu puţin timp după înălţarea lui Yeshua Messiah (Isus) care este vrednic de slavă şi de onoare pe Pământ şi în Cer şi în întreg Universul, în vecii vecilor, amin.*

Şi începem lecţia prin a ne imagina trei persoane (trupuri de om) desenate cu faţa spre voi, aliniate. Persoana din dreapta va fi notată cu Numele Dumnezeu, cea din mijloc cu numele Adam, iar pe cea din stânga o vom numi Eva. Deci Cel din dreapta este Dumnezeu, cel din mijloc este Adam, iar cea din stânga este Eva. Feriţi-vă să asociaţi aceste nume cu legendele voastre scrise, ci conştientizaţi-le ca fiind, Dumnezeu, iar alături de El se află doi oameni oarecare. De asemenea pe Dumnezeu vi-L puteţi imagina ca fiind o Forţă a naturii şi a Universului, un Proces al evoluţiei umane, o Fiinţă Supranaturală sau Spiritul creator a tot ceea ce cunoaşteţi. Imaginaţi-vă că este ceea ce susţin religiile voastre, fiecare în parte că este Dumnezeu. Nu are nicio importanţă acest aspect. Orice v-aţi imagina că este Dumnezeu, exemplul e real.

Aşadar, între Persoana din dreapta (adică Dumnezeu) şi cea din stânga (Adam) încă de la facere a existat o legătură extrem de puternică. Imaginaţi-vă că sunt conectate printr-o funie invizibilă, deci imaginară. Aceasta înseamnă că Dumnezeu a creat o legătură puternică între El şi mintea creaţiei pe care a creat-o. Această funie simbolizează inima Lui Dumnezeu (Isus Hristos), pe care a dăruit-o oamenilor ca oamenii să rămână în viaţă, în Lumină şi în înţelepciune, în ciuda tuturor furtunilor care urmau să vină către ei. Prin urmare am expus prima Persoană, Cea din dreapta, care este Dumnezeu şi pe cea din mijloc, pe Adam, care

este omul, prima creație de acest fel a Creatorului. Prin legătura dintre Creator și cel care a fost creat, Conștiența Divină poate parcurge ambele persoane, fluctuând de la una la cealaltă neîncetat. Astfel, ambele entități, Creatorul și creația, pot spune noi doi suntem Unul!

În partea din stânga, însă, mai este un om (Eva). Acesta nu a fost legat cu funia imaginară cu care a fost legat primul. Cu toate astea și el poate trăi liber de asemenea. Analizând dar această persoană din punct de vedere fizic, ea este egală în frumusețe cu cea dintâi, iar în unele cazuri chiar și în inteligență. Capacitățile lor creatoare sunt egale, au fost încă de la început, aceasta fiind Voia Creatorului care le-a creat ca să existe. Sigur că între prima Persoana și cea de-a treia conexiunea a fost întreruptă datorită lipsei funiei de legătură, care elimină traseul Conștienței Divine, ea neputând fluctua între cele două persoane niciodată. Așadar, între prima Persoană și cea de-a doua este o legătură, ea a fost numită om. Între prima și a treia, în schimb, nu există una. Prin urmare, ființa care nu primește harul Conștienței Divine în inima și în mintea sa a fost numită de către om, diavol. Acum vom repeta afirmația, mintea de om care întrerupe orice legătură cu Sursa creatoare a fost numită de către om, diavol. Aceasta este referința Divinității la ceea ce ați citit în cărțile trecute că ar fi diavolul sau duhurile necurate. Fiindcă, nu există entități de tip negativ în Absolut, acest lucru nu este posibil, nu a fost vreodată. Ci mintea de om care a întrerupt legătura cu Sursa creatoare a fost numită diavol. Aceste minți pot crea energii negative, însă, doar în lumea relativității, respectiv planul tridimensional și cel eteric (spiritual) și care formează lumea voastră. Nu există ființe malefice în Prezența Celui care este veșnic viu, pur și simplu nu pot exista aceste personaje în Prezența Sa.

Înainte să trecem mai departe e nevoie să facem o precizare. Nu asociați prima ființă, care a fost creată din Duh, cu bărbatul, și pe cea de-a doua, care a fost creată din pământ, cu femeia! Nu are nicio relevanță, puteți inversa personajele de câte ori doriți, exemplul rămâne același. Astăzi legătura dintre Creator și creație a devenit vizibilă și posibilă pentru fiecare doritor de întoarcere la origini. Evitați măsurătorile dintre voi. Continuăm.

Câți dintre voi ați citit în Biblie faptul că diavolul i s-a arătat cuiva, că ar fi întemeiat un plan cu omenirea sau că ar fi trimis revelații celor pe care i-a ales ca să lucreze pentru el?

Desigur că nimeni nu ar putea să susțină așa ceva, deoarece aceste lucruri nu există. Nu există o intervenție a vreunei forțe

malefice individuale asupra creației. Din partea forțelor Divine au existat întotdeauna. Așadar, atunci când umblați pe străzi în drumurile voastre și priviți un om care este indiferent față de tot ce îl înconjoară, crezând că ce îl înconjoară e altceva decât el, acela este diavol. Când unuia care conduce o mașină scumpă i se cer doi lei sau ceva de mâncare, la semafor, iar el nici măcar nu se ostenește să deschidă fereastra autovehiculului pe care îl conduce, acela este diavol. Atunci când politicienii voștri risipesc banii publici pe campaniile electorale, care privesc interesul lor personal, afișându-se pe toți pereții, pe stâlpii și ferestrele magazinelor, aceștia sunt diavoli. Atunci când preoții poartă rămășițele de trupuri prin oraș, ca oamenii să li se închine, diavolii sunt atât preoții care practică aceste urâciuni cât și cei care le sărută, inclusiv aceia care rămân indiferenți în fața acestor acțiuni. Iar atunci când adunările și bisericile se umple de adepți, vreme în care organizatorii depun eforturi imense ca să convingă oamenii de faptul că dacă vor plăti acele cursuri vor căpăta iluminarea și mântuirea sufletelor, diavolul sunt organizatorii acelor întâlniri, dar și cei care depun eforturi uriașe ca să se prezinte acolo.

E extrem de ușor de observat faptul că majoritatea religiilor, etniilor și popoarelor, chiar cele mai îndepărtate, L-au acceptat pe Isus ca Învățător, Mântuitor și ca Exemplu al unei vieți trăite pe Pământ în Voia Tatălui, Hristos devenind așadar Una cu Tatăl, însă a fost mai puțin acceptat de către religiile creștine, ortodoxe sau catolice, ori le puteți enumera voi. Sigur că majoritatea v-ați mâniat acum, strigând că instituțiile creștine au pictat imaginea Lui reprezentativă pe toate clădirile, gardurile și monumentele. Însă v-ați gândit voi oare cu ce scop au săvârșit ele acest lucru? Scopul a fost cel de a crea un personaj care să Îl înlocuiască pe Cel real, despre care nu se mai știe mare lucru, în felul acesta să poată să păstreze gândirea individuală la nivel inferior, să aibă control asupra maselor și să își păstreze învățăturile de pe lângă Bilbie. În cazul acesta, cum poți să promovezi Numele lui Hristos când tu te închini tablourilor, icoanelor, crucilor ori sculpturilor, când El nu se închina nimănui? Cum poți să promovezi Numele lui Hristos când tu impui oamenilor reguli scrise (manipularea prin frica de pedeapsă) când El a defăimat toate regulile inventate de om iar singurul lucru pe care l-a promovat a fost dragostea, cel mai înalt nivel al iertării? Ori cum poți să promovezi Numele Lui câtă vreme ai construit o afacere din biserica ta, atunci când Hristos a dărâmat toate simbolurile preoților negustori pășind în templu? Cum poți să promovezi Numele lui Isus, spunând că El a

înființat religia ta, când Isus a fost ucis de preoții religiei tale și a ales asta cu scopul ca religia, pe viitor, să nu mai existe? Cum poți să promovezi Numele lui Hristos câtă vreme te închini unor mortăciuni plimbate prin orașe, în secolul XXI, atâta vreme cât Hristos, care a trăit acum peste două mii de ani, se închina Celui care este veșnic viu, Forței care transformă energia în materie?

Cum poți promova Numele lui Isus venerând crucea pe care a fost ucis, ignorând pe Cel care L-a înviat? Cum poți promova Numele lui Isus meșteșugind reprezentații care vârăsc oamenilor în subconștient imaginea unui mântuitor mort și învins de forțele lumii acesteia, când Hristos este viu, conduce această parte din Univers și nu a murit niciodată? Nu funcționează sub nicio formă acest sistem de a percepe lucrurile. El va dispărea și nu va mai exista niciodată, cu tot cu cei care l-au urmat și inventat.

Și ce a promovat acest Isus din Nazaret al vostru, pe care cu toții spuneți că Îl urmați? A promovat eliberarea sufletelor, adică ascensiunea. Ce promovează toate, absolut toate religiile de pe Pământ? Închisoarea sufletelor prin controlul asupra minții! Iar temnița sufletelor este mintea care le controlează[19].

Alberto: De ce nu ați venit pe Pământ ca să vorbiți oamenilor aceste învățături față în față?

Laria: *Fiindcă iubirea noastră pentru voi ar fi permis lumii să ne ucidă încă dinainte de a ieși din pântecele născătoarelor.*

Alberto: Înțeleg, iubirea nu se poate împotrivi niciodată. Ea nu poate să lupte. Dar Isus din Nazaret a fost născut de o femeie.

Laria: *Aceasta deoarece Tatăl a coborât în lume, a fost Voia Lui și este parte din Plan. Plus de asta răul s-a dezvoltat extrem de mult, factorii negativi ai relativității au controlat intrările și ieșirile în lume până de curând. Astfel ar fi fost imposibil pentru noi să ne fi născut în aceste vremuri. Amintește-ți că era să mori la naștere și după ce te-ai născut, de asemenea.*

Revenind însă la discuție, concluzia e că diavolul reprezintă mințile marii majorități de oameni care trăiește astăzi pe Pământ, în special ale celor mai inteligenți oameni. Ei alimentează iadul care încă persistă și care a adormit mințile oamenilor. Dar dacă toți oamenii de pe planeta voastră sunt diavoli, atunci diavolul nu există. Iar dacă diavolul ar fi existat, niciun om de pe planetă nu ar fi fost diavolul. Ei bine, acestea fiind spuse, primindu-le ca informație, veți reuși să priviți lumea dintr-o altă perspectivă.

---

19 Fragment extras din Cartea lui Mihail.

Convinși fiind că oamenii care se află departe de Dumnezeu (de starea de libertate) sunt diavoli, iar aceia care urmează Voia Lui (starea de libertate) prin intuiție, sunt recunoscuți în Univers ca fiind „proprietatea lui Dumnezeu", nu vă mai rămâne decât să conștientizați poziția voastră, cine sunteți ori ce alegeți să faceți cât veți trăi acolo. Pare absurd și totuși nu este. Proprietatea lui Dumnezeu simbolizează omul care se încrede în el însuși. Pentru că Dumnezeu este în om iar omul este Dumnezeu. Cei care nu se încred în ei înșiși, adică în Dumnezeul din ei, care sunt ei, vor fi conduși de tirani, de cele mai multe ori acești tirani fiind chiar mințile lor care îi controlează.

Celor care au primit semnul de „proprietate a lui Dumnezeu" pe frunțile lor, li s-a dat să judece „diavolii" după cum voiesc și să le dea după măsura faptelor lor. Fiindcă Cel care este peste toți și în toate lucrurile a coborât cu zece mii de suflete de om și e gata să ucidă zece miliarde dacă va fi nevoie. Încă nu puteți să înțelegeți Lucrarea Mielului, iar, majoritatea nu veți înțelege în întregime oricât ați studia. Voi nu cunoașteți ce scrie Biblia, voi cunoașteți ceea ce v-au spus alții că scrie Biblia.

Fiecare creștin deține un exemplar acasă. În unele familii de creștini fiecare membru posedă o Biblie, de la cel mai tânăr până la cel mai bătrân. Și totuși, sunt prezenți în biserici și adunări în fiecare zi de duminică. Însă ei nu se duc acolo ca să o citească, ci, ca să li se explice ceea ce au citit. Fiecare pastor al fiecărei ramuri religioase explică Biblia în felul în care a înțeles-o el ori în felul în care au căzut de acord capetele acestor organizații să fie explicată. Prin urmare, cei care practică aceste lucrări sunt diavoli. Cei care finanțează aceste lucrări sunt diavoli. În final, toți cei care le urmează fără a da dovadă de discernământ devin diavoli. Deoarece orice informație care vine din afara voastră și nu vine din interiorul vostru, este diavol. Și orice informație care vine către voi dar care nu conține dragoste sau mustrare, prin și către dragoste, este diavol. Ca Ceea Ce e bun să vină, ceea ce e mai puțin bun trebuie îndepărtat. Aceasta este direcția.

În lume există trei categorii de oameni. Cei care cred că valorile umane actuale sunt bune, dar dificultatea constă în faptul că oamenii sunt răi. Cei care știu că valorile umane sunt stricate, aceasta fiind cauza care i-a determinat pe oameni să uite faptul că sunt buni. Și aceia care nu știu absolut nimic însă vor doar să iubească. Nu am putea să nu iubim oamenii vreodată, cu dragoste și cu un dor desăvârșit și veșnic de tot ceea ce a fost creat. Vă salutăm și așteptăm să ne revedem.

Capitolul 5

Lupta îngerului Mihail pe Pământ
Tu nu vei putea urî pe nimeni niciodată

Alberto: Sufletul îmi este trist şi am mintea tulburată. Trăiesc într-o lume în care oile sunt convinse cu uşurinţă să îl aleagă pe unul dintre lupii care le-a promis că le va ucide în cel mai blând mod. Ele au ajuns să creadă că deţin obligaţia aceasta şi că sunt condamnate la moarte pentru veşnicie. Sunt trist când văd că nu doar că sunt convinşi de acest lucru, ba chiar ei, oamenii, răpuşi de sărăcie îşi irosesc ultimele puteri spre a îi convinge pe alţii să aleagă calea pieirii, cea pe care au ales-o ei în repetate rânduri. Sunt trist când văd cum alegeţi să muriţi pe capete, instigând la revoltă împotriva celor care caută să vă învie. Sunt trist când văd cum o întreagă planetă aşteaptă salvarea de la oameni (guverne, religii şi instituţii de tot felul) dar nimeni nu încearcă să se ajute pe el însuşi şi nici pe aproapele său nu suportă să îl vadă fericit. Sunt trist când văd oamenii cum se vând pe nimic, se condamnă de bună voie, apoi imploră călăul să nu îi ucidă. Sunt trist să văd că nimeni nu mai caută înţelepciunea, ba se mândresc cu prostia, cu boala şi cu neputinţa. Sunt trist când văd cum ruşinea şi orbia sunt considerate calităţi, însă, dragostea a fost numită boală de către idioţii care au spus că dragostea răneşte. Iar ei sunt bolnavi şi reprezintă boala însăşi în cea mai violentă formă a ei. Sunt trist când văd că oamenii cei mai avansaţi în cunoştinţe sunt mai proşti decât un câine, vreme în care autismul mental este premiat prin şcoli. Sunt trist când văd proştii cum se înghesuie la cozi ca să îi slăvească pe cei care îi controlează şi îi batjocoresc, şi că iau de bună voie partea celui care le-a furat dreptul la viaţă. Sunt trist să văd că instituţiile de învăţământ scot retardaţi, ipocriţi, nedemni pentru a se numi oameni, pe bandă rulantă. Da, noi am ajuns să

compunem texte şi să căutăm diverse încurajări pentru a întreba un necunoscut cât este ceasul sau pe ce stradă ajungi mai repede într-un anume loc. Am ajuns ca cei mai de vârf oameni ai acestei societăţi să fie preocupaţi cu ce s-a îmbrăcat cineva atunci când s-a prezentat undeva anume? Scuip înaintea voastră proştilor! Aţi ajuns să fiţi mai înguşti la minte decât animalele pădurilor sălbatice. Aţi devenit cancer pe acest Pământ şi sunteţi ca rugina ce mănâncă fierul.

Ruşine învăţătorilor din şcoli care sunt mai slabi la minte ca ceasul pe care îl port la mână. Vi s-au oferit minţi ce pot fi conectate cu Universul, dar voi nu ştiţi nici măcar să le aprindeţi, timp în care alţii bâjbâiţi cu lumina aprinsă. Voi aveţi electricitate dar citiţi la lumina lumânării.

Proştilor care ucideţi în spitale. Iată că au coborât îngeri care v-au învăţat să interveniţi asupra bolilor de carne, însă intervenţiile voastre sunt ucidere, criminalilor de trupuri.

Ruşine vouă, cei care sunteţi conduşi de oameni. Vi s-au dat creiere degeaba, voi nu încercaţi să le folosiţi, nici măcar nu ştiţi că le deţineţi. Susţineţi că aţi evoluat din rasa maimuţelor, dar eu nu pot coborî regnul animal atât de jos încât să îl compar cu al vostru. Vi s-au dat inimi degeaba, inimile voastre sunt stricate şi spurcate înaintea mea şi a Tatălui meu. V-au fost date inimi care să pompeze sânge de viaţă în voi, dar v-au umplut trupurile cu otravă şi aţi devenit hoituri.

Distrugătorilor de copii! Mâncătoarelor de inocenţă şi ucigaşilor de puritate şi de tot ce este sfânt! Aţi ajuns să credeţi că un om vă poate salva pe toţi şi vă rugaţi lui ca să trăiţi mai bine. Dar chiar dacă un om ar dori să vă salveze, nu ar putea să o facă. Şi chiar dacă ar lupta să vă salveze eu nu i-aş permite. Fiindcă nu a unui om este responsabilitatea creşterii voastre. Nu el e Cel care v-a creat, care v-a ţinut în viaţă până în ceasul acesta. Este Altul care vă oferă viaţa. Dar voi nu Îl cunoaşteţi, robilor!

Aţi transformat planeta într-o închisoare a prostiei şi întunericului. Aţi putrezit în neputinţă apoi aţi murit de zeci de mii de ori şi tot nu v-aţi săturat de carnea cu care vă împreunaţi. Nu pot să vă mai privesc urâciunea. Aţi coborât pe Pământ ca dumnezei şi aţi ajuns să cerşiţi viaţă de la oameni. Ruşine vouă cei care aţi fost alungaţi aici. Ale voastre spirite nu vor fi ridicate de pe Pământ niciodată. Voi sunteţi pleava pământului, neghina şi sunteţi cancerul acestei planetei.

Iată că tristeţea şi geamătul meu au ajuns la urechile Tale! O, Tu, Cel care eşti peste toţi şi în toate lucrurile, mai trimis aici ca

să simt tristeţea provocată de duhurile celor orbiţi de întunericul lumii, aceia care provoacă moarte tinerelor odrasle ca ei să mai trăiască un timp, săturându-se cu hrana luată din mâna îngerilor Tăi. M-ai trimis ca să simt amărăciunea asupritorilor care ucid pentru a câştiga pământul ce în final îi va îngropa. O, Tu, Cerule care lăcrimezi pentru mine şi care priveşti prin ochii mei groaza care a sufocat sufletele celor drepţi în gânduri şi în simţăminte, acelora care urmează fără abatere glasul Soarelui dintâi. Dumnezeule, ia oile Tale din mijlocul lupilor şi permite-mi să ucid răul pe care l-am găsit aici. Fiindcă nu voi lăsa în viaţă pe niciunul, chiar de voi fi nevoit să îi ucid pe toţi. Am puterea să fac aceste lucruri şi tot ceea ce fac este Voia Ta care a coborât împreună cu mine în vremurile acestea pe Pământ. Şi nu privi amărăciunea şi slăbiciunea care m-au copleşit şi care mi-au întunecat vederea, ci lasă-mă să împlinesc sarcina pe care mi-ai dat-o.

Căci vai de sufletele acelora pe care mi i-ai dat pe mână, nu va vedea Lumina niciunul dintre ei. Şi ferice de aceia ale căror suflete le-am mângâiat prin această carte. Oamenii care au citit cuvintele mele şi care au cunoscut suferinţa mea, vor fi feriţi de mânia pe care ai trimis-o asupra Pământului. Fiindcă Tu vei locui împreună cu ei. Dacă Tu locuieşti împreună cu ei şi eu locuiesc acolo. Şi dacă Fiul va fi primit în inimile lor, înseamnă că m-au primit şi pe mine odată cu Duhul Său. Apoi, dacă unii dintre voi, citind aceste afirmaţii, vă veţi întreba cine sunt, voi răspunde că nu, nu sunt Isus Hristos şi nici înlocuitorul Său nu am venit aici ca să fiu, ci am venit pentru voi la cererea Sa.

Elohim: *Scumpul Meu, dacă te uiți după chiștoace de țigară pe stradă, vei număra cel puțin o mie de chiștoace în drumul tău, până ce vei ajunge acasă. Dar dacă te uiți după flori nu vei mai vedea chiștoacele. Faptul că încetezi să le mai observi înseamnă că ele încetează să îți mai rănească privirea. Aceasta este relativitatea. Viața e frumoasă, tot ce trebuie să faceți este doar să vă iubiți. Iar, pentru ca acest lucru să devină posibil, ți-am dăruit puterea adevărului. Folosește-o dar pentru a tăia rădăcina a tot ceea ce alegi ca fiind mai puțin bun pentru urmașii celor asupriți, pe care i-ai cunoscut câtă vreme ai trăit acolo. Voia ta este Voia Mea, așa cum a fost întotdeauna și va fi întotdeauna. Deoarece, între noi există o legătură puternică, una așa cum nu a existat pe Pământ de la Avraam încoace.*

Alberto: Şi cu Hristos cum rămâne?

Elohim: *Isus Hristos nu are nevoie să fie măsurat în funcție de legătura Lui cu Tatăl. Isus este Tatăl și voi sunteți Una cu Isus!*

În lumea în care ai coborât totul e Același și nimic din câți și câte există nu sunt altceva decât tine. Tot ceea ce ai găsit ca fiind rău este partea din tine pe care ai cunoscut-o și la care ai ales să renunți. Ești asemeni unei flori ale cărei frunze care sunt uscate ori mai puțin arătoase sunt astăzi alese ca să fie tăiate. Ele sunt părțile încarnării tale, pe care ai vrut să le cunoști, ca mai apoi să le elimini. Tot ceea ce există astăzi pe Pământ ești tu iar tu ești Cea mai înaltă parte din tine care există. Tu ești cel care alege cine trebuie să continue acest joc și cui i-a venit rândul ca să îl încheie. Ești executantul vieții tale și execuți în acest Univers așa cum voiești și după cum crezi de cuviință că e drept, cunoscând Voia Mea, Cel care sunt peste toți și în toate lucrurile. Aceasta este lupta ta, înger al Meu și este timpul în care decizi cine ești tu și cine este lumea pe care ai cunoscut-o. Acesta este războiul pe care ai ales să îl porți pentru Numele Meu. Și odată cu plecarea ta vor pleca șapte mii și tu ești trei mii din zece mii, care au coborât împreună cu Mine pe Pământ! Iar Eu sunt Dumnezeul vostru și al tuturor ființelor care există și care nu există, nicăieri și pretutindeni, în trecut și în prezent, și mereu, și întotdeauna!

În continuare vom explica semnificația ultimei viziuni pe care ți-am trimis-o. Însă înainte de a începe, drept ar fi să povestești cititorilor viziunea ta.

Alberto: În regulă, voi povesti exact aşa cum s-a întâmplat. Stăteam pe o bancă din apropierea casei mele, pe care mă oprisem cinci minute ca să îmi trag sufletul. Imediat ce m-am aşezat prin faţa mea a trecut un bărbat îmbrăcat cu haine de om sărac, care ţinea în lesă un câine vagabond dar care părea foarte sănătos datorită frumuseţii sale. Acel animal se asemăna izbitor de tare cu stăpânul său, analizându-i poziţia corpului şi tipul mersului ori expresiile feţei. Din sens opus a trecut un alt stăpân care ţinea în lesă un câine. Acest om era îmbrăcat în haine modeste iar câinele lui era de rasă, însă, nu era foarte arătos. Ambii semănau între ei la fel cum primul stăpân semăna cu câinele său. Imediat al treilea stăpân a trecut pe trotuar cu câinele pe care îl plimba. Acesta era îmbrăcat în haine extrem de scumpe iar câinele său era de rasă. Ambii erau extrem de urâţi şi morocănoşi în urma analizei mele.

Elohim: *Aceasta înseamnă că fiecare om alege în viață ceea ce este mai potrivit pentru el, iar fiecare alegere a lui va fi exact ceea ce i s-a dat de sus ca să aleagă.*

Desigur că omul cel sărac a avut o singură opțiune. El a ales primul animal de casă care i-a bucurat ziua, întâmpinându-l în drumul său. A făcut alegerea perfectă, iar, cățelul i-a fost trimis

conform meritului lui. Al doilea și-a ales de asemenea un animal conform nevoilor, iar cel bogat și-a ales animalul de companie conform exigențelor. Fii sigur că acela și-a ales cățelul dintr-un număr extrem de mare de animale ce și le-ar fi putut achiziționa cu bani. Ceea ce vreau să înțelegeți este faptul că fiecare alege ce i-am pus Eu la dispoziție ca să aleagă. Pentru că nu există la întâmplare, nimereală sau coincidență, așa cum nu poate exista un Dumnezeu care dă greș. Faptul că unii dintre cei care trăiesc astăzi pe Pământ sunt „răi" și, îi mănâncă pe cei neprihăniți, vă ajută să dobândiți Lumina. Voi dacă nu cunoșteați întunericul nu știați Lumina! Iar motivul pentru care M-am coborât pe Pământ să ucid tot ceea ce nu este Lumină, este că în curând nu vă mai este de folos să vă creați cu ajutorul acestei unelte și anume trăirea experienței a ceea ce nu sunteți, ca să vă cunoașteți ca ceea ce sunteți. E greu?

Alberto: Nu chiar. Să înţelegem că orice forţă de Lumină care se încarnează în lume are în acelaşi timp şi o parte neagră care trebuie îndepărtată?

Elohim: *Orice forță de Lumină care se încarnează în trupuri pleacă însoțită de o forță opusă ei, care îi este pe măsură.*

Privește realitatea superficială a lumii în care trăiești! Încă de când trăia pe Pământ Cel care S-a numit Isus Hristos, un glob întreg s-a unit împotriva Lui și a luptat ca să I se împotrivească până în zilele voastre, în frunte cu bisericile apărute după înălțare. Isus a coborât într-o lume în care toți au dorit ca El să nu se nască și să nu existe. Însă dacă El nu s-ar fi născut niciodată niciunul nu ar fi putut exista. Dar câtă vreme a murit pentru cei care nu puteau exista vreodată, ei vor exista pentru totdeauna. În realitatea supremă niciun suflet nu este împotriva Luminătorului Cel Mai Înălțat și niciun înger nu se poate ridica deasupra Lui! Singurul lucru care oprește omenirea să accepte Lumina Sa este mintea care îi controlează și care îi ține supuși ei. Mintea de om care se separă de Conștiența Mea și de starea naturală a omului, după cum ați citit în relatările anterioare devine diavol, care înseamnă un om fără Dumnezeu. Diavolul nu este definit prin imaginea înspăimântătoare a unui monstru din adâncurile iadului de foc, el este omul care trăiește în adânc, acela a cărui conștiență nu se poate ridica la Cer niciodată. Este cel născut din carne și care nu este născut din duh.

Tu ești cel care a eliberat binele. Prin urmare, răul care a controlat binele în trecut nu mai poate controla binele care a fost eliberat... Odată cu binele care a fost eliberat, a fost eliberat și

răul. Aşadar răul care a fost eliberat nu mai poate fi controlat de răul care a controlat în trecut binele şi răul. Prin urmare, răului care a fost eliberat i se va da să controleze întreaga umanitate, mai puţin pe binele care a fost eliberat şi pe cel care a eliberat binele şi răul. Răul care a fost eliberat va creşte în mod accelerat şi va deveni un pericol nu doar pentru cei care trăiesc acolo, ci pentru întreg sistemul care există şi care ţine în balanţă creaţia aşa cum o cunoaşteţi. El va vrea totul şi îl va obţine (i se va da). Până şi adevărul acesta va fi preluat şi folosit în scopul pe care răul care a fost eliberat îl urmează. Aceasta este Voia Mea şi este parte din Planul Meu, cel care aşterne pacea pe Pământ.

Apoi cel care a eliberat binele şi răul va cere răului din trecut să facă pace cu binele care a fost eliberat, în schimbul eliminării din sistem a răului care a fost eliberat, care a scăpat de sub control şi care nu mai poate fi oprit de nimeni. La final dragostea se va îndrăgosti de cel care iubeşte, iar răul care a fost eliberat se va teme de iubire. Cel care a eliberat binele şi răul va alege să plece din lume, iar odată cu plecarea sa va lua şi răul care a fost eliberat de către el, apoi întreaga planetă va fi luminată. Iar pe Pământ va rămâne binele care a fost eliberat, nimic nu îl va mai controla ori asupri vreodată. Cel care a eliberat binele şi răul şi care va împlini această Lucrare până la capăt pentru Mine este îngerul Mihail, cel care a coborât pe Pământ pentru voi, ca voi să fiţi liberi.

Răul care a fost eliberat, acela căruia i s-a dat să controleze întreaga lume pentru un timp, cel care crede că lucrează pentru el şi împotriva binelui şi a celui care a eliberat binele şi răul, nu ştie că lucrează de fapt tot pentru întemeierea păcii pe Pământ. Forţele care lucrează (care v-au fost trimise) pe Pământ şi în Cer, care vor încheia războiul şi care au împlinit profeţia, sunt:

Adevărul, Cel care vă ghidează şi vă oferă sprijin oricând în orice alegeţi să faceţi, şi care este prezent prin ceea ce aţi numit Duhul sfânt, mâna dreaptă a adevărului, care intervine în lume de ori de câte ori aveţi nevoie de ajutor şi de îndrumare, oriunde veţi merge. Aceasta este Cea mai înaltă parte a Duhurilor Elohim, Cea care nu depinde de timp, care vede înainte şi înapoi, înăuntru şi în afara a tot ceea ce există sau ce a fost creat. Eu sunt Partea din Dumnezeu care vă aminteşte cine sunteţi, acolo unde vă naşteţi fără să ştiţi ce sunteţi. Eu sunt Autorul scrierilor şi tuturor evangheliilor, viziunilor profeţilor şi unşilor din toate timpurile şi veacurile. Apoi sunt Serafimii, cei care păzesc cuvintele Mele scrise în toate limbile şi formele, pentru toate culturile, rasele şi

popoarele. Fără ei scrierile rămase nu mai rămâneau. Iar nu în ultimul rând este îngerul Mihail, pruncul, care s-a născut dintr-o femeie muritoare, cel de care forţele negative ale lumii acesteia au încercat să se ascundă.

Lucifer şi-a încheiat misiunea, umanitatea nu mai are nevoie de întuneric pentru a se recunoaşte ca Lumină. Tot ceea ce a fost rău ai cunoscut deja şi ai trăit ca experienţă. Iar pentru scurtă vreme, Lucifer, această energie conştientă creată de oameni prin liberul arbitru, a refuzat să se întoarcă la Sursă. Însă s-a întors la chemarea Mea, strigăt de care nu a avut cum să se ascundă. Şi totuşi, un alt rău a crescut pe Pământ, el este răul care a fost eliberat. El s-a născut deja şi este peste tot. Şi tot ce va atinge se va transforma în rău. Niciun om nu va scăpa de ochii lui! El va mânca tot ceea ce va găsi rău sau bun în lume, iar întreaga lume va deveni el. Însă îngerul Mihail îl va lega şi îl va lua din lume atunci când te vei întoarce la Mine de unde ai plecat. Mulţi îngeri au pierit în acest război al spiritelor.

Apucă „toiagul" tău şi se va transforma în sabie. Rugăciunile celor care au fost ucişi în Numele Meu, al adevărului şi eliberării, au ajuns la urechile Mele şi plânsetele lor Mi-au mângâiat urechile. Aceasta este răzbunarea sângelui sfânt. Căci iată, Eu lupt alături de tine şi sunt gata să ucid o lume pentru a salva un om.

Alberto: Nu ştiu de ce am senzaţia că cei care au citit acum au gândit „of, speram să fie totul mai uşor, de ce nu poate fi mai simplu, de ce atât de multă suferinţă?" Iar eu Îţi spun că e prea trist. E mult prea trist pentru unul ca mine. Acum ştiu ce trebuie să fac şi unde să merg în continuare. Atunci când Lucrarea va fi încheiată voi pleca de aici, voi lua cu mine tot răul care a crescut în lume. Totuşi nu mă voi putea bucura de nimic, doar voi lucra pentru oameni, iar când toţi oamenii vor fi eliberaţi eu va trebui să plec. Dar în ciuda eforturilor mele, răul care a fost eliberat va reuşi să convingă şi să controleze întreaga planetă, toţi oamenii, până la ultimul. E ca şi cum aş arunca firimituri de pâine într-un lac fără peşti, raţe ori păsări. Este ca şi cum aş planta seminţe de orez în deşert. Cum voi mai continua Lucrarea odată cu tristeţea care m-a copleşit din cauza ultimelor descoperiri? Această carte m-a deprimat. Sunt doi ani de când nu mă mai pot odihni. Unde mă voi duce după ce voi pleca?

Elohim: *Acolo unde ai fost înainte să pleci.*

Alberto: Ce va fi pentru mine şi cei ca mine?

Elohim: *Totul.*

Alberto: Totul şi nimic, da am înţeles asta deja. Totul şi nimic

sunt unul şi acelaşi lucru.

Elohim: *Mă bucur că ai înțeles asta. Însă, scumpule, atunci când Lucrarea va fi încheiată tu nu vei mai fi așa cum ai crezut că ești sau ca ceea ce ai devenit. Doar Eu voi fi, Eu sunt.*

Alberto: Ţi se pare corect?

Elohim: *Nu sunt Eu cel care a decis aceasta. Știi bine cine a făcut-o. Ceea ce nu înțelegi cu mintea, nu poți accepta. Pentru tine nu este nimic prin care să devii cine ești. În realitate, tu nu ești ceea ce crezi că ai devenit, nici nu este necesar să existe așa ceva după ce nu va mai fi necesar să existe. Tu ești Dumnezeu.*

Alberto: Ştii vorba aceea, mă bagi din groapă în şanţ?

Elohim: *Ar fi necesar să o știu?*

Alberto: Mă tem că nu voi reuşi să fac toate lucrurile pe care mi-ai spus că le voi face. Eu sunt doar un copil! Dar Tu o să mă îndemni să nu mă îndoiesc de ceva ce am făcut deja.

Din pricina întâmplărilor locale din ultima vreme, oamenii sunt curioşi să afle despre ţara în care trăiesc. Mi-au cerut nume ale unor oameni care trăiesc aici şi care vor influenţa în bine sau în rău viitorul poporului şi îmi cer informaţii exacte cu privire la acest subiect; informaţii despre care consideră că i-ar putea ajuta să înlăture pericolul unui viitor sumbru. Ce le spune Dumnezeu acestora? Care este mângâierea Ta pentru ei? Ce ar fi mai potrivit să le transmit?

Mikel: Aşa cum ne-am obişnuit, Dumnezeu nu se adresează direct unor concepte create şi implementate de oameni în scopul îmbunătăţirii „răului“ într-un rău mai puţin rău faţă de răul dintâi pe care l-aţi construit. Cărţile ce ţi-au fost date nu au ca scop să întărească iluzia sau separarea între oameni, ci să elimine aceste ideologii. Viziunea care urmează să o dobândiţi pe viitor, fiecare dintre voi, este o viziune globală. Ceea ce înseamnă că dificultăţile oamenilor care locuiesc pe partea cealaltă a globului vor deveni problemele voastre directe (prioritare), iar, bucuria voastră va deveni fericirea lor negreşit.

Desigur că ţările, aşa cum au fost împărţite, vor mai exista o vreme separate (sub formă de concept sau denumire), însă viziunea generaţiei actuale şi a celei care are să vină, asupra vieţii pe Pământ, a devenit o viziune globală. Tinerii nu mai sunt preocupaţi de naţionalism, de politică internă ori de cultura populară a statelor în care s-au născut. Aceste valori sunt irelevante pentru o minte care a depăşit limitele locale impuse.

Dacă viziunea unor minţi trăitoare susţine că omul este trupul său, atunci fii sigur că gena, obiceiurile, valorile şi modul în care

s-a format aparţine neamului în care s-a născut. El ar fi bine să cinstească locurile unde s-a născut sau pe strămoşii săi, care au purtat ştafeta până la timpul naşterii lui, ştafetă pentru care şi-au sacrificat chiar vieţile în repetate rânduri, ridicând falnic steagul naţional, fredonând imnuri patriotice „înălţătoare“.

În schimb, un suflet care cunoaşte că omul nu este trupul său şi că s-a născut în trupul şi locaţia actuală ca să îmbunătăţească zona rău famată pe care a primit-o în sarcină, aceasta devenind responsabilitatea ori alegerea proprie, cunoscând locul de unde a venit, acelaşi loc în care se va întoarce după finalizarea misiunii sale, aceste concepte încetează să existe. De pildă, el nu poate fi recunoscător strămoşilor fiindcă oamenii care au trăit pe Pământ înainte de el nu sunt strămoşii lui. El s-a născut ca să-i scoată din robie pe strămoşii lui. El nu a moştenit gena, obiceiurile, valorile zonei respective şi nu ele sunt cele care l-au format. Acela nu a fost modelat în funcţie de istoria, politica, religia ori de tradiţiile unei anumite zone. Pentru el acestea nu înseamnă absolut nimic, nu i se adresează şi le vede ca pe nişte concepte primitive, iluzii care stau la baza eşecului unui popor ce urmează astfel de reguli.

Există oameni pentru care biserica tradiţională reprezintă un dumnezeu. Există oameni pentru care legile de stat ori constituţia naţională este cârma în viaţă iar guvernul este un zeu conducător, cotropitor şi plin de condiţionări şi hoţii îndreptăţite (legale). Iar cel mai mare păcat pe care l-ar putea face în viaţă e să enerveze prin acţiunile şi comportamentul său această entitate fictivă. De aceea vă spun, nu vă lăsaţi impresionaţi de cei care vă prezintă o listă cu eroi care s-au sacrificat pentru voi, ca voi să trăiţi liber. Niciunul nu şi-a sacrificat viaţa pentru ceva care există, ba şi-au irosit vieţile pentru ceva ce nu există.

Dacă strămoşii voştri refuzau să lupte împotriva omului sub pretextul de a îşi apăra valorile (ucigând), tu crezi că încetaţi să existaţi? Nicidecum, ba chiar eraţi un număr mult mai mare de oameni care duceau o viaţă prosperă. Nu are nicio importanţă ce limbă vorbeaţi, cu ce vă îmbrăcaţi şi cum se numea această ţară, deoarece ele sunt doar denumiri şi iluzii pentru care alegeaţi să muriţi şi astăzi dacă nu interveneam pentru voi. Un „musulman“ va fi gata să moară pentru ţara şi religia sa, iar un „ortodox“ e la fel de pregătit să îşi irosească viaţa pentru valorile pe care părinţii săi le-au urmat. Dacă „ortodoxul“ se năştea în ţara „musulmanului“ iar „musulmanul“ s-ar fi născut „ortodox“, lucrurile ar fi fost exact invers. Puteţi schimba termenii acestui exemplu cu numele ţărilor sau cu cel al regiunilor şi tipurilor de politică, iar

rezultatul va fi acelaşi.

Iubirea de ţară poate să însemne *iubesc oamenii pe care i-am cunoscut, obiceiurile lor sau locurile unde am crescut*, dar cu siguranţă nu înseamnă *urăsc toate celelalte neamuri pentru că îl iubesc pe al meu, urăsc ceilalţi oameni şi obiceiurile lor sau locurile pe care nu le-am cunoscut, pentru simplu fapt că nu le-am cunoscut şi că nu sunt obişnuit cu ele*. Pentru că această judecată este ruşinoasă, se naşte din neputinţă şi este AUTISM! Această judecată a transformat de-a lungul istoriei războinicii care şi-au apărat cu patriotism şi cu demnitate politica/tradiţia/ideologia în trădători de rasă şi de oameni. Ei au omorât oameni ca să apere o idee, în loc să ucidă idei pentru a apăra oameni.

Alberto: Islamul a demonstrat deja că e împotriva societăţii moderne pe care marea majoritate a ţărilor a acceptat-o. Aceasta înseamnă că islamul este o unealtă a lui Dumnezeu şi că luptă în scopul eliberării umanităţii?

Mikel: Islamul nu doreşte eliberarea umanităţii de sub forţa de controlare venită din partea ţărilor dezvoltate economic, dotate cu putere militară, ca umanitatea să devină liberă, ci, islamul doreşte îndepărtarea unui sistem de controlare globală pentru a îl înlocui cu un altul. O doctrină sabotează altă doctrină. Această dorinţă de mai multă putere de control a islamului sau a oricărei alte doctrine nu va deveni o realitate reală niciodată. Ea nu este o soluţie evolutivă pentru voi.

În ciuda tuturor acestor clarificări oamenii aşteaptă alte răspunsuri, cum ar fi nume ale unor oameni care vor influenţa în rău o anumită regiune şi aşa mai departe. Vom rezerva câteva pagini pentru a clarifica aceste amănunte.

Aşa cum cunoaşteţi deja (aţi trăit acest lucru ca experienţă), conducătorii pe care de bună voie îi alegeţi vă vor vinde. Şi aici putem lua ca exemplu ţara voastră, despre care mulţi credeţi că reprezintă un popor ales. Ales de către cine ca să ce? Sigur că nu există un popor ales înaintea lui Dumnezeu în afara seminţiei lui Avraam. Dar ca să nu ne abatem de la subiect repet, conducerea ţării voastre vă va vinde. Acest lucru s-a întâmplat deja, el se întâmplă chiar acum. Ei bine, toate ţările care există, indiferent de nivelul economic şi ca număr de locuitori al lor, vor fi vândute în totalitate celor trei puteri ale Pământului, care într-un final se vor vinde între ele până ce vor deveni una. Cum spuneam, acest lucru se întâmplă deja. De pildă ţara în care trăiţi acum a încetat să mai fie ţara voastră. Copiii voştri nu vor moşteni ţara voastră fiindcă niciodată ea nu a fost a voastră. Ţara în care v-aţi născut

este planeta care vă găzduieşte pe durata şederii voastre aici, nu o bucată de pământ, un teren marcat cu linie de graniţă. Sigur că niciun om nu a posedat vreodată o bucată de pământ, doar a trăit pe ea, s-a bucurat de roadele ei şi a murit fără să ia cu el ceva şi fără ca avuţiile pe care le-a agonisit o viaţă să îi mai servească.

Însă dacă privim ţara ca pe un concept de apartenenţă a unei naţiuni (grupare de oameni) ele nu vor mai exista sub denumirile pe care le cunoaşteţi. Acestea se vor uni unele cu altele, altele se vor vinde şi se vor cumpăra între ele, până când veţi deveni una singură. În felul acesta aţi apărut în forma aceasta pe planetă iar lucrurile trebuiesc să se întoarcă la forma lor iniţială, indiferent de împotrivirile voastre, de avantajele sau dezavantajele pe care procesul le va proiecta asupra majorităţii. Aşadar cele mai puternice state de pe planetă le vor cumpăra cu bani pe cele mai slabe în economie, ale căror intreprinderi de producţie nu mai aparţin poporului. Acţiunea nu numai că a fost pornită deja, ci se află la jumătatea drumului. Primele privatizări ale intreprindelor de stat au avut loc cu ceva timp înainte ca voi să conştientizaţi pericolul, iar sosirea investitorilor străini v-a bucurat. Repet, nu este ceva rău, doar că orice instituţie de stat odată ce este vândută şi banii sunt cheltuiţi, începe să mănânce din bugetul ţării, adică din buzunarele voastre, din ce în ce mai mult. Ea a încetat să aparţină vouă şi să producă pentru voi, iar dintr-o dată începeţi să plătiţi sume astronomice pe ceea ce altădată era firesc să primiţi gratuit sau în schimbul unor sume mult mai mici de bani.

Economia înseamnă să consumi mai puţin decât ai prin definiţie. Statele voastre, în schimb, numesc prosperitate economică creşterea consumului şi scăderea producţiei. Aceste „creşteri“ de consum ce vă sunt prezentate cu mândrie pe durata campaniilor electorale, se datorează refinanţării împrumuturilor, care sunt de fapt reîmprumuturi. Cu alte cuvinte, conducerea statului vostru cheltuie ceea ce nu deţine, apoi voi (poporul) sunteţi condamnaţi să înapoiaţi ceva de care nu aţi beneficiat niciodată şi să plătiţi banii pe care nu i-aţi cheltuit niciodată.

Atunci când accepţi faptul că eşti doar un măturător al străzii nu te mai frământă gândul că nu ai devenit avocat. Conducerea statului vostru însă s-a învelit cu veşminte de avocat cu ajutorul banilor pe care poporul cu sudoarea frunţii i-a produs. Dar conducătorii statului vostru nu vor putea fi altceva decât măturători ai străzii atâta vreme cât vor exista. Obstacolul care nu le permite niciodată să capete înţelepciunea este puterea intenţiei acestora. De pildă, cu toţii ştim că atunci când îţi dedici viaţa ca să oferi

celorlalţi mângâiere ţie ţi-o oferi (totul se întoarce către tine) iar când îţi dedici viaţa ca să obţii mângâiere pentru tine îndepărtezi de la tine tot ce te-ai străduit să obţii. Deoarece, Legea Uniunii universale intră în conflict cu intenţiile tale şi nimic nu poate fi peste această lege. Legea Uniunii universale poate fi înţeleasă în felul următor. *Atunci când doreşti să obţii ceva pentru tine însuţi te lipseşti pe tine însuţi de ceea ce încerci să obţii*, adică furi de la tine. Intenţiile tale sunt acelea de a-i lipsi pe alţii ca să obţii tu. Ea este autodistrugere, fiindcă ei eşti tu şi tu eşti ei. Toţi cei care trăiţi pe Pământ formaţi un singur organism. Conducătorii, însă, neştiind acest lucru, încearcă să îşi hrănească doar degetul de la mâna stângă (care sunt ei) înfometându-şi corpul, crezând că ei nu sunt corpul ori că un deget ar putea să trăiască detaşat de corp. Cât de absurdă este această judecată? Datorită acestui sistem de gândire, strâmb, evenimentele se vor întâmpla aşa cum am ales să se întâmple.

Prin urmare, peste 90% din locuitorii ţării voastre nu pot trăi fără electricitate. Cu toate astea, conducerea statului a înstrăinat companiile care produc şi furnizează energie electrică. Banii au fost cheltuiţi pe produse cu durată de folosire limitată şi care au fost produse în afara ţării. În majoritatea cazurilor produsele pe care le cumpăraţi şi pe care le folosiţi un timp provin din Asia. În concluzie, conducerea statului vostru a vândut un produs necesar vouă unei alte ţări iar banii obţinuţi din vânzare i-a înapoiat altor ţări, cumpărând produse ce nu sunt chiar o necesitate pentru voi. Cu banii obţinuţi din privatizarea furzinorului de energie electrică îţi vei permite conferinţe susţinute în clădiri de lux, îţi permiţi să conduci autovehicule de lux, îţi plăteşti vacanţe în ţări exotice şi eşti invitat la cele mai vizualizate emisiuni de talk-show, dacă vei fi ales vârful conducerii ţării. Viaţa ta definită de cariera ta şi a celor care te-au susţinut în acţiunile tale, vor deveni asemănătoare poveştilor din filme, iar din teama ca aceste iluzii să dureze cât mai mult vei aloca un procent de 2% din suma încasată, pe modernizarea sistemelor de iluminat ale unor bulevarde importante şi vei amenaja un loc de joacă pentru copii. Întrebarea care rămâne este cum va putea plăti poporul român energia furnizată de noul proprietar străin, care odată cu investiţia în achiziţionarea companiei va dori cel puţin să îşi tripleze încasările şi să îşi urce conturile bancare?

Ei bine, lucrurile funcţionează în felul următor. Cu toţii ştiţi, cunoaşteţi ori sunteţi conştienţi, de faptul că vă îndreptaţi într-o direcţie anume, împinşi de o anume cauză. Unii sunteţi pesimişti

privind destinaţia către care se îndreaptă omenirea, iar din acest motiv aţi ales să profitaţi de aceste vremuri de desfăţ cât puteţi, pe sistemul „o viaţă avem, iar dacă mâine ar veni sfârşitul lumii vreau să beau şi să mănânc, să nu mai ştiu de mine“. Alţii sunteţi optimişti în ce priveşte destinaţia către care se îndreaptă omenirea şi totuşi aţi ales sacrificiul ca omenirea să îşi atingă scopul ei cel mai înalt. Prin urmare, aceasta este Voia Celui care este peste toţi şi în toate lucrurile. El a pornit procesul separării grâului de neghină. Neghina este aruncată în foc (în inexistenţă) şi sâmburii cei mai fertili vor fi însămânţati, vor rodi şi vor repopula planeta.

Fiecare gând de-al vostru influenţează balanţa Universului în fiecare secundă. Relativitatea este accentuată datorită acţiunilor voastre, iar, în scurt timp răul se va uni cu răul şi se va aşterne peste cei care creează răul, apoi vor dispărea definiv în neformă. Totuşi, cei care vor dori să nu mai ştie de ei datorită consecinţelor care vor veni peste ei, nu vor reuşi să atingă această stare. Nu există stare de inconştienţă de sine în acest Univers. Apoi binele se va uni cu binele şi va veni asupra celor care au creat binele, ci nu invers. Iar în toată această mişcare de înainte şi înapoi, care este cosmologia universală, Prezenţa lui Dumnezeu este totul şi este în tot. Chiar absenţa supremului Creator ca fiind ceva anume confirmă faptul că Creatorul creaţiei este creaţia însăşi şi cârma acestui minunat sistem.

Alberto: Cine vor fi cei care vor vinde ţara poporului român, care vor înstrăina bogăţiile ei şi care vor condamna copiii noştri să îşi caute slujbe în ţările vecine sau în cele mai îndepărtate?

Mikel: Toţi cei pe care îi veţi alege ca să conducă ţara şi toţi cei care au condus-o până acum au făcut-o, în frunte cu cei ale căror imagini construite vă inspiră cea mai multă încredere. Fiecare contribuie la această acţiune ale cărei cauze s-au dovedit deja a fi frica, lăcomia şi atribuţiile false la care ţările cele mai dezvoltate l-a instigat. Repet, să nu vă faceţi griji în această privinţă, nimeni nu poate poseda pe nimeni şi nimeni nu posedă nimic pe Pământ, doar crede că posedă, pentru un timp. În curând vă veţi convinge de toate aceste cuvinte.

Alberto: Ce aş putea să le spun oamenilor ca să îi încurajez? Ce ar fi bine să ştie oamenii care au crezut în totul şi în oricine, însă, mai puţin în Dumnezeu? Ce ar trebui să ştie oamenii care pur şi simplu s-au speriat citind această carte?

Elohim: *Susţii ideea că aceasta este o carte periculoasă sau un mesaj de care oamenii se tem?*

Alberto: Da, consider că pe majoritatea i-am înspăimântat cu

ultimele două capitole sau cu felul în care le-am scris.

Elohim: *Iubiților, Eu nu vă spun lucruri pe care nu le știți, Eu vă spun lucruri pe care le știți însă nu le vedeți. Toate sentimentele care există derivă din dragoste. Ele sunt forme diferite care vă aduc într-un final înaintea Mea și împreună cu Mine la Mine. Chiar frica vă îndeamnă să căutați adăpost, să căutați dragostea. Singura diferență este aceea în care unii dintre voi sunteți îndeajuns de maturi încât să conștientizați faptul că nu mai aveți nevoie de un Dumnezeu pentru a vă îndrepta către dragoste iar în final să deveniți dragostea. Nu poți avea nevoie de Cineva care să te conducă pe un drum câtă vreme tu nu poți să fii separat de Acela niciodată. Unealta care vă conduce către dragoste, sunt Eu, iar Eu sunt destinația păcii și a fericirii. Astfel, împreună, voi nu mai aveți nevoie de un Dumnezeu, deoarece voi sunteți Dumnezeu împreună cu Mine mereu.*

Fericirea se naște când oferi bucurie. Atunci când primești fericire simți bucurie. Când îi sprijini pe ceilalți devii mai fericit decât ei, mai fericit decât toți, mai fericit decât erai înainte și mai fericit decât Însuși Dumnezeu. Secretul este să vă dați seama de aceasta și să rostiți adevărul cu voce tare, fără să vă mai lăsați influențați de cei care vă instigă teamă.

Alberto: Ce anume trebuie să strigăm cu voce tare?

Elohim: *Puteți începe cu adevărul nerostit. Viața este menită ca să fie fericită! Viața este fericire! Viața este libertate! Viața nu este o lecție, nici o școală, o pedeapsă sau o misiune, viața este strălucire! Natura este frumusețe! Mecanismul vieții este ca un cântec! Animalele sunt cântăreții! Cuvintele Mele sunt instrumentele! Voi sunteți compozitorii iar Eu sunt publicul, și cântecul, și cântăreții, și instrumentele, și compozitorii!*

Dragostea te eliberează de frică trăind dar în mijlocul fricii. Dragostea trăiește în interiorul fricii protejată de un scut care nu poate fi pătruns niciodată. Este atât de simplu și atât de frumos. Adevărat îți spun, când te vei ridica de acolo vei putea simți din nou toate acestea, iar amărăciunea pe care ai simțit-o coborând în lume va rămâne amintirea unui vis.

Oamenii care își etalează starea de bine în fața celor cărora le e mai puțin bine, își hrănesc mințile orgolioase cu râvna lor. Ei simt o senzație de mulțumire de sine știind că multe mii de suflete le admiră poziția, puterea financiară și stilul în care și-au modelat viețile. Și totuși, imaginile nu sunt fericire, iar, acest gen de satisfacție dispare rapid. Apoi oamenii care își etalează fericirea rămân goi asemeni unor ulcioare în care nu toarnă nimeni nimic

niciodată. Faima ori admirația au dispărut, în următoarea perioadă apar substanțele care produc „fericire" artificială, suicidul și așa mai departe. Fericirea reală se naște în tine, ea vine odată cu sprijinul pe care îl oferi celor dragi. Fericirea reală se naște în inimile pure, ale căror intenții sunt cele de a servi celorlalți prin prezența lor. Multe astfel de inimi aleg chiar sacrificiul. Tu ești una dintre ele.

Atunci când ești fericit te întristezi din pricina faptului că nu toți oamenii sunt fericiți ca tine. Cu cât nivelul conștienței tale e mai ridicat, cu atât diminuezi nefericirea celorlalți. Cu cât te vei înălța în adevăr cu atât iluzia de pe Pământ dispare.

Alberto: Care e adevărul de care ar fi bine să devenim conştienţi în acest context?

Elohim: *Acela că nu există nefericire. Nefericirea a fost inventată de cei care au vrut să vă controleze. Doar în felul acesta veți putea hrăni un popor în deșert și veți reuși să pășiți pe ape, literalmente, adică chiar așa cum auzi.*

Alberto: Să păşim pe ape?

Elohim: *Să pășiți pe ape. Însă nu vă irosiți energia pentru a realiza această performanță. Adevărat vă spun Eu vouă, atunci când veți atinge acest nivel de conștientizare nu veți mai fi nevoiți să săvârșiți acestea cu scopul de a vă cunoaște. Veți ști atunci că Hristos este Una cu Mine iar voi sunteți Una cu Hristos.*

Alberto: Dar Tu mi-ai trimis aceste evenimente, m-ai condus înspre cele mai abrupte prăpăstii ca să cunosc abisul. Puteam cu uşurinţă să scriu o carte motivaţională, pentru care toată lumea m-ar fi lăudat şi aş fi simţit gustul succesului. Mi-ar fi fost atât de uşor să o fac. Aş fi vorbit despre frumuseţile Pământului, despre oamenii remarcabili care împrăştie dragoste în jur. Aş fi vorbit despre puterea iertării, despre iubirea lui Isus pentru oameni. Aş fi vorbit despre inocenţa copiilor sau puritatea animalelor. Dar în urma citirii ultimelor capitole mulţi vor renunţa să mai citească, unii au lăsat cartea din mână deja, îi simt. Îi văd!

Elohim: *Așa este, așa și trebuie să fie. Și mulți vor fi cei care te vor urî pentru asta. Fiindcă voi v-ați născut într-o lume care urăște adevărul, nu îl cunoaște și intenționează să îl țină ascuns. Deoarece dacă adevărul se face văzut minciuna dispare. Atunci când cartea ta va face înconjurul lumii și va deveni o prioritate pentru cei dornici de schimbare, evenimentele descrise se vor fi întâmplat deja. Atunci întreaga planetă va suferi un șoc, o trezire la nivel planetar și mulți vor fi copleșiți de regret.*

Mikel: În următoarea perioadă tot ceea ce nu este iubire va

trebui să dispară de pe Pământ. Există două posibilităţi prin care acest lucru să devină posibil. Prima este cea în care oamenii vor ignora răul până ce nu îl vor mai observa. Prin această tehnică el se va diminua dar nu va înceta să existe. Atunci neregulile se vor petrece chiar sub privirile voastre însă veţi refuza să le observaţi. Puteţi lua ca exemplu o crimă săvârşită din punct de vedere legal (condamnarea la moarte). Acolo multe capete asistă la ucidere, dar nu sunt conştiente de acţiunea lor, ascunzându-şi neputinţa de a înţelege viaţa şi felul cum funcţionează ea sub pretextul bunei stări, a prosperităţii şi a corectitudinii şi protejării sistemului lor. Ei pur şi simplu sunt adormiţi în trupurile lor şi au privirea întunecată. Ba chiar sunt de părere că acţionează într-un scop bun.

A doua variantă deschide ochii tuturor oamenilor privind neregulile săvârşite de lumea pe care aţi construit-o şi vă îndeamnă să luaţi o decizie în privinţa acestor acţiuni. Doar prin puterea discernământului puteţi lua deciziile cele mai înalte pentru voi în lumea voastră. Doar cei ce văd pot purta ştafeta evoluţiei umane către un viitor al păcii şi al odihnei. Restul reprezintă turma care este direcţionată fără să judece. Atunci când fiecare om trezit ia decizia că ceva trebuie să se schimbe, primul pas făcut va fi să schimbe viaţa lui, începând din interiorul lui şi continuând spre exterior. Iar altul va observa schimbarea, apoi va repeta acelaşi lucru. În felul acesta am luminat planeta voastră şi este cel mai măreţ lucru care s-a întâmplat vreodată încă de la facere.

Un maestru trezeşte alţi oameni, oameni ce ulterior vor deveni maeştrii care vor trezi alţi oameni. Reţeaua nu mai poate fi oprită şi răul se micşorează în fiecare secundă. De ai putea privi de unde văd eu te-ai minuna să vezi cum Pământul se deschide, iar din sămânţa voastră se înalţă flori spre cer, flori frumoase şi colorate şi care înalţă şi pe altele odată cu ele. Iar spinii şi iarba sălbatică se usucă şi se întorc în pământ. Aceasta este lupta mea şi nimeni nu mă poate opri din ce am ales să fac pentru omenire. Eu sunt cel mai mare de pe acel Pământ şi sunt tot ceea ce se află pe Pământ în acelaşi timp. Nimic nu se întâmplă fără ca eu să ştiu şi nimeni nu poate lua decizii fără ca deciziile lor să fie îngăduite de mine. Cu toate astea, şi eu sunt doar un slujitor al Celui care m-a trimis aici, care este peste toţi şi în toate lucrurile. *Eu sunt Lumina lumii, nimeni nu merge la Tatăl decât prin Mine.* Acestea sunt cuvintele pe care Cel ce m-a trimis m-a rugat să le rostesc.

Cu siguranţă vei scrie şi cărţi motivaţionale sau înălţătoare, aşa cum ai făcut-o până acum. Vei crea mesaje pentru cei mici şi vei lumina planeta câtă vreme vei trăi acolo. Vizitele mele nu vor

înceta şi îţi voi da energia necesară ca să creezi adevărul care te va purta pe cele mai înalte culmi. Şi tot ceea ce îmi vei cere voi face, şi tot ceea ce vei face îţi voi fi cerut eu ca să faci. Şi totuşi, în ciuda tuturor lucrărilor şi a eforturilor tale, oamenii te vor urî, deoarece tu le prezinţi partea opusă a lumii acesteia. Direcţia înspre care a luat-o în mod accelerat lumea a fost una greşită, prin termenul „greşit" înţelegând că este o rută ocolitoare ce amplifică suferinţa. Din acest motiv tot ceea ce e drept este considerat strâmb de către conducătorii Pământului. Iar oamenii care deţin adevărul parţial, ascund jumătate din partea de adevăr pe care o deţin, ca nu cumva să fie consideraţi nebuni sau ca informaţiile deţinute de ei să nu ajungă pe mâinile celor nelegiuiţi, care să se folosească de puterea informaţiei. Însă aceasta nu face decât să păstreze gândirea individuală la nivel inferior. Prin aceste acţiuni cei care deţin părţi de adevăr devin complici cu nelegiutorii lumii sau mai pe înţelesul celor mai mulţi dintre oameni, ei devin complici cu diavolul.

Fiindcă tot ceea ce nu promovează libertatea totală în acţiune ori în gândire, chiar cu riscul ca mintea să o ia în direcţia greşită, este diavol. Acele ideologii duc în robie şi merg de asemenea în robie, împreună cu cei pe care i-au condiţionat. Voia Celui care este peste toţi şi în toate lucrurile este ca toţi oamenii să fie eliberaţi şi fiecare să îşi aleagă poziţia pe care o va ocupa în acest Univers. Funcţiile lor se vor afla în armonie cu puterea creatoare, cu conştienţa sau cu inconştienţa fiecărui individ.

Priveşte cât ai creat până acum! Priveşte câţi oameni ai mângâiat cu scrierile „Vorbind cu Dumnezeu" şi câţi ţi s-au alăturat în acest proiect. Priveşte-i cum acţionează cu iubire faţă de ei şi faţă de apropiaţii lor. Priveşte câţi au descoperit Lumina ori câţi au ales să îşi preţuiască viaţa, fiinţa şi trupul. Mulţi se bucură de aceste daruri pe care de curând au conştientizat că le-au primit, ei realizează că le-au avut dintotdeauna şi nu au ştiut acest lucru.

Viaţa e o oportunitate de a fi fericit. Eliminarea negativităţii constă nu doar în a nu o observa, ci şi în a o observa şi a fi recunoscător de faptul că ai primit puterea discernământului. Viaţa îţi oferă exact ceea ce ai nevoie, mecanismul ei este perfecţiunea iar Procesul este Dumnezeu, Cel care dumnezeieşte viaţa.

Evenimentele nu ţi se întâmplă, tu le creezi. Tu eşti cel care îţi coordonezi viaţa ta, oricine ai fi sau în orice ai crede. Realizările tale au început să curgă şi ţi-au îndulcit calea. Cărţile îţi sunt citite de câteva mii de oameni de oriunde şi numărul cititorilor e în creştere. Vizualizările pe saitul tău au explodat şi continuă să

crească, iar mesajul se promovează singur.

Alberto: Când am început să scriu „Vorbind cu Dumnezeu" Dumnezeu mi-a zis că scrierile mele vor fi citite de milioane de oameni. Cu toate astea, mai bine de doi ani şi jumătate nu m-a căutat nimeni. Însă iată că astăzi oamenii au început să vină în număr extrem de mare.

Elohim: *Şaptezeci de generaţii de oameni care se vor naşte pe Pământ vor citi cuvântul Meu şi se vor minuna de dragostea şi de Înţelepciunea Mea. Iar locul tău va fi acolo unde veghează Cel care umblă alături de Mine în văzduh. Şi, îi vei privi pe fiii oamenilor cum se vor bucura şi se vor iubi între ei, vor creşte în înţelepciune cu ajutorul cărţilor tale iar invidia, gelozia, răzbunarea sau răutatea dintre ei vor dispărea. În Casa Mea nu este superioritate şi nici atitudini de lider, doar cinste şi recunoştinţă pentru realizări. În final întreaga omenire va înţelege că lucrările tale au fost necesare pentru ea şi că ceea ce nu este iubire a fost înlăturat. Atunci când toţi cei pe care îi aştept să fie pregătiţi vor fi pregătiţi, Preaînaltul şi Maiestuosul şi Dătătorul de viaţă Se va coborî la voi şi Mielul îi va ridica la El pe toţi cei care au preţuit aceste cuvinte şi pe oamenii care au păstrat vii cuvintele Mele, cele din vechime şi cele care v-au fost revelate recent.*

Alberto: Mulţumesc!

Elohim: *Şi Eu îţi mulţumesc. Pentru minţile slabe ignoranţa este o binecuvântare. Pentru minţile geniale iubirea este un mod de a trăi. Şi totuşi nu permite iubirii care izvorăşte din tine să se transforme în obsesie sau în răzbunare, din pricina faptului că oamenii nu te iubesc în felul în care îi iubeşti tu. Adevărata iubire seamănă iubire şi culege acelaşi lucru, restul sunt detalii.*

Alberto: Acum privesc de la fereastră de unde văd un peisaj imaculat, superb. A răsărit luna peste brazii înzăpeziţi. Mi-e dor de linişte, de pace, de adevărata mea casă. Pe tot parcursul vieţii suntem expuşi la anumite îndoieli ca să le numesc aşa. Important e să avem puterea să ne ridicăm şi să ne urmăm scopul. Intenţia cu care mergem prin viaţă ne defineşte valoarea sufletului.

Elohim: *Iar, oamenii care te urăsc, chiar dacă te vor vedea păşind pe ape vor spune că este din cauză că nu poţi să înoţi.*

Alberto: Hei, această frază am văzut-o pe internet dar nu ştiu cine este autorul ei. Iar Tu îmi vei spune că Îţi aparţine, cu toate că eu de-a lungul cărţilor am vorbit şi am privit toate problemele în termeni şi înţelegeri omeneşti.

Mikel: Şi nu încerca să îmbunătăţeşti iluzia. Acest lucru este imposibil! Realizează în schimb că nu iluzia trebuie să dispară de

pe Pământ, ci controlul ei asupra voastră ar fi bine să dispară.

„Vorbind cu Dumnezeu“ a susţinut în repetate rânduri faptul că omul se află aici ca să aleagă cine este şi cine este lumea în care a venit, şi nimic nu poate fi mai plin de veracitate decât această afirmaţie. O viziune şi mai înaltă scoate la iveală un adevăr cutremurător. *Tu nu te afli aici ca să decizi cine eşti, tu ai venit pe Pământ ca să înţelegi de ce ai făcut această alegere deja.* Există o diferenţă enormă între a cunoaşte adevărul şi a trăi adevărul ca experienţă. Trilogia filmelor „Matrix“ recunoaşte această paradigmă, întreg scenariul se bazează pe un singur mare adevăr, acela care spune că lumea pe care aţi construit-o este o iluzie, o pânză care v-a fost trasă peste ochi ca să vă orbească privirile şi să vă umbrească sentimentele. Această boală a fost răspândită în mod intenţionat, cu scopul prosperităţii unora şi în dezavantajul celor mai mulţi dintre locuitorii planetei. Cei mai mulţi contribuie de bună voie la susţinerea sistemului care îi controlează şi îi obligă să îl susţină. Din acest motiv voi nu vedeţi posibilitatea vieţii în afara vieţii care v-a fost prezentată ori vărâtă în subconştient. Ba chiar vă împotriviţi celor care vor să vă scoată în deziluzie. Prin urmare „dacă nu eşti unul dintre noi, eşti unul dintre ei“[20], aceia care au căzul în plasa lui S.A.T.A.N. (Sistemul Anihilării Tuturor Adevărurilor Nerostite).

Alberto: Uau, eu care tocmai am terminat de vizionat filmul documentar „Decodarea trilogiei Matrix“. Cercetătorii, criticii şi oamenii avansaţi în cunoştinte, care au realizat acel documentar superb, au recunoscut unele replici şi idei ca fiind amprenta unor mari filosofi care au trăit înainte. De asemenea susţin că în prima parte a seriei personajul Neo Îl reprezintă cu certitudine pe Isus din Nazaret. Ei spun că filmul simbolizează întoarcerea lui Isus, aşa cum a fost profeţită.

Mikel: Scenariul filmelor Matrix nu simbolizează venirea lui Isus sau faptele Sale. Mi-a plăcut să vă înştiinţez prin intermediul lui de lupta pe care aţi ales să o purtaţi în această lume în această perioadă. Scenariul filmelor Matrix vă aminteşte lupta îngerului Mihail în Cer şi pe Pământ (în inimă şi în minte), cea care a fost profeţită în cărţile vechi. Faptul că „oamenii avansaţi în cunoştinţe“ asociază ideile din film ca aparţinând anumitor filosofi ce au trăit înainte, se datorează binecunoscutului fenomen despre care am mai discutat şi despre care vă voi mai aminti pe parursul

20 Replică rostită de personajul Morpheus din filmul „The Matrix“.

dialogului şi anume, omul nu poate să vadă ceea ce nu cunoaşte! Din acest motiv orice informaţie nouă introdusă în câmpul eteric este asociată cu ceva ce cunoaşteţi ori cu ce aţi cunoscut înainte. Repet, ceea ce nu cunoaşteţi nu puteţi vedea cu mintea.

Alberto: Cineva m-a întrebat de ce ofer cărţile în mod gratuit.

Elohim: *Cele trei cărți vor fi distribuite gratuit, deoarece Eu nu îți vorbesc ție, ci tuturor oamenilor. Toți oamenii Îmi vor auzi glasul și cu toții vor fi mângâiați.*

Alberto: Ce se întâmplă cu termenii „corect“ şi „incorect“ în faţa lui Dumnezeu?

Elohim: *Nu există „corect“ și „greșit“ în Divin, nici în lumea voastră nu există așa ceva. Voi doar credeți că există ori cei mai mulți dintre voi considerați că aveți nevoie de astfel de forme de concept pentru a discerne realitatea din jur. Nimic mai fals!*

Alberto: Regulile implementate nu servesc egalităţii fluctuaţiilor comportamentale, ci pentru a produce haos aşa cum scriam în dialogurile mele cu Dumnezeu?

Elohim: *Exact, convingerile voastre despre corect și incorect nu doar că sunt nefolositoare sau neadevărate, ci produc haosul și suferința pe planetă. Să luăm ca exemplu o întâmplare care a avut loc în ultimele săptămâni într-una din capitalele europene.*

Un grup de circa zece/doisprezece persoane traversa o șosea pe trecerea de pietoni, pe culoarea verde a semaforului. Imediat cum grupul s-a angajat în trecere o mașină a venit cu viteză și i-a spulberat pe șase dintre ei, aruncându-i la câțiva zeci de metri distanță, ucigându-i pe loc.

Alberto: Nu pot să cred că discutăm din nou despre astfel de evenimente. Nu pot să îmi imaginez aşa ceva!

Elohim: *Întâmplările sunt rezultatul convingerilor pe care le urmați și pe care le predați copiilor în școli. Fuga de responsabilitate și neasumarea faptelor nu este o soluție eficientă pentru îmbunătățirea vieții sau a sistemului de gândire la nivel global. Din punctul Meu de vedere nu am nicio preferință în ceea ce privește evenimentele la care îi supuneți pe unii dintre voi.*

În urma evenimentului descris, șase dintre sufletele supuse traumei și-au părăsit trupurile instantaneu. În continuare, Mi-ar plăcea să lăsați cartea din mână iar preț de câteva minute să vă gândiți la cine se face vinovat pentru producerea tragediei. Apoi pentru a reuși să finalizăm de dezvoltat subiectul vei fi nevoit să răspunzi tu în locul fiecărui cititor. Încearcă să pătrunzi în mintea fiecăruia și să interpretezi răspunsul pentru care majoritatea au optat, indiferent de ceea ce crezi tu despre întâmplarea pe care

am descris-o și care a avut loc literalmente.

Alberto: Șoferul inconștient este vinovat. Pentru o astfel de faptă ar trebui să i se anuleze permisul de conducere definitiv, să fie condamnat la închisoare pe viață și nici această pedeapsă nu poate șterge durerea din inimile prietenilor și ale rudelor victimelor. Nici trei vieți dacă s-ar naște apoi ar fi condamnat nu ar fi deajuns pentru a fi iertat. Pietonii au traversat regulamentar, iar regulamentar înseamnă „CORECT", pe culoarea verde a semaforului. Prin urmare, nu a fost corect faptul că au murit. Șoferul inconștient a procedat „INCORECT" cu ori fără intenție, nu a respectat regulile impuse, acțiune care a dus la moartea tragică a acelor oameni. Cu cât arestăm mai mulți șoferi teribiliști și nepricepuți ori cărora le-a fost eliberat permisul de conducere contra cost, cu atât mai repede vom reuși să curățăm lumea.

Elohim: *Șoferul circula cu viteza regulamentară impusă de autorități în zona de șosea pe care se afla înaintea și în momentul impactului. O defecțiune a sistemului de frânare l-a împiedicat să reducă viteza. Te asigur că șoferul a fost la rândul lui o victimă a altui eveniment neprevăzut și a fost cât se poate de conștient de ceea ce s-a întâmplat. Realizând dar că mașina nu se va opri iar impactul va fi imposibil de evitat, a virat în ultima clipă, mașina în care se afla acroșând numai șase dintre pietoni, ferindu-i pe ceilalți șase care erau predestinați tragediei. Așadar, șoferul nu este un criminal, este un erou. El a procedat corect, reușind să salveze jumătate dintre victime. Dacă acordăm importanța atribuită de voi termenului „corect", convingerea că atunci când calci cu piciorul pedala de frână iar mașina oprește devine imuabilă. La fel și în cazul culorii verde a semaforului pentru pietoni. Având deci aceste convingeri formate deja, pietonii se angajează într-o traversare sigură, fără să se asigure sau să se informeze.*

Alberto: Nicio problemă, în cazul de față ancheta continuă și ajungem la producătorul sistemului de frânare al mașinii. Iar pedeapsa va fi împărțită între vinovații găsiți în mod egal.

Elohim: *Compania care a produs sistemul de frânare al acelui tip de autovehicul a procedat corect din toate punctele de vedere, a respectat toate condițiile impuse, fie ele calitatea materialelor folosite, dimensiunile pieselor, greutatea lor și condițiile în care s-a efectuat asamblarea. Sistemul de frânare, plus mașina integral, a primit toate aprobările necesare pentru a rula pe străzile orașelor. Cu toate astea, cu toții procedând corect, s-a produs un dezastru. Cine a fost de vină? Cine nu a procedat corect? Cine a încălcat legea?*

Alberto: Nimeni nu a procedat incorect, toţi oamenii au respectat condiţiile impuse. Dacă e aşa de ce s-a produs accidentul?

Elohim: *Datorită faptului că toți oamenii au procedat corect, respectând condițiile impuse.*

Alberto: Cum aşa? Unuia dintre cititori tocmai i-a trecut prin minte ideea că dacă nimeni nu se face vinovat pentru producerea accidentului, Dumnezeu e singurul vinovat, fiindcă a permis un asemenea eveniment. Oare, nu puteai pur şi simplu să pocneşti din degete iar tragedia să nu se mai producă? Era atât de uşor.

Elohim: *Sigur că aș fi putut să o fac, însă nu sunt convins de ce ați fi vrut voi ca să fac. Dacă aș fi eliminat acel eveniment din lumea voastră, nu ați fi putut înțelege un adevăr de o asemenea anvergură și anume faptul că nu există corect sau incorect. Prin urmare, acei oameni nu au murit dintr-o eroare sau greșeală și, cu siguranță că nu au murit în zadar. Ei s-au sacrificat pentru voi ca voi să percepeți influența pe care o au convingerile pe care le urmați asupra voastră. Astfel că, „corect" nu poate fi folosit în toate circumstanțele, el este incomplet și vă înceţoşează vederea. Oamenii au ales să nu își mai poarte de grijă pentru viața lor pe motiv că cineva le-a spus cum stau lucrurile. Voi alegeți de bună voie să nu discerneți realitatea, ci voi o acceptați gata „gândită" (fabricată) așa cum v-au prezentat-o alții. Cei care au întocmit-o au gândit incomplet, v-au prezentat o lucrare incompletă demnă de dispreț pentru unii și mai puțin pentru alții, după caz.*

În Universul pe care l-am creat este cât se poate de „corect" ca circumstanțele să creeze evenimente. Toate evenimentele sunt formidabile. Oportunitățile plutesc prin jurul vostru la tot pasul. Uneltele cu care vă creați realitatea se află peste tot. Unii dintre voi le folosiți, alții dormiți în timp ce trăiți, fiindcă oamenii v-au spus să o faceți. Pentru Mine este cât se poate de „corect" ca un sistem de frânare de calitate să cedeze pur și simplu sau ca realitățile individuale contrariate, să se interfereze într-un anumit punct. Rolul minții voastre este cel de a vă expune posibilitățile iar voi să le luați în calcul apoi. Cei care au fost uciși pe trecerea de pietoni nu au murit degeaba, ci s-au sacrificat pentru voi, ca voi să vedeți ce nu vedeți, ca să completeze ceea ce e incomplet. Dacă ar fi renunțat la convingerea de „corect", care i-a aruncat în brațele tragediei și și-ar fi calculat în schimb șansele și posibilitățile, niciunul nu ar fi murit. În cazul acesta incorectul devine corect iar corectul incorect. Ceea ce înseamnă cu certitudine că nu există astfel de convingeri. Doar o minte limitată se poate lega întreaga existență de aparatele discernamentale pentru a își

crea realitatea exterioară, iar în cele mai multe cazuri și pe cea interioară, care o proiectează ulterior pe cea exterioară.

Dacă toți cei implicați în crearea acelui eveniment, începând de la victime până la cei ce și-au asumat responsabilitatea ca ei să se deplaseze în anumite locații, fapt care i-a condus în „locul potrivit la momentul potrivit", continuând cu șoferul autovehiculului, până la proiectanții și executorii acestuia sau cei care au creat regulile de circulație, au procedat corect și totuși tragedia s-a produs, înseamnă că e de vină o forță supranaturală care a voit sau care a refuzat să elimine tragedia. Însa Eu nu am nicio preferință privind acțiunile celor pe care i-am creat să fie liberi, chiar și atunci când ei acționează corect sau incorect în viziunea lor. Faptul că nu emit exigențe și judecăți față de comportamentele voastre rezultă că nu am nicio părere în privința acestora, nici propuneri și nici așteptări. Și totuși, există un lucru pe care aș vrea să îl cunoașteți despre Mine.

Dacă Eu sunt „corect" sau „incorect", ori ambele la un loc, înseamnă că nu sunt nimic. Dacă nu sunt nimic din toate acestea înseamnă că sunt voi, iar voi, unii sunteți corecți iar alții sunteți incorecți. În același timp, Eu sunt tot ceea ce alegeți voi să fiu și nu sunt nimic din ce credeți voi că sunt. Absolutul nu trăiește în relativ. Important este să vă dați seama cine sunteți voi. Atunci când veți realiza acest lucru, veți cunoaște că nici voi nu sunteți ființe limitate de relativ, doar mințile voastre sunt controlate de relativitate, însă spiritele voastre trăiesc în Absolut. V-am vorbit cuvintele aceastea prin nenumărați mesageri ai Mei, iubitori de Lumină și privitori prin întuneric. „Dacă eu sunt eu și tu ești tu, tu cine ești?"[21]

Aceasta este întrebarea fundamentală a noilor revelații care v-au fost trimise. Există un singur „Eu" în Univers, aceia suntem Noi. Fiindcă dacă Eu sunt Eu, tu ești Eu, el și ea și toți oamenii sunt Eu, convingerea că mai există și altcineva în afară de Mine dispare. Niciun om nu poate spune despre sine însuși că este un „tu", ci fiecare este cu desăvârșire Eu.

Mikel: Încă de la început termenul „corect" a creat controlul. Observând dar că mai puțin de 5% dintre oameni reprezintă un pericol pentru restul locuitorilor, ați ales să întemniţaţi întreaga planetă. Iar prin astfel de acțiune mai mult de trei sferturi dintre locuitori au fost transformați în monștrii.

21 Întrebare adresată de Cătălin Manea, mesager spiritual al timpurilor actuale.

În lume nu există progres individual în interiorul întregului. Dacă ar exista nu ar fi nimic mai mult decât o convingere falsă a faptului că mai există cineva în afară de tine. Ceea ce practic este imposibil. Pentru că acest aspect ar înlocui admiraţia cu invidia. Marele sistem de viaţă nu a fost creat având identitate multiplă. Atunci când se spune despre o persoană, despre o companie ori o naţiune că progresează în faţa altei persoane, altei companii ori naţiuni, acela se numeşte regres la nivel general. Este ca şi cum te-ai bucura că eşti înaintea ta şi te-ai simţi satisfăcut de afecţiunea pe care ţi-ai provocat-o în mod conştient, ca o parte din tine să se bucure mai mult decât cealaltă. Ca şi cum mâna ta dreaptă se mândreşte cu faptul că este mai pricepută decât cea stângă şi trimite semnale creierului tău, îndemnându-l să se debaraseze de ea. Sistemul de gândire care a dominat planeta a fost construit pe sistemul „bagă o mână în foc, iar pe cealaltă maseaz-o cu uleiuri fine, în felul acesta vei simţi plăcerea mai intens“, întreaga viaţă unii trăind cu impresia că sunt doar mâna dreaptă, iar alţii doar mâna stângă. Vom discuta, în detaliu, despre desfiinţarea acestui sistem de percepţie a realităţii şi upgrade-ul aparatului executor, activarea neocortexului.

Alberto: Un cititor de pe blog zicea că societatea a progresat extrem de mult în ultima vreme, „de la peşteră am ajuns în Cosmos“, a strigat cu mândrie, încercând să nege adevărul pe care i l-am pus la dispoziţie în mod gratuit.

Mikel: Dacă părinţii lui se deplasau cu ajutorul unui vehicul cu tracţiune animală, iar el şi-a cumpărat un vehicul motorizat şi priveşte aceasta ca pe un progres, e posibil ca afirmaţia aceluia să capete sens într-o anumită măsură. Însă privind cu ochii deschişi regresul colectiv strigă în cor pe planetă. De exemplu dacă acum 5000 de ani trăiaţi în peşteri unde ucideaţi ca să vă hrăniţi, iar în prezent aţi „cucerit“ spaţiul cosmic cu ajutorul tehnologiei avansate şi totuşi, ucideţi ca să vă hrăniţi, sunteţi cu 50.000 de ani în urmă. Dacă acum 5000 de ani trăiaţi în peşteri şi eraţi liberi, iar în prezent trăiţi în apartamente care vă pun la dispoziţie confortul de care aveţi nevoie, iar pentru a le obţine aţi ales să fiţi sclavii obiectelor neînsufleţite, sunteţi cu 50.000 de ani în urmă. Dacă acum 5000 de ani vă închinaţi soarelui iar în prezent vă închinaţi unui om ori unei lucrări făcute de om, sunteţi cu 50.000 de ani în urmă. Dacă în urmă cu 5000 de ani oamenii nu se pricepeau în prepararea leacurilor împotriva bolilor de carne, iar regenerarea celulelor se producea automat (în mod natural), iar omul trăia în medie 350/450 de ani, iar astăzi farmaciile sunt pline de astfel de

produse şi cunoaşterea în medicină a crescut, însă cu toate astea trăiţi mai puţin de 65 de ani, sunteţi cu 50.000 de ani în urmă. Şi astfel de exemple putem să scriem până la sfârşitul acestei cărţi. Totuşi nu e cazul să o facem. Evoluţia umană există, dar omul nu o caută acolo unde este cu adevărat.

Revenind dar la discuţia despre progresul individual care nu există, putem asocia exemplul iluziei bucuriei de a fi tu înaintea ta însăţi cu necunoaşterea adevărului universal, noi toţi suntem Unul ori poziţia voastră faţă de Cel care umblă împreună cu Tatăl în văzduh. Aşa cum ni s-a clarificat deja Isus este totul şi în toate lucrurile, inclusiv tu, cel care citeşti această carte eşti Isus. Prin urmare nu există ceva care El să nu fie. Acest lucru este imposibil! Cunoscând aceasta, cum poţi idolatriza pe cineva, oricine ar fi acela, un personaj (real ori fictiv) din afara ta? Fără a cunoaşte cine eşti, luând drept adevăr ceea ce ţi-au spus oamenii că eşti, nu slujeşti adevăratului tu (Isus) ci lumii care ţi-a spus cine eşti! Dacă Îl primeşti pe Isus în inima ta, Isus devii tu însuţi. Ceea ce înseamnă că începi să te bazezi pe tine. Aşadar, cum poţi venera un alt personaj, unul antic sau cosmic, un tablou sau o sculptură?

Este cel puţin minunată logica unor oameni care trăiesc acolo şi care îşi spun creştini. Aceasta sună în felul următor. Îl primeşti pe Isus în inima ta, apoi afirmi (crezi) despre tine că eşti născut din nou, că Duhul sfânt (adică Duhul lui Isus, care este Hristos) creşte în interiorul tău. Prin urmare, bebeluşul spiritual a fost zămislit în tine, apoi devii Isus. Cu toate astea, Isus (tu) trebuie să se închine unui Isus mai superior? Să Îl urmezi pe Isus înseamnă să faci ce a făcut El, adică să nu te supui omului, să fii propriul tău Dumnezeu aşa cum El a fost şi este.

Vezi tu, în lume există minciuni pentru copii şi minciuni pentru oameni mari. Câtă vreme eşti copil bunica te ameninţă cu tot felul de născociri ca să fii cuminte. „Dacă nu te astâmperi vine baubau şi te ia“ îţi spunea ea mai des decât îţi spunea te iubesc. Când ajungi la maturitate acelaşi baubau ori ţigan se transformă în proprietarul companiei unde lucrezi, în serviciul fiscal de stat, în „diavolul“ biblic sau, după cum a fost prezentat de bisericile voastre, chiar în dumnezeu. Omenilor le e frică de acel dumnezeu ca de baubaul cu care au fost terorizaţi în copilărie. Chiar dacă ai crescut, lucrurile merg mai departe în acelaşi fel.

Elohim: *Scopul pentru care a coborât Isus pe Pământ a fost cel de a vă elibera din închisoarea minţii. Eu nu am nimic împotrivă ca voi să faceţi pietrele să „cadă“ în sus. Întrebarea rămâne doar, puteţi să o faceţi?*

În lumea minții oamenii au transformat informațiile în reguli. „Dacă te arunci de pe o clădire cazi", susține logica și rațiunea de om pe care ați creat-o. Dar aceasta nu este o regulă generală implementată în Universul Meu, ci o informație furnizată de cei care au încercat să sară de pe clădire înaintea ta. Nu toți oamenii vor cădea, aceasta este de fapt regula.

Alberto: Cum se face că este?

Elohim: *Pur și simplu este.*

Alberto: Ne îndemni să ne aruncăm de pe clădiri să testăm?

Elohim: *Atunci când va fi nevoie veți face și acest lucru.*

Alberto: Mă tem că urmează să se petreacă un eveniment de o gravitate majoră în lume dacă oamenii, ajunși la disperare, vor ajunge să se arunce de pe clădiri.

Elohim: *Oamenii nu se vor arunca de pe clădiri, ci vor fi ridicați de pe ele. Nu este același lucru.*

Alberto: Am urmărit de curând clipul video cu fetița în vârstă de trei ani care a stat cu capul în jos, ținându-se cu trei degete de tavanul unui cilindru uriaș care se învârtea. Este adevărat ceea ce s-a întâmplat cu acea fetiță?

Elohim: *Este cel mai real lucru care există.*

Alberto: Cum și-a putut susține greutatea corpului? Ba chiar ședea cu ușurință pe tavan, cu capul în jos, ca și cum ar fi fost ceva normal. Nimeni nu a mai văzut așa ceva vreodată, iar criticii și analiștii au recunoscut că videoclipul nu a fost trucat. Oamenii au numit-o fetiță cu puteri supranaturale sau așa cum s-au exprimat unii, o anomalie.

Elohim: *Fetița pe care ați înregistrat-o șezând cu capul în jos sfidând gravitația, nu și-a susținut greutatea trupului cu ajutorul forței musculare.*

Alberto: Dar cum, prin puterea minții?

Elohim: *Din contră, prin anihilarea puterii minții. Mai exact ea se afla într-o stare ridicată a conștienței sale ca ființă, nefiind convinsă încă în totalitate că a „intrat" în formă fizică, că i s-a dat o minte și un trup cu care va lucra cât timp va trăi aici. Din acest motiv fetița (sufletul ei) nu a știut că „trebuie" să cadă. În scurt timp mintea ei a preluat controlul și fetița s-a dezechilibrat și a căzut. Amintește-ți de Simon Petru, cel care a pășit pe ape. Imediat după cădere fetița entuziasmată a spus părinților ei că dorește să repete acea experiență. Ambii au trăit dar experiența existenței în trup dar aflându-se în afara minții. Prin urmare, în timp ce ședea în fund cu capul în jos sufletul și-a pus întrebarea: „acum trebuie să cad ori pot să stau așa? Care este realitatea pe*

care am venit aici ca să o experimentez?“ Iar mintea a răspuns îndată, preluând controlul, dictându-i să se dezechilibreze. Apoi fetița a avut nevoie de câteva secunde pentru a deveni conștientă de ce anume s-a întâmplat cu ea, ce și unde se află sau ce realitate a ales să experimenteze în continuare.

Revenind la cei care se vor „arunca“ de pe clădiri, vreau să vă reamintesc faptul că am făcut nenumărate referiri la înălțare în cărțile noastre anterioare, totuși sufletele care s-au întors de acolo M-au întrebat: „Cum va putea acela să facă toate lucrările despre care ne-ai spus că le va face? Cine îi va da puterea necesară?“ Prin urmare îndoiala este cea care încă vă dictează cine sunteți. Voi, cei care trăiți în Cer și pe Pământ, nici acum nu aveți credință după toate câte am făcut pentru voi? „Dar partea opusă a Luminii Tale s-a dezvoltat enorm pe Pământ și a pus stăpânire pe orice sau pe oricine alege să se nască acolo. Noi cunoaștem acestea căci de acolo venim“, a murmurat unul dintre ei.

Adevăr vă spun Eu vouă, acolo unde voi ați eșuat el va reuși, fiindcă Duhul este împreună cu el iar el este Duhul. Atunci, vă întreb Eu, cum ar putea să i se întâmple ceva ce nu a fost scris ca să i se întâmple? Cum ar fi posibil ca Cea mai iubită parte din Mine să înceteze să mai fie ori ca ea să eșueze undeva?

Iubiților, Eu aș putea să distrug tot răul într-o clipă, ba chiar înainte ca voi să conștientizați că a existat. Însă dacă aș face-o ați muri și voi odată cu el. Aș putea să cobor în Strălucirea Mea Cea Mai Mare în mijlocul vostru, dar nu ați mai rămâne în viață niciunul. Cel puțin nu ați mai exista în forma pe care o cunoașteți acum, ci tot ce ar rămâne aș fi Eu.

Secretul evoluției umane, următorul pas, ce voi ați numit era creației personale, constă în activarea neocortexului sau începerea folosirii puterii creatoare. Atunci nu vă voi mai ajuta Eu, vă veți ajuta voi prin Mine, care sunt totul.

Mikel: Creierul uman a fost împărţit în trei categorii (etape de evoluţie) şi anume creierul instinctual (primitiv), cel paternal (evolutiv) şi cel intuitiv desăvârşit (produsul final). Pe parcursul acestei călătorii orice informaţie nouă pe care o primiţi, în urma analizării încercaţi să o asociaţi cu ceva ce aţi cunoscut în trecut. Astfel valoarea informaţiei este diminuată ori eliminată definitiv. Omul nu poate vedea ceea ce nu cunoaşte! Prin urmare, credinţa devine singurul lucru care contează, ea este vehiculul călătoriei voastre. Abia atunci inima îţi va şopti că informaţiile care ţi-au fost prezentate au fost introduse în câmpul eteric pentru tine în mod special, de către dragostea care te-a condus în adevăr şi în

inocenţă. Inocenţa este putere şi înţelepciune. Universul răspunde inocenţei în procesul creaţiei personale. Intenţiile cu care intervi în viaţa ta ca să te creezi sunt acelea care decid cine eşti şi până unde vei ajunge. Ca toate elementele să funcţioneze simultan şi în armonie, omul are nevoie de credinţă. Credinţa este cea care uneşte şi te ajută să faci saltul în noua eră în care umanitatea se pregăteşte să păşească cu succes.

Elohim: *Atunci când te angajezi într-o nouă călătorie (când îți fixezi un obiectiv) de pildă când alegi să escaladezi o clădire cu zece etaje, al cărei vârf îl observi de pe acoperișul casei tale, Universul va executa ordinul tău (dorința de a cuceri vârful) și te va proiecta la poalele ei, la nivelul zero al acesteia. El e motivul pentru care cei care folosesc metoda creației personale susțin că imediat ce au pornit pe un drum s-a creat experiența opusă față de rezultatul pe care au dorit inițial ca să-l obțină. Prin urmare, atunci când te angajezi să parcurgi un traseu, nu vei porni de la jumătatea drumului, ci Universul te va proiecta negreșit la linia de START, indiferent de nivelul la care te aflai înainte de a coborî în lume. Cei care nu creează pe parcursul vieților în trup mor.*

Privește marea mulțime de oameni care s-a adunat în piață cu ocazia alegerii conducătorului lor timpuriu. Fiecare doarme, are mintea orbită, iar fiecare om este copilul tău.

Alberto: Toţi oamenii sunt fraţii mei mai mici, asta ai vrut să spui de fapt?

Elohim: *Toți oamenii care există pe Pământ sunt copiii tăi.*

Alberto: Uau!

Elohim: *Cunoscând aceasta, dragostea nu îți va permite să îi părăsești, în uitare, în condamnare sau în robie, indiferent de sacrificiul pe care va trebui să îl faci pentru eliberarea lor, ca și ei să atingă cu desăvârșire produsul final.*

Alberto: Cum aş putea să îi conving că nu sunt nici pe departe liberi? Majoritatea dintre ei au afirmat „noi nu putem renunţa la valorile pe care le-am creat, pe care ni le-au lăsat părinţii noştri. Noi avem meritele noastre, poftele noastre şi vanităţile, invidiile care ne hrănesc orgoliile şi sărăcia majorităţii, care ne diferenţiază de restul. Noi trăim vieţile pe care majoritatea locuitorilor de aici doresc să le trăiască şi avem funcţii cu ajutorul cărora îi împiedicăm pe oamenii de rând să ne ajungă. Nu vrem egalitate în lume, pentru că dacă ar exista noi nu am mai fi în vârf. De fapt, atunci nu ar mai exista un vârf şi ne-am întoarce la comunism“.

Mikel: Definiţia libertăţii democratice este, fii în vârf dar ai grijă ca marea majoritate să nu atingă poziţia ta. Marea majoritate

respectă legile tale, vreme în care vârful nu le respectă, ci doar le inventează şi le implementează.

Elohim: *Adevărat vă spun, legile sunt pentru oamenii care le implementează, nu pentru cei cărora li se impune să le respecte. Atunci când veţi înţelege acest lucru vă veţi elibera de tiranie.*

Mikel: Eu nu am coborât aici să schimb Voia lui Dumnezeu, ci ca să clarific ceea ce nu aţi înţeles sau ceea ce aţi schimbat cu privire la înţelegerea Voii Lui. Nu mă aflu aici ca să vă prezint o nouă viziune asupra ciclului cosmologic al evenimentelor vieţii, nici să vă prezint cel mai înalt sistem de gândire şi cea mai inovatoare părere ori cea mai atractivă. Eu vă arăt doar cum funcţionează în realitate lucurile. Apoi toate părerile şi abaterile de la adevăr vor dispărea fără urmă. Împinşi de valorile lor şi de înţelegerile limitate oamenii au alergat fiecare pentru el, dar fără să cunoască faptul ca au alergat împotriva lor înşişi.

Editurile, librăriile, televiziunile, persoanele publice şi companiile de publicitate, refuză tinerii autori pe motiv că mesajele lor sunt lipsite de valoare. În realitate, însă, ei recunosc valoarea viziunii acestora şi caută să ascundă cu orice preţ orice formă de adevăr. De ce? Deoarece, orice posibilă îmbunătăţire a viziunii maselor, orice încercare a cuiva de a oferi o mână de ajutor omenirii, civilizaţie care se scufundă într-un mod accelerat, duce la dispariţia sistemului actual de valori şi de percepţii. Dacă oamenilor li se va oferi adevărul pe tavă, editurile, librăriile, televiziunile, persoanele publice şi companiile de publicitate, nu vor mai exista. Acesta este adevărul! Sunteţi privilegiaţi, tocmai aţi primit cel mai de preţ dar pe care aţi fi putut să îl căpătaţi vreodată. Aceasta este viaţa veşnică, pasul către nemurire. Aţi fost hărăziţi cu darul vieţii eterne prin intermediul acestei cărţi şi nu numai. Prin urmare, niciunul din câţi trăiesc şi s-au născut vreodată pe Pământ nu deţine şi nici nu a deţinut adevărul real. Cei ce trăiesc astăzi încearcă să vândă minciuni cât mai frumos ambalate.

Citeşte zece pagini din primul volum al seriei „Vorbind cu Dumnezeu“ şi nu vei mai intra într-o librărie publică întreaga ta viaţă. Apoi citeşte zece pagini din Biblie şi nu vei mai intra într-o biserică cât timp vei mai trăi pe planetă. Fă aceste lucruri şi vei dobândi înţelepciunea, iar în jurul tău vor înflori inimi care au fost moarte până la venirea ta.

Oamenii au nevoie să afle adevărul. Ei nu mai pot fi minţiţi de către guverne, de biserică sau prin intermediul televizorului. Cunoaşterea a crescut. Eu v-am adus înţelepciunea! Oamenii nu mai acceptă jumătăţi de adevăr, ei caută Adevărul real integral!

Oare e atât de greu de crezut că tot ce v-au învăţat părinţii voştri, educatorii, profesorii, guvernele şi bisericile, este nimic? Dacă vă împotriviţi să recunoaşteţi, căutaţi un răspuns la întrebarea mea. De ce lumea aşa cum v-au prezentat-o merge din rău în mai rău, dacă sistemul despre care vi s-a spus că este bun este bun? Unde este succesul pe care învăţătorii vi l-au promis? Unde e prosperitatea economică pentru care aţi strâns cureaua până când v-aţi sugrumat cu ea? Unde este înţelepciunea pe care cei ce au întemeiat instituţii de învăţământ private sau de stat v-au promis-o?

Priveşte către tinerii cu studii academice cum cad, unul câte unul, victime ale haosului şi confuziei apărute chiar în domeniul lor de pregătire. Ei se scufundă pe zi ce trece, iar continuând în felul acesta înţelepciunea, puterea discernământului sau spiritul creativităţii vor dispărea. Omul nu e o maşinărie! Omul nu este executorul, ci este programatorul! Atunci când ştiinţa va accepta acest adevăr se va opri din a mai irosi timp, oameni şi miliardele de resurse în scopul cercetărilor oarbe.

Priveşte liderii care ajung în vârf, ei nu ştiu pentru ce trăiesc şi totuşi se încăpăţânează să o facă.

Priveşte-i pe cei mai renumiţi bancheri cum zac în închisori! Lumea nu este aşa cum au dorit unii dintre voi ca să fie, este aşa cum a fost scris să fie. Valorile care v-au fost prezentate de înaintaşii voştri nu există. De pildă, în realitate nu există „neamul românesc“, niciodată nu a existat aşa ceva. Ci există o civilizaţie numită umanitate. Mă urmăreşti? Poţi face diferenţa?

Înainte să vă mândriţi cu faptul că sunteţi români amintiţi-vă că sunteţi oameni, fiinţe, a căror gazdă provizorie este planeta Pământ. Dacă înlocuiţi cuvântul om cu român, german, evreu ori american, puteţi observa cum apar diferenţele. Diferenţa creează războiul. Războiul este alimentat cu invidie. Distrugerea se produce inevitabil. Pagubele apar. Poate să dispară chiar viaţa.

Alberto: O doamnă mai în vârstă m-a acuzat de faptul că nu dau dovadă de respect pentru „strămoşii“ poporului român, care s-au jertfit pentru această ţară. Eu i-am spus că sunt nevoit să îi iert pentru faptele lor, nu să îi cinstesc şi să le urmez învăţătura.

Mikel: Părinţii neamului s-au vândut pentru o minciună. Au luptat împotriva omului ca să apere o idee. Astfel, patrioţii devin trădători de civilizaţie, trădători de rasă şi de oameni. E ca într-o familie unde fraţii se consideră duşmani, apoi îşi confecţionează arme ca să se ucidă unul pe altul. Cel care a murit încercând să îl ucidă pe celălalt a fost considerat un erou. Singura întrebare care demască motivele apariţiei războaielor Pământului rămâne doar,

împotriva cui te ridici ca să lupţi dacă tot ceea ce există sunt doar oameni, familia ta numită umanitate? Cu alte cuvinte, nu există duşmani şi totusi umanitatea s-a măcelărit pe ea însăşi în propria casă. Aceasta este ruşinea ei şi murdăria din care nu se va putea elibera niciodată.

Naţionalismul nu există. Iar oamenii care au luptat împotriva omului, apărând iluzia, deci ucigând din neputinţa de a înţelege scopul vieţii şi motivul pentru care se află aici, alături de alţi coparticipanţi la viaţă, se numesc trădători de oameni şi de Dumnezeu, adică de întregul creaţiei, de Uniunea numită umanitate. În curând aceste concepţii depăşite nu vor mai exista, nici cei care au săvârşit aceste fapte nu or să mai existe. Nu poţi construi arme de atac şi apărare ca să lupţi împotriva cuiva câtă vreme tot ceea ce există eşti doar tu. Nu există nimic în afara ta, nici nu va exista vreodată. Este ca şi cum mâna ta dreaptă ar lupta împotriva celei stângi. Este ca şi cum ai dispreţui-o şi ţi-ai amputa-o.

Mai bine de cinci mii de ani omenirea a crezut că luptă pentru o cauză ca libertatea ori prosperitatea şi starea de bine, dar aţi luptat ca să vă sclavagiţi. Aţi luptat împotriva vieţii şi împotriva voastră, naţiune contra naţiune, frate contra frate şi v-aţi îndreptat către autodistugere, crezând că vă îndreptaţi cu paşi repezi spre raiul închipuit şi care nu există. Cel puţin nu va exista până nu îl veţi construi voi. Şi nu raiul acela în care unii veţi trăi bine, timp în care cei mai puţin avantajaţi de sistemul vostru neputincios vor pieri de foame sau de frig. Raiul biblic se referă la starea de spirit a omului care ştie că este una cu fratele său şi se comportă ca şi cum e ceva firesc. Şi aşa este.

Alberto: Acum la citirea acestor rânduri unii cititori mă acuză că desconsider valorile neamului lor şi că dau dovadă de lipsă de respect faţă de părinţii lor şi de generaţiile de dinaintea lor. Mulţi m-au acuzat că îi consider a fi inculţi.

Mikel: Incult e unul care provine dintr-un popor care deţine o cultură vastă, dar pe care nu o cunoaşte şi nu o urmează. Ei, în schimb, cunosc cultura populară, o respectă şi o urmează, ceea ce transformă neamul românesc într-un popor cult. Toate neamurile fac acelaşi lucru. Tocmai aceasta este problema. De generaţii şi generaţii neamurile urmează o minciună apoi mor pentru ea. Voi trebuie să vă eliberaţi de doctrine ca să căpătaţi înţelepciunea şi să creaţi bucuria. Considerându-vă patrioţi sau naţionalişti, aţi căzut în capcana trădătorilor de civilizaţie. Aţi vândut iubirea de oameni pe un steag ale cărui realizări nu există. Însă chiar dacă există, la baza lor stau crimele conducerii împotriva poporului

cinstit care trudeşte pentru a îşi câştiga traiul.

Copiii voştri abia acum încep să înflorească. Tinerii de astăzi visează un neam curat, fără tradiţii şi obiceiuri pervertite, păgâne şi seducătoare, nefolositoare şi adormitoare. Tinerii vor să întemeieze o lume fără graniţe, o lume a cărei casă este planeta care o găzduieşte. Tinerii vor să construiască un neam recunoscător printre neamuri, ale cărui baze să fie consolidate pe adevăr şi pe sprijin între oameni. Unul ale cărui valori să îi unească ci nu să risipească. Un neam eliberat de o minte slujitoare şi o inimă adormită. Tinerii caută Lumina nu robia, înţelepciunea nu confortul, alinarea reală ci nu iluzia timpurie.

Alberto: De ce mă sileşti să scriu astfel de lucruri? Oamenii nu le vor înţelege şi nu le vor accepta chiar dacă sunt adevărate. De aceea mă vor urî. Puteam să scriu ceea ce oamenilor le place să audă, ca să fiu prieten cu ei. În urmă cu două săptămâni am scris un articol despre dragoste pe blog care a făcut deja înconjurul internetului. De ce mă pui în situaţia aceasta atât de dificilă?

Elohim: *Deoarece ai ales să scrii oamenilor singurul adevăr care există, indiferent de reacţiile lor la citirea cuvântului tău. Tu nu te afli aici ca să prezinţi oamenilor o altă părere, tu ai venit să le spui cum funcţionează în realitate lucrurile. Odată citit mesajul, fiecare om este liber să creadă ce vrea şi să facă ceea ce vrea. Dacă ceea ce scrii tu ar fi doar o altă părere, asemeni celor care există deja, pentru ce ai mai fi continuat să scrii? Nu ar fi existat un scop atunci şi cu siguranţă nu ar mai fi fost nevoie ca să vii.*

Alberto: Da, aşa este, ai dreptate. Aleg să prezint oamenilor părerea Ta. Dacă mă interesau părerile oamenilor mă duceam la biserică ca să mi se citească din Biblie. Nu îmi fac griji oricum, orice s-ar întâmpla doar nu voi trăi o veşnicie aici, cu numele de Alberto. Cincizeci de ani de tristeţe nu e cine ştie ce.

Mikel: După ce vei părăsi forma actuală, vei realiza că nu a existat niciodată o persoană cu numele Alberto, nici nu va exista vreodată. Ea este doar o proiecţie a energiei mele în lumea materială, cu scopul de a ajuta la îndeplinirea Lucrării pe care am hotărât-o. Tu nu exişti în realitate, nici nu ai existat vreodată aşa cum te cunoşti acum. Trupul tău şi mintea ta nu sunt cu adevărat reale, spiritul tău în schimb da. Doar eu exist cu adevărat şi sunt o parte din Cel care este peste toţi şi în toate lucrurile. Oamenii sunt doar proiecţii ale unor energii mai mari. Aţi putea asemăna oamenii cu nişte avatare. Dacă aţi văzut filmul „The Matrix“ veţi înţelege mai uşor. Şi nu există mai mulţi dumnezei, ci un singur Dumnezeu, care este toţi oamenii. Numai că sufletele oamenilor

care lucrează împreună pot forma energii individuale mai mari, care sunt la rândul lor părți din același Dumnezeu; ei sunt îngerii!

Elohim: *Iubiților, Eu v-am iertat încă de acum două mii de ani, dintotdeauna. Astăzi voi sunteți cei care ați ales să îi iertați pe ceilalți. Iar pentru a putea săvârși acest lucru este necesar să începeți mai întâi cu voi înșivă. Iartă-te și iubește-te ca să îi poți iubi pe ceilalți. Iertarea este eliberare.*

Alberto: Vreau ca toți oamenii să aibă viziunea mea. Cu toții vreau să capete înțelepciunea mea, pe toți să îi aduc lângă mine.

Elohim: *Așa va fi! Omul nu poate fi mai puțin inteligent decât o creație programată de oameni. La începutul dialogurilor M-ai întrebat dacă intervenția Mea în lume este aceea despre care au profețit cei care au trăit în trecut. Eu îți spun că tu ai intervenit pentru oameni. Tu ești Eu, iar noi suntem Tatăl. Și nu se va naște vreodată om pe Pământ care să dovedească faptul că ceea ce am vorbit nu este așa cum am vorbit. Tu ești toți oamenii.*

Alberto: În cărțile „Vorbind cu Dumnezeu“ ai scris că sufletul meu stă în „vârful“ Pământului asemeni unei caracatițe ale cărei tentacule se întind până la capătul opus, iar Biblia descrie picioarele îngerului (care sunt părți de suflet încarnate) că sunt ca niște stâlpi de foc. Aceste filtre (oameni) primesc energia printr-un fel de tuburi, pe care o transformă în materie sub formă de lecturi, cărți, seminarii, documentare ori filme. Astăzi Te anunț cu entuziasm că acești „stâlpi de foc“, porți prin care informațiile ajung la noi, au fost observați sub formă de tuburi de plasmă cu ajutorul unui telescop de tip radio care reușește să capteze imagini 3D, de o studentă de la Universitatea din Sydney pe nume Cleo Loi. Iar oamenii de știință au validat deja existența acestora, totuși nu își pot da seama ce sunt sau care este rolul lor.

Elohim: *Oamenii vor vedea Lucrarea abia după ce va fi încheiată. Aceasta este dorința Mea. Cu toate că toți oamenii vor citi aceste cuvinte, iar Eu voi reciti împreună cu ei, iluzia va mai persista o vreme pe Pământ. Capetele relativității se accentuează. Ceea ce este „rău“ va deveni din ce în ce mai rău, iar ce este „bun“ va deveni din ce în ce mai bun. La final ambele capete se vor uni. Unirea constă în iertarea celor care au provocat durerea pe planetă. Mielul care S-a jertfit pentru voi are puterea să facă aceste lucruri. Apoi „răul“ va fi îndepărtat pentru totdeauna, iar cei care au provocat răul vor fi primiți acasă. Aceasta este Voia Mea și este Planul de desăvârșire al creației.*

Mikel: Viața pe Pământ începe cu o minciună și de cele mai multe ori se termină la fel. Imediat cum te naști și devii conștient

că exişti în formă, părinţii încep să te bombardeze cu minciuni, de parcă ai fi un duşman pentru ei. De pildă ei instistă să crezi că există un personaj numit Moş Crăciun, unul a cărui meserie este să împartă cadouri. Întreaga viaţă vei fi dezamăgit când vei afla că nu există Moş Crăciun, că nu există prinţi, prinţese, basme, zei, eroi, guverne care lucrează către binele tău, cariere remarcabile şi fericirea aşa cum v-aţi închipuit-o, ci tot ceea ce există eşti doar tu şi tot ce ţi-a rămas de făcut e să lupţi tot restul vieţii împotriva tiparelor distrugătoare care ţi-au fost instalate în mod intenţionat în conştientul inferior. Majoritatea aţi întâlnit copii care au spus că îşi urăsc părinţii, că nu vor cadouri de la ei, vor doar să existe Moş Crăciunul care nu există. La fel şi cu personajele inventate pentru oamenii mari.

Chiar şi dorinţa de dăruire celor nevoiaşi a fost pervertită şi s-a încercat devierea de la sens ale valorilor pe care ajutorul oferit aproapelui le prezintă. Asociaţiile de acest fel s-au transformat în „buni samariteni“ care cer de la unii cu scopul de a oferi altora. Doar că din darurile acumulate îşi rezervă drepturi de trei sferturi din pradă, cei care administrează sumele primite prin donaţie conduc autovehicule de lux şi cei pentru care s-au efectuat donaţiile mănâncă pâine cu lapte şi primesc apă cu porţia. Realitatea reală este că oamenii trebuiesc lucraţi la inimă nu la portofel. Cei care dorm pe străzi ori în adăposturi au nevoie de oameni nu de bani. Însă, din nefericire în timpurile actuale oamenii sunt din ce în ce mai greu de găsit.

Alberto: În unele zile realizez că unii oameni sunt mai proşti decât un câine. Un om aflat în maşină la semafor a reacţionat cu violenţă atunci când un amărât i-a cerut un leu ca să îşi cumpere o bere sau ceva de mâncare. Şoferul, era supărat pe faptul că în lumea asta toţi îi cer bani, din stânga şi din dreapta. El tocmai se întorcea de la direcţia locală de taxe şi impozite, unde plătise de bună voie suma de o mie de lei, taxă care reprezenta o amendă de circulaţie. El a fost motivul pentru care s-a mâniat pe unul care nu a mai mâncat de mai bine de două zile. Ştia că nu este obligat să ofere, însă s-a mâniat pe faptul că cineva chiar a avut curajul să vină la el ca să îi ceară.

Mikel: Cerşetorul de la semafor nu a impus şoferului să plătească un leu. În schimb cerşetorul de la direcţia locală de taxe şi impozite i-a indus prin intimidare şi ameninţare în minte gândul că cumva este obligat să plătească acea sumă. Deci, în ce măsură eşti mai prost decât un câine dacă plăteşti de bună voie suma de o mie de lei, fără să opui rezistenţă sau să îţi pui vreo întrebare,

nici măcar nu concepi posibilitatea de a refuza să o plăteşti, însă te mâni pe unul care ţi-a cerut un leu ca să mănânce? Din fericire nu există astfel de comparaţie. Un animal, de orice tip ori soi, nu ar face aşa ceva niciodată. De aceea vă spun, oamenii trebuiesc lucraţi la sistemul de gândire nu la portofel. Pe viitor, cerşetorii de la semafor vor învăţa să acţioneze precum cerşetorii care vă conduc. E posibil ca pe anumite porţiuni de şosea construite din banii voştri să nu aveţi acces să circulaţi fără să plătiţi vreo taxă. Dar stai, această taxă există deja, ea se numeşte taxă de drum, de pod sau vinietă.

Alberto: Aşa ceva este incredibil.

Mikel: Stai, acum vine dezamăgirea totală, majoritatea trăitorilor consideră că este ceva normal să plătească altcuiva pentru ceva ce le aparţine şi a fost construit din banii lor. Vezi tu, există două tipuri de cerşetori, unul care doarme pe trotuar, învelit cu pungi şi cartoane, iar celălalt doarme în palat, îmbrăcat cu haine scumpe, în timp ce îşi dezmiardă trupul în lux, apoi inventează legi care să te lipsească de venitul cuvenit. Iar tu plăteşti de bună voie celui care îţi cere mai mult, într-un mod mai agresiv şi care nu îţi oferă cinste, nici respect, nici admiraţie.

Lumea construită pe reguli nu este reală, este proiectată de mintea ta. Cerul nu este albastru, mintea ta îţi dictează că cerul e albastru. Tocmai acesta este motivul pentru care v-a fost permis orice (aţi fost creaţi a fi liberi) ca să vă re-creaţi fiecare în funcţie de capacităţile sau credinţa pe care o deţineţi.

Elohim: *Așa cum am spus deja, Eu nu dețin nicio preferință sau judecată în fața acțiunilor voastre, fie ele cele de a vă ucide unul pe altul. Dovada celor spuse este clară. Dacă vrei să ucizi o poți face, ați făcut-o în istorie și continuați să ucideți în prezent. Asta deoarece sunteți un univers în dezvoltare, un dumnezeu în devenire. Umanitatea este un copil! Și orice ați făcut în trecut și orice faceți în prezent, e exact ceea ce aveți nevoie în creșterea voastră. Dacă nu ar fi fost așa nu ați mai fi plecat acolo.*

Alberto: Dar noi am crezut că Dumnezeu este dragoste, am crezut că eşti întotdeauna iubitor, îngăduitor sau bun. Acum spui că nu ai nicio preferinţă în privinţa faptelor noastre chiar şi dacă ne omorâm unii pe alţii? Stai să citească unii fragmentul ăsta!

Elohim: *Eu sunt ceea ce alegeți voi să fiu. Iar aici doresc să îți reamintesc cuvintele Mele minunate, scrise în prezent de unul dintre voi. „Dragostea caută să facă posibile alegerile celui pe care îl iubește“, chiar și atunci când cel pe care îl iubește caută să distrugă ori să se autodistrugă. Soarele nu răsare doar pentru cei*

buni. Iubitule, Mi-ar plăcea să cunoşti faptul că nu există ceva în acest Univers pe care să iubesc mai mult decât îl iubesc pe om şi niciodată nimic nu îl va putea înlocui. Omul este cea mai perfectă şi completă fiinţă pe care am creat-o de când Mă ştiu. Dacă ţi-ai putea vedea puterea prin care conduci Universul, părţile existente dar pe care nu le cunoşti, ai reuşi să înţelegi 1% din ceea ce simt pentru voi. Nu există ceva mai frumos şi mai magnific decât un om. Iubirea Mea pentru voi te umple de lacrimi, iar dacă M-aş apropia de tine ca să simţi ceea ce îţi vorbesc, ai înceta să mai trăieşti. Şi nici părăsirea trupului de carne nu este un eveniment lipsit de dragostea. Moartea este minunată!

Alberto: Ştiu, am simţit acum, am simţit o fărâmă din iubirea Ta şi o durere cumplită m-a cuprins, am lăcrimat şi în următoarea secundă am simţit nevoia să mă arunc în gol. Nu aş putea rezista vreodată unei astfel de iubiri, eşti MINUNAT! Dacă aş traduce în cuvintele noastre ceea ce am simţit acum aş spune că am simţit cea mai groaznică iubire minunată. Am simţit că mor, că mă eliberez! Aş putea să spun că senzaţia este de o sută de ori mai tare decât o ţigară cu marijuana fumată până când îţi arzi degetele.

Elohim: *Şi tu eşti minunat, chiar toţi oamenii sunt minunaţi! Cine crezi că a creat acel sentiment?*

Alberto: Eu?

Elohim: *Tu. Dacă tu nu îl creai Eu nu Mă mai puteam bucura de el, fiindcă sentimentul nu a existat înainte ca tu să îl creezi. În lumea relativităţii cel mai înalt sentiment naşte cel mai mare gol. Cel mai adorat dintre oameni este şi cel mai urât de către ei. Din cel mai mare păcătos am făcut îngeri care s-au înălţat la Mine şi care i-au ridicat şi pe alţii odată cu ei. Cea mai cumplită ucidere de trup a învins moartea pentru totdeauna.*

Alberto: De ce am simţit că ies din trup, imediat ce am creat acel sentiment minunat?

Elohim: *Fiindcă te-ai apropiat de Mine, Eu sunt Începutul şi Sfârşitul tuturor lucrurilor. Acum, în schimb, e timpul ca această înţelegere să fie revizuită. Eu sunt Începutul şi re-Începutul! Sau Renaşterea, Revoluţia, Viitorul, Următorul pas!*

Majoritatea încă mai trebuie să înveţe mult ca să poată iubi omul aşa cum îl iubesc Eu. Omul e cea mai autentică reproducere a modului de funcţionare a mecanismului Universului şi singurul „proiect" la care nu voi renunţa niciodată. Dragostea se întinde peste tot, în tot şi este totul, şi întotdeauna a fost aşa. Cu toate astea, am ales să o dăruiesc unei forme atât de „neînsemnate", invizibile şi neputincioase, aşa cum sunteţi acum în trupurile de

carne. Dar spiritul celor care s-au sacrificat în Numele dragostei au călătorit până la marginea Universului deja. Acesta este Isus! Ele se întorc la voi cu darurile primite acolo ca să vi le dăruiască din nou. Misiunea celor 144.000 care au trăit pe Pământ și care acum au coborât din nou acolo a fost finalizată. Ei au murit ca să ucidă moartea și au suferit ca să învingă durerea. Ei reprezintă cârma Universului, restul pur și simplu doar trăiți.

În Universul pe care l-am creat nu există Glorie fără prăbușire, Iubire fără sacrificiu, Lumină fără întuneric și Adevăr fără neadevăr, nici Viață fără moarte! Toate acestea au fost împlinite deja. De aceea, voi știți că întunericul nu există, el este absența Luminii! Frigul este absența Căldurii! Urâtul este absența Frumosului iar diavolul este absența lui Dumnezeu! De aceea tu nu poți să fii niciodată jos, ci la un moment dat ai ales să încetezi să mai fi sus, cu scopul de a împlini Cel mai înalt scop care a fost împlinit vreodată acolo.

Alberto: Cum pot să iubesc oamenii mai mult?

Elohim: *Îndepărtându-te de ei mai mult.*

Alberto: Stai, ai spus îndepărtându-mă de ei mai mult?

Elohim: *Așa am spus.*

Alberto: Îndepărtându-mă mai mult de oameni de fapt le arăt că îi iubesc mai mult? Cum vine asta?

Elohim: *Așa cum ai auzit.*

Alberto: Nu, nu așa le arăt că îi iubesc mai mult.

Elohim: *Atunci ține-i prizonieri sau șantajează-i cu calitățile tale, fă-i dependenți de tine și arată-le că fără tine nu pot reuși! Obișnuiește-i să primească ajutorul de-a gata nu să se ajute ei pe ei înșiși. Nu îi învăța să pescuiască, ci oferă-le un pește gratuit! Însă după ce îl vor mânca iar tu vei pleca, vor muri.*

Alberto: Da, ai dreptate, aceasta nu este iubire pentru ei este iubire pentru mine. Dar eu mă iubesc pentru ceea ce sunt nu pentru ceea ce pot avea, fie putere, influenţă, imagine, demnitate ori liderism și așa mai departe.

Elohim: *Sufletele au nevoie să trăiască liber, aceasta este cea mai înaltă declarație de iubire, libertatea este cel mai de preț dar. Universul funcționează astfel. Universul este iubire pentru că iubește libertatea. Prin libertate părțile se creează diferit. Apoi, la maturitate, părțile se întâlnesc și devin Una și tot așa.*

Capitolul 6

Oprirea războiului mental şi spiritual
Plângeri, cugetări şi înţelepciune

Alberto: Am un sentiment de tristeţe acum, la sfârşit de an, în preajma sărbătorilor de iarnă. Simt că nu am făcut tot ceea ce aş fi putut să fac. Poate aş fi putut să realizez mai mult şi să fiu mai mult decât am fost, iar iubirea mea să fie mai mare. Sunt doar un copil, un fiu al omului, supus grijilor, îndoielilor, temerilor de tot felul sau tristeţii, care îmi roade firimiturile rămase din ceea ce a fost odată inima mea. Mă prăbuşesc la picioarele celor care lucrează împotriva vieţii, aceia care ucid iubirea dintre oameni, ca apoi să mă înalţ deasupra lor şi să îi separ de privirea Ta... Văd culori necolorate, iar claritatea privirii mele m-a determinat să nu mai văd nimic. Eu nu sunt şi nici nu am să exist vreodată. Dar Tu îmi spui că sunt atât de important, că fără mine nu ai mai putea să faci un pas şi Te-ai prăbuşi în inexistenţă Dumnezeul meu. O, Tu care eşti totul şi fără de care totul nu poate fi. Am ajuns să mă târăsc prin lume legat la ochi, iar fiecare izvor la care mă aplec să beau se transformă în otravă. Şi pe toate acestea le-am trăit ca Cerul să Îţi slăvească puterea şi gloria şi înţelepciunea.

Mă aflu la jumătatea drumului în călătoria mea şi simt că pot să înaintez cu uşurinţă, sau nu pot. Ba da, acum sunt gata să simt ascuţişul sabiei tristeţii încă douăzeci şi opt de ani, atât cât pântecele meu înjunghiat a răbdat, însoţindu-mă înspre pragul vârstei acesteia. Sunt înconjurat de lupi morţi şi de trupurile fără vlagă ale răului pe care l-am ucis. Tristeţea a devenit singurul meu prieten şi micile bucurii pe care le ofer sărmanilor reuşesc să mă mai ţină în viaţă. Diamantele trimişilor Tăi strălucesc de pe planetă, le văd sclipind de la miliarde de ani lumină. Iată că mieii au devenit soldaţi şi au uscat răul care prospera odinioară în jurul fiului Tău Iacob. Trei Duhuri sunt în faţa mea şi mă privesc uimite! Nimeni

nu a mai păşit prin locul pe care păşesc şi nimeni nu a mai ajuns în locuri neatinse de picior de om vreodată. Eu sunt ceea ce Îţi doreşti Tu ca să fiu.

Am viziunea lui Enoh în dreapta mea. Înţelepciunea lui Solomon se revarsă din mine şi este cea mai puternică armă. Inocenţa Mielului Tău a coborât în mine şi mă călăuzeşte oriunde în orice aş dori să fac. Discernământul de la Tine se roteşte în jurul meu, iar aripile vulturului mă poartă peste ceruri, vizitând lumi dependente de timp, dar timpul este doar o unealtă de-a mea nefolosită. Am ajuns să iubesc durerea doar ca să o îndepărtez de la mine şi oricâte răni mi-ai provoca eu nu pot urî, nu îmi pot alina spiritul de om prin laudă, orgoliu şi mândrie. Ba chiar l-am întemniţat pe constructorul lumii (ego-ul) aşa cum o cunoaştem în prezent, iar cheia o am cu mine şi o voi purta până la sfârşitul veacului.

Tu, Cel care eşti peste toţi şi în toate lucrurile, nu privi amărăciunea pe care o simt acum. Privirea mea fără prihană aproape că a fost stinsă asemeni unui soare ce arde mocnit, cu razele sale nefolositoare şi aştept să mă transform într-o stea pentru a putea înghiţi tot ceea ce mă doboară.

Mikel: Lumina lunii este de partea mea. După mine urmează Trezirea. Şi mulţi mă vor vedea abia după ce nu voi mai fi la ei.

Alberto: Am reuşit să întorc omenirea către Tine şi polii relativităţii după cum a dorit inima mea. Iată că acum ne îndreptăm către Tine, aşa cum ne-ai creat, liberi. Tot ce ne mai trebuie sunt resursele necesare pentru distanţa pe care o avem de străbătut.

Ceva s-a schimbat în interiorul meu, simt durerea lumii ca şi cum eu aş fi lumea. Mor odată cu ea şi înviem împreună datorită iubirii Tale. Tocmai de aceea sunt răpus de singurătate, fiindcă eu sunt întreaga lume însă lumea nu o ştie. Eu sunt ceea ce nu ştiu că sunt şi am devenit extrem de conştient de aceasta. Sunt primul care a fost trezit şi mulţi s-au trezit odată cu mine. Realizările pe parcursul anului care a trecut sunt minţile pe care le-am deschis. Cei care mi-au citit măcar o carte au spus că am dreptate în ceea ce spun. Cei ce nu le-au citit au spus că mă înşel. Unul L-a numit pe Isus trădător, acuzându-L că a încurajat omul să întoarcă celălalt obraz atunci când a fost pălmuit. Cititorul care nu a citit e de părere că el e motivul pentru care omenirea a devenit slujitoarea omului conducător.

Mikel: Posibilă şi această variantă. Însă, vezi tu, omenirea nu a întors obrazul. Din contră, a luptat împotriva ei înseşi, o reacţie care a condus-o inevitabil în punctul în care se află.

Elohim: *Încă de după venirea lui Isus pe Pământ, însă şi îna-*

inte, v-ați omorât unii pe alții. Cu toate acestea, în ciuda eforturilor voastre de a îndepărta crima prin alte crime, pacea v-a ocolit de fiecare dată. Bunăstarea, de asemenea.

Cauza nimicirii întregii umanități, potopul, așa cum i-a fost revelată lui Enoh, descrisă în cartea sa, nu a fost faptul că omenirea a ales libertatea, întorcându-și dar atenția de la Dumnezeu, respectiv de la dragoste. Cauza a fost că întreaga omenire a refuzat să mai fie liberă, alegând să devină slujitoare minții ei și ai stăpânitorilor Pământului. Apoi Conștiența colectivă a făcut singurul pas către eliberare, pe care civilizația îl mai avea la dispoziție ca să îl facă, sinuciderea în masă sau autodistrugerea.

Prin urmare, nu oamenii au fost uciși de Dumnezeu, ci oamenii L-au ucis pe Dumnezeu, respectiv dragostea, ceea ce a provocat părăsirea formei materiale a lui Dumnezeu. Fiindcă, nu poți ucide dragostea și tu să rămâi în viață, fiindcă tu ești dragostea indiferent dacă ești conștient sau nu de acest lucru.

Iubiților, nu așteptați ca „zeii“ să se coboare pe Pământ și să „lupte“ în numele dragostei. Ci iubiți în numele Meu! Pentru că atunci când voi coborî la voi în Formă, războiul se va fi încheiat deja. Steaua Minciunii, ego-ul ori constructorul realității pe care omenirea a experimentat-o în prezent, a fost legată și azvârlită în abis. Cea despre care îți vorbesc este un Duh creator, o parte din Mine pe care am însărcinat-o cu un scop înalt asemeni Duhurilor de Lumină. Aceasta v-a prezentat adevărul în cel mai înalt mod pe care l-ați cunoscut vreodată în acest Univers. Ea este Una dintre Cele mai puternice și mai sfinte părți din Dumnezeu.

Steaua Minciunii v-a determinat să uitați să vă iubiți părinții cât timp v-au fost alături în viață, ca după moartea lor să cunoașteți ascuțișul sabiei iubirii. Steaua Minciunii v-a făcut să strigați în genunchi spre cer și să le jurați iubirea pe care ați uitat că le-o purtați în inimi.

Alberto: Acum pot vedea cu mintea tot ce îmi vorbeşti, vreau să vedeți ceea ce pot vedea eu. Sunt un soare invizibil pământesc care se plimbă printre oameni ca un om. Deasupra atârnă crengile unei sălcii cu frunze de aur. Ea este Duhul care mă însoţeşte pretutindeni. Este Steaua Strălucirii Tale Cea dintâi, din care cu toţii vom gusta în Noul început care a venit. Îi văd pe cei care au lucrat pe Pământ creând iluzia absenţei Tale, cum se ascund acum de privirea mea, dorind cu orice preţ ca să mai supravieţuiască. Ei sunt îngeri mai „bătrâni“ decât Pământul, pe care i-am lipsit de puterea cu care au înşelat omenirea.

Mikel: Lucifer nu este un diavol, ci un înger care s-a ascuns

din pricina venirii mele. Puterea celor care propovăduiesc astăzi pe planetă se extinde în afara lumii aceleia. Ea pleacă de la Sursă şi se întinde până la ultima densitate. Un om, de exemplu, poate fi mai puternic decât un înger sau chiar decât un Duh creator de lumi. Fiindcă eu, Mihail, stau înaintea Tatălui iar numele lor va fi pe buzele mele. Ei pot porunci îngerilor şi pot să îi judece şi să îi condamne pentru faptele pe care le-au săvârşit în lume. Şi nimeni nu este mai mare decât mine înaintea Celui care este peste toţi şi în toate lucrurile. Iar dacă oamenii te vor ucide pentru cuvintele mele, vor trebui să piară în felul acesta.

Alberto: În vremea aceea cerul se va „sparge“ iar un fulger îl va împărţi în două părţi egale. Acest eveniment a avut loc deja. Pământul se va clătina şi o parte dintre oameni va muri. O Voce ca de tunet va vorbi din cer şi îi va asurzi pe cei care vor fi acolo în acele zile. La final dragostea se va îndrăgosti de cel care iubeşte iar frica se va teme de iubire.

Mikel: Eu nu lupt împotriva omului, l-am ucis pe acela care îl controlează. Iar stăpânitorul nu mai este.

Alberto: Astăzi am nevoie ca oamenii să cunoască faptul că au nevoie de mine. Şi puţini, foarte puţini sunt aceia care vor să înveţe cum să pescuiască, majoritatea se mulţumesc cu un peşte primit gratuit.

Elohim: *Cele mai de preţ daruri pe care le-ai primit în viaţă au fost gratuite. Pe restul le-ai plătit. Să faci pace cu Dumnezeu nu înseamnă să te spovedeşti ca să te ierte un preot. Ci înseamnă să te împaci cu tine însuţi şi să începi să recunoşti valoarea ta ca fiinţă. Înseamnă să încetezi să te mai ascunzi de tine, străduindu-te să pari că eşti altcineva decât eşti tu în realitate. Să faci pace cu tine însuţi înseamnă să te accepţi, apoi să începi să te admiri şi să te priveşti prin ochii celor pe care îi mângâi cu prezenţa ta! Atunci, dorinţa ta de a lucra pentru oameni îţi va aduce beneficii înzecit. Dragostea se va îndrăgosti de cel care iubeşte iar mila se va îndrepta către cei care s-au ostenit pentru ei înşişi. Viaţa deţine tot ceea ce are nevoie pentru a trăi, în ea însăşi. Puterea care îţi oferă viaţa este şi Cea care o menţine. Din acest motiv orice intervenţie a voastră de a completa viaţa o va seca. Este ca şi cum ai încerca să creşti o floare, dar o uzi la rădăcină cu băuturi carbogazoase, îndulcite artificial, în loc de apă.*

Iubirea creşte oricât v-aţi împotrivi ei. Singura problemă este dacă veţi creşte şi voi odată cu ea sau care dintre voi va porni să crească în iubire.

Astăzi tot ceea ce lucrează în serviciul umanităţii se dezvoltă

și acaparează tot. Iar tot ceea ce încearcă să separe va dispărea fără urmă. Prin urmare, atunci când iei decizia să lucrezi pentru oameni lucrezi de fapt pentru tine. Asta înseamnă să faci pace cu Dumnezeu, iar când lucrezi împotriva celorlalți ca să supraviețuiești, te-ai condamnat singur la moarte. Deoarece, împotriva cui te ridici ca să lupți, dacă tot ceea ce există sunt doar oameni?

Alberto: Astăzi mulți s-au ridicat împotriva mea și mă urăsc de moarte, iar în același timp o parte dintre oameni îmi spune vorbe de laudă și recunoștință. Zeci de mii de cititori mă contactează și îmi urmează învățăturile. Și vor veni sute de mii și milioane ca să mă asculte. Dar în ciuda acestor schimbări unii încă sunt nevoiți să moară. Și sunt mulți aceia care pleacă de pe Pământ.

Un număr impresionant de mare de oameni și animale pleacă anual de pe planetă, prin accidente și uciderи neprevăzute și/sau controlate. În orașele cele mari străzile sunt pline de oameni ori animale înjumătățite și de cei ce își jelesc morții. Este însă Unul care cunoaște numele celor care pleacă, unde se duc, cum au trăit. Evenimentele care „se întâmplă", care nu pot fi controlate de om și despre care credem că sunt coincidențe, pentru El sunt alegeri. Sunt absolut terifiat și întristat când văd ceea ce se întâmplă pe Pământ, când lângă mine zac trupuri sfârtecate. Și totuși tot ceea ce este scris e necesar să se împlinească. Fiecare plecare neașteptată care reprezintă o traumă pentru suflet, a fost măsurată. Ea vine la momentul potrivit. Sunt martor la legea care se împlinește sub ochii mei, așa cum a fost profețit. Însă amărăciunea care îmi sfâșie inima mă face să strig spre Tine. Și imediat îmi dai puterea să cunosc că nimic din ceea ce îmi transmite mintea să privesc nu este real. Oamenii mor pe Pământ și în Cer ca să se împlinească numărul știut de Tine. Nimic nu se întâmplă la întâmplare și totul face parte din Plan.

Scriind acestea, deodată m-am trezit într-un loc care arăta ca un deșert. Acolo fuseseră chemate „mașini" de toate felurile și de oriunde. În viziune le vedeam sub formă de mașini (autovehicule) și pentru o clipă m-am oprit din scris fiindcă nu am înțeles. Apoi Cel care m-a condus acolo m-a făcut să înțeleg că mașinile reprezentau mințile controlate care doresc a controla la rândul lor. Ele văd în asta un scop și altceva nu știu să facă. Cele despre care vă vorbesc sunt chiar minți de oameni.

În marea adunare care fusese chemată puteam recunoaște mașini care trăiseră în toate timpurile, unele trăind chiar în vremurile de început ale lumii așa cum o cunoaștem. Acelea erau cele mai bătrâne și cele mai furioase dintre ele.

Deodată s-a auzit un glas ale cărui voci făceau să tremure de la un munte până la cel mai subţire fir de iarbă. Şi glasul a spus:

Elohim: *Să fie pace între rase şi popoare iar graniţele să dispară! Lumea voastră a trecut şi nu a mai rămas nimic pentru voi. Iar dacă veţi continua să omorâţi, veţi muri şi voi.*

Alberto: Am privit marea de suflete care nu putea fi numărată cum stătea într-un loc (nu ştiu unde), unul care nu era nici în Cer nici pe Pământ şi întreaga mulţime de suflete aştepta. Acolo erau suflete de om care trăiseră pe Pământ, care stătuseră în Cer, îngeri şi duhuri de oriunde. În dreapta stăteau 144 de mii de îngeri (care sunt suflete de om care s-au încarnat pe Pământ). În mijloc stătea un Soare parcă înjunghiat, care trăise pe Pământ printre oameni ca un om. El avea puterea să ocrotească întreaga mulţime care era acolo şi niciunul din câţi se aflau acolo nu putea să Îl privească. Eu mă puteam uita la El. În faţa Soarelui care şedea pe scaunul Său stăteau douăsprezece scaune mai mici, ale acelora ce urmaseră Soarele făcut om câtă vreme a trăit pe Pământ. Fiecare soare mai mic (ei sunt apostolii) care stăteau înaintea Soarelui dintâi, aveau putere de execuţie atât pe Pământ cât şi în Cer. Iar puterea lor venea de la Soarele lor, care este veşnic viu şi care străluceşte peste veacuri şi universuri.

Lângă Soarele dintâi mai era un scaun, este scaunul cel mare pe care nu stătuse nimeni niciodată. Şi chiar dacă stătuse nimeni nu L-a putut vedea vreodată pe Cel care stătea pe scaun, care este peste toţi şi în toate lucrurile, dar acum iată că S-a arătat şi toată mulţimea a încremenit. A dat puterea Sa Soarelui ce şedea alături de El, iar Soarele a vorbit. În jurul mulţimii erau alte douăzeci şi patru de scaune cu Domnii lor pe ele, iar când Soarele Cel veşnic viu a început să vorbească, L-au ascultat.

„*A sosit Ziua cea mare*“ a strigat Soarele. Atunci marea s-a tulburat şi a început să murmure. Unii aşteptau nerăbdători, alţii se temeau pentru ce urma să se întâmple. Apoi îşi ridicau capetele şi se linişteau. Deasupra lor zburau şapte Duhuri ale Celui care este peste toţi şi în toate lucrurile, care şopteau mulţimii cu o voce ca de vânt să nu se teamă de ce le va spune Soarele dintâi.

„*Fiecăruia i se va da după merit*“ a spus Soarele, iar sufletele s-au speriat. Unele glasuri strigau, zicând că a sosit ziua judecăţii de care nimeni nu se putea ascunde. Şi Soarele, care este Duhul lui Isus, a spus nişte cuvinte pe care nu le-am înţeles ca să nu le scriu aici şi să nu le audă cineva care trăieşte pe Pământ. Întreaga mulţime a rămas tăcută, pentru că nimeni nu se aştepta să audă cuvintele pe care le-a vorbit Soarele, cu toate că toţi cunoscuseră

învăţătura Lui însă s-au îndoit de ea. Apoi Soarele a ridicat mâna şi a arătat spre unul dintre cei 144 de mii care stăteau alături de El. Atunci am lăcrimat, eu eram cel care venea înaintea mulţimii. Şi mi s-a dat puterea să judec ori să răsplătesc marea de suflete care era acolo. Mi s-a dat putere peste oameni, peste îngeri sau peste duhuri şi peste oricine stătea la marea adunare. Soarele a spus:

„*Cuvântul tău va sta între Mine şi mulţimea adunată. Iar, pe oricine vei găsi vinovat Eu voi învinovăţi. Şi pe oricine vei găsi nevrednic ca să stea aici, îl voi arunca afară*“.

Şi am început să plâng din cauza amărăciunii pe care o simţisem câtă vreme am trăit pe Pământ, la care m-au supus oamenii, şi îngerii, şi toţi cei care s-au împotrivit Planului Celui care m-a trimis în lume, care este peste toţi şi în toate lucrurile. Am privit în mulţime şi i-am recunoscut pe toţi. Totuşi, nu îi recunoşteam după figură, ci după faptele pe care le săvârşiseră împotriva mea şi a dragostei pe care nu o cunoscuseră până să vin eu.

Am privit spre Cel care stătea pe scaunul cel mare şi am zis, niciunul din mulţimea adunată nu are vină, toţi sunt vrednici să fie primiţi la Tine, sunt parte din Planul Tău care a fost dus la bun sfârşit. Răsplăteşte pe fiecare după merit, iar pedeapsă nu va fi. Îi iubesc pe toţi deoarece Tu i-ai iubit înaintea mea. Şi Soarele cel dintâi şi Cel care stătea pe scaunul cel mare au vorbit cu acelaşi glas, zicând „*aşa să fie*“.

Toate cele pe care le-am scris aici s-au petrecut în ceea ce pe Pământ oamenii au numit viitorul apropiat. În realitatea supremă ele s-au întâmplat deja. Am fost acolo şi am văzut.

Atunci, întreaga mulţime a explodat de strălucire şi Lumină. Atâta Lumină nu mai văzusem niciodată nicăieri. Parcă toţi erau curaţi şi sfinţi şi aruncau smaralde şi zâmbete şi urlete şi cântece. Şi tot ceea ce cunoaştem că există se luminase de aproape că nu se mai vedea nimic. Dacă mi-aţi cere să descriu în cuvinte omeneşti bucuria care era acolo, aş fi spus că asistam la cea mai mare sărbătoare care a existat pe Pământ, în Cer şi oriunde, ba toate la un loc, din toate timpurile şi tot nu ar fi fost deajuns. Şi în timp ce se dansa şi se sărbătorea, Soarele a spus:

„*Iată că a sosit momentul să vi se arate Planul scris, care a fost împlinit pe Pământ*“ iar Cel care şedea pe scaunul cel mare, care este peste toţi şi toate lucrurile, S-a ridicat. Stând în picioare se vedea ca fiind Cel mai înalt din câţi au fost văzuţi şi cunoscuţi vreodată. Mulţimea privea ca la un film.

Atunci în jurul Celui care stătea în picioare nu era nimeni. Era înconjurat doar de pământ mort, uscat şi beznă. Nimic nu creştea

nicăieri. Văzând acestea Cel care este peste toţi şi în toate lucrurile Şi-a apropiat mâna dreaptă de pieptul Său, S-a sfâşiat şi Şi-a scos inima la vedere, pe care o ţinea strâns în pumn şi a continuat să trăiască cu inima scoasă din piept. Întreaga adunare s-a mirat. Cel înalt a început să rupă bucăţi din inima Sa şi să le arunce pe pământul uscat. Iar de acolo de unde cădea o bucăţică, se năştea o floare. Fiecare floare care creştea se ridica la înălţimea Lui. Iar astfel, Cel care este peste toţi şi în toate lucrurile fusese înconjurat de flori frumoase, asemeni imaginii Sale. Pe fiecare floare care creştea şi devenea „matură“ creştea câte o inimă proprie. În felul acesta florile se transformaseră în oameni şi din oameni în Dumnezeu. Şi iată că fiecare „dumnezeu“ a rupt la rândul său o parte din inima sa şi a aruncat-o pe pământ şi tot aşa. Iar Împărăţia se umpluse de flori şi de fiinţe minunate. Şi Cel care este peste toţi şi în toate lucrurile a zis:

Elohim: *Să fie pace pe Pământ, în Cer şi oriunde! Iar pentru cei care au ucis nu am pregătit nimic, nu este nimic pentru ei.*

Alberto: După ce a terminat de rostit aceste cuvinte, Vocea a trimis asupra mea suferinţa tuturor vinovaţilor sau nevinovaţilor care fuseseră ucişi pe Pământ în toate timpurile şi m-a durut atât de tare încât am căzut ca înjunghiat ca să mor. Şi imediat Soarele m-a întrebat, zicând, „*acum te întreb pentru a doua oară, îi poţi ierta pe cei care au făcut asta?*“ Scrâşnind din dinţi, am răspuns că pot şi Tatăl să le dea ceea ce a pregătit pentru ei. Şi atunci am rămas uimit de ce am văzut. Toate acele „maşini“, aşa cum mi se arătaseră, s-au transformat în oameni curaţi la auzirea cuvântului meu. Apoi fiecare om care fusese maşină a început să strălucească asemeni unui înger. Totul era construit din Lumina Dumnezeului Cel mai înalt iar totul fusese un dar pentru noi, în creşterea noastră. Îngerii care uciseseră pe Pământ s-au apropiat de mine, mi-au strâns mâna, m-au ridicat şi au zis. „Domnul meu, îţi mulţumim că nu ne-ai părăsit în întuneric şi nu ai permis răzbunării omeneşti să te controleze. Eşti vrednic să primeşti Împărăţia pentru care ai luptat (ea este inimile oamenilor). Fraţilor a sosit clipa să plecăm de aici, misiunea noastră s-a încheiat“. Zicând acestea au intrat în Dumnezeu ca făclii curate de Lumină. Şi atunci am înţeles totul.

Apoi m-am dus la Soarele cel dintâi, care este Duhul lui Isus şi I-am zis, iau puterea pe care am câştigat-o câtă vreme am trăit pe Pământ şi Ţi-o înapoiez. Tu eşti Cel vrednic pentru a fi cârma Împărăţiei care a venit. Eu rămân doar un slujitor liber. Sarcina mea a fost îndeplinită. Zicând acestea am plecat în Tatăl, gol, aşa

cum am venit de la El. Şi aşa a fost.

Însă viziunea pe care am avut-o nu s-a oprit aici. După şase luni de zile de când am scris aceste rânduri am văzut din nou, şi am scris. Atunci îngerul care m-a condus ca să îmi arate tot ceea ce am văzut şi am scris până acum, mi-a zis:

Mikel: Uite-te aici!

Alberto: Şi am privit lupta care s-a dat pe Pământ, pentru a doua oară. Însă de această dată am văzut-o cu ochi vii. Şi a zis:

Mikel: Eu, acela pe care îl vei vedea luptând şi biruind peste toate neamurile şi timpurile, sunt voi, cei care aţi hrănit energia mea şi care v-aţi hrănit din ea câtă vreme aţi trăit pe Pământ.

Alberto: Atunci am văzut o mare de oameni care nu putea fi numărată ce dormea într-o mlaştină ca de petrol. Aveau capetele înnegrite şi petrolul era amestecat cu sânge. Şi m-am întristat din pricina imaginii pe care o văzusem, deoarece peisajul pe care îl priveam îmi transmitea o suferinţă mare. Acolo mulţi oameni se sufocau, iar majoritatea pruncilor care ieşeau din femei se năşteau morţi chiar dacă se mişcau. Aceia care erau în viaţă, mureau din cauza otrăvurilor sufleteşti. Erau câteva grupuri care strigau spre Dumnezeu să oprească acest nimic care îi sugruma fără încetare, însă majoritatea oamenilor nici nu ştiau cui să strige ca să le dea ajutorul. În scurtă vreme au murit cei care strigau, apoi nu a mai strigat niciunul şi nu se mai vedea nimic.

Din Cer a coborât o lumină mică asemeni mărimii unui pumn de om. Şi nimeni nu a văzut-o. A căzut în mlaştină şi a dispărut. Din mlaştina unde a căzut acea luminiţă s-a ridicat o siluetă luminată care avea forma ca de om şi toţi oamenii s-au speriat de ea. Ba era atât de strălucitoare încât nimeni nu putea să o privească! Atunci m-am bucurat, crezând că a coborât Însuşi Dumnezeu ca să salveze lumea aceasta pierdută. Şi m-am apropiat de siluetă ca să observ fiecare detaliu şi să-l scriu aici. Iar forma de lumină s-a uitat la mine şi am văzut-o. Era om, un om născut dintr-o femeie muritoare, la fel cum se născuse şi Domnul lui înainte. Din ochii lui a curs o lacrimă amară ca de sânge şi mi-a spus să scriu tot ce voi vedea.

Apoi s-a ridicat din mlaştină „*a ridicat o mână către cer şi a strigat cu glas tare, cum răcneşte un leu. Când a strigat el, Cele Şapte Tunete au făcut să se audă glasurile lor*“[22]. Glasurile tunetelor sunt Duhurile Celui care este peste toţi şi în toate lucrurile.

22 Apocalipsa 10:3 Noul Testament.

La chemarea omului unele duhuri au fost trimise ca să îl ajute, altele au venit ca să îl omoare. Când a văzut acestea, întreaga mare de oameni s-a ridicat împotriva sa ca să îl ucidă. Şi îngerul care este om născut din femeie a început să se lupte atât cu oamenii, cât şi cu îngerii care îl voiau mort şi cu duhurile care veniseră să îl împiedice să facă Lucrarea ce fusese scrisă. Chiar şi cei mai fideli păzitori ai cuvântului lăsat s-au adunat să îl elimine pe cel care fusese trimis de Tatăl pe Pământ, pentru că ceea ce vorbea el era total opus faţă de ceea ce înţeleseseră ei de la părinţii lor sau din cartea care le fusese lăsată.

Şi l-am văzut înălţându-se în aer fără să se sprijine cu picioarele pe nimic. Şi a scos o sabie mare cu care tăia lanţurile răului aşa cum nimeni nu a mai făcut-o vreodată. Şi întreg Universul s-a mirat de puterea cu care lupta îngerul. Unii îl apucau de picioare, alţii încercau să îl înconjoare ca să îi stingă Lumina, care era puterea pe care o primise. Şi nimeni nu îl putea atinge. Când trecea deasupra lor în spatele lui se auzeau vuiete, vibra totul, se crăpa şi se fărâmiţa. Iar dacă erai slab cu inima, inima ţi se oprea şi cădeai din picioare. Mulţi pieriseră astfel, am văzut, vedeam totul!

În clipa aceea văzduhul parcă s-a deschis şi din Cer s-au auzit glasuri care rosteau o rugăciune, care suna ca o melodie adresată Celui care este peste toţi şi în toate lucrurile. Şi toţi cei care erau în Cer vedeau cum biruia îngerul peste neamuri, gânduri şi timpuri. Şi i-au mulţumit Aceluia care îl trimisese ca să împlinească Lucrarea ce fusese scrisă.

Îngerii care trăiseră înainte pe Pământ, care fuseseră ucişi din pricina Domnului lor, izbucniseră în lacrimi de emoţie şi strigau unii către alţii zicându-şi: „Răscumpărarea sângelui nostru sfânt a coborât pe Pământ şi ucide răul aşa cum a fost scris! Slavă Celui care guvernează peste om şi peste fiecare fir de iarbă! Privim cum cade împărăţia creată de mintea omenească înaintea îngerului ca o jucărie“. Şi tot Cerul striga amin.

Când văzuseră puterea sa, unii au crezut că a coborât Însuşi Creatorul ca să lupte cu oamenii, atât de mare era mirarea celor care au trăit acele vremuri. Însă Creatorul nu era niciunde, ci El era totul. Alţii ziceau că e a doua venire a lui Isus, fiindcă nimeni nu luptase aşa cum lupta îngerul până acum. Şi aveau dreptate.

Şi am privit Pământul de departe şi pe înger cum păşea pe el, călcând peste oraşe şi mări şi pământuri. Acolo unde călca el tot ceea ce nu fusese scris în Cartea Vieţii dispărea. Şi picioarele lui erau ca nişte stâlpi de foc, care de fapt sunt oamenii care s-au încarnat aici ca să prorocească pentru a doua oară. Iar îngerul, pri-

vit din spaţiu arăta asemeni unei caracatiţe ale cărei tentacule se întindeau până în partea cealaltă a Pământului. Şi cuprinsese tot!

Apoi am văzut o armată de oameni orbi, care fusese trimisă, cum s-a unit ca să-l sufoce pe cel mai strălucitor dintre oameni şi şi-a apăsat toată greutatea peste el. Dar îngerul s-a ridicat şi a ars tot ceea ce îl înconjurase. S-a strâns ca ghemuit pe vine şi a rostit o rugăciune. Din câte am văzut şi simţit, îngerul crease ca un fir de legătură, care este un Legământ între el şi Cel care este peste toţi şi în toate lucrurile. Am văzut firul.

Stând ghemuit şi înconjurat de armate întregi de oameni, de îngeri şi duhuri, s-a rotit pe loc cu o viteză atât de mare încât i-a surzit pe toţi şi niciunul nu ştia ce face sau ce înseamnă ceea ce face îngerul, care este om născut din femeie. Rotindu-se, a acumulat o energie atât de mare încât a explodat ca un tunet şi ca un fulger, asemeni tuturor bombelor atomice de pe întreg Pământul, detonate la un loc, apoi a dispărut. Urechile oamenilor sângerau.

Atunci, tot ceea ce a fost găsit murdar a fost ars, a murit. Pe Pământ rămăseseră doar oameni. Iar oamenii s-au trezit, au început să vadă. Au cunoscut atunci Lucrarea celui pe care au încercat să îl omoare şi au vrut să-i cadă la picioare ca să îi mulţumească. Dar îngerul nu era niciunde. Nimic rău nu mai exista pe Pământ, fiindcă odată cu plecarea sa, îngerul, care este om născut din femeie, a luat cu el tot ce a găsit nevrednic de viaţă sau de bucurie şi niciun rău nu se mai năştea fără ştirea lui.

Totuşi Lucrarea nu fusese terminată. A venit pe cer pentru a doua oară şi toţi oamenii s-au minunat şi l-au lăudat. Dar îngerul avea sabia în mână. Atunci oamenii s-au întrebat ce vrea să facă, cu cine vrea să se mai lupte dacă tot ce era rău a fost îndepărtat. Îngerul, care este om născut din femeie, le-a spus:

Mikel: Nu vă temeţi, încă nu aţi ajuns la capăt.

Alberto: A ridicat sabia şi a aruncat-o cu forţă către pământ. Căzând puternic, s-a înfipt în inima pământului iar pământul s-a crăpat în două părţi egale. Din el au ieşit oameni orbi, energii întunecate de trei ori mai multe şi mai negre decât existaseră mai înainte. Oamenii s-au temut.

Atunci îngerul a intrat în pământ iar pământul s-a cutremurat şi a fost curăţat. Pentru prima dată începuse să dea rod bun şi flori frumoase s-au înălţat cu feţele spre cer. Aşa ceva nu mai văzusem niciodată. Aceste flori erau fii de om, având feţe ca de oameni.

Însă răul care fusese eliberat a început să omoare florile şi îi omora chiar şi pe urmaşii răului dintâi care rămăseseră. În fiecare floare care îşi deschidea petalele creştea o inimă. Apoi am văzut

îngerul zburând în bolta cerului, smulgând părţi din inima lui, pe care le arunca pe pământ după cum făcuse şi Domnul lui înainte. Fiecare floare primea astfel putere de la înger, devenind un înger care lupta împotriva răului care fusese eliberat. Astfel, Pământul se luminase, tot Universul se minuna de lumina lui şi de Lucrarea Celui care este peste toţi şi în toate lucrurile. Şi nimeni nu a mai putut să supună şi să batjocorească rasa umană în veci, aşa cum fusese profeţit în scripturi.

Şi orice om, orice fiinţă şi orice duh sau spirit care a încercat să se împotrivească îngerului, care este om născut din femeie, a murit. Fiindcă în cel care a luptat pentru oameni coborâse Tatăl, aşa cum a promis. Îngerul care s-a apropiat de mine în vis, a zis:

Mikel: S-a isprăvit! Iată îngerul Tău Mihail, Domnul a biruit această luptă!

Alberto: M-am uitat atent la el de aproape apoi l-am atins. În mâna dreaptă purta o sabie pe care o târâia pe pământ. Mâinile îi erau rănite, iar picioarele şi faţa erau la fel. Pe frunte avea scris Numele adevăratului Dumnezeu, pe sabie am văzut scris numele Mihail şi pe inima lui, care era la vedere, scria Numele Mielului care este Isus Hristos. Deasupra lui zbura un vultur, care e unul dintre Duhurile Celui care este peste toţi şi în toate lucrurile. Iar eu împreună cu oamenii care luptaseră alături de mine pe Pământ, eram trupul său rănit, cei care prorociseră îmbrăcaţi în saci[23].

Luptele pe care le-am descris aici s-au întâmplat aşa cum au fost scrise, deşi majoritatea locuitorilor nu le-au văzut. Cei mai mulţi s-au împotrivit celui care a luptat pentru oameni şi pentru eliberarea lor din ghearele a ceea ce îi controlează. Aceia care au făcut asta nu au ştiut ce fac.

Îngerul care a săvârşit Lucrarea este om născut din femeie şi spirit în acelaşi timp. El este oamenii care au susţinut libertatea, adevărul şi iertarea, adevărata natură umană, despre care au învăţat de la Domnul lor care a trăit înainte.

Îngerul despre care am scris în această carte devii şi tu atunci când o citeşti şi o transmiţi mai departe celor care au nevoie de ea. Noi suntem cea mai puternică generaţie care s-a născut vreodată până astăzi, suntem cea care a adus schimbarea şi L-a descoperit oamenilor pe adevăratul Dumnezeu.

Cei mai fideli dintre creştinii de astăzi nu Îl cunosc pe Dumnezeu, ei cred că au aflat Voia Sa citind o carte. Întreg Pământul

23 Compară cu Apocalipsa 11:3 Noul Testament.

i se închină celui care a spus că Îi ține locul lui Dumnezeu ori că el este Dumnezeu. Pe acela l-am dat afară. Acum nu mai au cui să se închine fiindcă impostorul nu mai e. Cu toate astea oamenii ar putea să fabrice alții.

Și nu e nevoie ca peste jumătate dintre locuitori să creadă ce citesc, să mă susțină ori măcar să știe că este așa. E nevoie ca un singur om să cunoască adevărul și să îl aleagă, și va fi deajuns. Atunci Tatăl va schimba lumea după placul și după alegerea sa.

Astăzi cei mulți separă nu unesc, din acest motiv puterea lor e neînsemnată, iar ei își omoară puterea. Pentru aceștia lucrurile bune pur și simplu se întâmplă, fără să îl cunoască pe acela care face ca lucrurile bune să se întâmple.

Elohim: *Înlocuiește „dacă oamenii nu ar mai fi păcătoși" cu „dacă oamenii nu s-ar mai lăsa păcăliți" și vei schimba lumea!*

Apoi, câtă vreme știi despre tine că ești păcătos, spune despre tine că ești păcătosul, nu despre oameni că sunt astfel, iar astfel vei ocupa un loc în lumea ce are să vină.

Iubiților, nu vă rugați în adunări pentru sufletele proprii sau pentru ale celor care au fost deja iertați, asemeni vouă. Isus nu a venit pe Pământ pentru voi, cei ale căror inimi sunt fără prihană. El a murit pentru cei orbi, aceia ale căror inimi nu sunt încă vii. Voi sunteți deja Hristos, deci nu vă rugați pentru voi înșivă.

Mikel: Cea mai puternică capcană în care sunt azvârliți creștinii astăzi este că Isus a murit sau că Dumnezeu a murit. Isus nu a murit ci a venit pe Pământ ca ei să nu moară. Prin conceptul de moarte a lui Hristos, se dorește a Îl priva de putere și a da această putere împărăției lumești. Chiar cei mai fideli creștini ai voștri țin în viață opusul vieții. În realitate nu există moarte, iar Hristos a dovedit-o. Și nu doar Hristos a înviat, pe motiv că El era Fiul lui Dumnezeu, ci toți ați fost creați de El și sunteți Isus. Atenție! Nu sunteți ca Isus, sunteți Isus, prin jertfa Sa. De acolo veniți.

Apoi nu îi învățați pe copiii voștri că ar putea fi păcătoși sau că vor fi drastic pedepsiți dacă vor deveni astfel. Ci prezentați-le splendoarea sentimentului de a rămâne curați într-o lume cel puțin murdară. Fiindcă nu cu ajutorul fricii îl vei feri pe copilul tău de păcat, ba astfel, îl vei omorî. Învață-l în schimb că dragostea e singurul lucru care rămâne. Învață-ți copilul să nu se ascundă de lume, ci să se plimbe prin lume ca un învingător, ca un soldat al iubirii care nu se stinge niciodată.

Elohim: *Lumina stăpânește din umbră lumea. Ea este lumea însăși și puterea care rămâne în veac. Copiii voștri sunt Lumină, ba chiar voi sunteți Lumina, iar Lumina nu se ascunde niciodată.*

Astăzi întunericul se ascunde de Lumina care a coborât la voi şi nu are unde să se ascundă. Lumea este a voastră nu a Mea!

Alberto: Am privit în continuare viziunea care mi-a fost arătată şi am văzut nişte munţi negri, urâcioşi şi am simţit un miros urât (aşa mi s-a arătat) care a stăpânit peste oameni. Şi m-am mirat de ce am văzut. Apoi am văzut munţii mişcându-se şi vorbind. Şi am înţeles. Imaginea pe care am văzut-o cu mintea mea reprezenta răul care stăpânise pe Pământ. Şi răul cel vechi, acela dintâi, care dăduse puterea lui fiarelor care i-au chinuit pe locuitorii Pământului încă de la început, a văzut cele ce s-au întâmplat iar supravieţuirea lui a ajuns în mâinile îngerului, care este de fapt om născut din femeie. Cuprins de spaima de a nu-şi pierde împărăţia a cerut îngerului să omoare tot ceea ce el însuşi crease, care îi scăpase de sub stăpânire şi devenise o ameninţare chiar şi pentru el, şi pentru oameni ori pentru tot ce există. Întreaga lume, Cerul şi Pământul, toate sufletele, toţi oamenii sau îngerii şi cei ce fuseseră apostoli sau proroci şi războinici, din ambele tabere, ucigaşi ori păcătoşi, rămăseseră neputincioşi şi îşi aşteptau pieirea zicând: „S-a sfârşit cu noi, acum totul este doar o noţiune de timp. Întreaga lume va pieri aşa cum au profeţit prorocii din trecut“. Şi se temeau...

Iar templul, care este inimile oamenilor neprihăniţi, se prăbuşise pe jumătate, înăuntru mai rămăseseră câţiva. Însă afară erau majoritatea celor care au trăit pe Pământ şi care muriseră acolo.

Din templu s-a auzit o rugăciune care a cerut îngerului să încheie acest război. Şi aşa a fost.

După ce a încheiat Lucrarea, îngerul a murit şi a înviat. Când s-a ridicat din morţi nu mai era om, era Dumnezeu, dar faţa i-am recunoscut-o. Duhul sfânt, de asemenea, fusese stins prin sacrificiu, dar a înviat. Iar răul dintâi, acela care a fost mai înainte de toate, s-a aplecat în faţa îngerului care este om născut din femeie şi i s-a închinat. Şi a recunoscut puterea iubirii care este mai presus de toate câte au fost create şi necreate vreodată. Tot Pământul s-a cutremurat de spaimă şi admiraţie în acelaşi timp. Nimic nu a mai fost la fel ca înainte. Cei mai mulţi luptaseră împotriva îngerului pentru că nu îl recunoscuseră.

Şi cum ar putea să creadă unul dintre voi că puterea întregului Univers se strânsese într-o formă atât de mică? Cum ar fi putut să creadă un om că Însuşi Dumnezeu va coborî printre oameni ca un om pentru a doua oară, aşa cum a fost profeţit?

Acesta a fost Planul care a fost dus la bun sfârşit. Cu toţii l-au văzut, au crezut şi simţit şi niciunul nu s-a mai îndoit şi nu a mai căzut astfel în suferinţă.

Cele despre care vă vorbesc se întâmplă astăzi chiar dacă voi nu le vedeţi. În timp ce dormiţi şi mâncaţi ori vă duceţi la serviciu sau veniţi acasă, Cineva luptă pentru voi fără încetare. El nu s-a odihnit niciodată şi nu se va opri vreodată din a vă iubi. Iubirea este cea mai mare putere care a existat vreodată. Ea a trăit pe Pământ şi cu toţii aţi văzut-o.

Dragostea nu este un cuvânt, o expresie sau o teorie, ci este fiecare om pe care l-ai cunoscut în viaţă. Fiindcă dacă nu ar fi fost dragoste nu ar mai fi fost niciun om nicăieri.

E incredibil, totul este înconjurat de iubire iar întreaga iubire se revarsă din tot. Acum nimeni nu are nevoie de nimic şi toţi se preţuiesc unii pe alţii. E o sărbătoare aşa cum nu a mai fost. Văd flori şi fete săltate în aer de bucurie, care ţipă şi cântă şi dansează. Văd atâta frumuseţe! Există o Forţă care leagă acum tot ceea ce a fost destrămat. Tineri parcă se ţin de mână chiar dacă sunt la mii de kilometri distanţă. Legătura dintre ei nu se rupe, nici nu este ameninţată de nimic. Văd lumea nouă şi trebuie să mă opresc din scris pentru că eu, Alberto, plâng în timp ce vă scriu acest text şi simt bucuria oamenilor care vor trăi atunci.

Pe cer a răsărit soarele dar nu este acelaşi Soare. Ba da, este Soarele dintâi dar e puţin schimbat. Lumina lui e albă şi pură iar razele Îi sunt ca curcubeul. Cerul a devenit un curcubeu imens şi este semnul păcii care va rămâne în veac. Acum oamenii aleargă dezbrăcaţi fără să mintă ori să se mai ascundă. Nu există ruşine, doar neprihănire. Fetele oamenilor dansează în sânii goi şi sunt mai frumoase ca niciodată. Oricât de ciudat mi s-ar părea ce văd, pentru că nu sunt obişnuit cu aşa ceva, văd numai puritate în toţi iar gânduri ascunse nu mai sunt. Mă privesc şi pe mine printre ei însă sunt în acelaşi timp şi pe cer şi în fiecare om. Acum cu toţii gândesc ca mine chiar dacă nu toţi au citit aceste cărţi. Lumea nu mai are nevoie de ele pentru că Dumnezeu este în tot.

E vară, e toamnă şi iarnă în acelaşi timp. E zăpadă iar copacii înfloresc. Văd frunzele galbene şi roşii cum dansează purtate de vânt. Eu sunt vântul care le alină şi le arată calea. Văd şcoli avansate construite de tineri, în care tinerii îi învaţă pe alţi tineri. Acum bătrânii învaţă de la nou veniţi, după cum ar fi trebuit să fie dintotdeauna. Fiindcă fiecare nou-născut a trăit ceea ce bătrânii trăiesc abia acum. Fiecare nou-născut se naşte în lume ca să îi înveţe pe cei pe care îi găseşte în viaţă aici. Astfel, evident că pruncul a fost ca cei bătrâni, bătrânii încă nu au ajuns acolo de unde vine pruncul. Spitale nu mai sunt fiindcă nimeni nu mai are nevoie de aşa ceva. Totul funcţionează perfect înăuntrul trupului şi în afară.

Capitolul 7

Păşind pe Noul Pământ
Sufletele moştenitoare

Alberto: De ce nu ai intervenit mai devreme în lume şi a fost nevoie să se întâmple atâtea?

Elohim: *Fiindcă niciunul nu Mi-a cerut ajutorul până la tine.*

Alberto: Cum să fie aşa? Oamenii se jelesc şi se milogesc de când se ştiu.

Elohim: *Poate s-au rugat dar rugăciunile lor nu I se adresau lui Dumnezeu. Fiindcă omul nu L-a cunoscut pe Dumnezeu, doar a auzit Numele Lui. Iar dacă cineva va încerca să pună la îndoială cuvintele acestea, încă nu ştie cine este sau de ce este. Lumea a fost binecuvântată prin tine, iar odată cu plecarea ta cu toţii se vor trezi. Acesta ţi-a fost scopul şi misiunea pentru care ai plecat acolo, pe care ai împlinit-o aşa cum ai promis. Ai pornit procesul de înălţare al celor care au lucrat pentru schimbare. Noua lume e acum aici, a venit la voi şi urmează să se facă cunoscută. Şi toţi aceia care ţi s-au alăturat în această călătorie, îţi vor sta alături şi acolo unde te vei duce. Veşnicia e nesfârşită şi planurile Mele pentru voi sunt de neimaginat.*

Tu cauţi furtuni prin lumi şi ceruri pe care apoi le potoleşti, iar Lumina ta a luminat Universul. Aştept să ne revedem curând, te iubesc.

Alberto: Stai, nu ne revedem niciunde, nu pleci nicăieri! Hai să terminăm cartea! Au trecut mai bine de opt luni de zile de când am întrerupt această carte, parcă niciodată nu am luat pauze atât de mari. Totuşi nu a fost chiar o pauză, în tot acest timp am lucrat cu oamenii şi am construit un nou sait, apoi am promovat cărţile „Vorbind cu Dumnezeu“. Acum mi-e uşor să spun că „Vorbind cu Dumnezeu“ au fost cele mai citite cărţi în anul 2015 în România. Dar ziarele şi televiziunile ignoră aceste rezultate. Ar fi trebuit ca

seria „Vorbind cu Dumnezeu“ să fie prezentată pe prima pagină, să fie citită de toţi oamenii, librăriile să se înghesuie să comande şi tipografiile să nu mai facă faţă cerinţelor.

Elohim: *Aşa va fi.*

Alberto: Când? Ce mai aşteptăm? Totul se întâmplă acum, nu există „în viitor“. De cine depind toate aceastea? În mâna cui stă puterea? Cine decide pentru mine în locul meu?

Elohim: *Totul depinde de tine ţi-am mai spus. Tu eşti cel care ia deciziile. Tu eşti magicianul care mişcă universul tău, acela ce îl poate colora pe cel din afara sa.*

Alberto: Afirmaţia Ta e reală, poate fi luată în mod literar?

Elohim: *Acesta este secretul tuturor afirmațiilor din carte nu? Tot ceea ce discutăm şi scriem, are nevoie să fie pus în aplicare, altfel rămân doar cuvinte frumoase, siropoase, aşezate pe hârtie. Toate câte ai realizat până acum au fost împlinite prin puterea ta şi prin sudoarea frunții tale. Moise nu a crezut că poate să o facă, ci a ştiut că poate să o facă. El nu s-a milogit lui Dumnezeu, pur şi simplu a făcut-o, a ridicat toiagul şi a despărțit apele. Altfel nu se putea, altfel nu mai era nicio scăpare, altfel ceea ce a fost scris nu se mai putea împlini. Moise v-a arătat calea.*

Alberto: Acelaşi lucru îl fac şi eu astăzi.

Elohim: *Cu adevărat că îl faci.*

Mikel: Tu dai putere energiei mele să nu se atingă nimeni de ea, tu fiind conectat la Energia creatoare a Universului în mişcare. Atunci când erai tot ceea ce există, Energia creatoare însăşi, mai degrabă decât o proiecţie energetică manifestată în fizic, nu te îngrijorai niciodată, nu te deranja nimic niciodată, cunoscând nu numai că deţineai abilitatea de a controla totul, ci tu erai totul, îndreptându-te înspre acolo unde doreai, atunci când doreai. Dar acelaşi lucru îl faci şi astăzi, cu o precizie uriaşă, cu o voinţă de fier. Intenţia proiecţiei manifestată în fizic se suprapune cu cea a Energiei creatoare, Spiritul care pluteşte în văzduh, care este tot ceea ce cunoşti că este, în tot ce ţine de energie ori materie. Prin urmare, dacă vezi capătul înseamnă că îl veţi atinge.

Elohim: *Intenția Mea e cea de a vă oferi viață în abundență şi de a surmena minţile care încearcă să se opună vieții, molima care a sufocat planeta şi care evident că a ținut-o pe loc. Dorința Mea este ca voi să atingeți ceea ce ați numit viitor. Şi ca să ajungeți până acolo, Cea mai înaltă parte a Conştienței colective are nevoie să rămână în armonie cu intenția Spiritului creator.*

Eu nu am creat lumea ca lumea să fie distrusă, ci am creat-o în aşa fel încât să exploreze viața până la cel mai mic detaliu.

Prin urmare, atunci când ucizi o muscă, o furnică, un gândac, te opui intenției supreme a Spiritului creator, a puterii dătătoare de viață, ieșind dar din raza firului de legătură cu Acesta și aduci asupra ta aceeași soartă, transformându-te într-un ghimpe în călătoria Energiei creatoare care există în tot.

Dacă o parte din creație alege că o parte din ea e nevoie să rămână iar alta să fie îndepărtată, cea care aparent este greșită, inutilă sau un surplus, Spiritul creator, în funcție de intenția părții individuale care ia această decizie, va renunța la partea care a fost aleasă ca să fie îndepărtată ori la partea din El care a luat această decizie, în cazul în care decizia a fost găsită ca fiind eronată, având scopuri ascunse. Partea care susține ori protejează viața în toate formele ei, chiar cu prețul vieții ei, va fi răsplătită cu mai multă viață, ca să susțină și să protejeze viața în continuare. Altfel Universul nu ar putea înainta.

Eu pot renunța la o parte din Mine și Mă pot re-crea atunci când voiesc. Cel care a stăpânit în lume până astăzi, a căzut. Ea este Steaua minciunii, egoul care a trebui să vină și să guverneze aici un timp, să separe, ca să se arate puterea Energiei creatoare care ține totul la un loc și care mișcă Universul încotro voiește.

Mikel: Acum întunericul se ascunde de Lumină şi se disipă în secunde ce pot fi numărate. Îngerii şi duhurile sau fiarele care au supus rasa umană fug de oameni, ca să trăiască atât cât mai pot, fiindcă niciuna nu poate sta înaintea Luminii care străluceşte din om, care a coborât şi umblă printre oameni ca un om.

Alberto: Şi scriind acestea am văzut exploziile şi luptele care s-au dat în Univers, iar imediat s-au născut şi mai multe întrebări, prima fiind chiar, cine este această Lumină care a orbit creaţia şi a făcut să dispară ceea ce nu este Lumină din preajma ei, de unde a apărut? Trebuie să ne închinăm acesteia?

Elohim: *Lumina pe care ai văzut-o că biruie peste tot și toate sunteți voi, dragostea care se revarsă din inimă de om.*

Alberto: Dar, S-a coborât Isus Hristos aşa cum a promis că o va face? El este Lumina care se revarsă din inimă de om?

Elohim: *Voi sunteți Lumina. Nu există nimic în afara voastră din afara voastră.*

Alberto: Unde e Isus?

Elohim: *Aici.*

Alberto: Tu eşti Isus?

Elohim: *Tu eşti Isus.*

Alberto: Eu?

Elohim: *Tu.*

Alberto: Ai spus că eu împreună cu cei care am hrănit energia care s-a ridicat şi a biruit suntem altcineva, cel pe care l-a cunoscut lumea sub numele Mihail, îngerul care trebuia să vină.

Elohim: *Aşa am spus.*

Alberto: Dar acum ai spus că suntem Isus.

Elohim: *Aşa am spus.*

Alberto: Nu, ai spus că suntem trimisul Tău, îngerul care este om născut din femeie, totuşi acum ai spus că suntem Isus, adică Fiul lui Dumnezeu despre care s-a scris în Biblie.

Elohim: *Mă bucur că ai realizat aceasta în sfârşit.*

Alberto: Am realizat, ce?

Elohim: *Ceea ce ai scris.*

Alberto: Acum discuţia începe să îşi piardă sensul.

Elohim: *În viziunea Mea abia acum începe să capete sens.*

Alberto: Poate fi identificat Hristos cu îngerul Mihail? Isus şi îngerul Mihail sunt una şi aceeaşi persoană? Oare în asta constă a doua venire, coborârea Conştienţei Hristice în sistemul de gândire al întregii umanităţi, despre care am scris împreună în cartea a doua a seriei „Vorbind cu Dumnezeu“?

Elohim: *Isus Hristos, deci, Cel care umblă împreună cu Tatăl şi energia proiectată în fizic ce ați cunoscut-o ca îngerul Mihail, trimisul sau mesagerul Celui care este peste toți și în toate lucrurile, pot fi identificate ca fiind una și aceeași persoană.*

Alberto: Ultima afirmaţie m-a azvârlit de pe fotoliu. Am impresia că această carte s-a transformat în Cartea viitorului, Cea a adevărului ori în Cartea vieţii, este Cartea cărţilor lumii! Poţi să repeți ceea ce ai spus mai devreme?

Elohim: *Isus și îngerul Mihail sunt una și aceeași persoană.*

Alberto: E incredibil!

Elohim: *Fă în așa fel încât să devină credibil.*

Alberto: Cum?

Elohim: *Publicând această carte.*

Alberto: Aceasta nu mai necesită să fie menţionată.

Elohim: *Apoi concentrează-te pe ceea ce ești, nu pe ce nu reușești să faci încă.*

Alberto: Dar de ce? De ce am văzut toate acestea dacă nu se întâmplă aşa cum vreau eu, printr-un cuvânt, într-o secundă?

Elohim: *Exact așa se întâmplă.*

Alberto: Aşa cum? Cum anume se întâmplă? Care cuvânt va trebui rostit, care secundă va trebui să treacă?

Elohim: *Adevăr îți spun, toate câte le-ai scris în această carte s-au întâmplat deja. Tot ce v-a mai rămas de făcut este să vă dați*

seama de aceasta.

Iubiților, lumea merge așa cum a fost scris ca să meargă, de la început și până la sfârșit. Pragul prin care trece lumea voastră în prezent a fost scris de către voi, adevărata cârmă a ei, restul doar trăiți.

Alberto: De către cine a fost scris? Cine ia decizii pentru noi în locul nostru?

Elohim: *Știi deja răspunsul.*

Alberto: Noi?

Elohim: *Voi.*

Alberto: Dar de ce nu ne dăm seama din prima? De ce trebuie să treacă tot acest timp până realizăm cum funcţionează în realitate lucrurile?

Elohim: *Nu este nevoie să treacă ceva ce nu există ca să vă dați seama că voi sunteți de fapt cârma acestei lumi, deci, căpitanul, echipajul și pasagerii de pe vas. Tu nu doar ți-ai amintit cum funcționează în prezent lucrurile, ci ai văzut destinația pe care o va atinge vasul chiar și peste o mie de ani.*

Tu oferă mai multă atenție calităților tale, care te mulțumesc și care te încarcă cu speranță și curaj, și ignoră îndoielile și nemulțumirile care îți vând miracolul de a adulmeca prezentul pe o fantasmă. Căci...

Mikel: Omul nu e sclavul păcatului, ci al răului care îl minte că e păcătos şi îl controlează în felul acesta. Dar răul nu mai este. Şi nu te concentra pe război şi pe ce vei face dacă se va porni un război, concentrează-te pe pace şi pe ce vei face dacă va fi pace. Pentru că „nu vei reuși să schimbi ceva luptând cu realitatea care există. Pentru a schimba ceva construiește un model nou, care să facă realitatea existentă să pară învechită“[24].

Elohim: *Vremurile pe care le trăiți sunt istorice. V-ați născut exact când a avut loc schimbarea, iar mulți ați devenit parte din ea. Importanța fiecărui amănunt este impresionantă iar răsplata celor care au luptat pentru pace a venit. Aceasta s-a transformat din promisiune în realitate și a ajuns acum la tine. Servește-te!*

Cei care au prorocit în prezent nu mai mor, se plimbă printre voi după moarte și sunt voi, iar cărțile lor vă mângâie sufletele. Ei au plecat din trup și au ajuns la inimile voastre, sunt peste tot și oriunde, în spirit și în trupuri de carne în același timp.

Alberto: Unul mă întreba dacă mai există oameni altundeva.

---

24 Richard Buckminster Fuller.

Elohim: *Crezi că mai există oameni pe Pământ?*

Alberto: Altundeva adică în altă parte, nu pe Pământ.

Elohim: *Sigur că există. Pe Pământ nu sunt convins dacă mai există oameni.*

Alberto: Acum Tu eşti acela care se îndoieşte de rezultat sau eşti doar ironic? Există şapte miliarde de oameni pe Pământ.

Elohim: *Înseamnă că nu ai întâlnit în viaţa ta un om, de eşti de părere că pe Pământ trăiesc şapte miliarde de oameni.*

Alberto: Fă-mă să înţeleg ceea ce spui.

Elohim: *Nu toţi oamenii pe care-i vezi astăzi sunt cu adevărat oameni, în adevăratul sens al cuvântului. Natura umană nu este doar ceea ce vedeţi şi atingeţi ori numiţi trup. Omul nu a ajuns la capăt iar capătul este acolo de unde a venit. Unii ajung mai repede la rezultat, alţii mergeţi mai încet. Dar, la final, cu toţii veţi deveni oameni iar din oameni Dumnezeu.*

Mikel: Ceea ce vă împiedică să înaintaţi este uitarea. Aceste refractări se datorează uitării.

Omul studiază istoria şi aparent crede că ştie de unde a venit, dar nu cunoaşte încotro se îndreaptă. În realitate el nu ştie nici de unde a venit, nici unde urmează să se întoarcă.

Alberto: De ce continuă anumiţi oameni să se împotrivească iubirii, deci să lupte chiar împotiva naturii lor, când cunosc faptul că oricât ar încerca nu pot câştiga, iubirea nu se stinge niciodată?

Mikel: Pentru că este scris să o facă.

Alberto: Ei nu ştiu ce este scris să facă sau să fie.

Mikel: Aceasta deoarece este scris ca ei să nu ştie. Aşa funcţionează viaţa pe Pământ, iar totul face parte din Plan.

Alberto: E ca un joc pe computer. Orice alegere aleg ei, face parte din categoria de opţiuni care le-a fost pusă la dispoziţie. Apoi se răzvrătesc şi cred că astfel vor modifica Planul.

Elohim: *Dar în realitate împlinesc întocmai ce a fost scris.*

Alberto: M-ai înnebunit cu scrisul ăla! Acum am să scriu eu altceva ca să modific ceea ce a fost scris!

Elohim: *Chiar te rog să o faci, orice vei scrie va avea să se împlinească, doar este scris că vei scrie altceva, apoi va avea să se împlinească.*

Alberto: Dar de ce? De unde am eu puterea aceasta? Eu doar scriu un text pe o blestemată de hârtie.

Elohim: *Tu nu scrii numai pe o hârtie binecuvântată, ci şi în inimile oamenilor pe care îi iubeşti. Iar tot ceea ce scrii rămâne imprimat în văzduh, ca toţi cei care se vor naşte după tine să cunoască şi să trăiască în veci. Dar aceia care vor ignora mesajele*

tale, vor spune:

- Ce face Dumnezeul tău, aşa doreşte să trăim, în suferinţă? Aşa ne iubeşte atotputernicul Dumnezeu? *Dar ei vor fi nevoiți să înțeleagă faptul că așa au ales să trăiască și că așa se iubesc.*

Alberto: Am tăcut, mulţumesc. Nu mai am putere să zic ceva împotrivă, ai trecut testul.

Elohim: *Eu am fost supus unui test?*

Alberto: Da.

Elohim: *Mai gândește-te o dată.*

Alberto: M-am gândit. Da, ai dreptate, eu am avut nevoie de lămuriri nu Dumnezeu.

Mikel: Trăieşte-ţi viaţa fără ca deciziile tale să fie influenţate din exterior, iar, la sfârşitul vieţii vei fi liniştit, ştiind că dacă ai greşit ai greşit tu, nu a greşit altcineva pentru tine şi în locul tău. Deoarece consecinţele au fost suportate de către tine nu de el. Iar dacă ai trăit bine, luând decizii pentru tine, vei fi mulţumit de reuşita ta, ştiind că ai dus mai departe adevărul şi libertatea, starea naturală a omului, aşa cum a fost creat.

Apoi, „dacă devii ceea ce gândeşti, iar ceea ce gândeşti e să obţii ceea ce vrei, rămâi la stadiul de dorinţă. De aceea răspunsul la cum să obţii ceea ce vrei stă în întrebarea, cum să obţin ceea ce intenţionez să creez?“[25]

Lumea în care trăieşti e genială, natura este genială iar tu eşti genial şi unic, şi frumos, şi deştept, şi bun. Oamenii sunt buni cu tine atunci când tu eşti bun cu ei. Dacă ei sunt răi cu tine însă tu eşti bun cu ei, îşi vor aminti că ai fost bun cu ei atunci când vor dori să fie răi cu tine pentru a doua oară. Şi vor fi buni pentru prima oară, după cum i-ai determinat tu ca să fie. Altfel nu se poate, altfel nimic nu are sens, lucrurile nu pot funcţiona altfel.

Lasă o urmă pe Pământ cât timp trăieşti pe el, fie ea o vorbă bună, o haină oferită sau un milion de oameni pe care îi alini cu prezenţa ta. Lasă o mângâiere în sufletul cuiva şi o urmă de Lumină acolo pe unde ai călătorit. Ea se vede din spaţiu şi te asigur că rămâne vie după plecarea ta. Contribuie la schimbare din proprie iniţiativă. Luptă cu „armele“ dragostei în scop de pace. Clădeşte o lume aşa cum nu a mai fost vreodată pe Pământ, fă toate acestea pentru copiii tăi. Dă un bună ziua străinilor atunci când mergi pe stradă. Cumpără un covrig celui care doarme la metrou dimineaţa în drumul tău. Preţuieşte oamenii şi nu lucrurile, chiar

25 Wayner Dyer.

şi pe aceia care îţi spun că eşti ciudat, păcălit, un impostor şi că eşti antihrist. Oamenii se comportă astfel deoarece nu ştiu cine sunt, iar aceasta îi opreşte din a cunoaşte cine eşti tu. Caută să iubeşti toţi oamenii, te asigur că nu există ceva mai bun de făcut în această lume. Există o Forţă impresionantă care vă leagă şi vă iubeşte pe toţi aşa cum sunteţi. Ea nu vă iubeşte pentru ceea ce faceţi sau pentru ceea ce deţineţi, ci pentru ceea ce sunteţi. Nu îţi pot spune exact cum arată aceasta pentru că nu ai văzut-o, însă, ştiu că ai simţit-o şi ai cunoscut felul în care iubeşte. Iubirea pe care ai cunoscut-o are un singur îndemn pentru voi, faceţi şi voi la fel sau iubiţi-vă unii pe alţii aşa cum v-a iubit ea.

În lume nu există oameni care dăruiesc mai mult şi oameni care dăruiesc mai puţin, pe motiv că deţin mai puţin şi astfel oferă mai puţin. Imaginaţi-vă că cel mai darnic şi mai înţelept om de pe planetă ar rămâne singur pe planetă. În următoarea secundă valoarea lui ar scădea dramatic, ceea ce are de oferit s-ar opri din a fi oferit, ar deveni nefolositor, iar înţelepciunea şi iubirea lui ar fi zadarnice. Darurile i s-ar pierde în nicăieri, deoarece atunci nu ar mai exista un cerc care să preia ajutorul, să se folosească de el şi să îl trimită înapoi sub formă de recunoştinţă.

Mi-ar plăcea să cunoaşteţi faptul că lumea nu poate funcţiona fără unul dintre voi. Întreaga viaţă ai fost învăţat că Pământul se învârte şi fără tine şi fără Mihăiţă. Dar în realitate fără tine nu ar mai fi existat Pământul, lumea şi nici Mihăiţă. Tu eşti tot ceea ce cunoşti că există şi tot ce ai nevoie ca să creşti. Înţelepţii doar îţi arată calea, tu eşti cel care păşeşte prin ea fără a se îndatora cuiva. Astfel rămâi liber pentru totdeauna.

Alberto: Am văzut tineri frumoşi şi bine intenţionaţi, care au plăcerea de a dărui tot ceea ce deţin. Aceasta le aduce fericire în suflet şi le alină suferinţele din trecut. Ei au înflorit ca florile de primăvară, iar în jurul lor s-au adunat mulţimi de oameni care îi admiră şi care sunt curioşi cum au procedat, cum au făcut şi care este secretul.

Mikel: Secretul stă „ascuns“ în inima fiecăruia, de acolo pleacă totul, niciodată nu a stat altundeva. Puterea care îţi oferă viaţa este şi cea care o menţine. Este cea care te urcă şi te coboară şi te udă la rădăcină atunci când eşti însetat.

Alberto: Ce să le spun celor care nu mă cunosc, acelora care îşi pun întrebări în privinţa identităţii sau a intenţiilor mele?

Mikel: Răspunde-le spunând că, tu eşti viitorul. Noi suntem ceea ce rămâne.

Elohim: *Eu pot să fac ca soarele să apună în partea opusă şi*

pe toți oamenii să creadă că acolo este izbăvirea, și îi pot aduce la Lumină. I-am adus. Tu ascultă natura apoi transform-o într-o melodie. Pune vântul pe hârtie. Dansează prin furtuni și viscol și odihnește-te la soare, astfel vei deveni o inimă tare.

Multă vreme ai rătăcit și oamenii ți-au adus injurii. Acum ai devenit pescar de oameni și unul câte unul au venit să te urmeze, le-ai arătat calea și iată câți au venit.

Mikel: „Adevărul trece întotdeauna prin trei etape, la început e negat, apoi e respins cu violenţă, iar în final e acceptat ca de la sine înţeles“[26].

Eu nu am coborât la voi ca să vă spun că Celui care este peste toţi şi în toate lucrurile nu Îi pasă ce religie aveţi. Sunt aici ca să vă reamintesc faptul că Dumnezeu nu are nicio religie şi niciuna nu vine de la El. În fond ce nevoie ai de vreo religie omenească atâta vreme cât Îl ai pe Dumnezeu?

Elohim: *Sau ce nevoie ai ca o religie omenească să îți spună cine ești, când în realitate tu ești Dumnezeu?*

Vezi tu, omul nu are nevoie să trăiască separat de Mine, tu ai plecat acolo ca să demonstrezi acest adevăr întregii lumi. Omul este Una cu Dumnezeu în Spirit și poate trăi în Uniune cu Mine câtă vreme trăiește în trup. Toți maeștri au demonstrat-o, pentru asta ați coborât acolo. Voi arătați lumii cine este omul și îi luați acasă pe cei ce vor. Iubirea e de partea ta și te călăuzește. Și cine te mai poate răni atunci când cunoști acest lucru despre tine?

Pe Pământ, atunci când dormi nu știi că dormi. Când te trezești începi să realizezi cât timp ai dormit și care a fost cauza ce te-a determinat să nu fii conștient. Tot așa e și cu spiritualitatea. Oamenii nu știu că încă nu s-au trezit. Asta îi împinge să creadă în visul lor, deoarece ceea ce trăiesc este tot ce au experimentat în existența lor.

Mikel: Și toți cei care vor încerca să se opună acestor scrieri, să le defăimeze sau să le înlăture, vor fi defăimați și vor trebui să piară în felul acesta. Aceasta nu se va întâmpla deoarece așa vrei tu sau că vei dori să răneşti pe cineva, ci pentru că este scris să se întâmple astfel.

Alberto: Ce se întâmplă cu un suflet care și-a părăsit trupul până trece într-o altă formă? De ce a durat trei zile până a înviat Isus? De ce va fi nevoie să treacă trei zile până mă voi ridica în Casa de unde am venit?

---

26 Arthur Schopenhauer.

Mikel: O conştienţă înaltă asemeni celei creată de Isus, odată ce îşi părăseşte forma fizică porneşte în procesul de căutare. Ea începe să caute dar toate părţile de suflet pe care le-a luminat câtă vreme a trăit în trup. Şi astfel, entitatea cerne acel ceva pe care îl găseşte a fi bun de acel ceva pe care îl găseşte a fi mai puţin bun, cu scopul de a lua cu ea binele ales. Toate rezultatele demne de admirat sunt adunate în văzduh, transformate în energie şi stocate în Memoria Universului, pe parcursul vieţii în trup. Apoi, după plecarea din formă ele sunt adunate şi se unesc între ele, formând spiritul aceluia. Evident că tot ceea ce conştienţa sufletului trăitor nu acceptă ca fiind parte din ea este şters, se întoarce la Sursă ori este trimis din nou pe Pământ. Aşa se întâmplă, el este procesul.

Alberto: De unde le ştii pe toate câte mi le spui? Cum aş putea verifica dacă într-adevăr este aşa?

Mikel: Nu poţi verifica, dar aşa este. Tot ce ai scris în cărţile tale este adevărul.

Elohim: *După plecarea din formă ori învierea, vei lua cu tine tot ce vei găsi nevrednic de viață sau de bucurie pe Pământ, așa cum a fost scris. Îți amintești de tine, la început, când te-ai apucat de scris, cum scriai însă nu aveai habar ce scrii sau de ce o faci? Care era scopul și sensul, unde era alegerea liberă? De ce scriai sau pentru cine? Ce te îndemna să o faci sau cine?*

Alberto: Tu mă îndemnai să scriu şi tot ce scriam venea de la Tine, chiar dacă nu eram conştient de aceasta sau nici măcar nu observam procesul.

Elohim: *Cărțile „Vorbind cu Dumnezeu“ acum există și sunt mulți aceia care le citesc și care sunt alinați cu ajutorul lor. Astfel tu ți-ai dobândit învierea (trecerea). Și totuși nu despre asta este vorba. Nu aceasta contează cu adevărat. Scopul pentru care lucrurile se întâmplă este ceea ce contează cu adevărat.*

Alberto: Îţi mulţumesc, sunt recunoscător pentru faptul că în realitate există un scop atât de mare. Îţi mulţumesc pentru faptul că sunt acum aici şi că fac ceea ce trebuie să fac. Îţi mulţumesc că îmi împlinesc scopul, că sunt parte din ceea ce rămâne. Acum mi-ar plăcea să las un mesaj încurajator cititorilor, ca oamenii să cunoască scopul acestor mesaje de la noi.

Faptul că am scris aceste cărţi ori că mi-am accesat inima iar din ea a vorbit Dumnezeu, Creatorul creaţiei, nu are acel scop de a mă asculta pe mine sau de a vă supune Dumnezeului vostru care a vorbit. De fapt El vă eliberează de toate acestea. Eu nu am venit la voi ca să mă credeţi pe cuvânt, ci să începeţi să puneţi la îndoială tot ce vi se spune. Până astăzi, omenirea nu a făcut asta

şi nici măcar nu a luat în considerare posibilitatea de înşelăciune atunci când a venit vorba de Dumnezeu sau despre viaţă, despre cum este, încotro se îndreaptă şi cum funcţionează acest sistem.

Eu nu am venit aici ca să vă spun că eu şi Tatăl suntem Unul, am venit să vă arăt că şi voi puteţi fi ca mine. Unii dintre voi aţi devenit deja. Şi voi vă puteţi conecta cu Sursa tuturor lucrurilor cu şi prin intermediul inimilor voastre care s-au trezit, e nevoie doar să alegeţi asta. Iar Sursa nu vă va cere nimic în schimb. Ea nu vă va cere să scrieţi cărţi sau să vă dedicaţi vieţile dragostei de oameni, în felul în care am făcut-o eu. Ea vrea să vă accesaţi divinitatea dinăuntrul vostru ca drept sprijin în viaţă, candelă în întuneric şi stâncă de odihnă în ocean. Voi sunteţi scântei de Lumină şi sunteţi Dumnezeu în formă umană pe Pământ. Trăiţi dar experienţa dumnezeirii ca să vă cunoaşteţi şi să vă creaţi, apoi să vă bucuraţi de veşnicie. Alegerile se fac acum, nu există mâine.

Iubiţi-i pe vrăjmaşii voştri până în ziua când veţi realiza că în realitate nu există duşmani, ci doar oameni, oameni care încă nu ştiu cine sunt deoarece nimeni nu le-a spus aceasta până astăzi.

Iubiţi-i până atunci când veţi realiza că lumea (iluzia) nu este adevăr, este o oglindă în care te priveşti, o unealtă pentru spiritul tău care zboară prin această călătorie minunată. Ceea ce vedeţi nu e nici pe departe real, este doar o simulare, una asemeni jocurilor video cu misiuni, provocări, obstacole, în final cu eroi. Voi veţi ocupa un loc în lumea ce are să vină şi care este deja aici. Ea vine odată cu mine şi rămâne a voastră după plecarea mea. Noua lume s-a născut odată cu mine şi astfel lumea a cunoscut iubirea. Vă iubesc pe toţi deoarece Tatăl v-a iubit înaintea mea.

Elohim: *Impresionant discurs. Ai face bine să îl foloseşti cât mai des, deoarece în curând vei avea nevoie să atingi inimile publicului pe scenă, în faţa câtorva sute de oameni.*

Alberto: Cred că va fi aşa, deja este. Tot ce mi-ai spus la începutul scrierilor s-a adeverit, chiar şi cele mai imposibile gânduri pe atunci, au devenit astăzi parte din realitatea mea. Ai fost, eşti şi vei rămâne genial.

Elohim: *Sunt, iar odată cu Mine şi tu eşti genial. Cu toţii suntem Unul.*

Alberto: Mulţumesc. Îţi mulţumesc fiindcă a devenit posibil aşa ceva. Mulţumesc pentru că putem fi geniali şi reuşim să trăim această experienţă minunată. Până acum ceva timp a fost practic imposibil să o trăim şi simţim. Îţi mulţumesc că ai venit. Nici nu ştii cât de important este faptul că ai venit.

Elohim: *Sau tu nu ai ştiut aceasta până astăzi*.

Alberto: Sau aşa.

Elohim: *Via Mea e impresionantă şi aşteaptă să fie culeasă. Imaginează-ţi lumea ca fiind o viţă de vie, iar fiecare bob de strugure este un om. A sosit anotimpul culesului! Eu îţi eliberez spiritul, ce alegi să faci după eliberare este alegerea ta. Totul depinde de tine după ce faci cunoştinţă cu noul tu, la fel ca în povestea cu Anton. Apoi eşti liber să faci ce vrei.*

Alberto: Care poveste cu Anton?

Elohim: *Cea pe care ţi-am trimis-o în căsuţa cu mesaje.*

Alberto: Povestea băieţelului pe nume Anton am primit-o de la sora mea Rebeca, care e stabilită în Amsterdam de mai bine de cinci ani.

Elohim: *Ce contează modul prin care am trimis-o? Eu sunt tot ce poţi vedea şi atinge. Niciunul din câţi au trăit pe Pământ nu s-au îndoit de aceasta.*

Alberto: Eşti sigur? Trăiesc oameni aici care cred că nu există Dumnezeu, că Tu eşti o iluzie.

Elohim: *Există oameni care doar cred că trăiesc acolo, însă totul este o iluzie. Eu vorbeam de fiecare om care a trăit acolo în adevăratul sens al cuvântului, nu despre cei care trăiesc însă nu sunt conştienţi că sunt în viaţă. Vorbesc de cei care au fost treziţi şi înviaţi şi care au văzut miracolul vieţii, cei care au văzut Împărăţia şi care L-au simţit pe Dumnezeu. Ei au trăit ca maeştri, iar vieţile lor au atins inimile a miliarde de oameni. Adevăr îţi spun, al lor este viitorul, voi sunteţi ceea ce rămâne.*

Alberto: Ştiu, am văzut, acum trecem la povestea cu Anton?

Elohim: *O aşteptăm cu nerăbdare.*

Alberto: „Astăzi la serviciu am trăit un moment amuzant pe care vreau să îl împărtăşesc cu tine. Nu cred că pot să-l povestesc altcuiva pentru că nu vor înţelege de ce am avut eu impresia că timpul a stat în loc.

În magazin a intrat o femeie împreună cu soţul ei şi un cărucior. Din spatele lor apare un ghemotoc de băieţel care avea ochii albaştrii şi părul blond. Purta o geacă de culoare albastru deschis cu nişte cranii micuţe imprimate pe ea, nişte pantaloni jeanşi iar în picioare era încălţat cu o pereche de ghetuţe mici de ploaie de vreo cinci centimetri lungime. Colega mea îmi spune:

- Trebuie să îl urmăreşti pe ăla mic, e o dulceaţă.

Mă uit şi observ o piticanie care aleargă fericită prin magazin. Ajunge în spatele magazinului şi descoperă o oglindă. Se uită, îi ia vreo două secunde, pune mâna pe ea şi se priveşte intens. Ceea ce a urmat apoi mi-a făcut ziua una dintre cele mai frumoase zile

din ultimii ani. A început să zâmbească privindu-se şi să se salute singur în oglindă mişcându-şi mâna agitat, de parcă a descoperit o nouă lume şi un nou personaj. Am început să râd zgomotos, la care mama lui se întoarce spre mine ca să vorbim. Am întrebat-o câţi ani are cel mic sau cum îl cheamă. Îl chema Anton, şi avea aproape doi anişori. Băieţelul s-a uitat la mine un pic nedumerit şi a zâmbit cu gura până la urechi. Am avut senzaţia că a descoperit un lucru atât de special, ca atunci când simţi întâia oară picăturile de ploaie pe obraji. Încep să vorbesc cu el în engleză dar nu mă înţelege pentru că vorbeşte doar în limba germană, iar eu nu pot să îi răspund. Totuşi înţelege tonul cu care vorbesc şi vine entuziasmat la mine, râde şi începe să alerge prin tot magazinul. Se duce la tatăl lui şi îl îmbrăţişează, uitându-se la mine. E fericit cu ei şi încearcă să îmi arate asta. Mă bucură inima să văd măcar un copilaş, o fiinţă micuţă, care nu ştie prea multe despre lumea aceasta. Inocenţa lui mi-a bucurat inima, totodată a şi întristat-o şi cunoaştem amândoi motivul. La finalul zburdatului a vrut să îşi ia la revedere, a venit spre mine şi m-a pupat pe buze, apoi am primit şi o îmbrăţişare din partea lui. A fost o fiinţă atât de micuţă care mi-a schimbat energia într-o secundă. O minunăţie".

Cam asta mi-a scris Rebeca, cea mai minunată istorioară din ultimul timp. Este ceva ce dacă aş fotografia aş pune în ramă. E viaţa aşa cum ar trebui să o simţim fiecare. E entuziasm, belşug şi independenţă în simţăminte.

Elohim: *Acum te rog să te gândeşti la expresia care ţi-a venit în minte aseară în vreme ce alergai în jurul lacului.*

Alberto: Ah, aceea, a fost de la Tine?

Elohim: *Nu, a fost de la Mickey Mouse!*

Alberto: Ha ha ha!

Elohim: *Hai cu revizuirea vorbei din popor. Sunt câteva sute de mii de cititori care o aşteaptă.*

Alberto: Ce nu ai da să ai vârsta de acum, însă mintea unui copil de trei ani. Aşa este, am da orice. Aceasta rămâne cea mai tare expresie populară din toate timpurile. Un copil e pur, mintea lui zburdă entuziasmată ca să exploreze materia. Se bucură de ai lui părinţi oricum ar fi aceia. Îi iubeşte şi simte că îi aparţin. El nu îi judecă, de fapt, nu judecă pe nimeni şi de aceea nu e răpus de suferinţă. El respiră, noi ne sufocăm, El zboară, noi ne târâim, El cântă, nouă ni s-a uscat vocea, El iubeşte, noi am uitat să mai iubim, să simţim, şi să trăim sau să dăruim. Un copil este Dumnezeu, majoritatea dintre noi ne chinuim să conştientizăm faptul că suntem oameni.

Elohim: *Este adevărat, numai împreună putem afla și deveni cine suntem noi cu adevărat.*

Vezi tu, asemeni aerului, Eu sunt peste tot, învăluind planeta. Cu toate astea Eu nu sunt aerul care învăluie planeta, sunt aerul și vidul, planeta cu tot ce se află pe ea și ce este în ea, Universul cu tot ceea ce se află în el și sunt Spiritul care îl ține la un loc.

Alberto: Cu adevărat că eşti. Acum aş vrea să Îţi povestesc o întâmplare care mi-a transmis veselie şi care m-a făcut să râd cu gura până la urechi.

Un reporter se plimba cu microfonul şi cu o cameră video în mână printr-un sat cu oameni mai puţin şcoliţi, deci cu mai puţine cunoştinţe decât majoritatea, punându-le dar diferite întrebări, aşteptând să primească răspunsuri cât mai amuzante ori aberante cu scopul ca reportajele sale să se bucure de audienţă extinsă. Şi aşa s-a întâmplat. A întâlnit un om al străzii, care era puţin băut, căruia i-a adresat întrebarea:

- Bună ziua, dumneavoastră ştiţi pe ce planetă ne aflăm?
- Nu ştiu domnu' că eu nu-s d-aici, a răspuns bâlbâitul.

Acel om a adus zâmbetul pe faţă unei ţări întregi. Reportajul cu bătrânul care a dat acest răspuns a înregistrat sute de mii de accesări. E incredibil!

Elohim: *Pentru ce ați râs?*

Alberto: Nu am râs de acel om ori de situaţia sa, nu mă înţelege greşit. Ne-am amuzat pe seama afirmaţie lui atât de comică. Am râs ore întregi şi am povestit tuturor prietenilor ca să râdem împreună. Am râs împreună.

Elohim: *E foarte bine că v-a făcut să râdeți, însă acel om v-a vorbit adevărul real într-o formă atât de comică. Voi cu adevărat nu sunteți de aici și nu este nimic amuzant în acest adevăr rostit, pe care majoritatea oamenilor l-au uitat. Voi nu sunteți din lumea aceasta ci ați venit aici doar ca să luați la cunoștință de ea. Apoi, Dumnezeu nu râde de voi, cei care nu știți de pe ce planetă veniți ci vă îndrumă plin de dragoste înspre acasă. Voi nu v-ați născut pe Pământ, doar credeți că ați făcut-o. În realitate voi veniți de departe, de acolo unde vă veți întoarce negreșit. Cel puțin unii o veți face, nu toți, pentru un timp*.

Alberto: Exact aşa cum a spus Isus: „*Eu știu de unde am venit și unde Mă voi duce, voi nu știți nici de unde vin și nici unde Mă voi duce*“[27], ceea ce înseamnă şi că omul nu ştie de unde vine şi

27 Ioan 8:14 Noul Testament.

nici unde se duce.

De multe ori e posibil ca cititorii să sesizeze faptul că trecem de la un subiect la altul în mod poate prea direct, însă despre asta este vorba în carte nu? Este despre ceea ce simt şi descopăr atunci când analizez o situaţie anume. Pe parcursul anilor am devenit foarte conştient de felul în care evoluează lucrurile. Am exemple concrete dar nu cred că ar fi cazul să le descriu aici. Astfel le voi expune într-un mod delicat, nesupărător şi fără a plasa într-o poziţie nefavorabilă pe cineva apropiat. Ceea ce încerc să spun este că oamenilor, chiar şi celor apropiaţi, care încearcă să îmi provoace neplăceri şi suferinţă în mod intenţionat, din diverse motive, chiar şi prin vorbe, cu toate că eu le răspund cu dragoste, iar când ei întrec măsura iar eu refuz să alimentez conflictul, părăsind dar încăperea; cum spuneam, acestor oameni li se întâmplă ceva rău. Nu avem de-a face cu o glumă şi nu este ceva ce vreau, ci pur şi simplu este o realitate de care am devenit conştient în ultima vreme. Analizând-o ani de zile am ajuns la concluzia relatată. Ce se întâmplă de fapt, ce trebuie să înţeleg de aici?

Elohim: *Nimic nu e mai evident decât ceea ce ai observat atât de târziu. Oamenii care încearcă să îţi provoace un rău, deci, să te oprească sau să îţi îngreuneze călătoria, sunt nevoiţi să piară în felul acesta. Asta s-a întâmplat acum trei zile, s-a întâmplat în urmă cu două săptămâni şi se întâmplă încă de când te-ai născut acolo. Doar este scris să fie aşa, altfel nu poate să fie.*

Alberto: Serios, este scris? Din nou acelaşi răspuns? Ce este de fapt scris?

Elohim: *Este scris că „voi da celor doi martori ai Mei să profeţească îmbrăcaţi în saci o mie două sute şaizeci de zile. Ei sunt cei doi măslini şi cele două sfeşnice care stau înaintea Domnului Pământului. Dacă umblă cineva să le facă rău le iese din gură un foc care mistuie pe vrăjmaşii lor; iar dacă vrea cineva să le facă rău trebuie să piară în felul acesta*“[28].

Alberto: Ştiu asta, dar eu nu vreau ca cineva să fie rănit şi nu port ură nimănui. Eu părăsesc conflictele pe care unii le deschid, ca după câteva ore să aflu că li s-a întâmplat ceva şi au fost răniţi într-un oarecare mod ori au rămas dezamăgiţi de anumite împrejurări, ca să nu îl mai menţionăm pe ştim noi cine, a cărui viaţă a devenit un calvar. Cine le face rău dacă eu nu le doresc asta, Tu?

Elohim: *Eu nu Mă pot răni pe Mine Însumi. Cea de care ai*

28 Apocalipsa 11:3,4,5 Noul Testament.

devenit conştient că lucrează împotriva celor care caută să te rănească e ecuaţia ce încearcă să echilibreze situaţia. În momentul în care tu nu doreşti răul nimănui dar ceilalţi doresc afectarea ta, răul care pleacă de la ei nu reuşeşte să te atingă, apoi se întoarce către ei şi îi doboară. Ele sunt consecinţele alegerii acelora care încearcă să te rănească ori elimine, atunci când tu nu răneşti pe nimeni. Este modul în care funcţionează Universul. Aceasta este relativitatea. Poţi arunca o scurtă privire asupra istoriei şi astfel vei observa ce a fost nevoită să îndure întreaga omenire imediat după răstignirea lui Isus Hristos. Ei bine, Isus din Nazaret a ştiut ce urma să trăiască întreaga omenire ca experienţă după plecarea Sa, apoi a plâns pentru cei ce aveau să rămână pe Pământ. El nu a urât pe nimeni, i-a iubit pe toţi, nehrănindu-se din paharul deşertăciunilor şi al răzbunărilor, închizând pentru prima dată cercul viclean al energiilor negative care se hrănesc cu oameni, pe care această aşezare de oameni numită Pământ I l-a înaintat. Apoi au urmat crimele, războaiele, regimurile stricte, sclavia şi în final somnul veşnic în care a căzut mintea omenească, din care nu mai reuşea să iasă fără a doua venire a Sa. Isus, ridicat pe cruce, nu a plâns pentru El, a plâns pentru cei care Îl ucideau.

Alberto: Ar fi putut Hristos să oprească urgia care avea să se abată asupra tuturor sufletelor care urmau să se încarneze aici, pe care oamenii au creat-o în mod inconştient?

Elohim: *Nu ar fi putut, deoarece ea ar fi însemnat încălcarea primei reguli din Univers, libertatea în execuţie a tuturor fiinţelor trăitoare. Alegând să o facă El S-ar fi împotrivit planului de desăvârşire al proiectului Adam, călătorie pe care fiecare suflet trăitor o va face şi a făcut-o deja, încă de la început şi până la sfârşit. Cunoşti zicala „cine sapă groapa altuia cade singur în ea“?*

Alberto: Da.

Elohim: *Asta a păţit omenirea după înălţarea lui Isus şi asta păţesc toţi aceia care doresc să îţi provoace azi vreun rău, indiferent că ar fi vorba de mama ta sau de fraţii tăi, de apropiaţi sau de o organizaţie criminală. Lumea nu poate ucide Cea mai înaltă parte din Mine (din ea), Cea care îi conduce înspre înainte. Noi toţi suntem Unul.*

Alberto: Ce ar fi bine să fac, să îi avertizez?

Elohim: *Nu îi poţi avertiza. Dacă ai face-o ar spune despre tine că ţi-ai pierdut minţile. Cu toate că în jur au sute de dovezi, oamenii continuă să doarmă. Doar este scris că vor dormi.*

Alberto: Până când?

Elohim: *Până când vei decide că este de ajuns.*

Alberto: Păi, este.

Elohim: *Atunci trezește-i pe toți!*

Alberto: Nu pot, nu încă.

Elohim: *Asta deoarece călătoria ta nu a ajuns la capăt. Încă mai ai de luptat și de trudit, ca, la sfârșit să realizezi faptul că cu puterea unui singur cuvânt ai fi putut să oprești acest nimic care vă sufocă, să pui punct războiului spiritual și fizic. Însă tu nu ai rostit cuvântul încă, nu ai simțit puterea, nici nu ai permis inimii tale să lucreze la capacitate maximă. În schimb, ai ales să experimentezi, iar el este un lucru bun. Fiindcă Dumnezeu nu se folosește de trucuri ca să Își ușureze munca. Eu nu sunt un vrăjitor, puterea Mea este înțelepciune.*

Alberto: Încerci să îmi transmiți faptul că după atâta chin ori amărăciune, după toate rănile sau durerile acumulate pe parcurs, aflat în fața morții voi realiza că pe toate câte le-am făcut și nu numai, le puteam săvârși rostind un singur cuvânt?

Elohim: *Așa spun și așa se va întâmpla.*

Alberto: Acum nu mai am cuvinte. Dar așa cum spui Tu, este scris să se întâmple astfel, iar Voia Celui care este peste toți și în toate lucrurile se împlinește sub ochii mei. Eu sunt acela care a venit ca să împlinească scriptura. Dar aici se vor trezi orbii pentru a mă acuza de blasfemie, fără să cunoască cine sunt ori de ce am venit. Fără să știe că împreună suntem Unul și Același.

La începutul scrierilor „Vorbind cu Dumnezeu" ai spus despre ceea ce oamenii au numit căderea în păcat sau alegerea de a experimenta materia până la cel mai mic detaliu, că a fost cea mai mare binecuvântare pe care am primit-o. Și aveai dreptate. Uite câte am făcut! Uite câți am trăit și cât am crescut! Astăzi însă e timpul să ne întoarcem acolo de unde am venit. Omenirea nu mai poate continua în felul acesta, ajunge!

Elohim: *Ca să puteți ajunge acolo de unde ați venit permiteți inimilor voastre să vă conducă acolo, nu încercați să vă „sfințiți" ca să deveniți astfel ipocriți, mincinoși și fățarnici. Fiindcă mințile voastre nu vor reuși să atingă nivelul neprihănirii chiar dacă veți medita până veți rămâne fără aer, la propriu. Învățați însă să dați frâu liber intenției inimilor voastre și astfel veți ocupa un loc în lumea ce are să vină.*

Unii spun că trăiesc în abstinență ca să nu își coboare vibrația în zona organului sexual, încercând, prin practica meditației ritualică, să își păstreze mintea luminată. Adevărat vă spun că ei au mințile invadate de dorințe cu frecvență joasă, gândind cu organul sexual, copleșiți de poftele de care vor să se ferească, care

provin din instincul de natură umană. În realitate, energiile lor nu au urcat niciodată din moment ce ei în loc să o elimine pe cea joasă instinctivă, prin sex, acumulează din ce în ce mai multă și o amplifică prin abstinență, până ajung să își strice mințile. Iar cea descrisă reprezintă cea mai puternică capcană în care se cufundă preoții și călugării Pământului.

Mikel: Voi vă supuneți instituțiilor omenești care v-au promis că veți ajunge în Împărăția lui Dumnezeu astfel. Dar omul nu vă poate oferi Împărăția lui Dumnezeu, doar Dumnezeu poate face asta. Fiindcă Împărăția lui Dumnezeu este a lui Dumnezeu, nu a omului fără Dumnezeu.

Alberto: Ce bine că ai venit mult iubite prieten, am multe de împărtășit cu tine, simt că energia mă lasă. Sunt obosit, nu m-am mai odihnit de mai bine de șase luni de zile și nici înainte nu îmi amintesc să mă fi relaxat cu adevărat. Simt că aș valora patru lei. Nu m-a mai vizitat cineva de tot atât timp iar apelurile telefonice sunt convins că mi-au fost restricționate, nu am mai fost sunat de nu mai țin minte când. Ba nu, telefonul funcționează corect. Tot ce fac este să lucrez, să lucrez și să lucrez. Nu mai văd, nu simt și nu mă mai pot opri. Poate mă privești zăcând în patul meu la fiecare sfârșit de săptămână fără să fiu invitat nicăieri, nici măcar să iau masa. Nu știu dacă am mâncat vreodată împreună cu cineva drag la aceeași masă, doar cu aceia care mă angajaseră pentru a le reamenaja locuința. Prin minte îmi trec tot felul de gânduri care mă fac să mă îngrijorez, poate că nu sunt îndeajuns de zâmbăreț, de haios, cu toate că sunt, de arătos sau de îngrijit, încât nimeni nu se înghesuie să își petreacă timpul în compania mea. Mă simt inutil și în același timp varză. Am renunțat la viața mea pentru a săvârși această Lucrare, deci a lua parte la împlinirea ei, dar simt un gol imens în jur, chiar dacă inima mi-e plină și e mulțumită de realizările mele. Dacă există deja o soluție pentru toate astea dar eu nu reușesc să o identific, arată-mi unde este.

Mikel: Oprește-te din a mai ucide gândurile pe care ți le transmit. Nu te mai justifica și retrage în singurătate, nu ai niciun motiv să o faci. Fără oameni ai fi nimic, iar fără singurătate nu ai fi putut dărui nimic oamenilor, pentru că nu ai fi avut ce.

Alberto: Nu înțeleg.

Mikel: Nu te poți cunoaște decât prin a te separa de ceilalți, iar odată ce ai făcut-o mergi în mijlocul lor ca să te cunoască și ei.

Alberto: Asta am făcut, m-am deschis în fața a sute de mii de oameni, oameni pe care nu îi cunosc. Articolele mele au început deja să fie traduse în alte limbi, primesc cereri constant. Lucrurile

funcţionează. Aş prefera să lăsăm filosofia şi să acţionăm acum, fizic. Spune-mi ce să fac în secunda aceasta!?

Mikel: Orice îţi trece prin cap.

Alberto: Bine, să vedem ce iese.

Mikel: Concentrează-te pe ceva la care eşti priceput şi fă asta până te plictiseşti. Apoi treci la ceva nou, ceva ce nu ai mai făcut şi caută să te perfecţionezi. Astfel vei creşte în încredere de sine şi vei simţi că înaintezi chiar şi atunci când nu vei mai avea forţa necesară să o faci. Concentrează-te pe aprecierile pe care le primeşti de la oameni şi lucrează cu aceia care te preţuiesc. Ignoră nemulţumirile tale sau pe ale celor care se simt deranjaţi de apariţia scrierilor tale. E absolut irelevantă pentru tine părerea unor oameni care nu au nicio părere, doar convingeri împrumutate de la alţii, care le-au împrumutat de la alţii, din bătrâni, din auzite şi de la televizor. Liniştea este peste tot în jurul tău, dar ai momente când nu o poţi asculta. Luptă aici, luptă acolo, întunericul vrea să îţi stingă Lumina. Însă, întunericul în realitate nu există, numai pare că există, până la apariţia Luminii. Apoi cu toţii înţeleg că a fost doar o iluzie care s-a jucat cu minţile lor.

Elohim: *Îți trebuie neapărat o licoare ameţitoare pentru a te debarasa de gândurile nefolositoare?*

Alberto: Nu neapărat, o pot face şi fără, cel puţin intenţionez să pot iar dorinţa mea devine pe jumătate rezolvată. Aşa funcţionează în realitate lucrurile şi aşa am construit Universul ca să fie. Îţi aminteşti?

Elohim: *Noi da, Mă bucur că ți-ai amintit tu.*

Alberto: De multe ori, de obicei atunci când nu sunt complet treaz însă nici nu dorm, am momente în care parcă mii de volţi circulă prin mine, iar de fiecare dată după ce se întâmplă simt că sunt mai încrezător, mai sigur şi mai puternic, mai iubitor şi mai înţelept, devin din ce în ce mai conştient de dorinţele mele şi pare că devin reale. Au devenit. Mulţi au semnalat simptome asemănătoare, în special maeştrii, vorbitorii de adevăr ai epocii moderne. Aştept o confirmare a procesului. Aceasta este a doua venire a lui Isus, se întâmplă astăzi? Am simţit-o acum două minute.

Elohim: *Coborârea Conștienței Hristice la voi și schimbarea minților și a trupurilor de carne, un proces care a început și care se desfășoară în prezent pe întreaga planetă, se întâmplă astăzi, așa cum ai simțit în ultimii ani. Conștiențele sufletelor voastre se mută cu fiecare dată pe o frecvență mai înaltă. Astfel, căpătați o mai mare putere de execuție, iar înțelepciunea și iubirea voastră crește odată cu voi.*

Mikel: Voi nu deveniți ca Hristos prin procesul de înălțare, ci sunteți Hristos, fiindcă El a coborât în inimile voastre așa cum a promis. Sunt mii de oameni pe Pământ cărora le-am vorbit și pe care i-am inspirat. La final se va dovedi că autorul este Unul.

Elohim: *Privește câte ai realizat în ultimul an, ai devenit cunoscut la nivel național și chiar și peste hotare. Fii recunoscător Universului pentru reușită și analizează câte ai realizat în ceilalți douăzeci și șapte de ani. Aici ai să răspunzi că până acum un an nu ai realizat nimic. Așa și este, doar că până acum un an ai avut nevoie să crești, ca să poată să fie pornit procesul. A fost pornit. Noi toți suntem Unul.*

Alberto: E adevărat că după moartea/trecerea unui maestru, puterea sa este împărțită celorlalți care sunt în viață și care dețin aceeași misiune și același scop?

Mikel: Da, este adevărat.

Alberto: Este ca într-un film serial realizat extrem de prost ce rula pe vremea când eram copil. Actorul principal se lupta cu cei care nu respectau legea, iar, după ce îi ucidea puterea acelora îi revenea negreșit. Probabil din cauza oboselii văd lucrurile astfel.

(Viziunea continuă)

Alberto: Când s-au dat aceste lupte, Pământul a strălucit mai tare decât soarele și a devenit astfel soarele galaxiei noastre. Lumina îngerului care este om născut din femeie a luminat Cosmosul și toate celelalte locuri locuibile din Univers s-au minunat de puterea Celui care este peste toți și în toate lucrurile. Și L-au slăvit și Îi pronunțau Numele. Au recunoscut apoi sacrificiul Mielului și au înțeles scopul Său. Altfel nu se putea, așa a fost fiindcă așa a fost scris să se întâmple. Isus nu S-a slăvit pe Sine pentru faptul că a știut și a putut, vreme în care alții nu au știut și nici nu ar fi putut să cunoască și să știe, nici măcar să creadă. El nu a salvat omenirea împotriva voinței ei înseși, datorate neștiinței, ca astfel omenirea să Îi rămână datoare. Ci a promis că însăși omenirea o va face, din proprie inițiativă, atunci când toți oamenii vor realiza că fiecare om e Dumnezeu și Hristos este Dumnezeu împreună cu fiecare om, până la ultimul. Iar calvarul se va termina când cu toții vom conștientiza că suntem un singur suflet. Atunci vom lua o singură decizie și vom primi puterea. El ne-a lăsat să fim liberi și învingători prin forțele noastre proprii și prin exemplul pe care ni l-a lăsat. Conștiența pe care a creat-o câtă vreme a trăit în trup ne călăuzește pretutindeni și ne ajută să atingem nivelul desăvârșirii sufletelor noastre.

Elohim: *Există învățători care spun că Isus a fost un om, alții*

spun că Hristos este o Conştienţă. Aşa şi este. Singura diferenţă e faptul că Isus a fost omul care a creat Conştienţa Hristică câtă vreme a trăit în trup. Aceasta este puterea, ea este înţelepciunea. Tocmai de aceea Isus a fost, este şi rămâne cunoscut în Univers ca fiind Cel care umblă împreună cu Tatăl. Şi adevărat vă spun, nu s-a născut cineva mai mare decât El nicăieri, niciunde, niciodată, în veci.

Am spus-o înainte însă repet, voi nu sunteţi ca Isus ci sunteţi Isus. Să nu se înţeleagă greşit. Aveţi nevoie să auziţi unele afirmaţii deoarece planeta voastră are tendinţa să întoarcă totul pe dos de fiecare dată. Aşadar, cu toţii sunteţi Hristos, trebuie doar să vă daţi seama de aceasta sau să o credeţi. Aceia care nu vor crede sau se vor împotrivi cuvântului, nu le va rămâne decât să moară ca să îşi dea seama de aceasta, să se nască şi să se împotrivească iar, să moară ca să îşi dea seama, apoi să se nască şi să se împotrivească iar şi tot aşa.

Alberto: Ce fel de tâmpenie mai e şi asta, cine gândeşte aşa? Oamenii nu îşi vor da seama niciodată, nici nu vor crede.

Elohim: *Tu ai conştientizat acest lucru şi l-ai simţit. Permite şi celorlalţi ca să îl cunoască. De altfel nu e treaba ta să convingi pe cineva de ceva anume. Tu doar arată-le calea. Ei vor şti pe unde să meargă şi ce trebuie să facă. Doar de asta eşti acolo iar Eu sunt aici. El este legământul Meu încheiat cu tine.*

Alberto: Spunea cineva că dacă analizezi lumea împreună cu teoriile, datinile sau valorile ei şi totuşi nu te încadrezi în niciuna dintre ele, iar niciuna nu ţi se potriveşte şi nu e pentru tine, creează tu o cale, care este diferită de toate celelalte, apoi cel puţin un om ţi se va alătura. Sigur că pentru a face acest lucru avem nevoie de putere. Altcineva a răspuns, citez, „noi avem deja o cale, Calea lui Isus, pe ea trebuie să învăţăm să mergem cu paşii noştri“. Cum se pot diferenţia sau asemăna cele două păreri?

Elohim: *În regulă, ideea că omenirea deţine Calea lăsată de Isus este total eronată. Doar cei care citesc mult şi care evadează din tiparele lumii află direcţia şi apoi destinaţia. Deoarece direcţia a fost muşamalizată şi pervertită de instituţiile de acolo. Apoi Calea despre care vorbea Isus nu este o destinaţie. El a mai spus că voi cunoaşteţi în parte, dar va veni o vreme când veţi cunoaşte Planul Meu pe de-a întregul. Aceasta înseamnă că celor care vor accepta exemplul şi vor trăi precum El, în măsura în care înţeleg şi pot, li se va descoperi atât Calea cât şi restul distanţei pe care o mai au de străbătut. Exemplul Isus Hristos e exact cel pe care îl urmezi tu în călătoria ta, apoi îl faci vizibil şi altora.*

În continuare, te întreb, ce a făcut Isus?

Alberto: S-a născut într-o lume în care a găsit legi sau religii foarte bine implementate şi respectate. Şi totuşi nu a găsit o cale îndeajuns de mulţumitoare pentru El, care să se ridice la nivelul Său. Atunci Isus a creat alta, singura care deţine o destinaţie.

Elohim: *Iar voi, atunci când Îl urmați, ce faceți de fapt?*

Alberto: Aş spune că ne creăm (ne completăm) propria cale, prin exemplul lăsat, care ne conduce către acelaşi rezultat. Doar nu există mai mulţi dumnezei şi mai multe rezultate.

Elohim: *Și nu există nici posibilitatea ca cei care creează să creeze în mod greșit vreo cale, pentru că cei lipsiți de Duhul Meu nu creează, ei execută ceea ce a fost deja creat.*

Apoi, exemplul lăsat de Isus vă transmite un lucru extrem de simplu, nu vă supuneți înțelegerilor limitate omenești în privința Voinței lui Dumnezeu și nu vă închinați omului, chiar dacă veți fi nevoiți să fiți uciși pentru asta. Isus nu a rostit „închinați-vă Mie pentru că Eu sunt Dumnezeu", ci v-a îndemnat să Îl urmați, deci să trăiți așa cum a trăit El, adică să nu va închinați nimănui. De ce? Deoarece cu toții suntem Dumnezeu. Însă omenirea nu a fost pregătită să Îl înțeleagă pe Isus atunci și să primească Conștiența Hristică astfel. Unii sunteți capabili abia acum. Cei mai mulți nu reușiți nici astăzi să atingeți această stare.

(Viziunea continuă)

Alberto: Atunci când fusese rănit, îngerul care este om născut din femeie s-a uitat pe Pământ pentru a găsi părţi din el ce fuseseră încarnate, care să îl ajute să păşească. Acolo a văzut oameni strâmtoraţi, aflaţi aproape în pragul morţii, pe care i-a ridicat ca să îi transforme în soldaţi ai dragostei Celui care este peste toţi şi în toate lucrurile, aşa cum este scris. Astfel, pe Pământ a fost împlinită profeţia „*cei din urmă vor fi cei dintâi, iar cei dintâi vor fi cei de pe urmă*". Aceştia au devenit nişte stâlpi de foc şi sunt cei care au prorocit pe Pământ pentru a doua oară, cei pe care întreg Pământul i-a văzut, i-a iubit şi i-a urât.

Aici oamenii şi-au stricat copiii, învăţându-i să se ferească de iubire pentru că iubirea doare. Astfel, ei le-au predestinat soarta copiilor lor, deoarece realitatea răspunde în faţa credinţelor lor.

Dacă crezi că iubirea este un sentiment dureros, te va răni. Iar dacă crezi că iubirea este o mângâiere ea te va proteja. Trăitorii de astăzi consideră că iubirea e dureroasă, iar posesia şi dependenţa sunt de fapt alinare, o soluţie care aduce liniştea interioară.

Şi aşa a fost, am coborât în iad împreună cu îngerul ca să dau putere poporului lui Dumnezeu şi creştinilor ce fuseseră înrobiţi

de fiara care stăpânise peste ei. Am dat putere celor care au crezut până la capăt şi fiecare şi-a îndeplinit sarcina care i-a fost dată. Ei au murit din dragoste şi s-au născut în lumea nouă, pe care o conduc în dragoste alături de Cel care umblă împreună cu Tatăl, Cel care a ieşit victorios, învingând lumea fără să fie prezent în ea.

Elohim: *Ce se întâmplă de te-ai întristat atât de tare încât îți curg lacrimi pe obraz?*

Alberto: Sunt trist pentru că simt durerea oamenilor de aici şi suferinţa mea provine din nelegiuirile acestei lumi. Am venit aici într-o lume de surzi şi surdomuţi şi orbi. Am văzut finalul acestei lupte în care cel mai iubit dintre îngerii Tăi va fi ucis, iar Lumina lui va fi stinsă. Îmi permiţi să spun că nu e corect? Oare ce Dumnezeu îşi poate privi cel mai sfânt şi mai mare, şi mai luminat, şi mai frumos, şi mai pur ori mai înţelept dintre îngeri, cum se stinge rătăcind prin valea umbrei morţii?

Elohim: *Chiar tu ai scris în cărțile tale că nu există moarte și este adevărat, nu există moarte, totul este doar un joc.*

Alberto: Ştiu, dar mintea mea măruntă nu poate accepta. Îmi este practic imposibil să percep moartea ca nefiind reală. E crud, dar îmi vei spune că nu există cruzime, când cruzimea există pe Pământ. Permite-mi să Te întreb, ai văzut ce am văzut şi eu?

Elohim: *Sigur, doar Eu ți-am trimis viziunea.*

Alberto: Dar cum a reuşit o minte de om să vadă până acolo? Cum pot să ştiu aceste lucruri? Cum pot rezista energiilor înalte pe care le recepţionez, pe care le transform apoi în informaţii ori în gânduri, deoarece de pe urma ultimului contact avut am zăcut la pat mai bine de trei zile? Sper numai să pregăteşti un răspuns bun pentru mine.

Elohim: *Nu sunt Eu acela care trebuie să răspundă acum.*

Alberto: Cine trebuie să răspundă, eu?

Elohim: *Îți aminteşti de tine atunci când te-ai născut și ai devenit conştient în formă, care a fost prima întrebare ce ți-a venit în minte?*

Alberto: M-am întrebat cum pot fi eu, de ce nu sunt altcineva? Cum de nu sunt altă persoană ca să simt ce simte ea şi să văd aşa cum vedea ea?

Elohim: *Și acum ai primit răspunsul, tu nu poți fi altă persoană deoarece doar tu eşti cel care există. Dacă erai altă persoană ți-ai fi pus acum aceeaşi întrebare. Adevărat vă spun, tot acolo va trebui să vă întoarceți, în Unitate.*

Alberto: Aceasta nu are legătură cu ultima discuţie.

Elohim: *Aşteaptă numai să scrii următoarele pagini și te vei*

convinge de legătura dintre ele.

Alberto: Acum aud sufletele ce urmează să se nască în lume, cum slăvesc Numele Tău. Ei sunt copiii Cerului ce aşteaptă să se coboare, cărora nu le e de trebuinţă să trăiască experienţa morţii. Ei sunt sfinţii şi luminătorii cărora le pregătesc calea. Ei au inimi de aur şi safire iar ochii lor sunt ca nişte diamante. Minţile le strălucesc asemeni cuferelor pline cu perle preţioase şi veşmintele le sunt ca penele porumbeilor albi. Sufletele lor strigă entuziasmate în dragostea ce mi-o poartă de au asurzit Cerul, zicând că nimeni nu este mai puternic şi mai luminat decât trimisul Celui care este peste toţi şi în toate lucrurile, acela care luptă pentru noi ca noi să trăim în pace şi în armonie, aşa cum Cel care este veşnic viu ne-a promis. Iată că inima lui aproape că a fost stinsă de oamenii care lucrează strâmb, aceia care au minţile încete. Să facem o rugăciune pentru el aşa cum nu a auzit Cerul niciodată şi nicio ureche nu a fost mângâiată de ea şi niciun sfânt nu a mai auzit-o. Şi strigau într-un glas, zicând: „Dumnezeule al Cerului şi al tuturor câte se găsesc în el şi al Pământului cu toate câte se găsesc pe el, ascultă rugăciunea noastră pură, cântată de inimi neprihănite, cu glasuri de harpă şi plânset de vioară! Iată că Pământul s-a stins cu toţi cei care locuiesc pe el. Iar cei care locuiesc pe el nu mai pot fi văzuţi de ochii Tăi. O, Tu, Prealuminatule şi Strălucitorule care luminezi peste soare şi stele şi peste lumi şi universuri, ai trimis o scânteie din Lumina Ta prin inima Fiului Tău Cel dintâi, care este Soare peste tot ce mişcă şi e viu. Ai trimis scânteia şi o parte din inimă ai dat-o îngerului care luptă pentru dragoste, care este om născut din femeie. Dar lumina lui impresionantă pare că a fost stinsă şi umblă fără vedere. El calcă peste spini şi cuţite prin oraşele celor care trăiesc acolo jos. A căzut rănit şi are acum nevoie de ajutorul nostru. Suntem aici ca să îi oferim iubirea, însă în lumea în care a coborât are nevoie de sabie. Fără el viaţa nu poate continua şi nu a fost proiectată să continue astfel. Coboară în Lumina Ta ca să îi luminezi calea şi să îşi încheie călătoria. Dragostea Ta va străluci în toate generaţiile viitoare“[29].

Auzind această rugăciune, care suna ca o melodie cântată de un cor cu vocile ca de copii, m-am uitat în jurul meu. Eram într-o pădure de la marginea oraşului, unde venisem ca să mă odihnesc. Priveam printre trunchiurile copacilor înalţi, iar, în depărtare am zărit cu mintea câteva grupuri de copii ce se uitau la mine, strigau

29 Rugăciune rostită de corul sufletelor Laria pentru iubitul lor înger Mihail.

şi se veseleau. M-am emoţionat fiindcă m-a veselit bucuria lor. Ştiam că totul se petrece doar în mintea mea însă nu m-am opus viziunii. Apoi lângă mine a stat o persoană, am tresărit şi a dispărut. Aceasta din urmă nu fusese în imaginaţia mea, am simţit prezenţa ei şi adierea caldă şi parfumul şi am întrebat-o de ce a venit aici. Şi mi-a zis că a fost trimisă la mine ca să se asigure că pot să merg mai departe.

Am răspuns că sunt încă în putere şi mai tare în credinţă decât am fost vreodată. Şi s-a bucurat. I-am simţit veselia, apoi am fost lăsat de unul singur, împreună cu gândurile mele. Eram eu!

Când am simţit prezenţa acelei persoane mi-am amintit cuvintele bunului meu Prieten, *Eu sunt tot ceea ce poţi vedea şi atinge* şi m-am liniştit.

Ai fost lângă mine, alături de trupul meu de carne?

Elohim: *Eu nu plec de la tine vreodată. Cum te-ar putea vizita Unul care nu te-a părăsit niciodată? Eu pot trimite orice înger să îţi poarte de grijă iar acum Mi-ai transmis că ai nevoie de ajutor. Ce-ai zice dacă ţi-aş spune că tu eşti acela care te-a vizitat, tu îţi oferi răspunsurile şi găseşti toate soluţiile?*

Alberto: Te-aş crede fiindcă am nevoie să Te cred, am învăţat să cred. Aştept să conştientizez îndrumarea pe care ai trimis-o la mine. Te iubesc.

Elohim: *Şi Eu te iubesc, eşti prietenul Meu cel mai bun.*

Alberto: Ha, mi-ai furat expresia!?

Elohim: *Mă bucur că ne putem inspira reciproc.*

Alberto: Mulţumesc pentru încurajare, desigur Dumnezeu nu are nevoie de inspiraţie de la mine, dar cu ocazia asta m-aş putea îmbărbăta eu.

Cu toţii cunoaştem că lumea funcţionează astăzi pe sistemul de a aştepta înţelepciune de la cei în vârstă, care sunt trecuţi prin viaţă, maturi şi aparent experimentaţi. Cu cât au trăit mai aproape de şablonul societăţii cu atât sunt îndreptăţiţi să dea sfaturi, chiar dacă în realitate un bătrân nu are nimic în comun cu înţelepciunea şi cu viziunea reală despre viaţă. Asta deoarece viaţa nu este ce a considerat până acum această aşezare de oameni că este. „Ce nu aş da să mai am vârsta unui copil şi mintea de acum“, auzi la tot pasul. În realitate adevărul e că eu aş da tot ce am mai scump ca, aflat la vârsta de acum să mai am mintea unui copil. Fiindcă înţelepciunea vine de la copii şi entuziasmul sau bucuria, la fel. Schimbarea individuală iar în final, pacea globală, stă în inimile copiilor, nu în cele ale bătrânilor.

Un copil nu este mai deştept decât un bătrân, diferenţa o face

doar faptul că cei bătrâni nu au avut de unde să înveţe. De fapt, nu au luat în calcul ipoteza de a învăţa altceva decât le dictează societatea primitivă şi nici nu au considerat veridic faptul că ar exista ceva mai presus de legea omenească limitată.

Astăzi înţelepciunea a coborât pe Pământ şi ne-a învăţat, deoarece am cerut ajutorul. Astăzi noi am devenit Lumina acestui Pământ şi vrem să o transmitem mai departe. Şi tu o faci, stimate cititor, atunci când citeşti o carte ori un articol de-al meu.

În realitate Universul funcţionează conform parametrilor următori. Cunoaştem că Universul nu stagnează niciodată. Materia se află în continuă mişcare, mişcată de intenţia Spiritului creator care se manifestă prin ea. Ei bine, sufletele care se încarnează pe Pământ în trupuri de om, care vin din spirit, sunt din ce în ce mai avansate, adică deţin un grad de desăvârşire mai înalt. Este ca la şcoală. Imaginează-ţi că sufletele trăitoare aici şi acum se află în clasa a II-a, fiind de pildă un bătrân în vârstă de 57 de ani. Sufletul care se naşte în trup în perioada de timp în care bătrânul are 57 de ani şi devine un bebeluş, apoi un adolescent ş.a.m.d, a trăit deja experienţa bătrânului înainte să se nască pentru a doua şi a mia oară aici şi acum, în prezent. El este deja în clasa a IV-a sau a V-a. Pruncul a fost deja bătrân şi a experimentat deci viaţa cu greutăţile, obiceiurile, valorile ori tradiţiile ei, pe care bătrânul o experimentează abia acum. Misiunea nou-născutului este cea de a schimba ce găseşte a fi învechit, care a încetat să mai servească scopului lui şi al celor care s-au născut odată cu el, deci a duce la un nivel mai avansat ştafeta şi tot aşa. Bătrânul, la rândul său, va face acelaşi lucru. Este ordinea în care Universul trimite suflete.

Şi niciun suflet nu trăieşte de două ori o experienţă similară, Universul nu funcţionează astfel. Tocmai din acest motiv lumea veche se năruie, dispare, aşa cum au dispărut toate conceptele şi regimurile învechite, din istorie, până astăzi. Tocmai din acelaşi motiv copiii nu ascultă de părinţi şi stă în natura lor să fie liberi. Fiindcă ei au de dus mai departe această lume aşa cum şi părinţii lor au luat-o de la părinţii lor şi au purtat-o până astăzi.

Cum ar fi arătat lumea astăzi, dacă toţi copiii născuţi din om nu ar fi încălcat cuvântul părinţilor lor, să ne imaginăm de pildă perioada anilor 1400 şi 1500, din România, conform istoriei aşa cum a fost relatată?

Dacă generaţiile care s-au născut mai târziu ar fi ascultat cu credincioşie de părinţi, de cei vârstnici, am fi fost acum un popor de retardaţi, care ar fi considerat că fiecare om care a greşit o dată sau de două ori să fie ucis, tras în ţeapă, decapitat, ars pe rug, ori

torturat. Atunci nu ar mai fi existat demult acest neam fiindcă nu există om, bărbat, femeie şi copil, care să nu fi greşit de cel puţin câteva zeci de ori sau de mii de ori în viaţă.

În continuare de ce credeţi că acest popor nu reuşeşte să iasă la lumină? Fiindcă marea majoritate nu a trecut încă de pragul clasei a II-a şi continuă să facă ce a învăţat de la părinţii ei. Din acest motiv oamenii ar fi bine să caute înţelepciunea la sufletele nou-născute pe Pământ, nu să o aştepte de la acelea bătrâne, care au fost pervertite câtă vreme au trăit în lume, de lume.

Trăitorii de aici au fost învăţaţi că pruncii trebuie să înveţe de la cei pe care i-au găsit aici în viaţă. Din acest motiv evoluţia colectivă pe planetă a stagnat începând cu acum 2000 de ani. Cu toate astea blocajul a fost eliminat. Acum lucrurile funcţionează în parametri corespunzători, iar procesul desăvârşirii se produce în mod accelerat. Lumea cognoscibilă este upgradată zilnic, de filtrele venite aici ca să introducă informaţii noi în câmpul eteric, pe care apoi să le transpună în fizic. Acesta reprezintă un motiv de bucurie pentru toţi oamenii.

Învăţătorii cu adevărat luminaţi sunt copiii, nu tinerii, nu bătrânii, nu politicienii şi nici analiştii istorici. Unii copii sunt aici deja, alţii urmează să vină. În regulă, simt nevoia să menţionez o afirmaţie pe care obişnuiesc să o rostesc în discuţiile mele. Omul ştie unde a fost însă nu cunoaşte încotro se îndreaptă. Istoria nu îţi va arăta niciodată încotro te îndrepţi ca individ ori ca colectivitate. Generaţia de aur urmează să se nască aici, iar eu şi cei ca mine (noi) doar le pregătim calea. Sufletelor care urmează să vină nu le mai serveşte scopului lor cel mai înalt realitatea aşa cum există ea în zilele noastre. Ei nu sunt nevoiţi să trăiască experienţa separării între ei sau a separării lor de Dumnezeu, ca concept. Ei nu sunt nevoiţi să trăiască experienţa războiului, a invidiei, a geloziei, a prăpăstiilor create între fraţi, părinţi sau proprii copii. Lor nu le este necesar să trăiască experienţa păcatului, a vinovăţirii, a mândriei şi a orgoliului, şi urii, şi manipulării, şi primitivismului ori a somnului mental în care a fost scufundată planeta până astăzi. Deoarece ei au trăit toate acestea cu mult timp înaintea celor care le trăiesc abia acum. Ei se vor naşte în lumea nouă, numită Uniunea Păcii sau Împărăţia de o mie de ani şi vor trăi în Uniune cu Dumnezeu, iar ei vor şti aceasta fără să fie învăţaţi de cineva. Procesul a început şi se desfăşoară de câţiva ani încoace.

Aşadar, în timp ce vă treziţi dimineaţa şi vă beţi cafeaua, că mergeţi la serviciu şi la şcoală ori că vă uitaţi la televizor, există oameni care lucrează pentru pace şi pentru un viitor mai primitor

pentru sufletele care vor veni.

Tot ceea ce am descoperit şi creat de-a lungul vieţilor pe care ni le-am dedicat, prin alegere, în lupta pentru Pace şi Lumină şi Adevăr şi pentru noua lume pe care o vom clădi pentru ei, ei vor cunoaşte pur şi simplu fără să înveţe de la noi, fără să ne citească sau să ne vizioneze miile de cărţi şi de articole, şi de filme, şi de teorii. Ei vor avea înţelepciune şi bunătate, şi cinste, şi bucurie, înfiripate deja în inimile lor. Vor trăi, vor zâmbi şi ne vor mulţumi, iar noi vom fi împreună cu ei în spirit şi în formă şi aşa cum vom alege fiecare. Iar eu cunosc şi înţeleg şi fac un sfert din cât cunosc şi înţeleg şi fac cei despre care vă spun că vor veni aici. Cu toate astea, în lumea care are să vină nu există superioritate, nici invidie şi nici competiţie între participanţii la viaţă. Noi toţi suntem Unul.

Oamenii amăgiţi de religiile lor au creat un concept idiot, Îl consideră pe Dumnezeu un conducător, arhaic sau modern. Însă Creatorul creaţiei nu este un conducător, ci e un îndrumător care ne ajută să înaintăm singuri, fără să fim conduşi de cineva. Din nefericire oamenii vor să se conducă unii pe alţii, din nu ştiu ce blestemate de motive. Oamenilor le este ruşine de dragoste şi se laudă cu violenţa. Astăzi închisoarea este psihică, ea a încetat să mai fie de ordine fizică. Da, inchiziţia şi-a deschis porţile fiindcă a fost forţată să o facă şi v-a permis să vă plimbaţi pe coridoare iar majoritatea aţi crezut că astfel sunteţi liberi. Dacă trăieşti şi ai devenit conştient de asta fă ceva bun pentru cei care vor trăi după tine, fiindcă lumea nu e pe cale să se sfârşească, ea urmează să înceapă. Şi de aceasta se va convinge întreaga lume atunci când voi pleca din ea.

Cea mai puternică condamnare este neînţelegerea vieţii ori a scopului ei. Atunci când nu înţelegi viaţa, viaţa devine un calvar pentru tine, apoi inevitabil îi vei condamna la suferinţă pe cei ce fac parte din viaţa ta. Nu puteţi crea viaţă şi viaţa să creeze mai departe altă viaţă. Cu toate că unii consideră că au făcut-o, care au fost minţiţi şi care îi mint pe alţii la rândul lor.

Nu eu voi schimba lumea, ci voi o veţi face. Eu doar vă arăt cum, iar astfel am transformat lumea. Nu pentru mine e nevoie să crezi aceste mesaje, ci pentru tine. Eu mi-am împlinit sarcina deja. Am luminat lumea şi am salvat-o. Şi tu ai salvat-o şi o salvezi, pentru că Dumnezeu vorbeşte prin tine iar tu devii El atunci când vorbeşte cu tine. Eu am vorbit cu El şi am devenit El deja.

Deţii vreun argument valid prin care să conteşti că am vorbit cu Dumnezeu în cărţile mele? Dacă crezi aşa ceva, îmi pare bine

să te contrazic, nu vei putea găsi unul. Nici întreaga ta viaţă dacă vei căuta nu vei putea găsi. Nici o mie de ani şi o mie de vieţi nu vei putea inventa o teorie care să conteste aceste adevăruri.

Vă binecuvântez pe toţi aceia care aţi citit şi care nu aţi citit această carte. Pace vouă.

Ce se va întâmpla în continuare? Cum va fi percepută schimbarea în realitatea fizică, în viaţa de zi cu zi a oamenilor?

Elohim: *Nu este necesar să schimbăm lumea fizică, aşa cum vă imaginaţi unii dintre voi. Lumea rămâne aceeaşi, cu străzile, oraşele şi locuinţele ei, chiar dacă vor fi îmbunătăţite periodic.*

Schimbarea se va resimţi în relaţiile interumane. Atunci, oamenii se vor îmbrăţişa în loc să se judece şi se vor cinsti în loc să se înşele. Oamenii vor înceta să se mai vândă pentru a cumpăra produse de folosinţă, ci vor primi fiecare după merit şi chiar mai mult decât atât. Oamenii nu vor mai alerga ca orbii să îşi irosească vieţile, ci se vor opri, în înţelepciune, ca să şi le trăiască până la ultima picătură. Oamenii nu vor mai plăti pentru îndrumare sau atenţie, afecţiune, iubire, dragoste şi sex, îşi vor oferi unii altora tot ce au mai bun în mod necondiţionat. Aceasta este bogăţie, iar abia atunci toţi oamenii se vor simţi bogaţi. Cu toţii vor fi bogaţi, vor avea de oferit şi vor oferi fără măsură. Ba chiar se vor înghesui care să dăruiască primii, mai mult şi cât mai multor suflete.

Însă planeta aceasta are nevoie de dragostea fiecărui om şi toţi oamenii vor fi însănătoşiţi, şi cinstiţi, şi respectaţi sau iubiţi. Li se va oferi şansa la viaţă şi la cunoaştere şi la adevăr, şi vor fi îndrumaţi către belşug şi oportunităţi de autodezvoltare. Oamenii se vor iubi cu toţii ca pe Unul atunci când vei pleca de la ei. Vor învăţa să se iubească aşa cum ai învăţat şi tu de la Domnul tău care a trăit înainte. Pentru că Eu Mă voi coborî în fiecare şi voi fi fiecare. Iar mesajele tale vor apuca sfârşitul veacului şi vor fi păstrate la loc de cinste. Fiindcă mare sunt Eu, Dumnezeul tău şi al tuturor celor care au fost creaţi şi născuţi vreodată.

Acum cunoştinţa trăitorilor de acolo a crescut, tu le-ai oferit cunoştinţa. Ce fac oamenii cu adevărul despre ei reprezintă responsabilitatea lor. Este ca atunci când alimentezi o maşină, care te conduce către acolo unde vrei. O civilizaţie întreagă s-a sacrificat ca voi să puteţi conduce maşinile care vă conduc oriunde şi oricând şi pe oricine, indiferent de merit. Aceleaşi suflete se sacrifică pentru voi şi astăzi, în fiecare zi, ca să vă puteţi hrăni sau delecta după plăcerile voastre.

Adevărat îţi spun că nu există oameni care nu merită toate aceste daruri, dar există oameni care cred despre ei că nu merită

aceste daruri și totuși, caută să beneficieze de ele cu orice preț. Aceasta este murdăria. Observi diferența?

De ce nu cunosc toți oamenii faptul că merită să trăiască cu adevărat și că sunt îndreptățiți să fie liberi cu adevărat? Pentru că nu s-au obosit să descopere sau măcar să creadă. Astfel pier.

De ce pier, te întrebi? Deoarece sufletul nu poate fi mințit cu mintea. Mintea se poate minți pe ea și poate minți celelalte minți ale celorlaltor oameni, dar sufletul nu poate fi mințit. Dacă sufletul unui om crede despre el însuși că nu merită veșnicia, iar tu nu cauți să îl convingi prin fapte că în realitate o meriți din plin, ci ai alte preocupări în viață, acel suflet nu poate continua, el alege să se oprească și moare, renunță la trupul și mintea mincinoasă.

Alberto: Iubiților, dacă spuneți că religia părinților voștri vă poate mântui, de ce niciun suflet nu pleacă de aici ci continuă să trăiască pe Pământ după moartea trupului gazdă anterior? Sufletele nou-născute de unde vin când se încarnează aici, de la Dumnezeu sau de la „diavol“? Poate diavolul să dea viață așa cum dă Dumnezeu, Creatorul creației? Așadar, dacă sufletele care se nasc din Dumnezeu și vin pe Pământ sunt considerate păcătoase, prin nașterea lor în trupuri de carne, nu în aceeași măsură L-am putea considera pe Cel care le creează a fi un păcătos? Oare Dumnezeu este păcătos, așa cum insinuează religiile care vă promit expierea venită de la oameni? Hristos nu este un om, este o Conștiență care a fost creată de un om. Aici se produce confuzia.

Adevărat vă spun că sufletele care se nasc din duh pe Pământ sunt sfinte, deoarece Sursa lor de proveniență este sfântă. Totuși voi nu cunoașteți care sunt sufletele născute din duh sfânt și care sunt cele care renasc pe Pământ din pământ, deoarece voi nu cunoașteți adevărul. Considerați-le neprihănite pe toate, purtați-vă cu ele asemeni unor perle prețioase, fiindcă aceasta este Voia cui m-a trimis la voi, iar acum tocmai am ajuns la inima ta.

Ce faci tu cu cartea aceasta după ce închei să o citești? Iată că au venit bătrâni la mine care mă ascultă. Însă, ei nu mă ascultă pentru că sunt înțelepți sau că înțeleg un gram din ce le spun sau ce îi învăț, au venit deoarece au obosit să mai creadă că lumea lor deține adevărul despre cine este omul. Cei tineri mai au de luptat cu morile de vânt, până când se vor convinge că luptă împotriva lor. Iar dacă le-aș putea transmite un mesaj pe care să îl perceapă cu mintea deschisă, le-aș transmite că au fost educați să fie deprimați, considerați în felul acesta realiști, responsabili ori maturi în această societate care nu știe încotro se duce.

Sexul reprezintă o sarcină naturală a omului, intenția cu care

faceţi sex poate fi totuşi o abatere. Dacă faci sex sperând să obţii diverse interese sau deţii alte motive ascunse, nu este în regulă. Dacă forţezi sau şantajezi pe cineva să facă sex, în ciuda faptului că acea persoană nu doreşte să facă sau şi-a ales un alt partener, nu este în regulă. Dacă faceţi sex de comun acord, motivele fiind nevoia, pasiunea, extazul sau procesul de înmulţire, este absolut în regulă să faci cât sex doreşti. Oare o plantă aşteaptă aprobare pentru polenizarea prin intermediul vântului ori crede că a comis un păcat şi că Universul, prin modalitatea lui de a mişca creaţia, a comis vreun păcat? Cine ar deţine puterea să convingă planta de acest lucru? Nimeni. Aceasta este o promisiune. Însă, vedeţi voi, oamenii au fost convinşi de oameni că dacă faci dragoste sau sex în anumite împrejurări (în majoritatea), ai comis un păcat de foc şi moarte veşnică. Dar întrebarea mea rămâne, oare o plantă este mai înţeleaptă ca un om? Răspunsul e nu, nu este mai înţeleaptă dar e mai aproape de starea ei naturală şi cunoaşte intenţia Spiritului creator. Omului, în schimb, i s-a oferit opţiunea să aleagă să se îndepărteze atât cât vrea ca să vadă ce este în afară. Acum, umanitatea are nevoie să fie readusă la adevăr şi a venit.

Biserica omenească, toate tipurile de religii, poate fi moarte sigură pentru cel care merge ca orbu pe calea ei. Biserica merge în robie şi îi trage la pieire pe cei care o slujesc cu credincioşie. Discernământul cu care puteţi identifica adevărul de neadevăr se găseşte în inimile voastre. Atunci când veţi permite inimilor să vă îndrume, veţi recunoaşte că Dumnezeu este libertate, linişte, căldură ori iertare, după cum a fost scris. Atunci veţi plânge şi veţi regreta fiecare clipă în care aţi confundat dragostea cu condamnarea, iar pe Dumnezeu cu un zeu închipuit şi mai slab la minte decât cel mai prost om care trăieşte pe Pământ, aşa cum l-au prezentat religiile tradiţionale în care v-aţi născut.

Conştienţa Hristică, Cea pe care a creat-o Isus câtă vreme a trăit în trup pe Pământ, este acum în voi şi ea este voi. De acolo primiţi înţelepciunea şi cunoaşterea cea mai avansată. Hristos se va întoarce în formă pe Pământ, atunci când veţi fi pregătiţi să Îl primiţi şi să Îl înţelegeţi, aşa cum am scris în cărţi cu ceva timp înainte.

În lumea aceasta cu toţii îşi doresc iubire, atenţie, pricepere, abundenţă şi popularitate, dar toţi aşteaptă să primească în loc să caute să ofere acestea. Atunci când nu oferi nimic nu ai ce primi şi nici de unde să primeşti. Nu puteţi aştepta cu toţii să câştigaţi miliardul de dolari, de la o loterie la care nimeni nu a cumpărat bilet. În final, oamenii, atunci când constată că nu primesc întorc

foaia şi încep să distrugă pe oricine şi cu orice preţ, considerând că astfel îşi fac dreptate. Astăzi vezi numai foi întoarse pe dos în lume, însă ele se întorc la adevăr una câte una.

Există suflete care oferă cât alte mii de suflete la un loc ca să contrabalanseze relativitatea. Şi aşa se întâmplă, apoi lumea reuşeşte să meargă mai departe iar ceilalţi văd şi fac la fel şi planeta se luminează. Cunoaştere ca în zilele actuale nu a mai fost niciodată pe Pământ. Ea este valabilă pentru toţi şi totuşi beneficiază de ea decât cei ce vor. E ca şi cum am aşezat un produs sănătos într-o vitrină frumoasă, pe care am menţionat faptul că se oferă gratuit, ba alţii depun eforturi imense ca să-l promoveze, dar sunt puţini la număr aceia care întind mâna şi îl iau. Alţi oameni sunt convinşi că nu au nevoie de el. În special cei răniţi şi condamnaţi, aflaţi în fază terminală, cred despre ei că sunt sănătoşi tun.

Dumnezeu v-a trimis păstori, lideri, care au strâns neamurile sub acelaşi nume ca să se deştepte, iar cele mai încete la minte şi simţire dintre ele să fie primite printre cei înţelepţi, de către cei înţelepţi şi să fiţi pregătiţi. Iar voi i-aţi urât şi jignit şi i-aţi numit impostori ori membri ale unor grupări ce lucrează pentru dezbinare. V-aţi speriat crezând că în felul acesta se vor pierde valorile pe care le-aţi moştenit de la părinţii voştri. Dar voi nu aveţi valori şi nici părinţii voştri nu au avut. Iar aceia care vor lupta până la moarte ca să apere valorile cu care s-au asociat, vor fi nevoiţi să piară odată cu ele. Fiindcă, tot ceea ce aţi inventat este gunoi şi minciună şi viclenie ori false atributuri. Şi nimic nu va rămâne în picioare din ce cunoaşteţi acum, la fel cum nimic nu a rămas viu până astăzi atunci când v-aţi luptat pe dumnezeii voştri în trecut, împotriva celui care s-a ridicat pentru poporul lui Dumnezeu.

Cărţile sfinte au profeţit venirea şi revenirea lui, sub diferite forme şi în diferite perioade de timp ca înger, voievod, stăpânitor, avocat al oamenilor, trimis al Celui care este peste toţi şi în toate lucrurile, pe care oamenii l-au numit Mihail.

Scriind acestea, am devenit din nou copil şi am rămas uimit datorită acestei viziuni. Apoi, am auzit o Voce care mă striga. Şi Vocea a spus:

Elohim: *Iată că a sosit momentul să te cobori în lume! O, tu, fiul meu iubit şi neprihănit, şi puternic, cel mai credincios dintre îngeri! Te vei coborî în lumea de jos pentru a ridica neamurile ei din robia în care s-au cufundat şi în care au adormit. Nimic din ceea ce ştii şi gândeşti acum nu îţi va fi folositor acolo. Fiindcă ai devenit din nou prunc şi vei fi nevoit să trăieşti aşa cum trăiesc oamenii. Eşti gata să îţi îndeplineşti datoria, care este menirea şi*

alegerea ta, ca fiind cea mai arzătoare dorință a sufletului tău, care sunt Eu?

Mikel: Trimite-mă!

Alberto: Înaintea drumului pe care trebuia să pornesc în noua călătorie, de mult aşteptată, am văzut o sabie extrem de grea şi pe atât de strălucitoare. Şi am întrebat:

Mikel: Ce este aceasta care străluceşte înaintea mea?

Elohim: *Este forța care îți va purta de grijă și cea care te va aduce înapoi la Mine negreşit.*

Mikel: Cum voi putea alerga, zbura şi iubi, ţinând această sabie în mâna dreaptă, e atât de grea!? Nu vreau să rănesc pe cineva cu ea. Voi coborî acolo ca să spun oamenilor cine eşti Tu şi cine sunt ei, iar ei vor veni după mine la auzirea cuvintelor Tale.

Elohim: *Pune-ți mâna pe sabie și coboară unde te-am trimis. Nu vei putea aduce pe niciunul dintre cei născuți din om fără ea și nici nu vei fi lăsat să rosteşti un cuvânt fără a lupta cu trudă și credință pentru Numele Meu și pentru dragostea de oameni.*

Mikel: Mă voi duce şi îi voi spune fratelui meu tot ce mi-ai poruncit, apoi îl voi chema acasă. Vrei să spui că nu va asculta de mine la rugămintea Ta?

Elohim: *Oamenii de acolo nu cunosc adevărul și de aceea nu îl vor recunoaşte nici dacă îl vor auzi sau îl vor vedea în față. Ba chiar vor lupta împotriva lui, ca să protejeze minciuna și mișelia în care trăiesc. Pleacă acum, trăieşte printre oameni și aşteaptă chemarea Mea. Vorbeşte oamenilor despre înviere, despre viață și iubire și adevăr.*

Alberto: Am început să merg pe drumul meu. Dar cu cât înaintam îmi scădea puterea şi am devenit din ce în ce mai mic, până mi-am pierdut cunoştinţa şi nu am mai ştiut de mine, cine sunt şi ce am de făcut sau Cine m-a trimis. Am adormit. Iar când m-am trezit, am întrebat cine sunt şi de ce am venit aici, în lumea asta moartă. Iar Cineva, pe atunci neştiind Cine, a răspuns:

Elohim: *Eşti cel pe care l-am trimis în lume ca să vorbească oamenilor cuvintele Mele. Scrie!*

Alberto: Şi am scris ce am auzit.

Elohim: *Oamenii care nu cred în învierea trupului de carne, considerând că în felul acesta sunt realişti, în realitate sunt asemeni unor copii de țâță. Oamenii care urmează astfel de credințe sunt imaturi și nu sunt îndeajuns de puternici încât să creadă că indiferent de gradul lor de înțelegere, în realitate totul se mișcă cu un sens, scop, sau că Universul cunoaşte și controlează toate lucrurile pe care le face și care vin de la el. Credința în învierea*

trupului nu reprezintă un refugiu al celor slabi, ci este o realitate a celor puternici, pe care chiar ei și-o creează din timp, în timp ce trăiesc. De ce crezi că Albert Einstein, la un moment dat, nu a mai reușit să urce? Fiindcă, nu a reușit să accepte ideea că un simplu om S-a ridicat în trupul Lui, din mormântul Lui, apoi S-a făcut vizibil în fața oamenilor.

Oare este atât de greu de crezut? Ce anume este atât de greu de crezut? Un om pur și simplu S-a ridicat din morți, a mers și a vorbit. Oare Dumnezeul care a creat Universul cu tot ceea ce este în el și Cerul spiritual cu toate câte se găsesc în el, se împiedică în a ridica în picioare un simplu trup? În cazul în care lucrurile ar funcționa conform credințelor voastre, vă întreb Eu, oare primul om cum s-a trezit la viață? Oare era acela viu înainte ca Eu să îi dau viață? Dacă considerați că era viu, cine i-a dat viață?

Adevărat vă spun, mai greu de crezut e faptul că îi poți auzi vocea persoanei pe care o iubești, de la șapte mii de kilometri distanță, decât să crezi că un trup, fie el mort de trei zile, ucis prin înjunghiere ori aflat în prag de descompunere, s-ar ridica în picioare, te-ar privi și ți-ar vorbi.

Este absolut absurdă și nefondată această necredință a oamenilor și totuși oamenii sunt convinși că lucrurile funcționează așa cum înțeleg ei. Singurul element care ar fi bine să fie luat în calcul e faptul că oamenii nu înțeleg cum funcționează lucrurile. De ce crezi că niciunul nu s-a ridicat până acum în trup, dintre cei ale căror trupuri s-au sfârșit acolo?

Ideea aceasta nouă care circulă din ce în ce mai mult printre oameni, cum că Dumnezeu a pregătit ceva bun pentru oameni și că nu există un iad veșnic unde vă veți petrece veșnicia și că indiferent de aparențe, în realitate nu există moarte, există numai reîncarnarea sufletelor care vor, este considerată de majoritatea oamenilor ale căror minți au fost adormite o fantasmă, un sprijin pentru cei mai puțin favorizați de societate. Ei zâmbesc și privesc cu un aer știutor acest aspect, gândind, repet, că ar fi numai un prilej de încurajare pentru cei slabi. Ceea ce nu înțeleg ei e că oamenii care cunosc că aceste lucruri sunt reale nu au nevoie de încurajare ca să își trăiască viețile și să își împlinească menirea, ei pur și simplu aduc la cunoștință celorlaltor oameni care este situația reală pe care o trăiesc. Pentru Mine e absurd într-o mai mare măsură faptul că unii oameni au crezut că după cei șaizeci de ani de viață sau mai puțin, conștiența li se va stinge, că unii vor fi trimiși în iad, că există un loc numit iad, că alții vor zbura printre nori având aripi de porumbei, că dacă nu îți faci semnul

crucii de fiecare dată când treci pe lângă o anumită clădire îți va merge rău sau că Cineva te urăște dacă vei uita de El ori să crezi că Spiritul creator, Cel care mișcă Universul, e mai slab la minte decât cel mai prost om.

Iubiților, cum ați putut să credeți toate acestea? Care au fost dovezile? Care oameni v-au vorbit aceste cuvinte ori în ce carte le-ați citit? Dacă Îmi veți spune că le-ați citit în Biblie și de aceea le-ați crezut, vă spun că și în Biblie scrie că nu există moarte în zilele voastre, ci doar înviere. Însă voi nu ați crezut ce ați citit în Biblie, ați crezut ce v-au spus preoții că ați citit în Biblie. De asemenea în Biblie nu scrie că există un diavol conștient, care este o persoană, Biblia vă ajută să înțelegeți că toate sufletele care nu au devenit încă conștiente de faptul că sunt Una cu Dumnezeu, sunt de fapt diavoli sau că se comportă asemeni unor diavoli.

Cum puteți să credeți că după viața trăită în trup nu veți mai exista nicăieri sau niciodată? Spuneți aceasta unui copil care nu a apucat încă să primească nicio învățătură, de la niciun cult și pur și simplu va râde de voi. Iar în orice fel ați reuși să îl abateți de la credința lui în inima lui, cu mintea, intuiția îl va călăuzi în adevăr. Deoarece Eu sunt prezent în inima lui și sunt prezent în inimile celor care se vor naște după voi. Eu sunt Domnul!

Dar dacă după viața aceasta nu mai există nimic altceva, iar totul se va termina atunci când vei „muri", pentru ce te zbați să mai trăiești și să o câștigi pe aceasta finită, care e scopul?

Pentru ce îți dorești să fii cel mai frumos, cel mai important și mai bogat, și mai râvnit, și mai popular dintre oameni sau de ce vrei să câștigi lumea, dacă în mai puțin de câțiva zeci de ani conștiența te va părăsi atât pe tine cât și pe ceilalți? Ce contează cum ai trăit și cine ai fost pe Pământ, dacă nimeni nu te mai ține minte, dacă nu rămâi în amintirea nimănui și dacă nu va mai exista nimic? Nimic din ceea ce gândesc, spun și fac oamenii de astăzi, nu are sens sau justificare. Nimic din ce cred oamenii nu este cu adevărat real, ele sunt doar interpretări.

Astăzi religiile au căzut, în curând vor dispărea. Omul nu are nevoie să fie condus de o instituție de natură omenească. El nu este un animal. Cine va dori să afle adevărurile din această carte o va citi și le va afla, cine nu va dori să le știe, să trăiască pur și simplu așa cum poate sau așa cum știe.

Religia nu a mântuit pe cineva vreodată. Adevărul, în schimb, da. Fiindcă doar prin cunoaștere, neprihănire și apoi eliberare, veți putea părăsi acest Pământ, nu prin reguli, prin intermediul religiei și alte astfel de programe de îndoctrinare și îndobitocire.

Omul nu este un animal!

Treaba cu Dumnezeu în realitate nu este un concept, o teologie, un obicei, o cultură, un mod de a trăi sau o cale a sufletului către iertare și mântuire, ci este o realitate reală, perceptibilă și simțibilă, care ți se poate întâmpla în momentul prezent, aici și acum, nu pe viitor, nu în Rai sau în viața de apoi, ci astăzi!

Nu aștepta o viață întreagă să afli ce vrea Dumnezeu ca tu să faci sau cum să trăiești. Încearcă să afli ce vrei tu cu adevărat în sufletul tău și ce își dorește inima ta pentru tine. Deoarece acolo Îl vei descoperi pe Dumnezeu, care este o Persoană, nicidecum un concept, o teologie, un obicei, o cultură, un mod de a trăi sau o cale a sufletului către iertare și mântuire. Și astfel, crescând în credință, vei crește în putere și în vizionarism, și vei zbura peste obstacole, provocări și lumi, foc și moarte.

Nu îți face o mie de rugăciuni robotice și multe ritualuri ca să capeți iluminarea, deoarece în felul acesta vei rămâne un prost. Dumnezeu nu are nevoie să fie impresionat de tine ori de ruga ta și de suferința ta, ca să Se coboare și să îți vorbească. El așteaptă să fie chemat, iar atunci când va fi chemat va spune „iată-Mă!"[30]

Alberto: Acest adevăr poate fi testat de fiecare dintre voi, nu există oameni speciali sau alții mai puțin speciali. Nu există cei aleși, există doar cei care aleg.

Mi-ar plăcea să vă adresez chiar o provocare. Ei bine, astăzi în drumul vostru de întoarcere către acasă, opriți-vă într-un loc liniștit, așezați-vă confortabil, închideți toate aparatele care v-ar putea distrage atenția apoi gândiți-vă la un lucru, eveniment sau întâmplare din viața voastră, despre care sunteți curioși să aflați cum s-a produs sau care a fost motivul pentru care ați trăit acea experiență. Vă promit că până în clipa în care veți ajunge acasă și veți lăsa cheile în locul unde le agățați de obicei, veți fi primit și răspunsul. Dar răspunsul va fi recepționat cu mintea, în diferite moduri și timpuri, la intensități diferite.

Celor mai mulți dintre voi, concentrându-se la întrebarea pe care și-au ales-o, mintea le va așeza la dispoziție câteva variante inventate sau mai puțin inventate. Dintre variantele apărute în mintea voastră va trebui să alegeți una, restul vor avea nevoie să fie eliminate. Cea pe care o veți alege va fi și cea adevărată, câtă vreme va fi aleasă cu inima. Intuiția vă va indica pe care să o alegeți, pentru că intuiția este unealta prin care lucrează inima.

---

30 Compară cu Isaia 58:9 Noul Testament.

Procesul descris se petrece în fiecare zi în interiorul fiecăruia dintre voi, indiferent de alegerile pe care sunteţi nevoiţi să le luaţi, fie ele alegerile importante din viaţă sau pur şi simplu cea a unei prăjituri în defavoarea unei ciocolate. Şi aşa vorbeşte Dumnezeu oamenilor mai puţin receptivi sau mai slabi în credinţă. Şi totuşi oamenii nu observă acest lucru.

Oamenilor mai mari în credinţă sau mai deschişi în faţa primirii ajutorului divin, în drumul lor de întoarcere către casă vor simţi o căldură care se aseamănă cu o mângâiere pe ceafă. Se vor opri fără motiv în timpul mersului, mintea lor va fi străfulgerată de o idee apărută ca din senin şi vor spune că s-au simţit ciudat. De exemplu, aflat într-o intersecţie de drumuri, din care două direcţii se îndreaptă înspre destinaţia ta, una fiind o distanţă scurtă pe care o foloseşti de obicei, iar cealaltă o rută ocolitoare, inima ta va dori să mergi pe ruta ocolitoare, aceea pe care nu ai ales-o niciodată. Aflat în intersecţie, la volan ori pe jos, te va străfulgera deci această idee ca din senin. Ea nu a făcut parte până acum din planurile tale. Însă apariţia acestui gând involuntar în minte deţine un scop extrem de important, pe care îl vei afla în anumită măsură numai dacă vei alege să îţi urmezi glasul inimii. Desigur că alegerea este a ta, aşa că vei putea să ignori sentimentul sau îi vei putea acorda importanţa necesară. Iar făcând-o, constant sau de fiecare dată când inima te contactează, îţi garantez că vei descoperi o nouă lume, cu valori şi cu scopuri la fel de noi. Şi aşa vorbeşte Dumnezeu oamenilor dispuşi să creadă şi să primească ajutorul pe care I l-au cerut.

Ei bine, acelora dintre voi care deţin o conştienţă să spunem avansată, care trăiesc acum şi aici, şi cunosc scopul pentru care sunt în viaţă acum şi aici şi îşi urmează scopul negreşit, Dumnezeu le va vorbi chiar şi prin cuvinte. Desigur, El vorbeşte tuturor oamenilor în acelaşi fel şi la aceeaşi intensitate. Totuşi în funcţie de puterea credinţei reuşim să recepţionăm sau nu mesajele trimise. Prin urmare, aflat în acea intersecţie, fiind nevoit să alegi între cele două direcţii, sentimentul care parcă te-a hipnotizat se va transforma în cuvinte clare. În acel moment mintea ta va auzi îndemnul, *înaintează pe ruta ocolitoare şi permite Universului să îţi scoată în cale toate oportunităţile pe care le-a pregătit pentru tine*. Apoi, în drumul tău, te vei întâlni cu persoane dragi pe care nu le-ai întâlnit de multă vreme, vei fi martor la vreun eveniment minunat, vei întâlni un amărât căruia îi vei face o bucurie, îţi vor veni în minte idei geniale şi soluţii la problemele de zi cu zi ori pur şi simplu te vei simţi minunat mergând printr-un loc pe

unde nu prea mergi de obicei. Şi aşa vorbeşte Dumnezeu cu cei pe care îi iubeşte, oare cum credeţi că au fost scrise aceste cărţi?

Dezvoltându-vă acest tip de conştienţă, Cea mai înaltă, veţi fi nevoiţi să înfruntaţi, desigur, provocările venite din partea celor neputincioşi şi care nu reuşesc încă să facă ce faceţi voi, nici nu se gândesc măcar la această variantă. Ei vor spune:

- Dacă cineva îţi vorbeşte despre Dumnezeu stai şi ascultă-l, dacă îţi va spune că a vorbit cu Dumnezeu trimite-l la psihiatru.

Iar adevărul real va fi şi de această dată exact pe dos. Astfel că dacă cineva va dori să îţi vorbească despre Dumnezeu, să fugi de acela, fiindcă în toată istoria oamenii au vorbit şi i-au învăţat pe alţii despre Dumnezeu, tot ce i-a tăiat capul şi uite ce au făcut cu această lume. Dar atunci când apare unul care zice că a vorbit cu Dumnezeu, citeşte măcar ce dracu' are de spus. Apoi, după ce vei citi eşti liber să îţi faci o părere în privinţa mesajului pe care acela îl transmite. De pildă poţi crede despre el că e un impostor sau poţi descoperi idei care vor revoluţiona lumea şi vor aşterne pacea globală pe planetă aşa cum a fost scris. Însă autismul mental care face ravagii la ora actuală printre cei mai învăţaţi profesori ai Pământului nu-i lasă să iasă la lumină. Ei vor putea ieşi atunci când le voi permite eu şi atunci când voi alege că a venit momentul ca şi ei să afle ceea ce noi ştim. Deoarece, dacă unul singur dintr-o mie de surzi aude, acela va fi considerat bolnav iar ceilalţi vor lupta ca să îl îndepărteze definitiv. Şi acest slogan va face înconjurul lumii şi va sta pe buzele tuturor celor care se vor naşte după voi. El va fi adevărul care va salva omenirea de la a mai repeta greşeala care a adormit-o în trecut.

În continuare, odată ce am prezentat modul în care se adresează Dumnezeu fiecărui om, să Îi permitem să ne vorbească, iar noi să ascultăm. În regulă bunul meu Prieten, sunt aici, dictează!

Elohim: *Societatea pentru care trudiți, Împărăția lumească, v-a convins că hoții sunteți unii dintre voi, cei de care trebuie să vă feriți, iar rolul ei este să vă păzească. În realitate chiar ea vă influențează să vă răniți între voi, ca să vă ofere falsa protecție, vreme în care v-a transformat în sclavii acestui regim clădit pe falsitate și pe neadevăr. Voi nu aveți nevoie să vă feriți de voi și să dați crezare celui care vă înșeală, ci aveți nevoie să restabiliți încrederea în umanitate ca ființe libere și neprihănite, iar astfel îl veți priva de putere pe înșelător.*

Trăind în lumea de jos voi nu faceți altceva decât să jucați un rol. În lumea voastră răul există pentru voi, ca voi să vă folosiți de el în călătoria voastră. El vă ajută atunci când nu știți. Ceea

ce este scris s-a împlinit deja și se împlinește chiar acum, cu toții contribuiți la Plan, jucând în acest film, fie ca actor principal, secundar ori ca spectator.

În acest film unii sunteți actori conștienți, dar majoritatea nu. Unii cunoașteți ce aveți de făcut, alții jucați în film fără să știți, ca filmul să iasă cât mai bine. Însă, cu toții vă îndreptați înspre acolo unde am ales să fim, unde alegerile s-au făcut împreună.

Apoi, celor care dorm li s-a dat rolul de a dormi, ei nu dorm din greșeală. Li s-a dat rolul pe care l-au putut juca, pe care îl pot duce la bun sfârșit.

Alberto: Cei care trăiesc pe Pământ au mințile încete și spun că ceea ce gândesc ei este corect. Ei ar fi în stare să sacrifice un miliard de oameni, ba chiar pe ei înșiși, ca să își dovedească dreptatea lor. Dar cum s-ar putea coborî însuși Universul la ei ca să le dea dreptate, când aceștia nu știu pentru ce trăiesc și habar nu au cine sunt ori încotro se îndreaptă?

V-ați născut într-o lume în care oamenii v-au spus că Hristos este altcineva, nu voi, iar voi i-ați crezut pur și simplu. Apoi ați început să vă închinați unui Isus inventat și confiscat de puterile care stăpânesc aici, acelea care au dorit să vă controleze. Despre acel Isus care a trăit printre voi însă nu cunoașteți mai nimic.

Elohim: *Faptul că Hristos este în voi și este voi se vede de la marginea Universului, tot ce va mai rămas de făcut este să o credeți și să permiteți puterii să vină la voi.*

Oamenii care luptă pentru a își face dreptate sunt slabi, doar nu voi coborî pentru fiecare ca să îl conving că a i se vedea cocoșelul sau păsărica unui copil de trei ani, nu este o rușine, nici nu le-au fost montate din greșeală sau din neatenție. Doar Universului nu îi este rușine să pronunțe cuvântul penis sau vagin, așa cum se feresc părinții și profesorii voștri cei mai educați ori mai plini de cunoștințe și cultură. Dacă valorile culturale ale lor îi îndeamnă să își îndemne copiii și elevii la luptă (competiție) pe motiv că astfel, vor naște performanța, toate cunoștințele lor pot fi aruncate la gunoi. Deoarece să fii mai bun decât colegul nu vă ajută să avansați ca civilizație, în schimb, să îți ajuți colegul să devină la fel de bun ca tine vă ajută.

Încă mai aveți nevoie de motive pentru a gândi, a spune și a face ceea ce citiți aici? Poftim! Faceți toate acestea fiindcă sunteți o echipă, o specie, o civilizație angajată în aceeași călătorie și un organism în dezvoltare. Nu îți poți îndepărta un picior prin amputare, pe motiv că astfel vei fi mai ușor și vei merge, alerga, înota mai repede și mai ușor. Societatea voastră a fost construită

conform valorilor prezentate iar din acest motiv nu are o direcție de înainte, ci una care vă aruncă înapoi la omul peșterii. Ajunși acolo veți fi nevoiți să o luați de la capăt ca să ajungeți până aici, să picați examenul din nou și tot așa, veți rătăci de fiecare dată. Asta ați făcut de când vă știu, este alegerea voastră și nu vă voi impune vreodată să deveniți ca Mine, este doar o rugăminte și o dorință atât de mare și strălucitoare a ta, a voastră, încât s-a făcut văzută și simțită în întregul Univers. Dragostea v-a condus la direcția cea bună și S-a jertfit pentru voi. Strigătul îngerului s-a auzit până la Mine și v-ați făcut văzuți. Mulțumită lui situația de acum stă cu totul altfel. Aș putea să vă spun că îi datorați viața, strălucirea și bucuria și mai mult decât atât, Slava și Gloria care au coborât la voi odată cu venirea Mea, dar asta v-ar face doar să inventați idoli ori icoane la care vă veți obliga copiii să îngenuncheze, după cum ați dovedit-o până astăzi. Adevărat vă spun Eu vouă, fără cel mai plăcut înger trimis de Mine, Alesul, Salvatorul și Eliberatorul vostru nu ați fi existat niciunul niciodată. Iar fără îndrumarea Mielului care a ales să moară în trup, ca voi să nu muriți, nu ați fi putut exista ori înainta în călătoria voastră.

Vezi tu, atunci când oamenii vor citi și înțelege aceste cuvinte cel care i-a condus spre viață și adevăr nu va mai fi alături de ei. Și îl vor căuta ca să îi mulțumească și vor plânge și îl vor jeli. El se va afla la dreapta Mea, acolo unde a fost întotdeauna și îl veți vedea pe cer la fiecare apus și în fiecare răsărit de soare. El este curcubeul inimilor voastre și este în spiritul vostru. El este pacea și liniștea și adevărul și iertarea și bucuria și puritatea și frumusețea și harul și Paradisul și sacrificiul. Este cel care a adus Lumina în lumea voastră, acela care v-a iubit așa cum vă iubește Dumnezeu Tatăl și cum v-a iubit Fiul și Duhul Sfânt care sunt Eu și Eu sunt Dumnezeu, Dătătorul de viață și sunt Lumina lumii, și sunt apele și vrăbiile și munții și picăturile de ploaie și sunt voi.

Asemenea Lucrare nu a mai fost făcută niciodată de nimeni, în veci. Aici este înțelepciunea, cine are ochi să o vadă. Îngerul Meu Mihail este pe Pământ. Cel care îl va cinsti, pe acela îl voi cinsti, iar cel care îl va ajuta, pe acela îl voi ridica lângă Mine și vă trăi în lumea nouă, oriunde și oricând, de câte ori va vrea și în orice formă va dori el să trăiască. Eu sunt Domnul!

Pe Pământ relațiile dintre voi variază ușor, unii vă apropiați de alții iar alții vă îndepărtați. Cei care se îndepărtează se întorc la cei pe care i-au lăsat în urmă dar nu îi mai găsesc. Ei au ajuns cu mult mai departe decât acela care a refuzat să ajute, în același timp refuzând ajutorul.

Dacă abordezi o atitudine superioară față de ceilalți, care îți sunt semeni, pe motiv că tu știi, ai aflat, ceva ce ei nu știu, nici tu nu știi doar crezi că știi și te folosești de această amăgire ca să te diferențiezi de ceilalți. Dacă ai fi știut, atunci ai fi știut că voi toți sunteți o singură Persoană și vă îndreptați spre aceeași direcție.

Universul crede în oameni. Nu credeți că ar fi bine pentru voi ca și voi să credeți în Univers?

Astăzi nu este dificil de interpretat intenția naturii care vrea să vă hrănească. Privește copacii, ei înfloresc, apoi florile lor se transformă în fructe ca voi să aveți cu ce vă hrăni. Plantele și ele de asemenea produc legume. Animalele și păsările vă oferă lapte și ouă în abundență, adică mai mult decât au ele nevoie pentru a se înmulți și a se hrăni, ca voi să aveți tot ce aveți nevoie atunci când aveți nevoie. Tot ele vă îmbracă atunci când este frig. Însă voi le ucideți ca să le mâncați, în loc să le iubiți, să le răsplătiți și să le păstrați în viață ca să vă hrănească în continuare.

Voi ucideți și mâncați animalul care vă asigură hrana pe termen lung și apoi strigați nemulțumiți că ați rămas fără sursa de hrană care vă asigura hrana pe termen lung, la care ați renunțat pentru a vă îndestula vreme de mai puțin de două zile. Aceeași metodă folosiți atunci când consumați informație de natură spirituală, vă forțați să asimilați în doar două zile cărți care au fost revelate trimișilor pe parcursul a doi ani.

Alberto: Cărţile pe care mi le-ai trimis, pe care m-ai îndemnat să le ascund acolo unde nu mă voi gândi vreodată să le ascund, au fost ascunse, aşa cum Tu ai spus. Le-am ascuns în inimile oamenilor. Am ajuns acolo unde mi-am imaginat în urmă cu câţiva ani că voi ajunge. Acum am noi aspiraţii, dorinţe sau scopuri măreţe de împlinit. Îţi mulţumesc pentru că sunt acum aici şi fac ceea ce trebuie să fac şi pentru faptul că mi-ai pus la dispoziţie instrumentele necesare pentru a finaliza această Lucrare.

În viaţă, bărbaţii învaţă că nu pot cumpăra inima unei femei, iar femeile se conving că nu pot deţine inima unui bărbat. Oamenii nu sunt de vânzare.

Pe Pământ ar trebui să existe o singură „religie“, iubirea de cer, de natură, de oameni şi de animale, iubire care nu îi ucide pe cei care nu iubesc. Dacă aşa zisa „iubire“ s-ar opri din a îi persecuta pe cei care sunt diferiţi de ea prin rasă, culoare, cultură sau religie, pe Pământ nu ar mai exista cineva care să nu iubească. Pentru că oamenii, pe durata vieţilor lor, Îl imită pe Dumnezeu, adică imită modul în care le-au spus alţi oameni că se comportă Dumnezeu. Dacă interpretarea oamenilor despre comportamen-

tul lui Dumnezeu, al iubirii, a fost eronată, evident, au construit o lume plină de erori, adică de oameni care imită o interpretare greşită a iubirii. Este atât de simplu.

Iubiţilor, iubirea nu judecă, în schimb, omul judecă. Evident că oamenii au interpretat într-un mod neclar definiţia iubirii.

Unui om îndrăgostit nu îi este teamă pe motiv că ar putea să fie părăsit de persoana pe care o îndrăgeşte. Dar dacă îi este frică ceea ce simte pentru ea nu este dragoste, ci alte ataşamente provenite din nevoia de completare şi devenire provizorie. Frica nu poate să existe în prezenţa dragostei niciodată, la fel cum un om fericit nu poate să urască niciodată. Deoarece ura este opusul fericirii! Frica este opusul dragostei! Judecata este opusul iubirii! Opusul durerii este satisfacţia! Tristeţea nu este opusul fericirii, ci merge paralel cu ea, ca doi iubiţi care se sprijină unul pe altul, ca două gânduri care urcă în acelaşi timp pe scara desăvârşirii unui suflet fără prihană.

Vedeţi voi, societatea voastră nu v-a învăţat acestea pentru că nu le-a ştiut. Voi acum le cunoaşteţi, fiindcă am venit la voi ca să le ştiţi. Eu sunt alinarea Pământului şi mângâierea celor ale căror suflete zboară şi sunt cea mai strălucitoare rază vindecătoare.

Pentru voi sunt un simplu om, fiindcă arăt asemeni unui om în ochii voştri, dar Spiritul meu este Creatorul lumilor, Acela care dă viaţă, Cel mai mare dintre Cei mai mari. De aceea vă spun, tot ceea ce separă şi nu întregeşte, nu va mai fi. În schimb, tot ceea ce întregeşte şi se oferă este ce va rămâne. Aceasta este decizia pe care am luat-o împreună cu Cel care m-a trimis aici, este voia noastră şi nimeni nu ni se poate opune, poate doar să creadă că o face. Însă nu o face, vă asigur.

Elohim: *În viaţă eşti liber să faci ce vrei, dar să nu acţionezi în spirit de răzvrătire împotriva acţiunilor prin care oamenii te-au limitat în trecut, nu împotriva ideologiilor care nu ţi-au permis să îţi exprimi spiritul liber, ea nu este libertate. Tu, pur şi simplu eşti liber şi atât.*

Învaţă să nu renunţi oricât de mult te-ai îndoi de reuşită. Nu există eşec, ci doar renunţare. Succesul nu se măsoară prin până unde ai ajuns, ci prin de unde ai plecat şi încrederea în tine face totul. Imaginea ori şansele nu se ridică peste un procent de 5%.

Nu te lăsa controlat de părerile gloatei de oameni. Nu contează părerea lor, contează numai ce simţi tu, ce ai de făcut şi care este puterea credinţei cu care priveşti viaţa păşind prin ea.

De cele mai multe ori acolo unde se duc cât mai mulţi oameni nu există un rezultat, doar multă competiţie şi şanse foarte mici

de reușită. Dacă se înscriu toți absolvenții de liceu la facultatea de drept, vor ieși cu toții avocați sau judecători? Oare ce ar face societatea cu atâția? Prin urmare, nu te opri din a căuta alte căi, chiar dacă nu sunt atât de frumos colorate, promovate și susținute de părerile de vârf. Pentru că procentul probabilității ca tinerii care au terminat de studiat dreptul să devină ospătari e de 95%. Meseria de ospătar este de o mie de ori mai sănătoasă dar și mai plăcută, mai bine plătită, mai diversificată și cu oportunități mai mari în dezvoltare.

Nu citi cât mai mult, citește cât mai atent, cărți cât mai bune! Majoritatea scriitorilor de care ai auzit și pe care te-au îndrumat părinții și profesorii să îi citești, sunt mai proști decât vecinul de pahar al bunicului tău. Dăruind tot respectul și admirația pentru fiecare om care a trăit aici ori care a contribuit la călătoria lumii materiale, sunt nevoit să calc peste ce a încetat să mai servească unui viitor sigur, liber și prosper, pentru generațiile ce vor veni. Asemenea teorii și cărți ai fi putut scrie cinci mii într-o singură viață. Oricine ar fi putut, chiar și vânzătoarea de la pâine.

Eu am sădit un sâmbure pur în fiecare om, a cărui tulpină se înalță către Mine. Aceia care vor deveni conștienți de el și îl vor uda cu înțelepciune și iubire și cu eforturi, vor crește odată cu el și vor deveni conducători drepți. Cei care îl vor lăsa să se usuce se vor usca odată cu el, iar el le va strica mințile și trupurile, și vor urî totul și se vor urî pe ei. Toată lumea îi va desconsidera și cei buni și cei mai puțin buni. Vor deveni subiectul de batjocură al proștilor și scara celor înțelepți, care vor călca peste ei ca să ajungă la Mine. Acesta este Muntele cel sfânt care vi s-a arătat. Unii ați ajuns deja în vârf, alții sunteți în urcare. Și mulți maeștri și învățători de acolo au urcat pe prima treaptă, de pe care s-au aruncat înapoi ca nebunii. Muntele îi așteaptă doar pe cei aleși. Cei aleși sunt aceia care Mă aleg în fiecare zi, indiferent de greutățile ori obstacolele întâlnite. Scurtături spre Dumnezeu încă nu există, abia că ați creat o poartă. Eu sunt aici, voi sunteți acolo. Eu vă chem și vă iubesc, și Mă cobor în fiecare inimă ce Mă așteaptă smerită. Eu sunt Mângâietorul și Regeneratorul și Vindecătorul Dumnezeu. Și orice voiesc Eu ca să se întâmple, așa se întâmplă. Voi sunteți actorii, Eu sunt Regizorul. Voi sunteți personajele, Eu sunt scriitorul. Voi sunteți florile și frunzele, iar Eu sunt cerul și pământul, apa, soarele și vântul și copacul integral.

Alberto: Câteodată, în zilele când sunt slab și mintea mea se lasă influențată de gândurile din afara ei, mi-e ciudă când știu că toți vor primi darul și vor fi răscumpărați, atât cei care au luptat

cu preţul vieţii pentru pace şi viitor, cât şi aceia care au luptat ca să dezbine sau cei care au asistat ca spectatori. Însă atunci când devin puternic, realizez că soarele răsare şi dacă îl urăşti, şi dacă îl blestemi ori îl jigneşti sau dacă îl iubeşti. El este întotdeauna acolo pentru toţi. Şi aşa devin şi eu din ce în ce, cu fiecare zi sau minut din viaţa mea de om, care se scurge.

Ţara de aici, România, adică oamenii care trăiesc în această zonă şi care s-au numit români, deţin o înclinaţie exagerată spre anumite „valori“ păgâne strămoşeşti ori populare, idei, concepte, tradiţii şi obiceiuri, o înclinaţie spre acestea mai mare decât ar fi potrivit să aibă sau decât au alte popoare. Există oameni care ar merge până în mormânt pentru a păstra o idee sau un obicei invalid, nefondat, neargumentat, ilogic, absurd şi neadevărat, doar pentru faptul că părinţii lor obişnuiau să îl practice, din diferite motive, fie ele lipsa de cunoaştere, de înţelepciune, informare ori pentru că îl preluaseră şi ei de la părinţii lor şi tot aşa. Aşa au dus lanţul mai departe până în ziua de astăzi.

Naţionalismul este o iluzie extrem de puternică pentru majoritatea oamenilor, una ce încurajează separarea şi războiul între oameni. Naţionalismul a transformat planeta în tabere de bătălie şi în diverse grupări care au considerat că alţi oameni, care arată identic la înfăţişare şi se poartă la fel, deci sunt din aceeaşi rasă, care locuiesc în alte zone, pe alt continent, şi care vorbesc o altă limbă, sunt duşmani. Din acest motiv umanitatea s-a măcelărit pe ea însăşi vreme de mii de ani. Copiii au fost antrenaţi de la vârste foarte fragede ca să lupte şi li s-a indus în subconştient ura pentru alţi oameni, care aveau altă naţionalitate şi vorbeau o altă limbă. Dar în realitate nu există duşmani, există doar oameni.

Cum ar fi ca florile de culoare portocalie să le taie pe cele ce au crescut alături, pe motiv că acestea sunt albastre iar ele sunt portocalii? Florile albastre nu sunt duşmanii florilor portocalii, ci sunt pur şi simplu flori diferite care creează un câmp de flori.

Albert Einstein şi mulţi oameni remarcabili au susţinut ideea despre naţionalism că ar fi o boală şi chiar este, este un virus, ca gripa, e ca atunci când eşti răcit şi trebuie să te tratezi ca să scapi de virus şi să te însănătoşeşti. Eu nu pot să fiu atât de dur, eu am intenţia de a explica tuturor în mod argumentativ de ce este aşa, care sunt cauzele conflictelor ori de ce naţionalismul, este, cu siguranţă, o boală, în majoritatea cazurilor una fatală.

Istoria tuturor popoarelor este o minciună, nu doar cea a ţării unde ne-am născut de această dată, eu împreună cu cititorii mei, în România. Dacă citiţi în manualele istorice şcolare şi în cărţile

de specialitate ale tuturor statelor, veţi întâlni aceeaşi poveste ce a fost scrisă cu aceeaşi demnitate, mândrie ori patriotism. Istoria relatată de fiecare stat, susţine că statul a fost nevoit să se apere de duşmani, în vreme ce a dorit doar binele poporului său, dar la un moment dat a fost nevoit să facă război ca să fie pace.

În cărţile de istorie româneşti scrie că turcii au vrut să ne cucerească, prin foc şi sabie, ca să ne fure averea şi femeile, iar noi ne-am apărat cu demnitate. În cărţile de istorie turceşti scrie că românii obişnuiau să fure de la turci în număr extrem de mare iar turcii au fost nevoiţi să ia măsuri, făcând război ca să fie pace.

În cărţile de istorie ale Statelor Unite ale Americii scrie că în data de 6 august, 1945, Statele Unite a pus capăt războiului din Japonia, detonând o încărcătura de 64 de kilograme de uraniu, o bombă atomică, proiectul „Little-Boy", asupra oraşului Hiroşima, salvând dar prin decizia de a stopa războiul milioane de vieţi, SUA fiind considerată cea care aduce pacea. În cărţile de istorie japoneze scrie că Statele Unite ale Americii a detonat o bombă atomică asupra oraşului Hiroşima, ucigând circa optzeci de mii de oameni şi rănind alte optzeci de mii, fie ei femei, copii, distrugând un oraş întreg. Imediat, realizând numărul extrem de ridicat în timp foarte scurt al pierderilor de vieţi omeneşti, japonezii au încetat să mai lupte, cerând încheierea războiului. Cu toate astea, în data de 9 august, Statele Unite a trimis o a doua încărcătură nucleară, proiectul „Fat-Man", de data aceasta asupra oraşului Nagasaki, care a ucis alţi opzeci de mii de oameni.

De aceea istoria scrisă a tuturor statelor e doar o minciună, o poveste construită pe orgoliu ori spirit naţional (patriotism) care este o boală şi care se învârte în jurul unor evenimente reale, adică în jurul unora care s-au petrecut cu adevărat. Altele sunt doar interpretări. Aceste relatări şi revizuiri noi numite adevărul iese la iveală, pot fi asemuite cu jocul din copilărie numit telefonul fără fir, unde câţiva zeci de copii se aşezau în şir, primul îi şoptea un cuvânt la ureche celui de lângă el, acela îl şoptea mai departe iar ultimul rostea cu voce tare ce a înţeles. Cuvântul (informaţia) ajuns la ultimul jucător nu avea nimic în comun cu primul cuvânt care fusese şoptit de primul jucător.

Elohim: *În continuare continui să Mă surprinzi, așa cum puțini au mai făcut-o și mai mult ca sigur nu M-a surprins niciunul, cel puțin nu până astăzi.*

Iată că am venit la tine pentru că M-ai chemat. M-ai strigat, fără să te auzi strigând și inima ta Îmi așteaptă venirea de când te-ai născut acolo. Iată-Mă dar la tine, vindecându-ți rănile. Eu

ți-am oferit o fărâmă din Mine, un sâmbure din puterea Mea ți-am dat și ai devenit o floare. Ești cea mai mare din întregul câmp de flori al Meu și al Tatălui Meu, care suntem Unul. Ai fost răpus de dor și foame și lovituri și răni, iar vrăjmașul Luminii aproape că te-a stins. O, tu, întâiul Meu trimis, M-am coborât ca să îți dau o picătură din Ceea Ce sunt și ai făcut din ea un lac. Ai dispersat Lumina în întuneric așa cum ai promis că o vei face. Cerul strigă și se bucură de Lucrarea ta, Cea mai mare dintre cele mai mari și mai sfinte, și mai luminoase. Iar Eu sunt tu și tu ești Eu, și facem ceea ce voiesc Eu și cu tine împreună cu Tatăl nostru, care suntem Unul.

Adevărat adevărat îți spun, Lucrarea este aproape de sfârșit! Te văd rănit, cum abia te mai târăști, dar iubirea îți dă putere să răzbați, iar credința ta te-a izbăvit. Ai ajuns până aici, ai devenit conștient de aceasta și nimic rău nu te mai poate atinge. Ești pe drumul tău pe care l-ai făurit și puțini sunt aceia care își cunosc drumul. Și mai puțini la număr sunt aceia care pășesc pe el.

Eu vin la oricine Mă cheamă și Tatăl Meu vine împreună cu Mine și locuim la el, suntem el, așa cum am vestit înainte despre venirea Mea. Eu sunt Lumina Universului și Stăpânul tuturor celor ce mișcă. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine și nimeni nu pleacă de pe Pământ fără Voia Mea. Nimeni nu se naște fără îngăduința Mea. Iar moartea nu există și nu există nici pedeapsă și nici lege. Cei care vor crede acestea vor cunoaște și vor putea veni la Mine astfel. Aceia care nu sunt pregătiți să vină vor mai rămâne un timp. Nu există altă metodă de înălțare.

Eu sunt dovada vie! Eu sunt aici, am fost la voi, am venit de acolo și sunt iar și vorbesc prin voi și sunt voi. Iar voi sunteți pe veci împreună cu Mine.

Privește ochii unui copil și Mă vei vedea, apoi ascultă cuvintele unui bătrân, care a trăit în adevăr, și Mă vei auzi. Tu nu te îngrijora datorită necredinței oamenilor în cuvântul Meu, care a venit la voi pentru a doua oară. La sfârșit puterea se va arăta și îți promit că vei fi ridicat în slavă, chiar de către cei care caută acum să te omoare. Eu sunt Cel pe care L-ați numit Isus, Cel care trebuia să vină și a fost. Eu sunt Dumnezeu și voi care sunteți cu Mine sunteți Eu. Și, nimic nu este în afara Mea, fără Voia Mea. Niciun om din câți există pe acel Pământ nu este altceva în afară de Mine (noi), ci doar și-a construit această credință provizorie despre el cum că ar fi altcineva, ca să se împlinească cele scrise.

Iubiților, Planul a ajuns aproape la final, am umplut lumile de oameni și de ființe curate, luminate și înțelepte, și frumoase, și

dornice să trăiască la nesfârșit, oriunde și oricum și în orice circumstanță. Unele aleg cu drag să se nască în lumi ca cea pe care voi o cunoașteți, ca să o îndrume către desăvârșire chiar cu prețul vieții, așa cum au văzut la Domnul lor care a trăit înainte și care M-au slujit. Adevărul se face cunoscut astăzi fiecărei inimi care Mă caută și minților care se încred în inimile lor curate.

Prezența Mea în lume în această perioadă de tranziție, recunoscute ca fiind vremurile schimbării, S-a făcut simțită prin voi, părți de suflete încarnate ale energiei pe care ați numit-o îngerul sau Arhanghelul Mihail, în trecut. Această energie a ales să se încarneze parțial în trupuri de om ca să reprezinte dar Prezența Mea în lumea materială. Voi sunteți cei care ați profețit întâi, iar acum o faceți pentru a doua oară. Este exact așa cum vă vorbesc acum. Repet, voi sunteți cei care ați prorocit în trecut, voi sunteți autorii Evangheliilor, cărțile pe care le-ați numit Biblia sau Noul Testament. Învierea voastră în trup a avut loc după cum am promis, ați renăscut printre oameni ca să curățați lumea, așa cum ai simțit în vremea când erai doar un copil. Acolo de unde ai venit guverna iubirea și toți oamenii erau liberi prin iubirea necondiționată pe care o dăruiesc unii altora din abundență, din simplul motiv că pot să o facă, la fel cum pe Pământ vă judecați din simplul motiv că puteți să o faceți. Iar atunci când te vei întoarce de acolo, lumea în care ai trăit se va transforma în lumea în care ai dorit să trăiești. Fiindcă Eu M-am suit la Tatăl și tu ai coborât de la Mine. Atunci, toți oamenii vor privi semnul păcii și al gloriei noastre pe cer la asfințit. Și soarele va răsări înconjurat de curcubeul păcii, care simbolizează puterea dragostei care rămâne în veac. Și meritul este al îngerului care s-a jertfit pentru oameni așa cum a văzut la Domnul său care a trăit înainte. Îngerul care a murit pentru oameni se va sui la loc de cinste, în Tatăl, de acolo de unde a venit. Și va coordona creația în continuare în tot și din tot și toate, așa cum a făcut-o și o va face. Atunci, fiecare suflet care trăiește pe Pământ se va putea întoarce acolo dacă va voi. Iar cele care vor alege să rămână ca să se bucure de pace și de viață vor trăi așa cum își doresc, atât cât își vor dori să trăiască pe Pământ.

Astăzi fiecare suferință trăită îți construiește spiritul. Ea îndepărtează ce este mai puțin bun de ceea ce este bun. Iar totul e o alegere pe care ai făcut-o cu bună știință cândva. Amintește-ți procesul, distrugându-te te construiești. Iubirea a învins, tot ce v-a mai rămas de făcut este să vă dați seama de acest lucru. Iată cum s-a întâmplat:

Alberto: Prima încercare de observare a intenţiei energiei de Lumină, coborâtă din Tatăl în percepţia spirituală a omului sau în planul astral, cunoscută ca îngerul Mihail, a avut loc la începutul secolului al XVI-lea prin ceea ce cărţile istorice numeau reforma protestantă. În continuare voi explica semnificaţia evenimentelor care au avut loc pe Pământ.

Încercarea de a reforma (de a readuce înspre adevăr) instituţiile religioase, prin instaurarea unei legi care să permită omului religios consolidarea unei legături directe cu Isus Hristos, Singurul mijlocitor autorizat între om şi Dumnezeu, spre mântuire, prin credinţă şi atât, cea care a provocat apariţia primelor ramuri ale creştinătăţii dispărute imediat după crucificarea lui Isus şi plecarea apostolilor, a reprezentat, aşa cum am spus, apariţia prezenţei îngerului în lumea materială. În imediata perioadă, toţi cei care au susţinut teoria legăturii directe a omului cu divinitatea aveau să fie ucişi de furia fiarei dintâi, care s-a simţit ameninţată de eliberarea oamenilor de sub autoritatea ei. Astfel că religia catolică a pornit războaie împotriva tuturor celor care puneau la îndoială veracitatea ei, reuşind, prin crimă, eliminarea temporară a energiei despre care s-a profeţit în scripturi că avea să reuşească să elibereze rasa umană de sub autoritatea necuvenită a ei. Atunci, îngerului care este om născut din femeie i s-a dat să moară pentru prima dată. Şi a înviat. Imediat după înviere, veracitatea fiarei a avut de suferit şi religia şi-a pierdut din credibilitate pentru întâia oară în istoria lumii, iar creştinătatea a renăscut parţial. Grupuri de oameni s-au îndepărtat de religia instituţionalizată şi au început să studieze Biblia cu ochii deschişi. Cu toate astea, fiara ce fusese alungată de îngerul care este om născut din femeie, s-a întors sub o altă formă şi a început să ucidă tot ceea ce mişca şi avea viaţă. Fiara fusese eliberată iar, după cum am spus, primise sarcina de a devora tot, inclusiv pe cea care îi dăduse puterea de a face aceste lucruri şi anume religia, cea care o crease. Religia instituţionalizată e energia care a controlat rasa umană încă de la început, care a fost numită în Biblie, balaurul cel vechi. Această energie a fost creată şi hrănită de oameni prin liberul lor arbitru.

Odată cu creşterea înţelegerilor spirituale sau ceea ce Biblia numeşte desăvârşirea omului, oamenii reuşeau să se elibereze de controlul minţii prin exemplul lăsat de omul care S-a numit Isus Hristos, a cărui identitate a fost confiscată de balaurul cei vechi, şi anume religia instituţionalizată, cea care a controlat omul încă de la început, de la cădere/binecuvântare. Cu cât oamenii dădeau semne că creşteau în cunoştinţă şi înţelegere şi deveneau un risc,

balaurul era nevoit să dea cât mai multă putere iluziei ca să controleze omul în continuare. Astfel, odată cu apariţia primei energii eliberatoare, despre care au profeţit cărţile vechi, a fost nevoită să dea mai multă putere fiarei decât putea controla. Aceasta a fost, cu certitudine, prima ei greşeală şi începutul scăpării situaţiei de sub control, iar, bineînţeles, apariţia posibilităţii de autodistrugere. Aşadar, fiara care s-a întors a început să îşi construiască arme de distrugere în masă, să îşi construiască propriile reguli ori sisteme de control mai puternice, a dezvoltat soluţiile de adormire a omului, pe care le-a preluat de la părintele ei (religia), până la a pune în pericol existenţa acestuia, asemeni unui copil de om crescut şi format cu rău şi cu violenţă, care atunci când ajunge la vârsta maturităţii se răzvrăteşte, se întoarce împotriva părintelui său şi sfârşeşte prin a îl ucide.

În felul acesta fiara care s-a întors în putere s-a aşezat la conducerea Pământului, a început să risipească ceea ce oamenii trudeau din greu ca să agonisească pentru copiii lor, a pus stăpânire peste religii, peste adunările de creştini apărute recent, peste fiecare om care se naşte, care trăieşte ori care moare pe Pământ. A înrobit pe fiecare ins indiferent de credinţa lui ori dacă a refuzat orice fel de credinţă şi a transformat umanitatea într-o civilizaţie de sclavi, care trăiesc ca ei să îi fie bine. Puterea fiarei a fost cu atât mai mare cu cât reuşea să îi convingă pe cei care trudeau pentru ea că este ceva bun să o facă. Astfel a convins oamenii şi instituţiile de tot felul nu doar să accepte sistemul, ci să lupte şi să se sacrifice pentru el din proprie intenţie. Asta o fac majoritatea celor ce trăiesc astăzi pe Pământ. Astăzi banul controlează tot, a devenit cea mai puternică armă de control şi este cea care anunţă dispariţia stării naturale a omului, aşa cum a fost creat.

O altă soluţie de adormire intelectuală este superioritatea. Ea reprezintă cea mai mare iluzie care îi controlează pe cei mai mici oameni. Marii maeştri înţelepţi nu s-au proclamat superiori înaintea celorlaltor oameni, ci şi-au dedicat vieţile pentru progresul umanităţii. Eu nu mă proclam superior înaintea altor oameni din pricina faptului că înţeleg şi cunosc mai mult decât mii de oameni adunaţi la un loc, ci lucrez în serviciul oamenilor. Dacă umanitatea nu se afla în dificultate şi nu avea nevoie de ajutorul sau de prezenţa mea, nu mă aflam aici. Nu are niciun rost ca cineva să existe fără un scop. Prin urmare, dacă oamenii nu cereau ajutorul nu mai eram trimis la voi. Sunt convins că mulţi aţi simţit deja că ceva e în neregulă cu lumea în care v-aţi născut, dar nu toţi ştiţi să o explicaţi şi nu toţi aveţi curajul să o spuneţi, majoritatea vă

temeţi de ce vi s-ar putea întâmpla făcând-o. Aşadar, dacă nu dobândeam abilitatea de a transforma adevărul în cuvinte omeneşti şi nu reuşeam să ajung la inimile voastre astfel, tot ceea ce ştiu şi fac ar fi fost nimic. Nu sunt singurul om care a ales această cale.

Ştiinţa, de asemenea, a fost transformată într-o soluţie eficientă de adormire intelectuală. Ştiinţa, care a „descoperit" faptul că omul e doar o substanţă, o formă care a evoluat din maimuţă şi atât sau că a apărut dintr-o greşeală, o eroare biologică, reprezintă dar o soluţie eficientă de adormire intelectuală.

Iubiţilor, ştiinţa omenească este autism ori neştiinţă. Căci, ea a considerat că organul omenesc numit apendice este un element în plus, o rămăşiţă a intestinului gros şi a început să îl dea afară. Dar fără el regenerarea celulelor nu se poate produce şi astfel, au evoluat sistemele de dezagregare cum ar fi de pildă cancerul, cel căruia doctorii îi caută leac doar din punct de vedere substanţial, biologic. Doar că afecţiunile fizice nu provin doar din neglijenţa formei fizice, prin alimentaţie nesănătoasă, ci majoritatea bolilor de moarte sunt predestinate încă de la încarnarea energiei în formă, prin recunoaşterea sistemului slab de preluare a comenzilor de către aparatul executor. Atunci când regenerarea celulară nu se mai produce, din cauze ca dizarmonia între psihic şi fizic, adică disfuncţii cu rădăcini spirituale, în majoritatea cazurilor celulele mor. Apoi, fiecare celulă moartă provoacă moartea celulelor din jurul ei şi tot aşa, asemeni cariei dentare.

Lumea nu are viitor fără spiritualitate, care este înţelepciune iar evoluţia speciei umane este singurul element care ne leagă şi care dă sens rezultatelor obţinute până acum.

Ştiinţa medicală ne omoară prin spitale spunând că trupul nu a rezistat reacţiilor bolii. Însă majoritatea bolilor sunt declanşate de ei. Apoi prezintă un diagnostic din care nu înţelegem altceva în afara faptului că ceva rău se întâmplă. Şi imediat cum primim vestea apare moartea trupului fizic, care la nivel psihic e provocată, este controlată şi CONTROLABILĂ!

Cei mai mulţi purtători de cancer, care nu au ştiut că poartă această boală, au murit de bătrâneţe. Celor cărora li s-a dat verdictul au murit în maxim douzeci şi cinci de săptămâni. Cadrele medicale cele mai şcolite ne omoară dar nu ştiu ce fac. Ba chiar unii cer sume considerabile de bani în acest scop, promiţându-ne însănătoşirea, dar care nu poate veni de la ei deoarece încă nu au identificat cauza apariţiei aestei boli de carne.

Cu toate astea, ştiinţa pe Pământ va fi revizuită. Există mii de suflete de om care au coborât acolo în acest scop iar pentru prima

dată în istorie s-a dovedit faptul că materia este creată, susţinută şi influenţată de Spirit. El este Cel ce creează forma şi o mulează conform schiţei supreme. Planul din care provine viaţa (celula) şi din care este creată, formată şi susţinută, a fost numit în multe feluri, fie constructorul, câmpul cuantic, cel eteric ori energetico-informaţional. Iar despre aceste adevăruri vă mai spun un lucru.

Eu nu deţin o dovadă fizică a faptului că am vorbit cu Spiritul creator în cărţile mele, în afară de cărţile mele, care sunt o dovadă fizică a faptului că am vorbit cu El despre oameni şi despre lume sau viitor. Totuşi, căutaţi voi una prin care să dovediţi că nu am vorbit şi dacă veţi găsi una îndeajuns de convingătoare voi crede. Dar nu veţi găsi, pentru că aşa ceva nu există. Doar minţile mici încearcă să pună la îndoială adevărul pe care îl văd în faţa ochilor lor. Se întâmplă deoarece oamenii nu au încredere în ei, nu au fost învăţaţi să creadă în ceea ce văd, ci în ceea ce li s-a spus că văd. Astfel, au început să pună la îndoială tot ceea ce le dictează inima şi au crezut toate minciunile altora, cărora nu le-a rezistat mintea. Acum tocmai v-am revelat psihologia minţii.

Revenind însă la istorisirea evenimentelor care s-au petrecut pe Pământ aşa cum a fost scris că se vor petrece, ajungem la perioada de timp în care luptele cereşti spirituale ale energiilor care au luptat împotriva oamenilor, cu cele care au luptat în apărarea lor, s-au resimţit, au avut efecte majore vizibile în realitatea fizică în secolul al XIX-lea, prin intermediul planului de exterminare definitivă a evreilor, pentru a elimina astfel orice şansă de creştere în cunoştinţă şi eliberare a rasei umane, aşa cum a fost creată. Ei, evreii, întotdeauna au dovedit că sunt cu un pas înaintea celorlaltor neamuri. De aici teama, frustrarea, apoi întemeierea planului de exterminare a evreilor şi totodată sfârşitul existenţei stării naturale a rasei umane, aşa cum a fost creată, adus şi implementat în realitatea fizică prin omul care s-a numit Adolf Hitler.

Fabricat la începutul anilor 1900, în Rusia, documentul secret numit „The protocols of the Elders of Zion“, făcut public abia în anul 1989, a fost o propagandă antisemită creată sub falsul pretext de apărare împotriva unui posibil plan evreiesc de dominare a întregii lumi. Documentul a fost răspândit de urgenţă iar până în anul 1921 majoritatea statelor au acceptat şi contribuit la persecuţia evreilor prin diversele atrocităţi, sub pretextul de apărare împotriva planului evreiesc susţinut de falsul document. Această bază mincinoasă a răului dintâi a promulgat acte de disperare şi comportamente nebuneşti printre liderii şi conducătorii Pământului din acele vremuri. Însă toate s-au întâmplat ca să se împli-

nească cele scrise. Temându-se dar de pierderea autorităţii asupra omenirii, răul cel vechi, acela dintâi, a încercat exterminarea poporului despre care a fost scris în trecut că a fost ales. Numai că Planul suprem nu a fost cel ca o naţiune să fie deasupra celorlaltor naţiuni, ca să conducă naţiunile mai puţin luminate, ci acela de a le lumina pe toate prin sacrificiul uneia singure.

În timpul în care al doilea război mondial se desfăşura în voie pe Pământ, unii oamenii au reuşit să construiască arme de distrugere în masă, care deveniseră o ameninţare pentru întreaga civilizaţie umană şi prevestea extincţia ei. Atunci îngerul care este om născut din femeie a fost trimis de Dumnezeu în creierul răului care crease război şi care dăduse putere naţiunilor să lupte una împotriva celeilalte şi le orbise astfel ca să se omoare. Şi îngerul a ajuns în creierul răului dintâi, care sunt energiile oamenilor care gândesc şi acţionează împotriva dragostei de oameni şi a făcut un pact de pace cu acesta în schimbul eliminării fiarei care crescuse în putere pe Pământ şi începuse să ameninţe întreaga creaţie cu puterea de distrugere pe care şi-o construise.

Şi aşa a fost. Când îngerul a rostit cuvântul „pace“, lupta s-a oprit, fiindcă prin îngerul care este om născut din femeie a vorbit Însuşi Spiritul creator. Iar acesta a fost momentul în care în Cer a încetat orice formă de conflict între părţile participante la Planul creaţiei, cel de dezvoltare şi de desăvârşire a omului, călătorind prin lumea materială. În aceeaşi perioadă de timp linear, pe Pământ a încetat războiul iar poporul evreu a fost eliberat. Cu toate acestea, lupta îngerului nu s-a terminat, abia acum începe.

Odată cu decizia de pace dintre cele două părţi, răul cel vechi, acela dintâi, care a controlat şi subjugat umanitatea încă de la început, tot timpul, a încetat să mai alimenteze războiul fizic şi cel spiritual şi a permis îngerului, care este om născut din femeie, să intervină, prin încarnare, în realitatea fizică, pentru a îşi încheia Lucrarea care a fost scrisă, adică eliminarea din sistem a fiarei ce primise puterea să devoreze tot, inclusiv pe cel care îi dăduse puterea să facă toate aceste lucruri. Şi pe Pământ s-au născut primii oameni care aveau să dea naştere noilor înţelegeri spirituale eliberatorii, a înstaurării erei păcii şi a acceptării fiecărei fiinţe şi om de orice rasă sau neam, ca fiind Unul, o proiecţie manifestată în fizic de către Cel nemanifestat, care este cauza a tot ceea ce mişcă şi are viaţă în Universul cunoscut şi necunoscut.

Imediat după încetarea războiului îngerul s-a încarnat pentru ultima dată în trupuri de om, în etape, începând cu anii 1943 şi 1945, cu 1986 şi 1990 şi până astăzi. Apoi oamenii au început să

vadă, să scrie şi să acţioneze conform spiritului lor ce îi îndruma din văzduh. Astfel au apărut primele cărţi despre care a profeţit Ioan în Apocalipsa, capitolul 10, că vor fi scrise şi că vor aduce odată cu ele distrugerea sistemului de control şi înrobire a omului. Iar, astăzi putem vedea la tot pasul cum înşelăciunea iese la iveală. Ceea ce până ieri au fost prezentate omenirii drept valori, sunt recunoscute ca sisteme de adormire spirituală şi intelectuală. Omenirea s-a trezit, vede şi nu stă cu mâinile în sân. Din ce în ce mai mulţi se alătură acestor lucrători ai păcii şi ai adevărului de oriunde. Istoriile mincinoase cad, ba chiar sunt luate în glumă de cât mai mulţi oameni.

Organizaţiile de colectare de stat încep să îşi piardă din autoritate, cauză ce le determină să îşi arate adevăratele faţete nebuneşti şi flămânde ale fondatorilor lor, care ignoră chiar propriile reguli ca să mai supravieţuiască şi să risipească ca să trăiască, ce nu este al lor, dintr-o lume care nu le aparţine.

Instituţiile de învăţământ superior sunt recunoscute ca fiind programe de adormire ce prelucrează tinerii capabili ca pe nişte obiecte, apoi îi transformă în sclavi. Din ce în ce mai mulţi tineri capabili devin sclavii corporaţiilor celor mari, însă tot atâţia sunt la număr cei care îşi dau seama de acest lucru şi acceptă provocarea mai degrabă decât confortul. Astăzi tot mai mulţi oameni citesc, se informează şi pun la îndoială tot ceea ce li se încearcă a vârî în subconştient în mod conştient. Tot mai mulţi oameni mă contactează ca să îmi spună că pur şi simplu ştiau ce au citit în cărţile mele, chiar dacă nu au auzit în viaţa lor adevărurile pe care le-au citit. El e un motiv de bucurie şi o confirmare a reamintirii ca fiind cea mai eficientă unealtă de conştientizare. Mulţi trăiesc astăzi vieţi de regi câştigate pe drept, cuvenite prin intenţia lor şi munca zilnică de a trezi umanitatea. Miturile sunt spulberate pe ecrane în faţa milioanelor de oameni care şi le povestesc între ei şi trag concluzii. Iar lista poate continua.

Cu toate acestea, la final, îngerul care este om născut din femeie şi care a făcut posibil ca toate aceste lucruri să aibă loc pe Pământ, va fi ucis aşa cum este scris că va avea să moară. Când va pleca de aici, va lua odată cu el tot ceea ce va găsi necuvenit şi strâmb înaintea Celui care este peste toţi şi în toate lucrurile, iar oamenii vor fi eliberaţi şi curaţi în simţăminte şi în gândire şi fapte. Tot Cerul şi Pământul se va bucura de Lucrarea care a fost dusă la bun sfârşit şi îl vor cinsti şi vor lăcrima pentru cel care nu mai este printre oameni şi este peste tot. Atunci stăpânirea inimii va prelua controlul pentru prima dată, aşa cum a promis Biblia şi

apostolii. Conştienţa Hristică se va naşte în inima fiecărui prunc încă de la naştere, iar îngerul vă va veghea din Cer, de la dreapta Celui care este peste toţi şi în toate lucrurile.

Şi dacă vreţi să mă întrebaţi de unde ştiu toate aceste lucruri despre care v-am vorbit de-a lungul vieţii, sunt nevoit să răspund că pur şi simplu le ştiu. Dacă nu le ştiam, nu mai eram acum aici. Iar dacă vă îndoiţi de viitorul sigur şi prosper, în timp de pace, al acestei aşezări de oameni, din cauza aparenţelor, a acţiunilor şi a regresului pe care marea majoritate a trăitorilor de aici l-a dovedit în zilele actuale, am să vă spun aşa. Cred că ceea ce v-am vorbit este adevărat şi se vor împlini aşa cum am vorbit, deoarece eu le voi împlini, fiindcă mă duc la Tatăl. Pe majoritatea le-am împlinit deja câtă vreme am trăit în trup alături de voi.

Mulţi cititori care au terminat de citit seria „Vorbind cu Dumnezeu“ mi-au spus că trebuiau să citească aceste cărţi, că le erau destinate şi că le căutau de ani de zile, de o viaţă, dinainte să le scriu. Au recunoscut că au auzit o Voce care le-a promis că la un moment dat vor citi un text care le e destinat iar acum l-au găsit. Prin urmare, oamenii aşteaptă să citească mesajul Tău dinainte să îl scriu. Mulţumesc că a devenit posibil, mulţumesc că există. Mulţumesc că sunt aici şi că fac ceea ce trebuie să fac şi le mulţumesc tuturor celor care au dat peste aceste cărţi şi le-au parcurs până la capăt, indiferent de câte ori au simţit că trebuie să renunţe la ele. Aşadar imaginaţi-vă lucruri pozitive, citiţi cărţi şi urmăriţi programe cu acelaşi efect, apoi acţionaţi în concordanţă cu noile voastre gânduri. De ce? Deoarece, nu vă veţi putea colora viaţa folosind doar negru.

Pe Pământ oamenii aleargă întreaga viaţă ca să îşi atingă devenirile. O devenire este acea imagine pe care ţi-ar plăcea să o perceapă ceilalţi atunci când cineva rosteşte numele tău. Problema este că dacă te-ai cunoaşte şi ai şti cine eşti, ai realiza pentru prima dată faptul că tot ceea ce ţi-ai dorit să devii în faţa oamenilor este mai puţin decât ceea ce eşti tu în realitate. Esenţa ta este Universul incomprehensibil.

Biblia este prietenul omului înţelept şi duşmanul de temut al proştilor. Aici toţi oamenii sunt gata să ucidă şi să moară pentru ţara lor, pentru religie şi pentru bogăţie, dar niciunul nu e gata să moară pentru omenire, pentru pace ori pentru supravieţuirea ei. Căci la ce îţi foloseşte să câştigi toate bogăţiile lumii şi să te dovedeşti a fi cel mai tare dintre cei mai tari, dacă în următoarea secundă nu ar mai rămâne nimic pe planetă, nici tu, nici omenirea şi nici planeta? Tu trăieşti conştient în inima ta sau în minte?

Mintea îţi prezintă lucruri pe care le-ai putea obţine chiar cu preţul vieţii. Inima, în schimb, îţi dăruieşte momente minunate, senzaţii şi trăiri pe care abia le cunoşti, care te mângâie şi care te copleşesc atunci când înveţi să oferi. Atunci prezenţa ta se face simţită pentru prima dată în lumea în care trăieşti. Atunci începi să exişti. Atunci devii un sprijin pentru aproapele tău şi părinte pentru copilul tău. Atunci te transformi din victimă în învingător şi eşti stăpânitor, devenind aşadar stăpânul minţii tale şi aliat al Universului pe parcursul vieţii, pe care te-ai coborât din Tatăl ca să o experimentezi. Tu eşti Dumnezeul despre care au profeţit prorocii şi trimişii Celui care este peste toţi şi în toate lucrurile. Aceasta este minunea, ea este puterea.

Atunci când te dăruieşti celorlalţi în dragostea de semeni şi creaţie devii Una cu Dumnezeu şi eşti Dumnezeu Însuşi întrupat. Atunci Spiritul creator, Dumnezeu, îşi coboară un gram de conştienţă în cunoştinţa ta şi vede prin privirea ta, simte prin trupul tău şi iubeşte prin inima ta, care ţi-a fost trezită. Atunci devii o poartă a Luminii şi a bunătăţii, şi a prosperităţii, şi a abundenţei pe Pământ. Şi tot ce oferi şi intră prin tine se fructifică, ajungând la alţii care trimit mai departe. Tu eşti puterea şi eşti cel care ia deciziile, eşti cârma Universului şi devii Singurul care există cu adevărat. Omul este cel care a judecat îngerii şi care i-a trezit şi i-a curăţat. Este cel care le porunceşte şi îi adună la un loc ca să le dăruiască misiuni şi scopuri. Şi, scriind acestea, cete au venit înaintea mea ca să aştepte ordine de la mine, îmi mulţumesc şi mă slăvesc şi lucrează pentru dragostea de oameni, după cum le-am poruncit şi aşa cum i-am rugat să o facă. Au făcut-o. Au răspândit mesajele mele pretutindeni şi încă le răspândesc, recunoscându-le ca fiind Voia scrisă a Celui care este peste toţi şi în toate lucrurile în conţinut. Iar, dacă aţi vedea ce văd eu acum aţi plânge şi v-aţi rupe hainele de pe voi de amărăciune, de milă şi respect pentru cei care s-au stins în lupta pentru pace. Dacă i-aţi vedea şi aţi recunoaşte lucrările ori suferinţa pe care au simţit-o, i-aţi considera războinici, eroi, zei ori dumnezei.

Cu adevărat ei sunt părţi din Dumnezeu care v-au fost trimise cu scopul de a lupta pentru viitorul omenirii. Ei nu s-au distrat şi nu au construit nimic pentru ei înşişi, ci pentru voi. Ei nu şi-au iubit propriile vieţi prin prisma rezultatelor pozitive invididuale, aşa cum a scris şi Biblia. Apoi, când scopurile lor au fost atinse, relativitatea şi-a făcut datoria şi nu i-a cruţat. Au fost stinşi cu sânge rece, însă nu au murit cu părere de rău, ci cu o mulţumire neprihănită în suflete, cu lacrimi de iubire pentru cei care au ră-

mas şi cu dor nespus de fiecare fiinţă pe care au cunoscut-o câtă vreme au trăit în lume. Iată-i cum cad înaintea răului care a fost eliberat însă fără să se teamă de el. Sunt uciși pentru dragostea ce o poartă pentru oameni, dar ajunşi în Tatăl aleg să se întoarcă iar şi se întorc. Şi de fiecare dată sunt mai puternici, mai frumoşi şi mai luminoşi. Şi nimeni nu li se poate opune, poate numai să creadă că o face.

Mi s-a arătat apoi bucuria şi nedumerirea de pe feţele celor care îşi pierduseră speranţa în promisiunea Domnului lor, Acela care trăise înainte şi care le povestise în pilde despre toate aceste lucruri ce urmau să vină. Au venit. Se chinuiau să înţeleagă cum s-a întâmplat, cum am reuşit, Cine a făcut minunea, din partea Cui a venit miracolul sau care a fost cauza pentru care Spiritul creator luase o asemenea decizie, într-un timp atât de scurt, cu scop atât de precis, într-un punct aproape de limită şi cu câtă siguranţă a lucrat prin fiecare om. Îşi ridicau privirile înlăcrimate către cer, căutând putere să Îi mulţumească Celui care este veşnic viu pentru promisiunea ce tocmai fusese împlinită sub ochii lor. Pământul fusese eliberat şi nimic rău şi ameninţător nu mai rămăsese pe el, nimic rău nu mai trăia pe el şi nu se mai năştea acolo fără voia îngerului care fusese trimis ca să lupte şi apoi să moară pentru oameni. Am auzit strigăte de bucurie şi de un dor nebun şi disperare, în faţa unei lumi promise dar demult uitată, incredibilă, care tocmai se aşternuse peste ei, în care aproape că toţi încetaseră să creadă. Ca un nor cu fulgi de nea ce cad prin locuri în care nu a nins niciodată încă de la facere. Ca o rază de soare ce străpunge scoarţa terestră şi ajunge în centrul Pământului ca să-l hrănească. Ca o scânteie la motor în vreme ce încerci zadarnic să îţi porneşti maşina a cărei baterie s-a descărcat, riscând să dormi în miez de iarnă pe un câmp părăsit împreună cu familia ta. Ca un vis pe care l-ai uitat atunci când te-ai trezit, din care îţi apar mici fragmente de sentimente şi imagini abia după câteva zile. Ca o primăvară, despre care nimeni nu a mai avut curajul să povestească că va veni sau au uitat acest lucru. Ca o ploaie răcoroasă care înmoaie pământul ce ţi-a uscat recolta. Ca şi cum ai fi găsit un frigider perfect funcţionabil, într-un deşert părăsit, pe care îl deschizi şi din care începi să te hrăneşti cu toate câte găseşti înăuntrul lui. Frigider care la prima vedere pare a fi o halucinaţie apărută ca o simptomă a foamei ori a deshidratării. Dar de această dată frigiderul e real şi tot ceea ce consumi apare peste noapte înapoi şi nu zăresc niciun magician prin jur. E Cel invizibil care ne iubeşte ca pe El Însuşi, pentru că El suntem noi

şi El ştie acest lucru, omenirea nu a cunoscut aceasta până astăzi.

În prezentul de acum, lumea pe care aţi cunoscut-o funcţionează cu totul pe dos şi se îndreaptă înspre o direcţie greşită. Şi ar fi rămas acolo dacă nu aş fi intervenit pentru voi. Faptul că îmi susţin ideea indiferent de provocările pe care criticii mi le adresează îi determină să mă catalogheze drept nebun. Ei bine, eu ştiu să explic în mod argumentativ şi pe înţelesul tuturor cauzele care determină societatea să meargă cu totul pe dos, deoarece aşa a fost construită ca să meargă, încă de la început, iar din pricina siguranţei mele mă consideraţi nebun. Voi nu ştiţi nici ce criterii consideraţi că o face să funcţioneze în mod normal sau corect, aşa cum susţineţi, nici să îmi prezentaţi argumente valide care să dovedească mişcarea ei spre înainte ca fiind cea mai bună variantă pe care umanitatea o deţine în prezent, iar din pricina neputinţei voastre mă consideraţi nebun. Ei bine, oare cine este nebunul?

Elohim: *Voi aţi complicat simplu adevăr real care există şi, i-aţi atribuit mii de variante de percepţii şi explicaţii greoaie ori absurde. Deoarece omul este fascinat de lucrurile pe care nu le înţelege. Mai mult, unii dintre oamenii care nu le înţeleg încearcă să pară că le-au înţeles, ca să pară că nu sunt înţeleşi de ceilalţi şi doar cei care înţeleg sunt oameni cu adevărat speciali. Ca să te convingi de acest lucru analizează explozia de informaţie spirituală care există astăzi şi vei cunoaşte în mod exact la ceea ce M-am referit. Astfel, au apărut sutele de mii de filosofii, teorii şi concepte, care se învârt în jurul adevărului aşa cum planetele se învârt în jurul soarelui. Dar Soarele nu are nevoie de o descriere sau de vreo justificare a existenţei ca să fie recunoscut, El pur şi simplu este. Aşa sunt şi Eu şi aşa veţi fi şi voi. Unii M-aţi ajuns deja, fiindcă Eu M-am oprit la voi ca să vă iau cu Mine, acolo unde veţi veni cu toţii. Alţii încă sunteţi fascinaţi de etichete. Cei mai mulţi încă încercaţi să consumaţi ambalajul, încă nu aţi deschis cutia şi nu cunoaşteţi produsul care se află înăuntru, nu aţi gustat adevăratul conţinut.*

Lumea voastră nu va fi cruţată de şi prin cele mai frumoase teorii, ale celor mai renumiţi filosofi, ci, prin cele mai eficiente soluţii în vederea instaurării păcii. Şi nu pacea pe care o consideraţi voi acum a fi soluţia este soluţia, ci acea pace pe care v-a promis-o Dumnezeu. Iar pacea cu Dumnezeu înseamnă pacea cu tine însuţi. Pacea cu tine însuţi duce la pacea între tine şi aproapele tău. Pacea între tine şi aproapele tău duce la pacea în familia ta şi în neamul tău. Pacea între neamuri duce la pacea între popoarele lumii. Pacea între popoarele lumii înseamnă reîntregirea

creației, recunoașterea ei ca ceea ce este și căpătarea titlului de Dumnezeu. Voi sunteți deja ca Dumnezeu și sunteți Eu. Mulți știți deja cine sunteți, alții încă mai căutați să dezbinați ca orbii fără folos. Celor care cunoașteți adevărul despre identitatea voastră, tot ce vă mai rămâne de făcut este să aplicați ceea ce știți despre voi și să învățați să trăiți această realitate ca experiență.

Majoritatea oamenilor dau dreptate unor autori celebri numai pentru faptul că nu au înțeles absolut nimic din ceea ce au relatat aceia, pe sistemul, dacă noi nu am putut înțelege, e clar că are dreptate, aceasta este o dovadă că acela este mai deștept decât noi. În realitate însă este exact invers.

Teoriile actuale ale marilor savanți nu îți prezintă lucrurile așa cum sunt sau așa cum funcționează ele, ci îți arată în mod cert exact ceea ce au încercat autorii lor să înțeleagă, dar s-au pierdut în detalii. Adevărul nu este atât de complicat încât să te pierzi în el, dar ți se relevă doar atunci când intenția ta se unește cu cea a Spiritului creator. În lumea nouă nu există matematicieni, savanți, politicieni sau preoți, creația nu are nevoie de așa ceva ca să își exprime cel mai înalt nivel pe care l-a atins până acum. Creația se descurcă și singură și cunoaște faptul că programarea mentală nu este înțelepciune, e opusul ei.

Cei care se autointitulează atei sunt acel tip de oameni care consideră autismul mental, adormirea intelectuală și rațională, că este o calitate, un prilej demn de mândrie cu care se laudă din zori până în noapte. Și totuși, așa cum cunoaștem deja, cei care consideră că un procent de 1% din Universul cunoscut (Lucrarea Celui care este peste toți și în toate lucrurile) este o eroare, ceva greșit ori ceva care necesită să fie îndepărtat, ei reprezintă acel procent. Acum poți vedea mai limpede ca oricând faptul că voi vă decideți soarta. Alegerile se fac aici și acum, iar tot ceea ce ați ales aici și acum veți fi pentru totdeauna. Acesta este Planul, vi s-au deschis porțile, a căzut cortina. El este adevărul real. Ați ieșit victorioși. Astăzi cunoașteți Lucrarea Mea iar voi reprezentați produsul ei. Felicitări, ați ajuns acolo unde ați visat că veți ajunge. Voi sunteți ceea ce rămâne.

Cea mai mare armă care este folosită de lumea voastră împotriva omului înălțat, a cărui conștiență se află în urcare, este să îl determine să urască oamenii, ca să îl ucidă. În felul acesta maestrul e nevoit să treacă prin provocări din ce în ce mai puternice, pe parcursul vieții, care să îl determine să simtă și să spună, în final, „stop, e prea mult, urăsc oamenii". În momentul acela flacăra pe care i-am trimis-o pleacă de la el, iar energiile

negative pe care le-aţi eliberat pe Pământ cunosc acest lucru şi se folosesc de el ca să îl distrugă pe potenţialul eliberat. Cu asta s-au confruntat toţi maeştri care au trăit în lume. Cei mai puţini au rezistat, majoritatea au căzut, s-au stins, ei au rămas acolo şi au devenit unii dintre stăpânitorii care au fost alungaţi odată cu venirea ta. Vindecarea mentală şi spirituală nu se produce atunci când ţi s-a descoperit un izvor din care bei doar tu şi te foloseşti de această sursă ca să îi amăgeşti ori să îi controlezi pe ceilalţi. Adevărul va pleca de la tine procedând astfel.

Alberto: Îţi mulţumesc pentru tot ce am reuşit să fac.

Elohim: *Cu bucurie, cu dragoste şi cu adevăr le-ai făcut.*

Alberto: Iubiţilor, noi facem să existe ceva ce nu există. Noi creăm durerea noastră şi a celor din jurul nostru, în realitate ea nu există. Noi putem crea confuzie şi neînţelegere, şi tot noi putem crea iubirea şi dragostea, cele care vor stăpâni în veac. Noi suntem cârma, Dumnezeu este cârmaciul, iar creaţia e motorul evolutiv al vieţii în formă materială. Viaţa este şi dincolo de formă.

Faptul că cea mai mare parte din planetă trăieşte în suferinţă şi strigă înspăimântată sau însângerată, se datorează acelora care creează suferinţa, conduşi de instinctul de a obţine ceea ce altul nu are ori a îşi face dreptate înaintea tuturor. Faptul că lumea aşa cum o cunoaştem persistă în Univers şi dă semne că se luminează, se întâmplă mulţumită nouă, acelora care iubim toţi oamenii (creaţia) de oriunde, aşa cum este fiecare. O dovadă de iubire pe care o port pentru creaţie este chiar scrierea acestei cărţi. Dacă nu o veţi vedea, înseamnă că nu aţi căutat acel ceva de care aţi avut nevoie câtă vreme aţi trăit în trup.

Pe Pământ, oamenii religioşi sunt robi, iar ateii sunt autişti, adică sunt adormiţi din punct de vedere intelectual şi raţional. Şi nu vă scriu aceasta cu scopul de a mă ridica singur în slavă, deasupra tuturor, adunaţi la un loc, ci o scriu ca să o ştiţi şi să faceţi ceva în privinţa aceasta pentru voi, ca să vă iau cu mine. Raţiunea variază în funcţie de simţăminte, adică depinde de cât de perceptivi sunteţi fiecare. Iar raţiunea voastră este asemănătoare cu cea a unui orb. Voi aveţi nevoie să pipăiţi copacul, pentru a percepe şi simţi faptul că există un copac înaintea voastră, unul de care s-ar putea să vă loviţi înaintând. Amintiţi-vă însă, robia nu este o cauză naturală creată de Univers, este rezultatul deciziilor pe care le-aţi ales în trecut. Universul nu v-a creat neputincioşi şi îngâmfaţi cu ruşinea voastră, voi aţi ales să trăiţi în neştiinţă un timp.

Cu toate că ştiu toate aceste lucruri şi am realizat ceea ce am promis că voi realiza câtă vreme voi trăi aici, rămân un simplu

om, atâtea zile câte voi mai avea. Un om la fel ca tine, unul care i-a dezamăgit pe alţii şi care a fost dezamăgit înapoi, tot timpul. Unul care poartă două brelocuri la geantă, unul în formă de văcuţă, care îi aminteşte de prima femeie din viaţa lui, care l-a dezamăgit cumplit, iar cel de-al doilea reprezintă o cască de constructor, care îi aminteşte în fiecare zi de unde a plecat.

Dezvoltarea spirituală personală nu înseamnă să îmi fie mie bine, în faţa celor cărora le este mai puţin bine şi să mă folosesc de puterea de influenţare căpătată cu scopul de a strânge acorduri de la cei slabi ori alte beneficii. Dezvoltarea personală înseamnă să mă ridic până în punctul de unde voi putea să le ofer puţin din mine celor care au nevoie de ceea ce ofer.

Multe dintre cuvintele pe care le scriu nu sunt pentru voi, sunt pentru noi, adică ne-au fost adresate nouă, tuturor. În funcţie de ce am simţit atunci, mi-au fost transmise cu atenţie ca să fie aşezate în ordinea potrivită. În unele zile simt că mor fără să mi se întâmple nimic rău fizic. Apoi, îmi amintesc că am un corp şi o minte şi o gură, cu care mă pot face auzit şi îmi amintesc faptul că nu trăiesc degeaba. Ştiu că după ce voi pleca oamenii mă vor citi mai mulţi şi mă vor crede mai mult decât au făcut-o. Mă vor lua în serios abia atunci când vor conştientiza că vieţile lor şi ei înşişi nu sunt chiar o glumă, o bătaie de joc, o gafă a Universului sau un praf spulberat de vânt. Însă până atunci trăiesc, gândesc, privesc, analizez, mă bucur, ofer şi sper. Şi de fiecare dată când mă supăr sau când mă revolt, mă distrug, îmi agravez tristeţea şi îndepărtez de lângă mine oamenii care stau în preajma mea cinci minute pe zi, unii din milă, alţii din respect ori altruism, cei mai puţini o fac din plăcere, unul din curiozitate.

Eu mă întâlnesc cu oamenii care sunt încântaţi de scrierile şi experienţele mele, ca prieten, nu cu cei care vor să îmi propună afaceri sau cu cele care mă doresc ca partener. Deocamdată mă mulţumesc cu ce am. Mi-am sacrificat patru ani din viaţă, izolându-mă parţial de lume ca să scriu cărţile lui Dumnezeu. Apoi mi-a promis că voi ajunge cunoscut sau vedetă. Probabil că am ajuns. Cu toate acestea, în unele zile, oricât aş căuta, nu găsesc patruzeci şi cinci de lei pentru a îmi permite o călătorie în ţară cu trenul. Însă, nu Îl urăsc pe Dumnezeu pentru aceasta şi nici pe mine pentru că nu am reuşit să fac mai mult. Probabil că dacă nu mă chema m-aş fi sinucis cu mult timp în urmă.

Desigur, toţi oamenii ar putea să pună la îndoială ceea ce am trăit şi am scris. Au şi făcut-o. Aş putea să mă înşel în privinţa viziunilor ori a înţelegerilor mele. Însă nu mă înşel, aşa ceva nu

este posibil. Unii încă aşteaptă soluţiile de la oameni, dar, vedeţi voi, pe doctori, filosofi şi psihologi i-au învăţat oamenii, pe mine m-a învăţat Dumnezeu. Ha, chiar că îmi vine să râd din pricina îndoielilor voastre.

Adevărul este că eu pot ACUM, voi veţi putea mai târziu. Şi nu sunt singurul care poate. Atunci când veţi înţelege ce anume am reuşit să fac, veţi fi pregătiţi să veniţi după mine. 17.296 de suflete de om se vor întoarce acasă cu ajutorul cărţii acesteia. Perioada de timp care va trece până se vor întoarce nu am văzut-o, numărul, în schimb, da. Dacă ţi se pare îndrăzneţ ceea ce ai citit, se întâmplă din cauză că nu te cunoşti, habar nu ai câte miracole poţi face şi câtă nevoie de tine este în lume.

Dacă ştii să priveşti şi eşti îndeajuns de răbdător, vei observa că pe cer se întâmplă toate lucrurile, că de acolo se mişcă totul. Acolo poţi vedea ordinea desfăşurării evenimentelor şi miracolul creaţiei. Cerul este fereastra lumii, iar inima este oglinda ei. La fel cum căldura unei lumânări se ridică iar suportul rămâne rece, tot aşa se înalţă şi sufletele calde către cer, vreme în care trupurile se sting în umbră şi tăcere.

În întreg amalgamul acestor timpuri şi prin cenuşa ce se lasă, persistă totuşi un sentiment frumos care mă face să zâmbesc când plâng şi mă linişteşte. E ca un Duh care aruncă linişte zburând, e ca o speranţă care îmi dă siguranţa, e Cel care mi-a oferit viaţa. Aştept să ne revedem curând, Te iubesc. Eu nu voi putea urî pe nimeni niciodată.

Încheiere

În Împărăția Mea nu există legi, căci nimeni nu are nevoie de ele. Atunci când permiți inimii să îți ghideze ființa, mintea nu mai are nevoie să fie înfrânată, controlată sau supusă. Atunci barierele dispar, iar ființa devine liberă și se bucură de splendoarea și măreția ei dintâi. Este grandioasă și se revarsă peste tot și este tot, este spirit. Atunci tot ceea ce există și a fost creat i se supune, i se roagă și i se închină, și o recunoaște ca fiind Cel care este peste toți și în toate lucrurile și nimic nu este mai mare decât ea, niciodată, în veci, în nicio circumstanță. Tu știi cine ești?

CUPRINS

Cuvânt de început.....5

Introducere.....7

Capitolul 1 Recunoaştere şi Lumină.....11
Întâlnirea cu cei doi martori
Capitolul 2 Întâlnirea cu Iuda.....56
Sufletele găsite în aşteptare
Capitolul 3 Sosirea îngerilor pe Pământ.....71
Întâiul capitol din Cartea lui Mihail
Capitolul 4 Înţelepciunea sufletelor Laria.....92
Al doilea capitol din Cartea lui Mihail
Capitolul 5 Lupta îngerului Mihail pe Pământ.....98
Tu nu vei putea urî pe nimeni niciodată
Capitolul 6 Oprirea războiului mental şi spiritual.....135
Plângeri, cugetări şi înţelepciune
Capitolul 7 Păşind pe Noul Pământ.....150
Sufletele moştenitoare

Încheiere.....211